جوبليون

باب1

1۽ بني اسرائيل جي مصر مان نڪرڻ جي پهرين سال ۾ ،ٽئين مهيني ۾ ،مهيني جي سورهين ڏينهن تي [2450 Anno Mundi] ،ته خدا موسيٰ سان ڳالهايو ،چيو ته' :مون وٽ جبل تي چڙه ،۽ مان توکي پٿر جون ٻه تختيون ڏيندس جيڪي شريعت ۽ حڪم جي لکت ۾ آهن ،ته جيئن تون انهن کي سيکارين'.

2۽ موسيٰ خدا جي جبل تي چڙهي ويو ،۽ خداوند جو جلال سينا جبل تي رهيو ،۽ ڇهه ڏينهن ڪڪر ان تي ڇانوَ ڪئي.

3۽ ستين ڏينهن تي هن ڪڪر جي وچ مان موسيٰ کي سڏيو ،۽ خداوند جي جلال جو ظهور جبل جي چوٽيءَ تي ٻرندڙ باهه وانگر هو.

4۽ موسيٰ چاليهه ڏينهن ۽ چاليهه راتيون جبل تي رهيو ،۽ خدا کيس شريعت ۽ شاهدي جي سڀني ڏينهن جي ورهاڱي جي پهرين ۽ پوئين تاريخ سيکاري.

5۽ هن چيو ته' :پنهنجي دل کي هر ڳالهه تي مائل ڪر جيڪا مان توکي هن جبل تي ٻڌايان ٿو ،۽ انهن کي هڪ ڪتاب ۾ لک ته جيئن انهن جون نسلون ڏسي سگهن ته مون انهن کي انهن سڀني بڇڙن ڪمن جي ڪري نه ڇڏيو آهي جيڪي انهن ڪيا آهن ۽ ان عهد جي خلاف ورزي ڪئي آهي جيڪو مان اڄ سينا جبل تي انهن جي نسلن لاءِ قائم ڪريان ٿو'.

6۽ اهڙيءَ طرح ٿيندو جڏهن اهي سڀ شيون انهن تي اينديون ،ته اهي سمجهندا ته مان انهن جي سڀني فيصلن ۽ انهن جي سڀني ڪمن ۾ انهن کان وڌيڪ صادق آهيان ،۽ اهي سمجهندا ته مان سچ پچ انهن سان گڏ رهيو آهيان.

7۽ تون پاڻ لاءِ اهي سڀ ڳالهيون لک ،جيڪي مان اڄ توکي ٻڌايان ٿو ،ڇاڪاڻ ته مان انهن جي بغاوت ۽ انهن جي سخت گردن کي ڄاڻان ٿو ،ان کان اڳ جو مان انهن کي ان ملڪ ۾ آڻيان جنهن جو مون انهن جي ابن ڏاڏن ،ابراهيم ۽ اسحاق ۽ يعقوب سان قسم کنيو هو ، چيو هو ته' :توهان جي اولاد کي مان کير ۽ ماکي سان وهندڙ ملڪ ڏيندس'.

8۽ اهي کائيندا ۽ مطمئن ٿيندا ،۽ اهي ڌارين معبودن ڏانهن رخ ڪندا) ،معبودن (ڏانهن جيڪي انهن کي انهن جي ڪنهن به مصيبت کان بچائي نه سگهندا :۽ هي شاهدي انهن جي خلاف شاهدي طور ٻڌي ويندي .ڇاڪاڻ ته اهي منهنجا سڀ حڪم وساري ڇڏيندا) ،حتيٰ ته (اهي سڀ جيڪي مان انهن کي حڪم ڏيان ٿو ،۽ اهي غير قومن جي پٺيان ،انهن جي ناپاڪي ۽ انهن جي شرم جي پٺيان هلندا ،۽ انهن جي معبودن جي عبادت ڪندا ،۽ اهي انهن لاءِ هڪ ڏوهه ،هڪ مصيبت ،هڪ مصيبت ۽ هڪ ڦندي ثابت ٿيندا.

9۽ گهڻا ئي ناس ٿيندا ۽ قيدي ٿيندا ،۽ دشمن جي هٿن ۾ پوندا ،ڇاڪاڻ ته انهن منهنجا حڪم ۽ منهنجا حڪم ،۽ منهنجي عهد جي عيد ،۽ منهنجا سبت ،۽ منهنجو پاڪ هنڌ جيڪو مون پنهنجي لاءِ انهن جي وچ ۾ پاڪ ڪيو آهي ،۽ منهنجو خيمو ،۽ منهنجو مقدس هنڌ ،جيڪو مون پنهنجي لاءِ ملڪ جي وچ ۾ پاڪ ڪيو آهي ،ان کي ڇڏي ڏنو آهي ته مان ان تي پنهنجو نالو رکان ۽ اهو) اتي (رهي.

10۽ اهي پاڻ لاءِ اوچا جايون ،عياشيون ۽ تراشيل مورتون ٺاهيندا ،۽ هر هڪ پنهنجي پنهنجي) قبر ڪيل (بت جي پوڄا ڪندا ،ته جيئن گمراهہ ٿين ،۽ پنهنجن ٻارن کي شيطانن ۽ پنهنجي دلين جي گمراهيءَ جي سڀني ڪمن لاءِ قربان ڪندا.

11۽ مان انهن ڏانهن شاهد موڪليندس ته جيئن مان انهن جي خلاف شاهدي ڏيان ،پر اهي نه ٻڌندا ،۽ شاهدن کي به قتل ڪندا ،۽ اهي انهن کي ستائيندا جيڪي قانون جي ڳولا ڪن ٿا ،۽ اهي هر شيءِ کي منسوخ ۽ تبديل ڪندا ته جيئن منهنجي اکين اڳيان بڇڙا ڪم ڪن.

12۽ مان پنهنجو منهن انهن کان لڪائيندس ،۽ انهن کي غير قومن جي هٿ ۾ قيد ڪرڻ لاءِ ،۽ لُٽ مار لاءِ ،۽ کائڻ لاءِ سونپيندس ،۽ انهن کي زمين جي وچ مان ڪڍي ڇڏيندس ،۽ انهن کي غير قومن ۾ تتر بتر ڪندس.

13۽ اهي منهنجي سڀني شريعت ،منهنجي سڀني حڪمن ۽ منهنجي سڀني فيصلن کي وساري ڇڏيندا ،۽ نئين چنڊن ،سبتن ،عيدن ،جوبلي ۽ حڪمن جي حوالي سان گمراهہ ٿيندا.

14۽ ان کان پوءِ اهي غير قومن مان پنهنجي سڄي دل ،پنهنجي سڄي جان ۽ پنهنجي سڄي طاقت سان مون ڏانهن موٽندا ،۽ مان انهن کي سڀني قومن مان گڏ ڪندس ،۽ اهي مون کي ڳوليندا ،ته جيئن جڏهن اهي مون کي پنهنجي سڄي دل ۽ پنهنجي سڄي جان سان ڳوليندا ته مان انهن کي ملي ويندس.

15۽ مان انهن کي سچائيءَ سان گڏ امن جي ڪثرت سان ظاهر ڪندس ،۽ مان انهن کي پنهنجي سڄي دل ۽ پنهنجي سڄي جان سان ، صداقت جو ٻوٽو ڪڍي ڇڏيندس ،۽ اهي نعمت لاءِ هوندا ۽ لعنت لاءِ نه ،۽ اهي مٿو هوندا ۽ دم نه.

16۽ مان انهن جي وچ ۾ پنهنجو مقدس گهر ٺاهيندس ،۽ انهن سان گڏ رهندس ،۽ مان انهن جو خدا هوندس ۽ اهي سچائي ۽ انصاف ۾ منهنجا ماڻهو هوندا.

17۽ مان انهن کي نہ ڇڏيندس ۽ نہ ئي ڇڏيندس ،ڇاڪاڻ تہ مان خداوند انهن جو خدا آهيان.

18موسيٰ منهن پر ڪري دعا گهري تہ" اي خداوند منهنجا خدا ،پنهنجي قوم ۽ پنهنجي ميراث کي نه ڇڏ ،متان اهي پنهنجي دلين جي گمراهيءَ ۾ پٽڪن ۽ انهن کي پنهنجن دشمنن ،غير قومن جي هٿن ۾ نه ڇڏ ،متان اهي انهن تي حڪومت ڪن ۽ انهن کان تنهنجي خلاف گناهه ڪرائين.

19اي خداوند ،پنهنجي رحمت پنهنجي قوم تي بلند ڪر ،۽ انهن ۾ هڪ سچو روح پيدا ڪر ،۽ بليار جو روح انهن تي حڪومت نه ڪري ته جيئن اهي تنهنجي اڳيان الزام لڳائين ،۽ انهن کي نيڪيءَ جي سڀني رستن کان ڦاسائي ،تہ جيئن اهي تنهنجي اڳيان ناس ٿي وڃن.

20پر اهي تنهنجا ماڻهو ۽ تنهنجو وارث آهن ،جن کي تو پنهنجي وڏي طاقت سان مصرين جي هٿن کان بچايو آهي :انهن ۾ هڪ صاف دل ۽ هڪ پاڪ روح پيدا ڪر ،۽ انهن کي هاڻي کان وٺي هميشه تائين پنهنجن گناهن ۾ نه ڦاسڻ ڏي.

21۽ خداوند موسيٰ کي چيو تہ" آءٌ سندن مخالفت ،سندن خيال ۽ سندن ضد ڄاڻان ٿو ،۽ اهي جيستائين پنهنجو ۽ پنهنجن ابن ڏاڏن جو گناهه اقرار نه ڪن ،تيستائين فرمانبردار نه ٿيندا.

22۽ ان ڪان پوءِ اهي منهنجي طرف پوري سچائيءَ سان ۽ پنهنجي پوري دل ۽ پنهنجي پوري جان سان موٽندا ،۽ مان انهن جي دل جي چمڙي ۽ انهن جي اولاد جي دل جي چمڙي جو طهر ڪندس ،۽ مان انهن ۾ هڪ پاڪ روح پيدا ڪندس ،۽ مان انهن کي پاڪ ڪندس ته جيئن اهي ان ڏينهن کان وٺي هميشه تائين مون کان منهن نه موڙين.
23۽ سندن روح مون سان ۽ منهنجي سڀني حڪمن سان چنبڙيل رهندا ،۽ اهي منهنجا حڪم پورا ڪندا ،۽ مان انهن جو پيءُ هوندس ۽ اهي منهنجا ٻار هوندا.
24۽ اهي سڀ زنده خدا جا ٻار سڏيا ويندا ،۽ هر ملائڪ ۽ هر روح ڄاڻندو ،ها ،اهي ڄاڻندا ته اهي منهنجا ٻار آهن ،۽ مان سچائي ۽ صداقت ۾ انهن جو پيءُ آهيان ،۽ مان انهن سان پيار ڪريان ٿو.
25۽ تون ڀاڻ لاءِ اهي سڀ ڳالهيون لک ،جيڪي مان توکي هن جبل تي ٻڌايان ٿو ،پهرين ۽ آخري ،جيڪي قانون ۽ شاهدي ۾ ۽ هفتن ۽ جوبلي ۾ سڀني ڏينهن جي ورهاستن ۾ هميشه لاءِ پوريون ٿينديون ،جيستائين مان هيٺ لهي نه وڃان ۽ انهن سان گڏ هميشه لاءِ رهان.
26۽ هن حضور جي ملائڪ کي چيو ته” موسيٰ لاءِ تخليق جي شروعات کان وٺي جيستائين منهنجو مقدس هنڌ انهن ۾ هميشه لاءِ تعمير نه ڪيو وڃي ،لکو“.
27۽ خداوند سڀني جي اکين ۾ ظاهر ٿيندو ،۽ سڀيئي ڄاڻندا ته مان اسرائيل جو خدا ۽ يعقوب جي سڀني اولاد جو پيءُ آهيان ،۽ صيون جبل تي هميشه لاءِ بادشاهه آهيان .۽ صيون ۽ يروشلم پاڪ هوندا.
28۽ حضور جو فرشتو ،جيڪو اسرائيل جي لشڪر جي اڳيان هو ،سالن جي تقسيم جا جدول کڻي ويو - پيدائش جي وقت کان وٺي - شريعت جي ۽ جوبلي جي هفتن جي شاهدي جي ،انفرادي سالن جي مطابق ،سڀني جوبلي جي تعداد جي مطابق] انفرادي سالن جي مطابق ،[ ]نئين [تخليق جي ڏينهن کان جڏهن آسمان ۽ زمين جي تجديد ڪئي ويندي ۽ انهن جي سڀني تخليق آسمان جي طاقتن جي مطابق ،۽ زمين جي سڀني تخليق جي مطابق ،جيستائين خداوند جو مقدس مقام يروشلم ۾ صهيون جبل تي نه ٺاهيو ويندو ،۽ سڀئي روشنيون اسرائيل جي سڀني چونديلن لاءِ شفا ،امن ۽ برڪت لاءِ نئين ڪيون وينديون ،۽ ائين ئي ان ڏينهن کان ۽ زمين جي سڀني ڏينهن تائين هجي.

باب2

1۽ حضور جي ملائڪ خداوند جي ڪلام موجب موسيٰ سان ڳالهايو ،۽ چيو ته” پيداوار جي پوري تاريخ لکو ته ڪيئن خداوند خدا ڇهن ڏينهن ۾ پنهنجا سڀ ڪم ۽ جيڪي ڪجهه پيدا ڪيو ،سڀ ختم ڪيا ،۽ ستين ڏينهن تي سبت رکيو ۽ ان کي سڀني عمرن لاءِ پاڪ ڪيو ،۽ ان کي پنهنجي سڀني ڪمن لاءِ هڪ نشاني طور مقرر ڪيو.
2ڇاڪاڻ ته پهرين ڏينهن تي هن آسمانن کي پيدا ڪيو جيڪي مٿي آهن ،زمين ،پاڻي ۽ سڀ روح جيڪي سندس اڳيان خدمت ڪن ٿا - حضور جا ملائڪ ،پاڪائي جا ملائڪ ،۽ هوائن جي روح جا ملائڪ ،۽ ڪڪرن ،اونداهين ،برف ،ڳڙن ۽ ٿڌ جي روح جا ملائڪ ،۽ آوازن ۽ گجگوڙ ۽ بجليءَ جا ملائڪ ،۽ سردي ۽ گرمي ،۽ سياري ،بهار ،خزان ۽ اونهاري جي روحن جا ملائڪ ۽ آسمان ۽ زمين تي سندس سڀني مخلوقن جا روح) ،هن پيدا ڪيا (اونداهيون ۽ شام ،۽ رات ،۽ روشني ،صبح ۽ ڏينهن ،جيڪي هن پنهنجي دل جي ڄاڻ ۾ تيار ڪيا آهن.
3۽ پوءِ اسان سندس ڪم ڏٺا ،۽ سندس ساراهه ڪئي ،۽ سندس سڀني ڪمن جي ڪري سندس اڳيان تعريف ڪئي؛ ڇاڪاڻ ته هن پهرين ڏينهن تي ست عظيم ڪم پيدا ڪيا.
4۽ ٻئي ڏينهن تي هن پاڻيءَ جي وچ ۾ آسمان پيدا ڪيو ،۽ انهيءَ ڏينهن پاڻي ورهائجي ويو - انهن مان اڌ مٿي مٿي ويا ۽ اڌ آسمان هيٺان)جيڪو وچ ۾ هو (سڄي زمين جي مٿاڇري تي هليو ويو .۽ اهو واحد ڪم هو جيڪو) خدا (ٻئي ڏينهن پيدا ڪيو.
5۽ ٽئين ڏينهن تي هن پاڻي کي حڪم ڏنو ته سڄي زمين جي منهن تان هڪ جاءِ تي نڪري وڃن ،۽ خشڪ زمين ظاهر ٿئي.
6۽ پاڻي جيئن هن انهن کي حڪم ڏنو هو ،تيئن ڪيو ،۽ اهي زمين جي منهن تان هٽي ويا ۽ هن آسمان کان ٻاهر هڪ جاءِ تي هليا ويا ،۽ خشڪ زمين ظاهر ٿي.
7۽ انهيءَ ڏينهن هن انهن لاءِ سڀئي سمنڊ انهن جي الڳ الڳ گڏ ٿيڻ جي جڳهن مطابق پيدا ڪيا ،۽ سڀئي درياءَ ،۽ جبلن ۽ سڄي زمين تي پاڻيءَ جا گڏ ٿيڻ ،۽ سڀئي ڍنڍون ،۽ زمين جو سڀ شبنم ،۽ ٻج جيڪو پوکيو ويندو آهي ،۽ سڀ اُڀرندڙ شيون ،۽ ميويدار وڻ ،۽ ٻيلي جا وڻ ، ۽ عدن جو باغ ،عدن ۾ ۽ سڀ ٻوٽا انهن جي قسم مطابق.
8اهي چار عظيم ڪم خدا ٽئين ڏينهن تي پيدا ڪيا .۽ چوٿين ڏينهن تي هن سج ،چنڊ ۽ تارا پيدا ڪيا ،۽ انهن کي آسمان جي آسمان ۾ رکيو ، ته جيئن سڄي زمين تي روشني ڏئي ،۽ ڏينهن ۽ رات تي حڪومت ڪري ،۽ روشني کي اونده کان جدا ڪري.
9۽ خدا سج کي زمين تي ڏينهن ،سبت ،مهينن ،عيدن ۽ سالن ،سالن جي سبت ۽ جوبلي ۽ سالن جي سڀني موسمن لاءِ هڪ وڏو نشان مقرر ڪيو.
10۽ اهو روشنيءَ کي اونده کان ورهائي ٿو] ۽ [خوشحاليءَ لاءِ ،ته جيئن سڀ شيون خوشحال ٿين جيڪي زمين تي ڦُٽيون ۽ وڌن.
11چوٿين ڏينهن تي هن اهي ٽي قسم ٺاهيا .۽ پنجين ڏينهن تي هن پاڻيءَ جي گهرائي ۾ وڏا ساموندي راڪشس پيدا ڪيا ،ڇاڪاڻ ته اهي پهرين گوشت جون شيون هيون جيڪي هن جي هٿن سان پيدا ڪيون ويون هيون ،مڇيون ۽ هر شيءِ جيڪا پاڻيءَ ۾ هلي ٿي ،۽ هر شيءِ جيڪا اڏامندي آهي ،پکي ۽ انهن جي هر قسم.
12۽ سج انهن جي مٿان اڀريو ته جيئن اهي ڪامياب ٿين ،۽ زمين تي موجود هر شيءِ ،زمين مان نڪرندڙ هر شيءِ ،۽ سڀني ميويدار وڻن ،۽ سڀني گوشت جي مٿان.
13هن پنجين ڏينهن تي اهي ٽي جنسون پيدا ڪيون .۽ ڇهين ڏينهن تي هن زمين جا سڀ جانور ،سڀ ڍور ۽ زمين تي هلندڙ هر شيءِ پيدا ڪئي.

14۽ ان سڀ کان پوءِ هن انسان کي پيدا ڪيو ،هڪ مرد ۽ هڪ عورت انهن کي پيدا ڪيو ،۽ هن کي زمين تي ۽ سمنڊن ۾ هر شيءِ تي ، ۽ هر شيءِ تي جيڪا اڏامي ٿي ،۽ جانورن ۽ ڍورن تي ،۽ هر شيءِ تي جيڪا زمين تي هلي ٿي ،۽ سڄي زمين تي ،۽ انهن سڀني تي هن کي حڪومت ڏني.
15۽ اهي چار جنسون هن ڇهين ڏينهن پيدا ڪيون .۽ ڪُل ٻه ويهه جنسون هيون.
16۽ ڇهين ڏينهن تي هن پنهنجو سڀ ڪم پورو ڪيو - اهو سڀ ڪجهه جيڪو آسمانن ۾ آهي ۽ زمين تي آهي ،سمنڊن ۾ آهي ۽ اونداهي ۾ آهي ،روشني ۾ آهي ۽ اونداهي ۾ آهي ،۽ هر شيءِ ۾ آهي.
17۽ هن اسان کي هڪ وڏو نشان ڏنو ،سبت جو ڏينهن ،ته اسان کي ڇهه ڏينهن ڪم ڪرڻ گهرجي ،پر ستين ڏينهن تي هر ڪم کان پاسو ڪرڻ گهرجي.
18۽ حضور جا سڀئي ملائڪ ،۽ پاڪائي جا سڀئي ملائڪ ،اهي ٻه وڏا طبقا - هن اسان کي حڪم ڏنو آهي ته آسمان ۽ زمين تي هن سان گڏ سبت جو ڏينهن رکون.
19۽ هن اسان کي چيو' :ڏسو ،مان سڀني قومن مان هڪ قوم کي پاڻ لاءِ الڳ ڪندس ،۽ اهي سبت جي ڏينهن کي رکندا ،۽ مان انهن کي پنهنجي قوم وانگر پاڪ ڪندس ،۽ انهن کي برڪت ڏيندس؛ جيئن مون سبت جي ڏينهن کي پاڪ ڪيو آهي ۽ پاڻ لاءِ پاڪ ڪندو آهيان ، تيئن مان انهن کي برڪت ڏيندس ،۽ اهي منهنجا ماڻهو هوندا ۽ مان انهن جو خدا هوندس'.
20۽ مون يعقوب جي نسل کي انهن سڀني مان چونڊيو آهي جيڪي مون ڏٺا آهن ،۽ هن کي پنهنجي پهرين پٽ جي طور تي لکيو آهي ،۽ هن کي هميشه لاءِ پاڻ لاءِ پاڪ ڪيو آهي؛ ۽ مان انهن کي سبت جو ڏينهن سيکاريندس ،ته جيئن اهي ان تي هر ڪم کان سبت کي برقرار رکن.
21۽ اهڙيءَ طرح هن ان ۾ هڪ نشاني پيدا ڪئي جنهن جي مطابق اهي ستين ڏينهن تي اسان سان گڏ سبت جو ڏينهن ملهائين ،کائيندا ۽ پيئندا ،۽ ان کي برڪت ڏيندا جنهن سڀني شين کي پيدا ڪيو آهي جيئن هن سڀني قومن کان مٿي هڪ خاص قوم کي برڪت ۽ پاڪ ڪيو آهي ،۽ اهي اسان سان گڏ سبت جو ڏينهن ملهائين.
22۽ هن پنهنجا حڪم هڪ مٺي خوشبوءِ وانگر مٿي کنيا جيڪي هن جي اڳيان سڀني ڏينهن تائين قابل قبول هئا...
23آدم کان يعقوب تائين انسانن جا ٻه ويهه سر هئا ،۽ ستين ڏينهن تائين ٻه ويهه قسم جا ڪم ڪيا ويا؛ هي برڪت وارو ۽ پاڪ آهي؛ ۽ پهريون پڻ برڪت وارو ۽ پاڪ آهي؛ ۽ هي هڪ ان سان گڏ پاڪائي ۽ برڪت لاءِ ڪم ڪري ٿو.
24۽ هن) يعقوب ۽ سندس اولاد (کي اهو ڏنو ويو ته اهي هميشه پهرين شاهدي ۽ شريعت جا برڪت وارا ۽ پاڪ هجن ،جيئن هن ستين ڏينهن تي سبت جي ڏينهن کي پاڪ ۽ برڪت ڏني هئي.
25هن آسمان ۽ زمين ۽ هر شيءِ جيڪا هن پيدا ڪئي ،ڇهن ڏينهن ۾ پيدا ڪئي ،۽ خدا ستين ڏينهن کي پنهنجي سڀني ڪمن لاءِ پاڪ ڪيو؛ تنهن ڪري هن ان جي طرفان حڪم ڏنو ته ،جيڪو به ان تي ڪم ڪندو اهو مرندو ،۽ جيڪو ان کي پليت ڪندو اهو ضرور مرندو.
26تنهنڪري تون بني اسرائيل کي حڪم ڏي ٿو ته هن ڏينهن کي ملهائين ته جيئن اهي ان کي پاڪ رکن ۽ ان تي ڪوبہ ڪم نہ ڪن ،۽ ان کي ناپاڪ نہ ڪن ،ڇاڪاڻ ته اهو ٻين سڀني ڏينهن کان وڌيڪ پاڪ آهي.
27۽ جيڪو به ان کي بي حرمت ڪندو ،اهو ضرور مرندو ،۽ جيڪو به ان تي ڪو ڪم ڪندو ،اهو ضرور هميشه لاءِ مرندو ،ته جيئن بني اسرائيل پنهنجي نسل در نسل هن ڏينهن کي ملهائين ۽ ملڪ مان نه ڪڍيا وڃن؛ ڇاڪاڻ ته اهو هڪ پاڪ ڏينهن ۽ برڪت وارو ڏينهن آهي.
28۽ جيڪو به ان کي ملهائيندو ۽ ان تي پنهنجي سڀني ڪمن کان سبت کي برقرار رکندو ،اهو اسان وانگر سڀني ڏينهن ۾ پاڪ ۽ برڪت وارو هوندو.
29بني اسرائيل کي هن ڏينهن جي شريعت جو اعلان ڪر ۽ چئو ته اهي ان ڏينهن تي سبت جو ڏينهن رکن ،۽ پنهنجي دلين جي گمراهيءَ ۾ ان کي نه ڇڏين؛ ۽ (ته ان تي ڪو به ڪم ڪرڻ جائز ناهي جيڪو نامناسب هجي ،ان تي پنهنجي مرضي سان ڪن ،۽ ان تي ڪجهه به کائڻ يا پيئڻ لاءِ تيار نه ڪن ،۽) اهو جائز ناهي (ته پاڻي کڻن ،يا ان تي ڪو به بار اندر آڻين يا ٻاهر ڪڍن ،جيڪو انهن ڇهين ڏينهن تي پنهنجن گهرن ۾ پاڻ لاءِ تيار نه ڪيو هو.
30۽ ان ڏينهن تي اهي گهر کان گهر اندر نه آڻيندا ۽ نه ئي ٻاهر ڪڍي ويندا؛ ڇاڪاڻ ته اهو ڏينهن ڪنهن به جوبلي جي ڏينهن کان وڌيڪ پاڪ ۽ برڪت وارو آهي؛ هن ڏينهن تي اسان آسمان ۾ سبت رکيو ،ان کان اڳ جو ڪنهن به انسان کي زمين تي سبت رکڻ جو علم ڏنو ويو هو.
31۽ سڀني شين جي خالق ان کي برڪت ڏني ،پر هن سڀني ماڻهن ۽ قومن کي سبت جي ڏينهن تي رکڻ لاءِ پاڪ نه ڪيو ،پر صرف اسرائيل کي :هن صرف انهن کي کائڻ ۽ پيئڻ ۽ زمين تي سبت جي ڏينهن تي رکڻ جي اجازت ڏني.
32۽ سڀني شين جي خالق هن ڏينهن کي برڪت ڏني جيڪا هن سڀني ڏينهن کان وڌيڪ برڪت ،پاڪائي ۽ شان لاءِ پيدا ڪئي هئي.
33هي شريعت ۽ شاهدي بني اسرائيل کي انهن جي نسلن تائين هميشه لاءِ قانون طور ڏني وئي.

باب3

1۽ ٻئي هفتي جي ڇهن ڏينهن تي ،خدا جي ڪلام موجب ،اسان آدم وٽ سڀ جانور ،سڀ ڍور ،سڀ پکي ،۽ سڀ زمين تي هلندڙ شيون ،۽ سڀ پاڻي ۾ هلندڙ شيون ،انهن جي قسمن ۽ قسمن مطابق آندو :پهرين ڏينهن جانور؛ ٻئي ڏينهن چوپايو مال؛ ٽئين ڏينهن پکي؛ ۽ سڀ جيڪي چوٿين ڏينهن زمين تي هلندڙ شيون؛ ۽ پنجين ڏينهن پاڻي ۾ هلندڙ شيون.
2۽ آدم انهن سڀني کي انهن جي پنهنجي نالن سان رکيو ،۽ جيئن هن انهن کي سڏيو ،تيئن انهن جا نالا به ٿيا.
3۽ انهن پنجن ڏينهن ۾ آدم انهن سڀني کي ڏٺو ،نر ۽ مادي ،هر قسم جي زمين تي ،پر هو اڪيلو هو ۽ هن کي ڪو به مددگار نه مليو.

4۽ خداوند اسان کي چيو تہ' اهو سٺو ناهي تہ ماڻهو اڪيلو رهي .اچو تہ هن لاءِ هڪ مددگار ملاقات ڪريون'.
5۽ خداوند اسان جي خدا هن تي گهري ننڊ ڪئي ،۽ هو سمهي پيو ،۽ هن عورت لاءِ پنهنجين پاسرين مان هڪ پاسري ڪڍي ،۽ اها پاسري عورت جي اصل سندس پاسرين مان هئي ،۽ هن ان جي بدران گوشت ٺاهيو ،۽ عورت ٺاهي.
6۽ هن آدم کي ننڊ مان جاڳايو ۽ ڇهين ڏينهن جاڳڻ تي هو اٿيو ،۽ هن کي پاڻ وٽ آندو ،۽ هن کيس سڃاتو ،۽ هن کي چيو' :هاڻي هي منهنجي هڏن مان هڏي ۽ منهنجي گوشت مان گوشت آهي؛ هن کي] منهنجي [زال سڏيو ويندو ،ڇاڪاڻ تہ هوءَ پنهنجي مڙس کان کسي وئي هئي'.
7تنهنڪري مڙس ۽ زال هڪ ٿيندا ۽ تنهنڪري مڙس پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ کي ڇڏي پنهنجي زال سان گڏجي رهندو ،۽ اهي هڪ جسم ٿيندا.
8پهرين هفتي ۾ آدم پيدا ڪيو ويو ،۽ سندس زال - پسلي :ٻئي هفتي ۾ هن کيس ڏيکاريو :۽ انهي ڪري حڪم ڏنو ويو تہ انهن جي ناپاڪي ۾ ،هڪ مرد لاءِ ست ڏينهن ۽ هڪ عورت لاءِ ٻه ڀيرا ست ڏينهن.
9۽ جڏهن آدم چاليهہ ڏينهن ان زمين ۾ پورا ڪيا جتي هو پيدا ٿيو هو ،اسان کيس عدن جي باغ ۾ آندو تہ جيئن ان کي پوکي ۽ سنڀالي ،پر اهي اٺين ڏينهن تي سندس زال کي اندر آڻين ،۽ ان کان پوءِ هوءَ عدن جي باغ ۾ داخل ٿي.
10۽ انهيءَ ڪري آسماني تختين تي حڪم لکيل آهي تہ جيڪا عورت ٻار ڄڻي ٿي ،تہ هوءَ پهرين هفتي جي مطابق ست ڏينهن پنهنجي ناپاڪي ۾ رهندي ،۽ ٽيٽيهہ ڏينهن پنهنجي پاڪ ٿيڻ جي رت ۾ رهندي ،۽ هوءَ ڪنهن بہ پاڪ شيءِ کي نہ ڇُهيندي ۽ نہ ئي مقدس جاءِ ۾ داخل ٿيندي ،جيستائين اهي ڏينهن پورا نہ ڪري جيڪي پٽ ٻار جي صورت ۾) حڪم ڪيل (آهن.
11پر ڇوڪريءَ جي حالت ۾ ،هوءَ پهرين ٻن هفتن جي حساب سان ٻہ هفتا ڏينهن پنهنجي ناپاڪيءَ ۾ رهندي ،۽ ڇهٽيهہ ڏينهن پنهنجي پاڪائي جي رت ۾ ،۽ اهي سڀئي اسي ڏينهن هوندا.
12۽ جڏهن هن اهي اسي ڏينهن پورا ڪيا تہ اسان هن کي عدن جي باغ ۾ آندو ،ڇاڪاڻ تہ اهو سڄي زمين کان وڌيڪ پاڪ آهي ۽ ان ۾ پوکيل هر وڻ پاڪ آهي.
13تنهن ڪري ،انهن ڏينهن ۾ ،جيڪو بہ پٽ يا ڌيءَ کي جنم ڏئي ٿو ،ان لاءِ اهو قانون مقرر ڪيو ويو هو تہ هوءَ ڪنهن بہ پاڪ شيءِ کي هٿ نہ لڳائي ۽ نہ ئي مقدس جاءِ ۾ داخل ٿئي جيستائين اهي ڏينهن پورا نہ ٿين.
14هي اهو شريعت ۽ شاهدي آهي جيڪا بني اسرائيل لاءِ لکي وئي هئي ،تہ جيئن اهي سڀ ڏينهن ان تي عمل ڪن.
15۽ پهرين جوبلي جي پهرين هفتي ۾] ،صبح جو 7-1 وڳي [آدم ۽ سندس زال ست سال عدن جي باغ ۾ رهيا ۽ ان کي پوکيندا رهيا ،۽ اسان کيس ڪم ڏنو ۽ کيس هر اهو ڪم ڪرڻ جي هدايت ڪئي جيڪا پوک لاءِ مناسب هجي.
16۽ هن) باغ (کي پوکيو ،۽ ننگو هو ۽ ان کي نہ ڄاتو ،۽ شرمسار نہ ٿيو ،۽ هن باغ کي پکين ،جانورن ۽ ڍورن کان بچايو ،۽ ان جو ميوو گڏ ڪيو ،۽ کاڌو ،۽ بچيل پاڻ لاءِ ۽ پنهنجي زال لاءِ رکي ڇڏيو] ۽ جيڪو رکيو پيو هو ان کي رکي ڇڏيو.[
17۽ ست سال پورا ٿيڻ کان پوءِ ،جيڪي هن اتي پورا ڪيا هئا ،ٺيڪ ست سال 8] ،صبح جو [۽ ٻئي مهيني ۾ ،سترهين ڏينهن) مهيني جي (تي ،نانگ آيو ۽ عورت وٽ آيو ،۽ نانگ عورت کي چيو' ،ڇا خدا توهان کي حڪم ڏنو آهي تہ توهان باغ جي هر وڻ مان نہ کائو'؟
18۽ هن ان کي چيو تہ' ،باغ جي وڻن جي سڀني ميون مان خدا اسان کي چيو آهي تہ کائو؛ پر ان وڻ جي ميوي مان جيڪو باغ جي وچ ۾ آهي ،خدا اسان کي چيو آهي تہ توهان ان مان نہ کائو ،۽ نہ ئي ان کي هٿ لڳايو ،نہ تہ توهان مري ويندا'.
19۽ نانگ عورت کي چيو تہ" اوهين ضرور نہ مرندؤ ،ڇالاءِ جو خدا ڄاڻي ٿو تہ جنهن ڏينهن اوهين اُن مان کائيندا ،تنهن ڏينهن اوهان جون اکيون کُلي وينديون ،۽ اوهين ديوتا وانگر هوندؤ ،۽ اوهين چڱائي ۽ بڇڙائي کي سڃاڻندا".
20۽ عورت وڻ ڏٺو تہ اهو سهڻو ۽ ڏسڻ ۾ وڻندڙ هو ،۽ ان جو ميوو کائڻ لاءِ سٺو هو ،تنهن ڪري هن ان مان ڇني ورتو ۽ کائي ورتو.
21۽ جڏهن هن پهرين انجير جي پنن سان پنهنجي شرمگاهہ کي ڍڪيو ،تڏهن هن ان مان آدم کي ڏنو ۽ هن کاڌو ،۽ سندس اکيون کلي ويون ،۽ هن ڏٺو تہ هو ننگو هو.
22۽ هن انجير جا پن ڪٽي انهن کي گڏ ڪيو ،۽ پنهنجي لاءِ هڪ apron ٺاهيو ،۽ پنهنجي شرم کي ڍڪيو.
23۽ خدا نانگ تي لعنت ڪئي ،۽ هميشہ لاءِ ان سان ناراض رهيو...
24۽ هو عورت تي ڪاوڙجي پيو ،ڇاڪاڻ تہ هن نانگ جي آواز تي ڌيان ڏنو ۽ کاڌو؛ ۽ هن کيس چيو تہ' :مان تنهنجي ڏک ۽ سور کي تمام گهڻو وڌائيندس :تون ڏک ۾ ٻار ڄڻيندين ،۽ تون پنهنجي مڙس ڏانهن موٽندين ،۽ هو تو تي حڪومت ڪندو'.
25۽ آدم کي پڻ هن چيو' ،ڇاڪاڻ تہ تو پنهنجي زال جي ڳالهہ ٻڌي آهي ،۽ ان وڻ جو ميوو کاڌو آهي جنهن جو مون توکي حڪم ڏنو هو تہ ان کي نہ کائو ،تنهن ڪري زمين تنهنجي خاطر لعنتي آهي :اها تو لاءِ ڪنڊا ۽ ڪانڊيرا پيدا ڪندي ،۽ تون پنهنجي ماني پنهنجي منهن جي پسيني ۾ کائيندين ،جيستائين تون ان زمين ڏانهن واپس نہ ويندين جتان توکي ڪڍيو ويو هو؛ ڇاڪاڻ تہ تون مٽي آهين ،۽ تون مٽي ڏانهن موٽندين'.
26۽ انهن لاءِ چمڙي جا ڪپڙا ٺاهيا ،۽ انهن کي پهرايا ،۽ انهن کي عدن جي باغ مان ٻاهر موڪليو.
27۽ جنهن ڏينهن آدم باغ مان نڪتو ،انهيءَ ڏينهن تي هن پنهنجي شرمگاهہ کي ڍڪڻ واري ڏينهن کان سج اڀرڻ وقت ،هڪ مٺي خوشبوءِ جي طور تي نذرانو ،لوبان ،گلبانم ،۽ اسٽيڪ ،۽ مصالحا پيش ڪيا.
28۽ انهيءَ ڏينهن سڀني جانورن ،ڍورن ،پکين ،۽ هر ڪنهن جي هلڻ ۽ هر ڪنهن جي هلڻ جي وات کي بند ڪيو ويو ،تنهنڪري اهي هاڻي ڳالهائي نہ سگهيا :ڇاڪاڻ تہ اهي سڀ هڪ ئي لب ۽ هڪ ئي زبان سان ڳالهائي رهيا هئا.
29۽ هن عدن جي باغ مان سڀني گوشت کي ڪڍي ڇڏيو جيڪو عدن جي باغ ۾ هو ،۽ سڀ گوشت پنهنجي قسم ۽ پنهنجي قسم جي مطابق انهن هنڌن تي پکڙجي ويو جيڪي انهن لاءِ پيدا ڪيا ويا هئا.
30۽ صرف آدم کي ئي سڀني جانورن ۽ ڍورن مان سندس شرم کي ڍڪڻ لاءِ) وجهہ (ڏنو.
31انهيءَ ڪري ،آسماني تختين تي انهن سڀني لاءِ لکيل آهي جيڪي شريعت جي فيصلي کي ڄاڻن ٿا ،تہ اهي پنهنجي شرم کي ڍڪين ،۽ غير قومن وانگر پاڻ کي بي نقاب نہ ڪن.

32۽ چوٿين مهيني جي نئين چنڊ تي، آدم ۽ سندس زال عدن جي باغ مان نڪتا، ۽ اهي پنهنجي تخليق جي ملڪ ايلدا جي ملڪ ۾ رهڻ لڳا.
33۽ آدم پنهنجي زال جو نالو حوا رکيو.
34۽ پهرين جوبلي تائين انهن کي ڪو به پٽ نه هو] ، صبح جو 8 وڳي [۽ ان کان پوءِ هن ان سان شادي ڪئي.
35هاڻي هن زمين کي آباد ڪيو جيئن هن کي عدن جي باغ ۾ هدايت ڪئي وئي هئي.

باب4

1۽ ٽئين هفتي ۾ ٻئي جوبلي ۾ [64-70 AM] هن قائن کي جنم ڏنو، ۽ چوٿين ۾ [71-77 AM] هن هابيل کي جنم ڏنو، ۽ پنجين ۾ 84-78] AM]هن پنهنجي ڌيءَ آوان کي جنم ڏنو.
2۽ ٽئين جوبلي جي پهرين) سال (۾] صبح جو ، [105-99 قائن هابيل کي ماري ڇڏيو ڇاڪاڻ ته) خدا (هابيل جي قرباني قبول ڪئي، ۽ قائن جي قرباني قبول نه ڪئي.
3۽ هن کيس ميدان ۾ ماريو: ۽ سندس رت زمين کان آسمان تائين رڙ ڪئي، شڪايت ڪئي ڇاڪاڻ ته هن کيس ماريو هو.
4۽ خداوند قابيل کي هابيل جي ڪري ملامت ڪئي، ڇاڪاڻ ته هن کيس قتل ڪيو هو، ۽ هن کيس پنهنجي ڀاءُ جي خون جي ڪري زمين تي ڀگر بڻايو، ۽ هن کيس زمين تي لعنت ڪئي.
5۽ انهيءَ ڪري آسماني تختين تي لکيل آهي ته' ، لعنت آهي، اهو جيڪو پنهنجي پاڙيسري کي دغا سان ماري ٿو، ۽ جيڪو به ڏٺو ۽ ٻڌو آهي، اهو چوي ته' ، اهو ٿئي '.۽ جيڪو ماڻهو ڏٺو ۽ ظاهر نه ڪيو، اهو ٻئي وانگر لعنتي هجي'.
6۽ انهيءَ ڪري اسين جڏهن خداوند پنهنجي خدا جي اڳيان ايندا آهيون ته آسمان ۾ ۽ زمين تي، روشني ۾ ۽ اونداهي ۾، ۽ هر هنڌ ڪيل سڀني گناهن جو اعلان ڪندا آهيون.
7۽ آدم ۽ سندس زال چار هفتا سال هابيل لاءِ ماتم ڪيو [99-127 AM] ، ۽ پنجين هفتي جي چوٿين سال [130 AM] اهي خوش ٿيا، ۽ آدم پنهنجي زال کي ٻيهر ڄاتو، ۽ هن کيس هڪ پٽ ڄائو، ۽ هن پنهنجو نالو سيٽ رکيو؛ ڇاڪاڻ ته هن چيو ته' خدا اسان لاءِ زمين تي هابيل جي بدران ٻيو اولاد پيدا ڪيو آهي؛ ڇاڪاڻ ته قابيل هن کي ماريو هو'.
8۽ ڇهين هفتي ۾] صبح جو [40-134 هن پنهنجي ڌيءَ عزورا کي جنم ڏنو.
9۽ قائن پنهنجي ڀيڻ آوان کي پنهنجي زال بڻايو ۽ چوٿين جوبلي جي آخر ۾ هن کيس حنوڪ پيدا ڪيو [190-196 AM] .۽ پنجين جوبلي جي پهرين هفتي جي پهرين سال ۾ [197 AM] ، زمين تي گهر ٺاهيا ويا، ۽ قائن هڪ شهر ٺاهيو، ۽ ان جو نالو پنهنجي پٽ حنوڪ جي نالي تي رکيو.
10۽ آدم پنهنجي زال حوا سان واقف ٿيو ۽ ان کي نو پٽ ڄاوا.
11۽ پنجين جوبلي جي پنجين هفتي ۾ 31-225] صبح [سيٽ پنهنجي ڀيڻ عزورا کي پنهنجي زال بڻايو، ۽ چوٿين) ڇهين هفتي جي سال (235]صبح [۾ هن کيس انوس پيدا ڪيو.
12هن زمين تي خداوند جي نالي کي سڏڻ شروع ڪيو.
13۽ ٽئين هفتي ۾ ستين جوبلي ۾ 15-309] صبح جو [انوس پنهنجي ڀيڻ نعوم کي پنهنجي زال بڻايو، ۽ پنجين هفتي جي ٽئين سال ۾ هن کيس هڪ پٽ پيدا ڪيو، ۽ هن ان جو نالو قينان رکيو.
14۽ اٺين جوبلي جي آخر ۾ [325، 386-3992 AM] قينان پنهنجي ڀيڻ موليٽ کي پنهنجي زال بڻايو، ۽ هن نائين جوبلي ۾، هن هفتي جي ٽئين سال جي پهرين هفتي ۾ [395 AM] ، کيس هڪ پٽ پيدا ڪيو ۽ هن سندس نالو مهلل ايل رکيو.
15۽ ڏهين جوبلي جي ٻئي هفتي ۾ 55-449] صبح [مهلل ايل پنهنجي ڀيءُ جي ڀاءُ جي ڌيءَ برڪئيل جي ڌيءَ دينا سان شادي ڪئي، ۽ ڇهين سال جي ٽئين هفتي ۾ 461] صبح [هن کيس هڪ پٽ پيدا ڪيو ۽ هن پنهنجو نالو يارد رکيو، ڇاڪاڻ ته سندس ڏينهن ۾ خداوند جا ملائڪ زمين تي لهي آيا، جن کي نگران سڏيو ويندو آهي، ته جيئن اهي انسانن جي ٻارن کي هدايت ڪن، ۽ اهي زمين تي انصاف ۽ صداقت ڪن.
16۽ يارهين جوبلي ۾ 18-512] صبح [يارد ٻاڻ لاءِ هڪ زال شادي ڪئي، ۽ سندس نالو برڪه هو، جيڪا رسول جي ڌيءَ هئي، جيڪا سندس ڀيءُ جي ڀاءُ جي ڌيءَ هئي، هن جوبلي جي چوٿين هفتي ۾ 522] ، صبح [۽ هن پنجين هفتي ۾، جوبلي جي چوٿين سال ۾، کيس هڪ پٽ پيدا ڪيو، ۽ هن سندس نالو حنوڪ رکيو.
17۽ هو زمين تي پيدا ٿيندڙ انسانن ۾ پهريون هو جنهن لکڻ، علم ۽ حڪمت سکي ۽ آسمان جي نشانين کي انهن جي مهينن جي ترتيب مطابق هڪ ڪتاب ۾ لکيو، ته جيئن ماڻهو سالن جي موسمن کي انهن جي الڳ الڳ مهينن جي ترتيب مطابق ڄاڻن.
18۽ هو پهريون شخص هو جنهن هڪ شاهدي لکي ۽ هن زمين جي نسلن ۾ انسانن جي پٽن کي شاهدي ڏني، ۽ جوبلي جا هفتا بيان ڪيا، ۽ انهن کي سالن جا ڏينهن ٻڌايا، ۽ مهينن کي ترتيب ڏنو ۽ سالن جا سبت بيان ڪيا جيئن اسان) انهن کي (هن کي ڄاڻايو هو.
19۽ جيڪو هو ۽ ڇا ٿيندو، هن پنهنجي ننڊ جي رويا ۾ ڏٺو، جيئن اهو انسانن جي اولاد سان انهن جي نسلن ۾ فيصلي جي ڏينهن تائين ٿيندو؛ هن سڀ ڪجهه ڏٺو ۽ سمجهي ورتو، ۽ پنهنجي شاهدي لکي، ۽ سڀني انسانن جي اولاد ۽ انهن جي نسلن لاءِ زمين تي شاهدي رکي.
20۽ ٻارهين جوبلي ۾ [88-582] ، ان جي ستين هفتي ۾، هن ٻاڻ لاءِ هڪ زال شادي ڪئي، ۽ سندس نالو ايدنا هو، جيڪو دانييل جي ڌيءَ هئي، ۽ سندس ڀيءُ جي ڀاءُ جي ڌيءَ هئي، ۽ ڇهين سال هن هفتي ۾ 587] صبح جو [هن کيس هڪ پٽ پيدا ڪيو ۽ هن پنهنجو نالو متوسلح رکيو.
21۽ وڌيڪ، هو خدا جي ملائڪن سان گڏ انهن ڇهن سالن جي جوبلي سان گڏ هو، ۽ انهن کيس زمين ۽ آسمان ۾ سڀ ڪجهه ڏيکاريو، سج جي حڪمراني، ۽ هن سڀ ڪجهه لکيو.
22۽ هن انهن نگهبانن کي شاهدي ڏني، جن انسانن جي ڌيئرن سان گناهه ڪيو هو؛ ڇاڪاڻ ته اهي ٻاڻ کي متحد ڪرڻ شروع ڪيا هئا، ته جيئن انسانن جي ڌيئرن سان ناپاڪ ٿين، ۽ حنوڪ) انهن سڀني جي خلاف (شاهدي ڏني.

23۽ هن کي انسانن جي اولاد مان ڪڍيو ويو ،۽ اسان هن کي عظمت ۽ عزت سان عدن جي باغ ۾ پهچايو ،۽ ڏسو اتي هو دنيا جي مذمت ۽ فيصلي ،۽ انسانن جي اولاد جي سڀني بدڪارين کي لکي ٿو.

24۽ انهيءَ جي ڪري) خدا (سڄي عدن جي زمين تي ٻوڏ جو پاڻي آندو؛ ڇاڪاڻ ته اتي هو هڪ نشاني طور مقرر ڪيو ويو هو ۽ سڀني انسانن جي اولاد جي خلاف شاهدي ڏئي ،ته جيئن هو نسلن جي سڀني ڪمن کي سزا جي ڏينهن تائين بيان ڪري.

25۽ هن مقدس جاءِ جو بخور ساڙيو) ،جيتوڻيڪ (مٺي مصالحي جيڪا خداوند جي اڳيان جبل تي قابل قبول هئي.

26ڇاڪاڻ ته خداوند وٽ زمين تي چار جڳهون آهن ،عدن جو باغ ،۽ اوڀر جو جبل ،۽ هي جبل جنهن تي تون اڄ آهين ،جبل سينا ،۽ جبل صيّون) جيڪو (نئين تخليق ۾ زمين جي پاڪائي لاءِ پاڪ ڪيو ويندو؛ ان جي ذريعي زمين دنيا جي نسلن تائين سڀني) پنهنجي (گناهن ۽ ان جي ناپاڪي کان پاڪ ڪئي ويندي.

27۽ چوڏهين جوبلي ۾ [652 AM] متوسلح پنهنجي پيءُ جي ڀاءُ جي ڌيءَ عدنا سان شادي ڪئي ،جيڪا عزريل جي ڌيءَ هئي ،ٽئين هفتي ۾ ،هن هفتي جي پهرين سال ۾ [701-7 AM] ،۽ هن کي هڪ پٽ پيدا ٿيو ۽ هن جو نالو لامڪ رکيو.

28۽ ٽئين هفتي ۾ پندرهين جوبلي ۾ ،لامڪ پاڻ لاءِ هڪ زال شادي ڪئي ،۽ سندس نالو بتينوس هو ،جيڪا پنهنجي پيءُ جي ڀاءُ جي ڌيءَ ،برڪيل جي ڌيءَ هئي ،۽ هن هفتي ۾ هن کيس هڪ پٽ ڄائو ۽ هن پنهنجو نالو نوح رکيو ،چيو ته' ،هي مون کي منهنجي مصيبت ۽ منهنجي سڀني ڪمن لاءِ ،۽ ان زمين لاءِ تسلي ڏيندو جنهن تي خداوند لعنت ڪئي آهي'.

29۽ اٺويهين جوبلي جي آخر ۾ ،ڇهين سال جي ستين هفتي ۾] صبح جو 930 وڳي ،[آدم مري ويو ،۽ سندس سڀني پٽن کيس سندس تخليق جي زمين ۾ دفن ڪيو ،۽ هو زمين ۾ دفن ٿيڻ وارو پهريون شخص هو.

30۽ هن وٽ هڪ هزار سالن مان ستر سال گهٽ هئا؛ ڇاڪاڻ ته هڪ هزار سال آسمان جي شاهدي ۾ هڪ ڏينهن وانگر آهن ۽ تنهن ڪري علم جي وڻ بابت لکيو ويو هو' :جنهن ڏينهن توهان ان مان کائيندا آهيو ،توهان مرندؤ '.انهي سبب لاءِ هن هن ڏينهن جا سال پورا نه ڪيا؛ ڇاڪاڻ ته هو ان دوران مري ويو.

31هن جوبلي جي آخر ۾ ،ساڳئي سال قابيل کي به سندس پٺيان قتل ڪيو ويو؛ ڇاڪاڻ ته سندس گهر مٿس ڪري پيو ۽ هو پنهنجي گهر جي وچ ۾ مري ويو ،۽ هو ان جي پٿرن سان ماريو ويو؛ ڇاڪاڻ ته هن هابيل کي پٿر سان ماريو هو ،۽ هڪ پٿر سان هو سچي انصاف ۾ ماريو ويو.

32انهيءَ ڪري آسماني تختين تي لکيل هو :جنهن اوزار سان ڪو ماڻهو پنهنجي پاڙيسري کي ماريندو آهي ،ان کي ان ئي اوزار سان قتل ڪيو ويندو؛ جيئن هن ان کي زخمي ڪيو ،تيئن ئي ان سان به اهي پيش ايندا.

33۽ پنجويهين جوبلي ۾ نوح پاڻ لاءِ هڪ زال رکي ،۽ سندس نالو امصرا هو ،جيڪا راڪيل جي ڌيءَ هئي ،جيڪا سندس پيءُ جي ڀاءُ جي ڌيءَ هئي ،پهرين سال پنجين هفتي ۾ :۽ ٽئين سال ۾ هن کيس شيم پيدا ڪيو ،پنجين سال ۾ هن کيس حام پيدا ڪيو ،۽ پهرين سال ۾ ڇهين هفتي ۾ هن کيس يافت پيدا ڪيو.

باب5

1۽ جڏهن انسانن جا ٻار زمين تي وڌڻ لڳا ۽ انهن مان ڌيئرون پيدا ٿيون ،ته خدا جي ملائڪن انهن کي هن جوبلي جي هڪ خاص سال تي ڏٺو ،جيڪي ڏسڻ ۾ خوبصورت هيون؛ ۽ انهن پنهنجي لاءِ انهن سڀني مان زالون ورتيون جن کي انهن چونڊيو ،۽ انهن کي پٽ پيدا ٿيا ۽ اهي ديو هئا.

2۽ زمين تي لاقانونيت وڌي وئي ۽ سڀ انسان پنهنجو رستو بگاڙي ويا ،جهڙوڪ انسان ،ڍور ،جانور ،پکي ۽ هر شيءِ جيڪا زمين تي هلندي هئي - انهن سڀني پنهنجي طريقن ۽ حڪمن کي بگاڙيو ،۽ هڪ ٻئي کي نگلڻ شروع ڪيو ،۽ زمين تي لاقانونيت وڌي وئي ۽ سڀني انسانن جي خيالن جو هر تصور مسلسل خراب رهيو.

3۽ خدا زمين تي نظر ڪئي ،۽ ڏٺائين ته اها خراب هئي ،۽ سڀني انسانن پنهنجا حڪم خراب ڪيا هئا ،۽ زمين تي رهندڙ سڀني سندس اکين اڳيان هر قسم جي بڇڙائي ڪئي هئي.

4۽ هن چيو ته هو انسان ۽ زمين جي مٿاڇري تي سڀني جانورن کي تباهه ڪندو جيڪو هن پيدا ڪيو هو.

5پر نوح خداوند جي نظر ۾ فضل حاصل ڪيو.

6۽ جن ملائڪن کي هن زمين تي موڪليو هو ،انهن تي هو تمام گهڻو غضبناڪ ٿيو ،۽ هن حڪم ڏنو ته انهن کي انهن جي سڄي حڪومت مان اُڇلائي ڇڏيو ،۽ هن اسان کي حڪم ڏنو ته انهن کي زمين جي گهراين ۾ ٻڌون ،۽ ڏسو ته اهي انهن جي وچ ۾ بند آهن ،۽ الڳ الڳ رکيا ويا آهن.

7۽ سندن پٽن تي سندس حضور کان حڪم آيو ته انهن کي تلوار سان ماريو وڃي ۽ آسمان کان هيٺ لهي ڇڏيو وڃي.

8۽ هن چيو ته' منهنجو روح انسان تي هميشه نه رهندو؛ ڇاڪاڻ ته اهي پڻ انسان آهن ۽ انهن جا ڏينهن هڪ سؤ ويهه سال هوندا'.

9۽ هن پنهنجي تلوار انهن جي وچ ۾ موڪلي ته هر هڪ پنهنجي پاڙيسري کي قتل ڪري ،۽ اهي هڪ ٻئي کي مارڻ لڳا ،جيستائين اهي سڀ تلوار سان ڪِري پيا ۽ زمين تان ناس ٿي ويا.

10۽ سندن پيءُ ڏاڏا) انهن جي تباهي جا (شاهد هئا ،۽ ان کان پوءِ اهي هميشه لاءِ زمين جي اونهائي ۾ بند ڪيا ويا ،جيستائين وڏي سزا جو ڏينهن نه ايندو ،جڏهن انهن سڀني تي فيصلو ڪيو ويندو جن پنهنجي طريقن ۽ ڪمن کي خداوند جي اڳيان خراب ڪيو آهي.

11۽ هن سڀني کي انهن جي جڳهن تان ناس ڪيو ،۽ انهن مان هڪ به نه بچيو جنهن کي هن انهن جي سڀني بڇڙن ڪمن جي مطابق فيصلو نه ڪيو.

12۽ هن پنهنجي سڀني ڪمن لاءِ هڪ نئين ۽ نيڪ فطرت پيدا ڪئي ،ته جيئن اهي هميشه لاءِ پنهنجي پوري فطرت ۾ گناهه نه ڪن ،پر هر هڪ پنهنجي قسم ۾ هميشه نيڪ هجي.

13۽ سڀني جو فيصلو آسماني تختين تي صداقت سان مقرر ۽ لکيل آهي - ايستائين جو) انهن سڀني جو فيصلو (جيڪي ان رستي کان هٽي وڃن ٿا جيڪو انهن لاءِ مقرر ڪيو ويو آهي؛ ۽ جيڪڏهن اهي ان تي نه هلن ،ته هر مخلوق ۽ هر قسم لاءِ فيصلو لکيو ويندو.

14۽ آسمان ۾ يا زمين تي ،يا روشني ۾ يا اونداهي ۾ ،يا پاتال ۾ يا ڳُڙهائي ۾ ،يا اونداهي جي جاءِ تي ڪجھ به نه آهي) جيڪو فيصلو نه ڪيو وڃي(؛ ۽ انهن جا سڀ فيصلا مقرر ٿيل ۽ لکيل ۽ کنيا ويا آهن.

15هو سڀني جو فيصلو ڪندو ،وڏي جو سندس عظمت مطابق ،۽ ننڍي جو سندس ننڍي هجڻ مطابق ،۽ هر ڪنهن جو سندس طريقي مطابق.

16۽ هو اهڙو ناهي جيڪو ڪنهن به شخص جو خيال رکي ،۽ نه ئي اهو آهي جيڪو تحفا وصول ڪندو ،جيڪڏهن هو چوي ٿو ته هو هر هڪ تي فيصلو ڪندو :جيڪڏهن ڪو زمين تي سڀ ڪجهه ڏئي ٿو ،ته هو تحفن يا شخص جو خيال نٿو رکي ،۽ نه ئي سندس هٿ مان ڪجهه قبول ڪندو ،ڇاڪاڻ ته هو هڪ انصاف پسند جج آهي.

17۽ بني اسرائيلن لاءِ اهو لکيل ۽ مقرر ڪيو ويو آهي :جيڪڏهن اهي نيڪيءَ سان هن ڏانهن موٽندا ته هو انهن جا سڀ گناهه معاف ڪندو ۽ انهن جا سڀ گناهه معاف ڪندو.

18اهو لکيل ۽ مقرر ٿيل آهي تہ هو هر سال هڪ ڀيرو انهن سڀني تي رحم ڪندو جيڪي پنهنجن سڀني گناهن کان توبهہ ڪندا.

19۽ انهن سڀني لاءِ جيڪي ٻوڏ کان اڳ پنهنجا طريقا ۽ خيال خراب ڪيا هئا ،ڪنهن به ماڻهوءَ جو ماڻهو قبول نه ڪيو ويو سواءِ نوح جي؛ ڇاڪاڻ ته سندس ماڻهو سندس پٽن جي طرفان قبول ڪيو ويو ،جن کي) خدا (سندس خاطر ٻوڏ جي پاڻيءَ کان بچايو؛ ڇاڪاڻ ته سندس دل سندس سڀني طريقن ۾ سچو هو ،جيئن هن جي باري ۾ حڪم ڏنو ويو هو ،۽ هو ڪنهن به شيءِ کان نه هٽيو هو جيڪو هن لاءِ مقرر ڪيو ويو هو.

20۽ خداوند چيو ته هو زمين تي هر شيءِ کي تباهه ڪندو ،انسان ۽ ڍور ،جانور ،هوا جا پکي ،۽ جيڪو زمين تي هلي ٿو .۽ هن نوح کي حڪم ڏنو ته هو هڪ ٻيڙي ٺاهي ،ته جيئن هو پاڻ کي ٻوڏ جي پاڻيءَ کان بچائي سگهي.

21۽ نوح پنهنجي حڪم موجب هر طرح سان ٻيڙي ٺاهي ،سالن جي ستائيهين جوبلي ۾ ،پنجين سال جي پنجين هفتي ۾) پهرين مهيني جي نئين چنڊ تي[1307 AM]).

22۽ هو ڇهين) سال (۾ داخل ٿيو] ،صبح جو [1308 ٻئي مهيني ۾ ،ٻئي مهيني جي نئين چنڊ تي ،سورهين تاريخ تائين؛ ۽ هو داخل ٿيو ،۽ جيڪو ڪجهه اسان هن ڏانهن آندو هو ،ٻيڙي ۾ ،۽ خداوند ان کي سترهين شام تي ٻاهران بند ڪري ڇڏيو.

23۽ خداوند آسمان جا ست درياءَ کوليا ،۽ وڏي اونهائي جي چشمن جا وات ،ست وات کوليا.

24۽ ٻوڏ جا دروازا آسمان مان چاليھ ڏينهن ۽ چاليھ راتيون پاڻي وسائڻ لڳا ،۽ اونهائي جا چشما به پاڻي وهايائون ،تان جو سڄي دنيا پاڻيءَ سان پرجي وئي.

25۽ پاڻي زمين تي وڌيو :پاڻي سڀني بلند جبلن کان پندرهن هٿ مٿي چڙهي ويو ،۽ ٻيڙي زمين کان مٿي کنيو ويو ،۽ اهو پاڻيءَ جي منهن تي هليو ويو.

26۽ پاڻي زمين تي پنج مهينا يعني هڪ سو پنجاهه ڏينهن تائين غالب رهيو.

27۽ ٻيڙي هلي وئي ۽ لُبار جي چوٽيءَ تي بيٺي ،جيڪو ارارط جي جبلن مان هڪ آهي.

28۽) نئين چنڊ تي (چوٿين مهيني ۾ وڏي اونهائي جا چشما بند ڪيا ويا ۽ آسمان جا ٻوڏ جا دروازا بند ڪيا ويا؛ ۽ ستين مهيني جي نئين چنڊ تي زمين جي اونهائي جا سڀ وات کوليا ويا ،۽ پاڻي هيٺان اونهائي ۾ لهڻ لڳو.

29۽ ڏهين مهيني جي نئين چنڊ تي جبلن جون چوٽيون نظر آيون ،۽ پهرين مهيني جي نئين چنڊ تي زمين نظر آئي.

30۽ ستين سال جي پنجين هفتي ۾ زمين تان پاڻي غائب ٿي ويو] صبح جو 1309 وڳي ،[۽ ٻئي مهيني جي سترهين ڏينهن تي زمين سڪي وئي.

31۽ ستائيس تاريخ تي هن ٻيڙي کولي ۽ ان مان جانور ،ڍور ،پکي ۽ هر قسم جي هلندڙ شيءِ کي ٻاهر ڪڍيو.

باب6

1۽ ٽئين مهيني جي نئين چنڊ تي هو ٻيڙي مان ٻاهر نڪتو ،۽ ان جبل تي هڪ قربانگاهه ٺاهي.

2۽ هن زمين لاءِ ڪفارو ڏنو ،۽ هڪ ٻڪرو ڪٽي ان جي رت سان زمين جي سڀني گناهن جو ڪفارو ڪيو؛ ڇاڪاڻ ته جيڪو ڪجهه ان تي هو سو تباهه ٿي ويو هو ،سواءِ انهن جي جيڪي نوح سان گڏ ٻيڙيءَ ۾ هئا.

3۽ هن ان جي چربی قربان گاهه تي رکي ،۽ هڪ ڍڳو ،هڪ ٻڪري ،هڪ رڍ ۽ ٻڪري ،لوڻ ،هڪ ڪبوتر ۽ هڪ ڪبوتر جو ٻار ڪٽي ،قربان گاهه تي ساڙيل قرباني رکي ،۽ ان تي تيل سان مليل نذرانو هاريو ،۽ شراب ڇٽيو ۽ هر شيءِ تي لوبان ڇٽيو ،۽ هڪ سٺي خوشبوءِ پيدا ڪئي جيڪا خداوند جي اڳيان قابل قبول هئي.

4۽ خداوند سٺي خوشبوءِ سونگهي ،۽ هن سان هڪ عهد ڪيو ته زمين کي تباهه ڪرڻ لاءِ ٻيهر ٻوڏ نه ايندي؛ ته زمين جا سڀ ڏينهن ٻج پوکڻ ۽ فصل ڪڏهن به بند نه ٿيندا؛ ٿڌ ۽ گرمي ،۽ اونهارو ۽ سيارو ،۽ ڏينهن ۽ رات پنهنجو ترتيب نه بدلائيندا ،۽ نه ئي هميشه لاءِ بند ٿيندا.

5۽ اوهين زمين تي وڌندا ۽ وڌندا وڃو ،۽ ان تي گهڻا ٿيندا وڃو ،۽ ان تي برڪت جو سبب بڻجو .مان اوهان جو خوف ۽ اوهان جو خوف زمين ۽ سمنڊ جي هر شيءِ ۾ پيدا ڪندس.

6۽ ڏسو ،مون توهان کي سڀ جانور ،سڀ پرن وارا جانور ،۽ سڀ ڪجهه جيڪو زمين تي هلندو آهي ،۽ پاڻي ۾ مڇي ،۽ سڀ ڪجهه کاڌي لاءِ ڏنو آهي؛ جيئن سائي ٻوٽن ،مون توهان کي کائڻ لاءِ سڀ ڪجهه ڏنو آهي.

7پر گوشت ،ان جي جان سان گڏ ،رت سان گڏ ،توهان نه کائو؛ ڇاڪاڻ ته سڀني جانورن جي جان رت ۾ آهي ،نه ته توهان جي جانن جو رت گهربل هجي .هر انسان جي هٿ کان ،هر) جانور (جي هٿ کان مان انسان جي رت جو بدلو وٺندس.

8جيڪو به انسان جي هٿان انسان جو رت وهائيندو ،تنهن جو رت وهايو ويندو ،ڇاڪاڻ ته خدا پنهنجي صورت تي انسان کي پيدا ڪيو آهي.
9۽ اوهين زمين تي وڌندا ۽ وڌندا وڃو.
10۽ نوح ۽ سندس پٽن قسم کنيو ته اهي ڪنهن به گوشت ۾ رت نه کائيندا ،۽ هن هن مهيني ۾ زمين جي سڀني نسلن لاءِ هميشه لاءِ خداوند خدا جي اڳيان هڪ عهد ڪيو.
11انهيءَ ڪري هن تو کي چيو ته تون هن مهيني ۾ جبل تي بني اسرائيل سان هڪ عهد ڪر ،۽ تون انهن تي رت ڇنڊڪار ڪر ،ڇاڪاڻ ته ان عهد جي سڀني لفظن جي ڪري ،جيڪو خداوند انهن سان هميشه لاءِ ڪيو آهي.
12۽ هيءَ شاهدي اوهان بابت لکيل آهي تہ اوهين ان کي هر وقت عمل ڪريو ،تہ جيئن اوهين زمين جي سڀني ڏينهن ۾ ڪنهن بہ ڏينهن ڪنهن بہ جانور ،پکي يا ڍورن جو رت نہ کائو ،۽ جيڪو بہ زمين جي سڀني ڏينهن ۾ ڪنهن بہ جانور ،ڍورن يا پکين جو رت کائيندو ، اهو ۽ سندس اولاد زمين مان اُڇليا ويندا.
13۽ تون بني اسرائيلن کي حڪم ڪر ته رت نه کائين ،ته جيئن انهن جا نالا ۽ انهن جو اولاد هميشه اسان جي خداوند خدا جي اڳيان رهن.
14۽ هن قانون لاءِ ڏينهن جي ڪا به حد ناهي ،ڇاڪاڻ ته اهو هميشه لاءِ آهي .اهي پنهنجي نسلن تائين ان تي عمل ڪندا ،ته جيئن اهي قربان گاه جي اڳيان رت سان توهان جي لاءِ دعا ڪندا رهن؛ هر روز ۽ صبح ۽ شام جو اهي توهان جي لاءِ هميشه خداوند جي اڳيان معافي طلب ڪندا ته جيئن اهي ان کي برقرار رکن ۽ پاڙون نه ڪييون وڃن.
15۽ هن نوح ۽ سندس پٽن کي هڪ نشاني ڏني ته زمين تي ٻيهر ٻوڏ نه ايندي.
16هن پنهنجو ڪمان ڪڪر ۾ رکيو ،جيئن ته اهو دائمي عهد جو نشان آهي ته زمين تي ٻيهر ٻوڏ نه ايندي جيڪا ان کي زمين جي سڀني ڏينهن تائين تباهه ڪري.
17انهيءَ ڪري آسماني تختين تي اهو مقرر ۽ لکيل آهي ته اهي سال ۾ هڪ پيرو هن مهيني ۾ هفتن جي عيد ملهائين ،ته جيئن هر سال عهد جي تجديد ڪري سگهن.
18۽ هي سڄو عيد آسمان ۾ تخليق جي ڏينهن کان وٺي نوح جي ڏينهن تائين ملهايو ويندو هو - ڇهين جوبلي ۽ پنج هفتا سال [1309-1659 AM]: ۽ نوح ۽ سندس پٽن ان کي ست جوبلي ۽ هڪ هفتو سالن تائين ملهايو ،نوح جي موت جي ڏينهن تائين ،۽ نوح جي موت جي ڏينهن کان وٺي سندس پٽن ابراهيم جي ڏينهن تائين) ان کي (ختم ڪيو ،۽ اهي رت کائيندا هئا.
19پر ابراهيم ان کي ملهايو ،۽ اسحاق ،يعقوب ۽ سندس اولاد ان کي اوهان جي ڏينهن تائين ملهايو ،۽ اوهان جي ڏينهن ۾ بني اسرائيل ان کي وساري ڇڏيو جيستائين اوهان ان کي هن جبل تي نئين سر ملهايو.
20۽ بني اسرائيلن کي حڪم ڪر ته اهي پنهنجي سڀني نسلن ۾ هي عيد ملهائين ،انهن لاءِ هڪ حڪم طور :سال ۾ هڪ ڏينهن هن مهيني ۾ اهي عيد ملهائيندا.
21ڇاڪاڻ ته اهو هفتن جو عيد ۽ پهرين ميون جو عيد آهي :هي عيد ٻٽي ۽ ٻٽي نوعيت جي آهي :جيئن لکيل ۽ اُڪريل آهي ،ان کي ملهايو.
22ڇاڪاڻ ته مون پهرين شريعت جي ڪتاب ۾ لکيو آهي ،جيڪو مون توهان لاءِ لکيو آهي ،ته توهان ان کي ان جي موسم ۾ ملهايو ،سال ۾ هڪ ڏينهن ،۽ مون توهان کي ان جي قربانين جي وضاحت ڪئي ته بني اسرائيل کي ياد رکڻ گهرجي ۽ ان کي پنهنجي نسلن ۾ هن مهيني ۾ ،هر سال هڪ ڏينهن ملهائڻ گهرجي.
23۽ پهرين مهيني جي نئين چنڊ تي ،۽ چوٿين مهيني جي نئين چنڊ تي ،۽ ستين مهيني جي نئين چنڊ تي ،۽ ڏهين مهيني جي نئين چنڊ تي يادگيري جا ڏينهن آهن ،۽ سال جي چئن حصن ۾ موسمن جا ڏينهن آهن .اهي لکيل ۽ هميشه لاءِ شاهدي طور مقرر ڪيا ويا آهن.
24۽ نوح انهن کي پنهنجي لاءِ نسل در نسل هميشه لاءِ عيدن طور مقرر ڪيو ،ته جيئن اهي هن جي يادگيري بڻجي وڃن.
25۽ پهرين مهيني جي نئين چنڊ تي کيس حڪم ڏنو ويو ته هو پاڻ لاءِ هڪ ٻيڙي ٺاهي ،۽ ان) ڏينهن (تي زمين سڪي وئي ۽ هن) ٻيڙي (کولي ۽ زمين ڏٺي.
26۽ چوٿين مهيني جي نئين چنڊ تي ،هيٺان اونداهي جي گهرائي جا وات بند ڪيا ويا .۽ ستين مهيني جي نئين چنڊ تي ،زمين جي اونداهي جا سڀ وات کوليا ويا ،۽ پاڻي انهن ۾ لهڻ لڳو.
27۽ ڏهين مهيني جي نئين چنڊ تي جبلن جون چوٽيون نظر آيون ،۽ نوح خوش ٿيو.
28۽ انهيءَ ڪري هن انهن کي هميشه لاءِ يادگار طور پنهنجي لاءِ عيدن طور مقرر ڪيو ،۽ اهڙيءَ طرح اهي مقرر ڪيا ويا آهن.
29۽ انهن انهن کي آسماني تختين تي رکيو ،هر هڪ وٽ تيرهن هفتا هئا؛ هڪ کان ٻئي تائين) منتقل (پنهنجي يادگيري ،پهرين کان ٻئي تائين ،۽ ٻئي کان ٽئين تائين ،۽ ٽئين کان چوٿين تائين.
30۽ حڪم جا سڀ ڏينهن بہ پنجاهه هفتا ڏينهن هوندا ،۽) اهي (سڄو سال پورو ڪندا .اهڙيءَ طرح اهو آسماني تختين تي اُڪريل ۽ مقرر ٿيل آهي.
31۽ ڪو به هڪ سال يا سال کان سال تائين) هن حڪم (جي غفلت نه ڪندو.
32۽ بني اسرائيل کي حڪم ڪر ته اهي هن حساب سان سال ملهائين - ٽي سؤ چوهٺ ڏينهن ،۽) اهي (هڪ پورو سال هوندو ،۽ اهي ان جي ڏينهن ۽ ان جي عيدن کان وقت کي نه ڇڪيندا؛ ڇاڪاڻ ته انهن جي شاهدي مطابق سڀ ڪجهه انهن ۾ نڪرندو ،۽ اهي ڪو به ڏينهن نه ڇڏيندا ۽ نه ئي ڪنهن به عيد کي ڇڪيندا.
33پر جيڪڏهن اهي غفلت ڪندا ۽ سندس حڪم مطابق انهن تي عمل نه ڪندا ،ته پوءِ اهي پنهنجن سڀني موسمن کي خراب ڪندا ۽ سال هن) حڪم (کان محروم ٿي ويندا] ،۽ اهي موسمن کي خراب ڪندا ۽ سال محروم ٿي ويندا [۽ اهي پنهنجن حڪمن کي نظرانداز ڪندا.
34۽ سڀ بني اسرائيل وساري ڇڏيندا ۽ سالن جو رستو نه ڳوليندا ،۽ نئين چنڊ ،موسمن ۽ سبتن کي وساري ڇڏيندا ۽ اهي سالن جي سڀني ترتيبن ۾ غلط ٿي ويندا.

35چاڪاڻ تہ مون کي خبر آهي ۽ هاڻي ڪان مان توکي ان بابت ٻڌائيندس ،۽ اهو منهنجي پنهنجي مرضي سان ناهي؛ چاڪاڻ ته ڪتاب منهنجي اڳيان لکيل آهي ،۽ آسماني تختين تي ڏينهن جي تقسيم مقرر ڪئي وئي آهي ،متان اهي عهد جي عيدن کي وساري ڇڏين ۽ غير قومن جي عيدن جي مطابق پنهنجي غلطي ۽ پنهنجي جهالت ڪان پوءِ هلن.
36چو ته اهڙا ماڻهو هوندا جيڪي ضرور چنڊ جو مشاهدو ڪندا - ڪيئن) اهو (موسمن کي خراب ڪري ٿو ۽ سال ڪان سال ڏهه ڏينهن تمام جلدي اچي ٿو.
37انهيءَ ڪري انهن تي اهڙا سال ايندا جڏهن اهي) حڪم (کي خراب ڪندا ،۽ هڪ نفرت انگيز) ڏينهن (کي شاهدي جي ڏينهن ۽ هڪ ناپاڪ ڏينهن کي عيد جو ڏينهن بڻائيندا ،۽ اهي سڀني ڏينهن کي ،پاڪ کي ناپاڪ سان ،۽ ناپاڪ ڏينهن کي پاڪ سان ملايو ويندو؛ چاڪاڻ ته اهي مهينن ،سبتن ،عيدن ۽ جوبلي جي حوالي سان غلط ڪم ڪندا.
38انهيءَ ڪري مان توکي حڪم ڏيان ٿو ۽ تو کي شاهدي ڏيان ٿو ته تون انهن کي شاهدي ڏي ،چاڪاڻ ته تنهنجي مرڻ ڪان پوءِ تنهنجا ٻار) انهن کي (پريشان ڪندا ،ته جيئن اهي سال ۾ صرف ٽي سؤ چوهٺ ڏينهن نه گذارين ،۽ انهيءَ ڪري اهي نئين چنڊن ،موسمن ،سبتن ۽ عيدن جي حوالي سان غلط ڪم ڪندا ،۽ هر قسم جو رت هر قسم جو گوشت سان گڏ کائيندا.

باب7

1۽ پهرين سال جي ستين هفتي ۾] صبح جو ،[1317 هن جوبلي ۾ ،نوح ان جبل تي انگورن جا ٻوٽا لڳايا جنهن تي ٻيڙي بيٺي هئي ،جنهن جو نالو لُبار هو ،جيڪو اراراط جبلن مان هڪ هو ،۽ انهن چوٿين سال ۾ ميوو ڏنو] ،صبح جو [1320 ۽ هن انهن جي ميوي جي حفاظت ڪئي ،۽ هن سال ستين مهيني ۾ ان کي گڏ ڪيو.
2۽ هن ان مان شراب ٺاهي ۽ ان کي هڪ ٿانو ۾ وجهي ڇڏيو ،۽ ان کي پنجين سال تائين] ،صبح جو [1321 پهرين ڏينهن تائين ،پهرين مهيني جي نئين چنڊ تي رکيو.
3۽ هن عيد جي ڏينهن کي خوشيءَ سان ملهايو ،۽ هن خداوند جي آڏو هڪ ٻارڙو ،هڪ رڍ ،ست رڍون ،هر هڪ سال جي عمر جون ، ۽ هڪ ٻڪريون ،ساڙي قرباني پيش ڪئي ،ته جيئن هو پنهنجي ۽ پنهنجي پٽن لاءِ ڪفارو ڏئي.
4۽ هن پهرين ٻار کي تيار ڪيو ،۽ ان جو ڪجهه رت ان گوشت تي رکيو جيڪو قربان گاهه تي هو جيڪو هن ٺاهيو هو ،۽ سڀ چربی قربان گاهه تي رکي جتي هن ساڙڻ جي قرباني ڪئي هئي ،۽ ٻڪِي ،رڍ ۽ رڍ ،۽ انهن جو سڄو گوشت قربان گاهه تي رکيائين.
5۽ هن انهن جي سڀني نذرانن کي تيل سان ملايو ،۽ پوءِ هن باهه تي شراب ڇٽيو جيڪا هن اڳ ۾ قربان گاه تي لڳائي هئي ،۽ هن قربان گاه تي بخور رکيو ۽ هڪ خوشگوار خوشبوءِ خداوند پنهنجي خدا جي اڳيان قبول ڪئي.
6۽ هو خوش ٿيو ۽ هن شراب مان پيتو ،هن ۽ سندس ٻارن خوشيءَ سان.
7۽ شام ٿي ،۽ هو پنهنجي خيمي ۾ ويو ،۽ نشي ۾ هو ليٽيو ۽ سمهي پيو ،۽ سمهڻ وقت پنهنجي خيمي ۾ بي نقاب هو.
8۽ حام پنهنجي پيءُ نوح کي ننگو ڏٺو ،۽ ٻاهر نڪري پنهنجي ٻن ڀائرن کي ٻاهر ٻڌايو.
9۽ شيم پنهنجو ڪپڙو ڪنيو ۽ اٿيو ،هو ۽ يافث ،۽ انهن ڪپڙو پنهنجن ڪلهن تي رکيو ۽ پوئتي هليا ۽ پنهنجي پيءُ جي شرم کي ڍڪيو ،۽ سندن منهن پوئتي هٽي ويا.
10۽ نوح ننڊ مان جاڳيو ۽ سڀ ڪجهه ڄاتو جيڪو سندس ننڍي پٽ ساڻس ڪيو هو ،۽ هن پنهنجي پٽ کي لعنت ڪئي ۽ چيو' :لعنت هجي ڪنعان ،هو پنهنجن ڀائرن جو غلام هوندو'.
11۽ هن شيم کي برڪت ڏني ۽ چيو تہ' ،شيم جو خداوند خدا مبارڪ هجي ،۽ ڪنعان سندس غلام هوندو'.
12خدا يافت کي وڌائيندو ،۽ خدا شيم جي رهائش ۾ رهندو ،۽ ڪنعان سندس غلام هوندو.
13۽ حام کي خبر پئي ته سندس پيءُ سندس ننڍي پٽ کي لعنت ڏني هئي ،۽ هو ناراض ٿيو ته هن پنهنجي پٽ کي لعنت ڏني هئي .۽ هو پنهنجي پيءُ ڪان جدا ٿي ويو ،هو ۽ سندس پٽ ساڻس گڏ ،ڪُش ،مِصرائيم ،فوط ۽ ڪنعان.
14۽ هن پنهنجي لاءِ هڪ شهر ٺاهيو ۽ ان جو نالو پنهنجي زال نيلاتماوڪ جي نالي تي رکيو.
15۽ يافث اهو ڏٺو ،۽ پنهنجي پاءُ تي حسد ڪرڻ لڳو ،۽ هن پڻ پنهنجي لاءِ هڪ شهر ٺاهيو ،۽ ان جو نالو پنهنجي زال جي نالي تي 'اداتاني 'رکيو.
16۽ شيم پنهنجي پيءُ نوح سان گڏ رهيو ،۽ هن پنهنجي پيءُ جي ويجهو جبل تي هڪ شهر ٺاهيو ،۽ هن پڻ ان جو نالو پنهنجي زال صديقيتلبياب جي نالي تي رکيو.
17۽ ڏسو ،اهي ٽي شهر لُبار جبل جي ويجهو آهن؛ صدقيتلاب جبل جي سامهون اوڀر ۾؛ ۽ نائلطاموڪ ڏکڻ ۾؛' اداتنيس اولهه ۾.'
18۽ سِم جا پٽ هي آهن :عيلام ،اسور ،۽ ارفڪسد - هي) پٽ (ٻوڏ ڪان ٻه سال پوءِ پيدا ٿيو - ۽ لُود ۽ ارام.
19يافث جا پٽ :گومر ،ماجوج ،مادي ،ياوان ،توبل ،مسڪ ۽ تيراس :اهي نوح جا پٽ آهن.
20۽ اٺاويهين جوبلي [1324-1372 AM] ۾ نوح پنهنجي پٽن کي اهي قاعدا ۽ حڪم ۽ سڀئي فيصلا ڏيڻ شروع ڪيا جيڪي هن کي معلوم هئا ،۽ هن پنهنجي پٽن کي هدايت ڪئي ته اهي نيڪي تي عمل ڪن ،۽ پنهنجي جسم جي شرم کي ڍڪين ،۽ پنهنجي خالق کي برڪت ڏين ،۽ پيءُ ۽ ماءُ جي عزت ڪن ،۽ پنهنجي پاڙيسري سان پيار ڪن ،۽ پنهنجي روحن کي زناڪاري ،ناپاڪي ۽ هر قسم جي بدڪاري ڪان بچائين.
21چاڪاڻ ته انهن ٽنهي شين جي ڪري زمين تي ٻوڏ آئي ،يعني زناڪاري جي ڪري جتي نگهبان پنهنجن حڪمن جي قانون جي خلاف انسانن جي ڌيئرن سان زناڪاري ڪئي ،۽ انهن سڀني مان شاديون ڪيون جيڪي انهن کي پسند هيون :۽ انهن ناپاڪي جو آغاز ڪيو.
22۽ انهن مان نيفيدي پٽ پيدا ٿيا ،۽ اهي سڀ هڪجهڙا نه هئا ،۽ اهي هڪ ٻئي کي کائي ويا :۽ ديوين نيفيل کي ماريو ،۽ نيفيل ايلجو کي ماريو ،۽ ايلجو انسانن کي ،۽ هڪ انسان ٻئي کي.

23۽ هر ڪنهن پاڻ کي بدڪاري ڪرڻ ۽ گهٽو رت وهائڻ لاءِ وڪٽي ڇڏيو ،۽ زمين بدڪاري سان پرجي وئي.
24۽ ان کان پوءِ انهن جانورن ۽ پکين ۽ زمين تي هلندڙ ۽ هلندڙ هر شيءِ جي خلاف گناهه ڪيو :۽ زمين تي تمام گهڻو رت وهايو ويو ، ۽ ماڻهن جي هر تخيل ۽ خواهش مسلسل باطل ۽ برائي جو تصور ڪندي رهي.
25۽ خداوند زمين تان سڀ ڪجهه ناس ڪري ڇڏيو؛ انهن جي ڪمن جي بڇڙائي جي ڪري ،۽ رت جي ڪري جيڪو انهن زمين جي وچ ۾ وهايو هو ،هن هر شيء کي ناس ڪري ڇڏيو.
26۽ اسين رهجي ويا هئاسين ،مان ۽ تون ،منهنجا پٽ ،۽ سڀ ڪجهه جيڪو اسان سان گڏ ٻيڙيءَ ۾ داخل ٿيو هو ،۽ ڏسو مان توهان جي ڪمن کي پنهنجي اڳيان ڏسي رهيو آهيان ته توهان نيڪيءَ ۾ نه ٿا هلو :ڇاڪاڻ ته توهان تباهي جي رستي تي هلڻ شروع ڪيو آهي ،۽ توهان هڪ ٻئي کان الڳ ٿي رهيا آهيو ،۽ هڪ ٻئي سان حسد ڪري رهيا آهيو ،۽) ائين ٿئي ٿو (ته توهان ،منهنجا پٽ ،هر هڪ پنهنجي ڀاءُ سان هم آهنگي ۾ نه آهيو.
27ڇاڪاڻ ته مان ڏسان ٿو ،۽ ڏسان ٿو ته شيطان توهان ۽ توهان جي ٻارن جي خلاف) پنهنجا (لالچ شروع ڪري ڇڏيا آهن ۽ هاڻي مون کي توهان جي طرفان ڊپ آهي ته منهنجي موت کان پوءِ توهان زمين تي ماڻهن جو رت وهائيندا ،۽ توهان پڻ زمين جي مٿاڇري تان تباهه ٿي ويندا.
28ڇالاءِ   جو جيڪو ماڻهوءَ جو رت وهائيندو ۽ جيڪو ڪنهن بہ گوشت جو رت کائيندو ،سو سڀ زمين تان ناس ٿي ويندا.
29۽ ڪو به اهڙو ماڻهو نه رهندو جيڪو رت کائيندو ،يا زمين تي انسان جو رت وهائيندو ،۽ نه ئي آسمان هيٺان رهندڙ ڪو به ٻج يا اولاد باقي رهندو؛ ڇاڪاڻ ته اهي پاتال ۾ ويندا ،۽ اهي سزا جي جاءِ ۾ لهندا ،۽ اهي سڀ هڪ تشدد واري موت سان اونداهي ۾ هليا ويندا.
30جيترا ڏينهن توهان ڪنهن به جانور يا ڍور يا زمين تي ڪنهن به مکڻ کي ماريو آهي ،اوتري عرصي تائين توهان تي ڪو به رت نه ڏنو ويندو ،۽ جيڪو زمين تي وهايو ويو آهي ان کي ڍڪي پنهنجي جان لاءِ سٺو ڪم ڪريو.
31۽ اوهين انهيءَ وانگر نہ ٿيو جيڪو رت سان کائيندو آهي ،پر پاڻ کي خبردار رکو تہ ڪو اوهان کان اڳ رت نہ کائي :رت کي ڍڪيو ،ڇو تہ مون کي حڪم ڏنو ويو آهي تہ اوهان ۽ اوهان جي ٻارن کي ،سڀني ماڻهن کي شاهدي ڏيان.
32۽ روح کي گوشت سان گڏ کائڻ نه ڏيو ،نه ته توهان جو رت ،جيڪو توهان جي زندگي آهي ،ڪنهن به گوشت جي هٿان گهربل نه هجي جيڪو زمين تي وهائي ٿو.
33ڇاڪاڻ ته زمين ان رت کان پاڪ نه ٿيندي جيڪو ان تي وهايو ويو آهي؛ ڇاڪاڻ ته) صرف (ان جي رت سان جنهن ان کي وهايو ، زمين پنهنجي سڀني نسلن تائين پاڪ ٿيندي.
34۽ هاڻي ،منهنجا ٻارو ،ٻڌو :انصاف ۽ صداقت جو ڪم ڪريو جيڪو توهان سچي زمين تي صداقت ۾ پوکيو ،۽ توهان جو جلال منهنجي خدا جي اڳيان بلند ٿئي ،جنهن مون کي ٻوڏ جي پاڻيءَ کان بچايو.
35۽ ڏسو ،اوهين وڃو ۽ پنهنجي لاءِ شهر ٺاهيو ،۽ انهن ۾ زمين تي سڀ ٻوٽا ۽ ان کان علاوه سڀ ميويدار وڻ پوکيو.
36ٽن سالن تائين هر شيءِ جو ميوو جيڪو کائي ويندو آهي گڏ نه ڪيو ويندو :۽ چوٿين سال ۾ ان جو ميوو پاڪ سمجهيو ويندو] ۽ اهي پهريون ميوو پيش ڪندا ،[جيڪو خدا تعاليٰ جي اڳيان قابل قبول هوندو ،جنهن آسمان ۽ زمين ۽ سڀ شيون پيدا ڪيون آهن .انهن کي شراب ۽ تيل جو پهريون حصو) جيئن (پهرين ميوو خداوند جي قربانگاهه تي گهڻو ڪري پيش ڪرڻ گهرجي ،جيڪو ان کي قبول ڪري ٿو ،۽ جيڪو بچيو آهي اهو خداوند جي گهر جي خادمن کي قربانگاهه جي اڳيان کائڻ گهرجي جيڪا ان کي قبول ڪري ٿي.
37۽ پنجين سال ۾ توهان کي معافي ڏيڻ گهرجي ته جيئن توهان ان کي نيڪي ۽ صداقت سان ڇڏائي سگهو ،۽ توهان نيڪ ٿيندا ،۽ جيڪو به توهان پوکيندا اهو سڀ ڪامياب ٿيندو.
38ڇالاءِ   جو تنهنجي ڀيءُ حنوڪ ،پنهنجي پٽ متوسلح ۽ پنهنجي پٽ لمڪ کي اهڙيءَ طرح حڪم ڏنو هو ،۽ لمڪ مون کي اهو سڀ حڪم ڏنو هو جيڪو سندس ڀيءُ کيس ڏنو هو.
39۽ مان به توهان کي حڪم ڏيندس ،منهنجا پٽو ،جيئن حنوڪ پنهنجي پٽ کي پهرين جوبلي ۾ حڪم ڏنو هو :جڏهن هو اجا تائين جيئرو هو ،پنهنجي نسل ۾ ستين ،هن پنهنجي پٽ ۽ پنهنجي پوٽن جي پٽن کي پنهنجي موت جي ڏينهن تائين حڪم ڏنو ۽ گواهي ڏني.

باب8

1اٺويهين جوبلي ۾ ،پهرين هفتي ۾] ،صبح جو [1373 ان جي شروعات ۾ ،ارفڪساد پاڻ لاءِ هڪ زال شادي ڪئي ۽ سندس نالو رسوئيجا هو ،جيڪا سوسن جي ڌيءَ هئي ،جيڪا ايلام جي ڌيءَ هئي ،۽ هن ٽئين سال هن هفتي ۾] ،صبح جو [1375 هڪ پٽ کي جنم ڏنو ۽ هن پنهنجو نالو قينم رکيو.
2۽ پٽ وڏو ٿيو ،۽ سندس ڀيءُ کيس لکڻ سيکاريو ،۽ هو پنهنجي لاءِ هڪ اهڙي جاءِ ڳولڻ لاءِ ويو جتي هو پنهنجي لاءِ هڪ شهر قبضو ڪري سگهي.
3۽ هن هڪ لکت ڏٺي جيڪا اڳين) نسلن (پٿر تي اُڪري هئي ،۽ هن ان تي جيڪو لکيل هو اهو پڙهيو ،۽ هن ان کي نقل ڪيو ۽ ان جي ڪري گناهه ڪيو؛ ڇاڪاڻ ته ان ۾ نگرانن جي تعليم شامل هئي جنهن جي مطابق اهي آسمان جي سڀني نشانين ۾ سج ،چنڊ ۽ تارن جي شگون کي ڏسندا هئا.
4۽ هن اهو لکيو ۽ ان بابت ڪجهه به نه چيو؛ ڇاڪاڻ ته هو نوح سان ان بابت ڳالهائڻ کان ڊڄندو هو ته متان هو ان جي ڪري هن سان ناراض ٿئي.
5۽ ٽيهين جوبلي ۾ ،ٻئي هفتي ۾ ،پهرين سال ۾ ،هن پاڻ لاءِ هڪ زال شادي ڪئي ،۽ سندس نالو ملڪا هو ،جيڪا يافث جي پٽ مدائي جي ڌيءَ هئي ،۽ چوٿين سال ۾ [1432 AM] هن کي هڪ پٽ پيدا ٿيو ،۽ ان جو نالو شيلا رکيو؛ ڇاڪاڻ ته هن چيو ته' :سچ پچ مون کي موڪليو ويو آهي'.

] 6ۼ چوٿين سال ۾ هو پيدا ٿيو ،[ۼ شيلا وڏو ٿيو ۽ پاڻ لاءِ هڪ زال رکيائين ،ۼ سندس نالو موعڪ هو ،جيڪا سندس پيءُ جي پاءُ ڪيسد جي ڌيءَ هئي ،اِڪتيهين جوبلي ۾ ،پنجين هفتي ۾ ،پهرين سال] صبح [1499 ۾.

7ۼ پنجين سال] صبح جو [1503 ۾ هن ڪيس هڪ پٽ ڄائو ،ۼ هن ان جو نالو عبر رکيو :ۼ هن پاڻ لاءِ هڪ زال شادي ڪئي ،ۼ سندس نالو عزوراد رکيو ويو ،نبرود جي ڌيءَ ،ٻيٽيهين جوبلي ۾ ،ستين هفتي ۾ ،ٽئين سال ۾] .صبح جو[1564

8ۼ ڇهين سال [1567 AM] ۾ ،هن کيس پٽ ڄائو ،ۼ هن ان جو نالو پيلگ رکيو؛ ڇاڪاڻ ته جڏهن هو پيدا ٿيو ته نوح جي اولاد زمين کي پاڻ ۾ ورهائڻ شروع ڪيو :انهي ڪري هن سندس نالو پيلگ رکيو.

9ۼ انهن) ان کي (پاڻ ۾ ڳجهي طرح ورهايو ،ۼ نوح کي ٻڌايو.

10ۼ ٽيٽيهين جوبلي جي شروعات ۾] صبح [1569 انهن زمين کي ٽن حصن ۾ ورهايو ،شيم ۽ حام ۽ يافث لاءِ ،هر هڪ جي وراثت مطابق ،پهرين سال جي پهرين هفتي ۾ ،جڏهن اسان مان هڪ جيڪو موڪليو ويو هو ،انهن سان گڏ هو.

11ۼ هن پنهنجن پٽن کي سڏيو ،ۼ اهي سندس ويجهو آيا ،اهي ۽ انهن جا ٻار ،ۼ هن زمين کي قرعہ اندازي ۾ ورهايو ،جيڪي هن جا ٽي پٽ قبضي ۾ وٺڻ وارا هئا ،ۼ انهن پنهنجا هٿ وڌا ،ۼ پنهنجي پيءُ نوح جي سيني مان لکت ڪڍي.

12ۼ شيم جي لکت ۾ زمين جو وچ نڪتو جيڪو هن کي پنهنجي ۽ پنهنجي پٽن لاءِ نسل در نسل هميشه لاءِ ورثي طور وٺڻ گهرجي ،رافا جي جبل جي قطار جي وچ کان ،درياءَ ٽينا جي پاڙيءَ جي مُنهن کان ،ۼ سندس حصو اولهه طرف هن نديءَ جي وچ مان گذري ٿو ،ۼ اهو وڃندو آهي جيستائين اهو ڳجهن جي پاڙيءَ تائين نه پهچي ،جنهن مان هي ندي نڪري ٿي ۽ پنهنجو پاڻي سمنڊ ۾ وهائي ٿي ،ۼ هي ندي وڏي سمنڊ ۾ وهي ٿي .ۼ جيڪو اتر طرف آهي اهو يافث جو آهي ،ۼ جيڪو ڏکڻ طرف آهي اهو سڀ شيم جو آهي.

13ۼ اهو ڪراسو تائين پهچي ٿو :هي زبان جي سيني ۾ آهي جيڪو ڏکڻ ڏانهن ڏسي ٿو.

14ۼ سندس حصو وڏي سمنڊ سان گڏ پکڙيل آهي ،ۼ اهو سڌي لڪير ۾ وڃندو آهي جيستائين اهو زبان جي اولهه تائين پهچي ٿو جيڪو ڏکڻ ڏانهن ڏسي ٿو :ڇاڪاڻ ته هن سمنڊ کي مصري سمنڊ جي زبان سڏيو ويندو آهي.

15ۼ اهو هتان کان ڏکڻ طرف مُڙي وڏي سمنڊ جي مُنهن ڏانهن) پنهنجي (پاڙيءَ جي ڪناري تي وڃي ٿو ،ۼ اولهه ۾ افرا تائين پکڙيل آهي ،ۼ اهو گيهون نديءَ جي پاڙيءَ تائين ۽ گيهون جي پاڙيءَ جي ڏکڻ ۾ ،هن نديءَ جي ڪناري تائين پکڙيل آهي.

16ۼ اهو اوڀر طرف وڃي ٿو ،جيستائين اهو عدن جي باغ تائين پهچي ،ان جي ڏکڻ ۾] ،ڏکڻ ۾ [ۼ سڄي عدن جي زمين ۽ سڄي اوڀر جي اوڀر کان ،اهو اوڀر ڏانهن ڦري ٿو ۽ اڳتي وڃندو رهي ٿو جيستائين اهو رافا نالي جبل جي اوڀر ۾ پهچي ،ۼ اهو درياءَ ٽينا جي مُنهن جي ڪناري تي لهي ٿو.

17هي حصو سِم ۽ سندس پٽن لاءِ پُٽ ذريعي نڪتو ،ته جيئن اهي ان کي سندس نسلن تائين هميشه لاءِ رکن.

18ۼ نوح خوش ٿيو ته هي حصو شيم ۽ سندس پٽن لاءِ نڪتو ،ۼ هن کي سڀ ڪجهه ياد آيو جيڪو هن پنهنجي وات سان نبوت ۾ چيو هو؛ ڇاڪاڻ ته هن چيو هو' :شيم جو خداوند خدا مبارڪ هجي ۽ خداوند شيم جي رهائش ۾ رهي'.

19ۼ هن کي خبر هئي ته عدن جو باغ پاڪ ترين هنڌ آهي ،ۼ خداوند جو رهائشگاهه آهي ،ۼ جبل سينا ريگستان جو مرڪز آهي ،ۼ جبل صهيون - زمين جي ناف جو مرڪز :اهي ٽيئي هڪ ٻئي جي سامهون مقدس جڳهن جي طور تي ٺاهيا ويا هئا.

20ۼ هن ديوتائن جي خدا کي ساراهيو ،جنهن خداوند جو ڪلام سندس وات ۾ رکيو هو ،ۼ خداوند هميشه لاءِ.

21ۼ هن کي خبر هئي ته شيم ۽ سندس پٽن کي نسل در نسل هميشه لاءِ برڪت ۽ برڪت ملي آهي - عدن جو سڄو ملڪ ۽ ڳاڙهي سمنڊ جو سڄو ملڪ ،ۼ اوڀر ۽ هندستان جو سڄو ملڪ ،ۼ ڳاڙهي سمنڊ ۽ ان جي جبلن تي ،ۼ بشان جو سڄو ملڪ ،ۼ لبنان جو سڄو ملڪ ۽ ڪفتور جا ٻيٽ ،ۼ سنير ۽ امانه جا سڀئي جبل ،ۼ اتر ۾ اشور جا جبل ،ۼ ايلام جو سڄو ملڪ ،اشور ،بابل ،ۼ سوسن ۽ معيدائي ،ۼ ارارا‌ط جا سڀئي جبل ،ۼ سمنڊ کان ٻاهر سڄو علائقو ،جيڪو اتر ۾ اشور جي جبلن کان ٻاهر آهي ،هڪ برڪت وارو ۽ وسيع زمين ،ۼ جيڪو ڪجهه ان ۾ آهي اهو تمام سٺو آهي.

22ۼ حام لاءِ ٻيو حصو نڪتو ،گيحون کان اڳتي ڏکڻ طرف باغ جي ساڄي پاسي ،ۼ اهو ڏکڻ ڏانهن وڃي ٿو ۽ اهو باهه جي سڀني جبلن تائين پکڙيل آهي ،ۼ اهو اولهه طرف' اتيل 'جي سمنڊ تائين پکڙيل آهي ۽ اهو اولهه ڏانهن وڃي ٿو جيستائين اهو ماوق جي سمنڊ تائين پهچي ٿو - اهو) سمنڊ (جنهن ۾ هر شيءِ جيڪا تباهه نه ٿي آهي ،لهي ٿي.

23ۼ اهو اتر طرف گادير جي حدن تائين وڃي ٿو ،ۼ اهو سمنڊ جي پاڻيءَ جي ڪناري تائين وڏي سمنڊ جي پاڻيءَ تائين وڃي ٿو جيستائين اهو گيحون ندي جي ويجهو نه اچي ،ۼ گيحون ندي سان گڏ هلي ٿو جيستائين اهو باغ عدن جي ساڄي پاسي نه پهچي.

24ۼ هي اُهو ملڪ آهي جيڪو حام لاءِ نڪرندو هو ،جيئن ته هو پنهنجي ۽ پنهنجي اولاد لاءِ هميشه لاءِ نسل در نسل رهندو هو.

25ۼ يافث لاءِ ٽيون حصو درياءَ ٽينا کان اڳتي ان جي پاڻي جي وهڪري جي اتر ۾ نڪتو ،ۼ اهو اتر اوڀر ۾ ياجوج جي سڄي علائقي ۽ ان جي اوڀر واري سڄي ملڪ تائين پکڙيل هو.

26ۼ اهو اتر ڏانهن اتر ڏانهن وڃي ٿو ،ۼ اهو اتر ڏانهن قيلٽ جي جبلن تائين ،ۼ ماوق جي سمنڊ ڏانهن وڃي ٿو ،ۼ اهو گدير جي اوڀر ۾ سمنڊ جي پاڻي جي علائقي تائين وڃي ٿو.

27ۼ اهو فارا جي اولهه ڏانهن پهچي ٿو ۽' افراگ 'ڏانهن موٽندو آهي ،ۼ اهو اوڀر طرف ميعت جي سمنڊ جي پاڻي تائين پکڙيل آهي.

28ۼ اهو اتر-اوڀر طرف ٽينا نديءَ جي علائقي تائين پکڙيل آهي جيستائين اهو جبل رافا ڏانهن پنهنجي پاڻيءَ جي حد تائين نه پهچي ،ۼ اهو اتر ڏانهن ڦري ٿو.

29هي اهو ملڪ آهي جيڪو يافث ۽ سندس پٽن لاءِ سندس ورثي جي حصي طور نڪتو جيڪو کيس پاڻ ۽ سندس پٽن لاءِ ،انهن جي نسلن لاءِ هميشه لاءِ حاصل هوندو :پنج وڏا ٻيٽ ،ۼ اتر ۾ هڪ وڏو ملڪ.

30پر اهو ٿڌو آهي ،ۼ حام جو ملڪ گرم آهي ،ۼ شيم جو ملڪ نه گرم آهي ۽ نه ٿڌو ،پر اهو ٿڌو ۽ گرمي جو ميلاپ آهي.

باب9

1۽ حام پنهنجن پٽن ۾ ورهايو ،۽ پهريون حصو ڪوش لاءِ اوڀر طرف نڪتو ،۽ سندس اولهه ۾ مصر لاءِ ،۽ سندس اولهه ۾ پُوٽ لاءِ ،۽ سندس اولهه ۾] ۽ ان جي اولهه ۾ [سمنڊ تي ڪنعان لاءِ.
2۽ شيم پڻ پنهنجن پٽن ۾ ورهايو ،۽ پهريون حصو حام ۽ سندس پٽن لاءِ نڪتو ،درياءَ دجله جي اوڀر ۾ ،جيستائين اهو اوڀر جي ويجهو نه اچي ،هندوستان جو سڄو ملڪ ،۽ ان جي ساحل تي ڳاڙهو سمنڊ ،۽ ددان جو پاڻي ،۽ مبري ۽ ايلا جا سڀ جبل ،۽ سوسن جو سڄو ملڪ ۽ اهو سڀ ڪجهه جيڪو فرناق جي ڪناري تي آهي ،ڳاڙهو سمنڊ ۽ تينا نديءَ تائين.
3۽ اسور لاءِ ٻيو حصو نڪتو ،اسور ،نينوه ۽ شنار جو سڄو ملڪ ۽ هندستان جي سرحد تائين ،۽ اهو درياءَ تي چڙهندو ۽ ٽپندو رهيو.
4۽ ارفڪسد لاءِ ٽيون حصو نڪتو ،فرات جي اوڀر ۾ ڪلديس جي علائقي جو سڄو ملڪ ،جيڪو ڳاڙهي سمنڊ جي ڪناري سان هو ،۽ ريگستان جو سڄو پاڻي سمنڊ جي زبان جي ويجهو جيڪو مصر ڏانهن ڏسي ٿو ،لبنان ۽ سنير ۽ عمان جو سڄو ملڪ جيڪو فرات جي سرحد تائين هو.
5۽ ارام لاءِ چوٿون حصو نڪتو ،مسوپٽاميا جو سڄو ملڪ جيڪو دجله ۽ فرات جي وچ ۾ ڪلديس جي اتر ۾ اسور جي جبلن جي سرحد ۽ ارارا جي زمين تائين هو.
6۽ لُد لاءِ پنجون حصو نڪتو ،اسور جا جبل ۽ انهن سان لاڳاپيل سڀ ڪجهه جيستائين اهو وڏي سمنڊ تائين پهچي ٿو ،۽ جيستائين اهو سندس ڀاءُ اسور جي اوڀر ۾ پهچي ٿو.
7۽ يافث پنهنجي ميراث جي زمين کي پنهنجن پٽن ۾ ورهايو.
8۽ پهريون حصو گومر لاءِ اوڀر ۾ اتر کان درياءَ تينا تائين نڪتو؛ ۽ اتر ۾ ماجوج لاءِ اتر جا سڀ اندروني حصا نڪتا جيستائين اهو ميعت جي سمنڊ تائين پهچي.
9۽ مادائي لاءِ سندس حصو نڪتو جيڪو ڪيس پنهنجن ڀن ڀائرن جي اولهه کان ٻيٽن ۽ ٻيٽن جي ڪنارن تائين ملندو.
10۽ جاوان لاءِ چوٿون حصو نڪتو هر ٻيٽ ۽ ٻيٽ جيڪي لُد جي سرحد ڏانهن آهن.
11۽ توبل لاءِ زبان جي وچ ۾ پنجون حصو نڪتو جيڪو لُد جي حصي جي سرحد ڏانهن ٻئي زبان تائين ،ٻئي زبان کان ٻاهر واري علائقي ڏانهن ٽئين زبان تائين.
12۽ ميشڪ لاءِ ڇهون حصو نڪتو ،ٽيون زبان کان ٻاهر سڄو علائقو جيستائين اهو جادير جي اوڀر ۾ پهچي.
13۽ تيراس لاءِ ستين حصو نڪتو ،سمنڊ جي وچ ۾ چار وڏا ٻيٽ ،جيڪي حام جي حصي تائين پهچن ٿا] ۽ ڪاماتوري جا ٻيٽ ارفڪساد جي پٽن لاءِ سندس ميراث طور قرعہ اندازي سان نڪتا.[
14۽ اهڙيءَ طرح نوح جا پٽ پنهنجي ڀيءُ نوح جي سامهون پنهنجن پٽن ۾ ورهائجي ويا ،۽ هن انهن سڀني کي قسم سان ٻڌو ،هر ان شخص تي لعنت ڪئي جيڪو اهو حصو وٺڻ چاهيندو هو جيڪو سندس قرعہ ۾ نه آيو هو.
15۽ انهن سڀني چيو ته' ،ائين ئي ٿئي؛ ائين ئي ٿئي 'پاڻ ۽ سندن اولاد لاءِ انهن جي نسلن تائين هميشہ تائين فيصلي جي ڏينهن تائين ،جنهن تي خداوند خدا انهن کي تلوار ۽ باهہ سان انهن جي سڀني ناپاڪ بڇڙائي جي ڪري فيصلو ڪندو ،جيڪي انهن زمين کي گناهہ ،ناپاڪي ، زناڪاري ۽ گناهہ سان ڀريو آهي.

باب10

1۽ هن جوبلي جي ٽئين هفتي ۾ ناپاڪ شيطانن نوح جي پٽن جي اولاد کي گمراهہ ڪرڻ ۽ گمراهہ ڪرڻ ۽ انهن کي تباهہ ڪرڻ شروع ڪيو.
2۽ نوح جا پٽ پنهنجي ڀيءُ نوح وٽ آيا ،۽ انهن کيس انهن ڀوتن بابت ٻڌايو جيڪي سندس پٽن کي گمراهہ ڪري رهيا هئا ،انڌا ڪري رهيا هئا ۽ ماري رهيا هئا.
3۽ هن پنهنجي خدا خداوند جي اڳيان دعا گهري ،۽ چيو' :سڀني انساني روحن جو خدا ،جنهن مون تي رحم ڪيو آهي .۽ مون کي ۽ منهنجي پٽن کي ٻوڏ جي پاڻيءَ کان بچايو آهي ،۽ مون کي تباهہ نه ڪيو آهي جيئن تو تباهي جي پٽن کي ڪيو آهي .ڇو ته تنهنجو فضل مون تي وڏو رهيو آهي ،۽ منهنجي روح تي تنهنجي رحمت وڏي رهي آهي .تنهنجو فضل منهنجي پٽن تي بلند ٿئي ،۽ بڇڙا روح انهن تي حڪومت نه ڪن .متان اهي انهن کي زمين تان تباهہ ڪن.
4پر تون مون کي ۽ منهنجن پٽن کي برڪت ڏي ،ته اسين وڌون ۽ وڌون ۽ زمين کي ڀري ڇڏيون.
5۽ تون ڄاڻين ٿو ته تنهنجي نگهبانن ،انهن روحن جا ڀيءُ ،منهنجي ڏينهن ۾ ڪيئن ڪم ڪيو :۽ جيئن ته اهي روح جيڪي زنده آهن ، انهن کي قيد ڪريو ۽ انهن کي سزا جي جاءِ تي مضبوطيءَ سان جهليو ،۽ انهن کي پنهنجي ٻانهي ،منهنجي خدا جي پٽن تي تباهي نه آڻڻ ڏيو؛ ڇاڪاڻ ته اهي خراب آهن ،۽ تباهہ ڪرڻ لاءِ پيدا ڪيا ويا آهن.
6۽ انهن کي جيئرن جي روحن تي حڪومت نه ڪرڻ ڏيو؛ ڇاڪاڻ ته تون ئي انهن تي حڪومت ڪري سگهين ٿو .۽ انهن کي هاڻي کان وٺي هميشه لاءِ نيڪ ماڻهن جي اولاد تي حڪومت نه ڪرڻ ڏيو.
7۽ خداوند اسان جي خدا اسان کي حڪم ڏنو ته سڀني کي ٻڌون.
8۽ روحن جو سردار ،مستيما ،آيو ۽ چيو' :خداوند ،خالق ،انهن مان ڪجهه کي منهنجي اڳيان رهڻ ڏيو ،۽ انهن کي منهنجي آواز تي ڌيان ڏيڻ ڏيو ،۽ اهو سڀ ڪجهه ڪرڻ ڏيو جيڪو مان انهن کي چوان ٿو؛ ڇاڪاڻ ته جيڪڏهن انهن مان ڪجهه مون وٽ نه ڇڏيا وڃن ،ته مان پنهنجي مرضي جي طاقت کي انسانن جي پٽن تي لاڳو نه ڪري سگهندس؛ ڇاڪاڻ ته اهي منهنجي فيصلي جي اڳيان فساد ۽ گمراهہ ڪرڻ لاءِ آهن ،ڇاڪاڻ ته انسانن جي پٽن جي بڇڙائي تمام گهڻي آهي'.
9۽ هن چيو ته :انهن جو ڏهون حصو هن جي اڳيان رهڻ ڏيو ،۽ نو حصا سزا جي جاءِ تي لهي وڃن.
10۽ اسان مان هڪ کي هن حڪم ڏنو ته اسان نوح کي انهن جون سڀ دوائون سيکاريون؛ ڇاڪاڻ ته هو ڄاڻي ٿو ته اهي نه ته سڌي رستي تي هلندا ۽ نه ئي سچائيءَ ۾ ڪوشش ڪندا.

11۽ اسان سندس سڀني حڪمن مطابق ڪيو :اسان سڀني بڇڙن بڇڙن ڪي سزا جي جاءِ ۾ ٻڌو ۽ انهن جو ڏهون حصو ڇڏي ڏنو ته جيئن اهي زمين تي شيطان جي تابع ٿين.

12۽ اسان نوح کي انهن جي بيمارين جون سڀ دوائون ،انهن جي لالچن سان گڏ ،ٻڌايون ته هو انهن کي زمين جي جڙي ٻوٽين سان ڪيئن شفا ڏيندو.

13۽ نوح سڀ شيون هڪ ڪتاب ۾ لکي ڇڏيون جيئن جيئن اسان کيس هر قسم جي دوا بابت هدايت ڪئي هئي ،اهڙي طرح بد روح نوح جي پٽن کي) ايذاءُ پهچائڻ (کان روڪيا ويا.

14۽ هن جيڪو ڪجهه لکيو هو اهو سڀ پنهنجي وڏي پٽ شيم کي ڏنو؛ ڇاڪاڻ ته هو کيس پنهنجن سڀني پٽن کان وڌيڪ پيار ڪندو هو.

15۽ نوح پنهنجي پيءُ ڏاڏن سان گڏ سمهيو ،۽ ارارط جي ملڪ ۾ لُبار جبل تي دفن ڪيو ويو.

16هن پنهنجي زندگيءَ ۾ نو سو پنجاهه سال پورا ڪيا ،اُنويهه جوبليون ۽ ٻه هفتا ۽ پنج سال] .صبح جو[1659

17۽ زمين تي پنهنجي زندگيءَ ۾ ،هو ماڻهن جي اولاد کان وڌيڪ شاندار هو سواءِ حنوڪ جي ،ڇاڪاڻ تہ اهو سچائيءَ جي ڪري ، جنهن ۾ هو ڪامل هو .ڇاڪاڻ تہ حنوڪ جو عهدو دنيا جي نسلن لاءِ شاهدي لاءِ مقرر ڪيو ويو هو ،تہ جيئن هو نسل در نسل سڀني ڪمن کي ،فيصلي جي ڏينهن تائين ،بيان ڪري.

18۽ ٽيٽيهين جوبلي ۾ ،پهرين سال ۾ ٻئي هفتي ۾ ،پيلگ هڪ زال سان شادي ڪئي ،جنهن جو نالو لومنا هو ،جيڪا سينار جي ڌيءَ هئي ، ۽ هن هفتي جي چوٿين سال ۾ هن کي هڪ پٽ ڄائو ،۽ هن ان جو نالو رعو رکيو؛ ڇاڪاڻ ته هن چيو ته' :ڏسو ،ماڻهن جا ٻار شنار جي ملڪ ۾ پاڻ لاءِ هڪ شهر ۽ هڪ برج ٺاهڻ جي بڇڙي ارادي جي ڪري بڇڙا ٿي ويا آهن'.

19ڇاڪاڻ ته اهي ارارط جي ملڪ کان اوڀر طرف شنار ڏانهن هليا ويا؛ ڇاڪاڻ ته هن جي ڏينهن ۾ انهن شهر ۽ برج تعمير ڪيو ،۽ چيو ته' ،اچو ته ان سان آسمان ڏانهن چڙهون'.

20۽ انهن تعمير ڪرڻ شروع ڪيو ،۽ چوٿين هفتي ۾ انهن باهه سان سرون ٺاهيون ،۽ سرون انهن لاءِ پٿر جي ڪم آيون ،۽ مٽي جنهن سان انهن انهن کي سيمينٽ ڪيو اهو اسفالٽ هو جيڪو سمنڊ مان ۽ شنار جي ملڪ ۾ پاڻي جي چشمن مان نڪرندو هو.

21۽ انهن ان کي ٺاهيو :ٽيتاليهه سال 1688-1645] صبح [ان کي تعمير ڪندي؛ ان جي ويڪر 203 اينٽون هئي ،۽ اوچائي) هڪ اينٽ جي (هڪ جي ٽئين هئي؛ ان جي اوچائي 5433 هٿ ۽ ٻه ڪجين جي هئي ،۽) هڪ پٽ جي ڊيگهه (تيرهن اسٽيڊ هئي) ۽ ٻئي جي ٽيهه اسٽيڊ.(

22۽ خداوند اسان جو خدا اسان کي چيو :ڏسو ،اهي هڪ قوم آهن ،۽) اهو (اهي ڪرڻ شروع ڪن ٿا ،۽ هاڻي انهن کان ڪجهه به نه روڪيو ويندو .اچو ته هيٺ لهي وڃون ۽ انهن جي ٻولي کي مونجهارو ڪريون ،ته جيئن اهي هڪ ٻئي جي ڳالهه نه سمجهي سگهن ،۽ اهي شهرن ۽ قومن ۾ ٽڙي پکڙي وڃن ،۽ هڪ مقصد هاڻي انهن سان فيصلي جي ڏينهن تائين نه رهندو.

23۽ خداوند هيٺ لٿو ،۽ اسين ساڻس گڏ شهر ۽ منارو ڏسڻ لاءِ لهياسين جيڪو ماڻهن جي ٻارن ٺاهيو هو.

24۽ هن انهن جي ٻولي کي غلط ٻڌائي ڇڏيو ،۽ اهي هاڻي هڪ ٻئي جي ٻولي نه سمجهي سگهيا ،۽ پوءِ انهن شهر ۽ منارو ٺاهڻ بند ڪيو.

25انهيءَ ڪري شنار جي سڄي زمين کي بابل سڏيو ويندو آهي ،ڇاڪاڻ ته اتي خداوند انسانن جي سڀني ٻولين کي غلط ثابت ڪيو ،۽ اتان کان اهي پنهنجن شهرن ۾ ٽڙي پکڙي ويا ،هر هڪ پنهنجي ٻولي ۽ پنهنجي قوم جي مطابق.

26۽ خداوند برج جي خلاف هڪ زوردار واءُ موڪليو ۽ ان کي زمين تي اونڌو ڪري ڇڏيو ،۽ ڏسو ته اهو اسور ۽ بابل جي وچ ۾ شنار جي ملڪ ۾ هو ،۽ انهن ان جو نالو' اونداهو 'رکيو.

27پهرين سال جي چوٿين هفتي ۾] صبح جو [1688 ان جي شروعات ۾ ،چوٿين جوبلي ۾ ،اهي شنار جي ملڪ مان پڇي ويا.

28۽ حام ۽ سندس پٽ ان ملڪ ۾ ويا جيڪو هن کي قبضو ڪرڻو هو ،جيڪو هن ڏکڻ جي ملڪ ۾ پنهنجي حصي طور حاصل ڪيو هو.

29۽ ڪنعان لبنان جي زمين کي مصر جي درياءَ تائين ڏٺو ،ته اها تمام سٺي هئي ،۽ هو پنهنجي ميراث جي ملڪ ۾ اولهه طرف) يعني سمنڊ ڏانهن (نه ويو ،۽ هو لبنان جي ملڪ ۾ ،اوڀر ۽ اولهه طرف اردن جي سرحد کان ۽ سمنڊ جي سرحد کان رهندو هو.

30۽ سندس پيءُ حام ،ڪُش ۽ سندس ڀائرن مِصريم کيس چيو تہ" تون اهڙي ملڪ ۾ آباد ٿيو آهين جيڪو تنهنجو ناهي ،۽ جيڪو اسان کي پُٽ ذريعي نه مليو آهي ،ائين نه ڪر؛ ڇاڪاڻ تہ جيڪڏهن تون ائين ڪندين تہ تون ۽ تنهنجا پٽ ملڪ ۾ ڪِري پوندا ۽) فتني جي ڪري (لعنتي ٿيندا ،ڇاڪاڻ تہ تون فتنن جي ڪري آباد ٿي وئين ،۽ فتنن جي ڪري تنهنجا ٻار ڪِري پوندا ۽ تون هميشه لاءِ اُڇليو ويندو.

31شيم جي گهر ۾ نہ رهو ،ڇاڪاڻ تہ اهو شيم ۽ سندس پٽن لاءِ سندن قُرط مان آيو.

32لعنتي آهين تون ،۽ لعنتي آهين نوح جي سڀني پٽن کان وڌيڪ ،انهيءَ لعنت جي ڪري جيڪا اسان پاڻ کي پاڪ جج جي اڳيان ۽ پنهنجي پيءُ نوح جي اڳيان قسم سان ٻڌل هئي.

33پر هن انهن جي ڳالهه نه مڃي ۽ هو ۽ سندس پٽ اڄ ڏينهن تائين حمات کان مصر جي داخل ٿيڻ تائين لبنان جي ملڪ ۾ رهيا.

34۽ انهيءَ ڪري انهيءَ ملڪ جو نالو ڪنعان رکيو ويو.

35۽ يافت ۽ سندس پٽ سمنڊ ڏانهن ويا ۽ پنهنجي حصي جي ملڪ ۾ رهڻ لڳا ،۽ مادائي سمنڊ جي زمين ڏٺي ۽ اهو هن کي پسند نه آيو ،۽ هن حام ،اشور ۽ ارفڪساد کان) حصو (گهريو ،جيڪو سندس زال جو ڀاءُ هو ،۽ هو اڄ ڏينهن تائين پنهنجي زال جي ڀاءُ جي ويجهو ، مادي جي ملڪ ۾ رهندو هو.

36۽ هن پنهنجي رهائش ۽ پنهنجي پٽن جي رهائش واري جاءِ کي سندن پيءُ مادائي جي نالي تي مادائي رکيو.

باب11

1۽ پنجٽيهين جوبلي ۾ ،ٽئين هفتي ۾ ،پهرين سال 1681] صبح [۾ ،رعو پاڻ لاءِ هڪ زال شادي ڪئي ،۽ سندس نالو' اورا 'هو ،جيڪو 'اور 'جي ڌيءَ هئي ،جيڪو ڪيسد جو پٽ هو ،۽ هن کيس هڪ پٽ پيدا ڪيو ،۽ هن سندس نالو سيرو رکيو ،هن هفتي جي ستين سال ۾ هن جوبلي ۾ 1687] .صبح[
2۽ نوح جا پٽ هڪ ٻئي سان جنگ ڪرڻ لڳا ،قيد ڪرڻ ۽ هڪ ٻئي کي مارڻ ،۽ زمين تي ماڻهن جو رت وهائڻ ،۽ رت کائڻ ،۽ مضبوط شهر ،ڀتيون ۽ برج ٺاهڻ ،۽ فرد) پاڻ کي (قوم کان مٿي ڪرڻ لڳا ،۽ بادشاهتن جي شروعات ڪئي ،۽ ماڻهن سان ماڻهن سان ،۽ قوم سان ،۽ شهر سان ،۽ شهر سان ،۽ سڀ) بڇڙا ڪم ڪرڻ لڳا ،(۽ هٿيار حاصل ڪرڻ لڳا ،۽ پنهنجن پٽن کي جنگ سيکارڻ لڳا ،۽ انهن شهرن تي قبضو ڪرڻ ،۽ مرد ۽ عورت غلام وڪڻڻ شروع ڪيا.
3۽ ڪيسد جي پٽ اُور ،ڪلديس جي شهر آرا کي تعمير ڪيو ،۽ ان جو نالو پنهنجي نالي ۽ پنهنجي پيءُ جي نالي تي رکيو .۽ انهن پاڻ لاءِ پگهريل بت ٺاهيا ،۽ انهن هر هڪ بت جي پوڄا ڪئي ،اهو پگهريل بت جيڪو انهن پاڻ لاءِ ٺاهيو هو ،۽ انهن تراشيل تصويرون ۽ ناپاڪ سمولڪرا ٺاهڻ شروع ڪيا ،۽ خراب روحن) انهن کي (گناهه ۽ ناپاڪ ڪم ڪرڻ ۾ مدد ڪئي ۽ لالچايو.
4۽ شهزادي مستيما اهو سڀ ڪجهه ڪرڻ لاءِ پاڻ کي ڪوشش ڪئي ،۽ هن ٻيا روح موڪليا ،جيڪي هن جي هٿ هيٺ هئا ،ته جيئن هر قسم جو ظلم ۽ گناهه ،۽ هر قسم جي ظلم ڪن ،خراب ڪن ۽ تباهه ڪن ،۽ زمين تي رت وهائين.
5انهيءَ ڪري هن سيرو جو نالو سروگ رکيو ،ڇاڪاڻ ته هر ڪو هر قسم جي گناهه ۽ خطا ڪرڻ لاءِ ڦري ويو.
6۽ هو وڏو ٿيو ،۽ ڪلديس جي اُور ۾ ،پنهنجي زال جي ماءُ جي پيءُ جي ويجهو رهيو ،۽ هو بتن جي پوڄا ڪندو هو ،۽ هن ڇٽيهين جوبلي ۾ ،پنجين هفتي ۾ ،ان جي پهرين سال ۾] ،صبح [1744 پاڻ لاءِ هڪ زال شادي ڪئي ۽ سندس نالو ميلڪا هو ،جيڪا ڪبر جي ڌيءَ هئي ،جيڪا سندس پيءُ جي پاءُ جي ڌيءَ هئي.
7۽ هن هفتي جي پهرين سال ۾ هن کي نحور ڄائو ،۽ هو وڏو ٿيو ۽ ڪلديس جي اُور ۾ رهيو ،۽ سندس پيءُ کيس آسمان جي نشانين جي مطابق ڪلديس جي تحقيق سيکاري.
8۽ ڇهين هفتي ۾ سٺيهين جوبلي ۾ ،پهرين سال ۾] ،صبح جو [1800 هن پاڻ لاءِ هڪ زال شادي ڪئي ،۽ سندس نالو' اياسڪا 'هو ، جيڪا ڪلدي ماڻهن جي نيستگ جي ڌيءَ هئي.
9۽ هن هفتي جي ستين سال ۾ هن کي تارح پيدا ٿيو] .صبح جو[1806
10۽ شهزادي مستيما زمين ۾ پوکيل ٻج کي کائڻ لاءِ ڪانون ۽ پکي موڪليا ،ته جيئن زمين کي تباهه ڪري ۽ ماڻهن جي ٻارن کان سندن محنت کسي وٺي .ان کان اڳ جو اهي ٻج کيڙي سگهن ،ڪانون زمين جي مٿاڇري تان) ان کي (چونڊي ڪڍيو.
11۽ انهيءَ ڪري هن سندس نالو تيره رکيو ،ڇاڪاڻ ته ڪانو ۽ پکي انهن کي غربت ۾ وجهي ڇڏيندا هئا ۽ انهن جو ٻج کائي ويندا هئا.
12۽ پکين جي ڪري سال بنجر ٿيڻ لڳا ،۽ اهي وڻن جا سڀ ميوا کائي ويا :صرف وڏي ڪوشش سان اهي پنهنجي ڏينهن ۾ زمين جي سڀني ميون مان ٿورو بچائي سگهيا.
13۽ هن ٽيٽيهين جوبلي ۾ ،پهرين سال جي ٻئي هفتي ۾ 1870] ،صبح جو [تارح پاڻ لاءِ هڪ زال شادي ڪئي ،۽ سندس نالو' عدن 'هو ، جيڪو ابرام جي ڌيءَ هئي ،جيڪا سندس پيءُ جي ڀيڻ جي ڌيءَ هئي .۽ هن هفتي جي ستين سال 1876] صبح جو [هن کيس هڪ پٽ پيدا ڪيو ،۽ هن سندس نالو ابرام رکيو ،جيڪو سندس ماءُ جي پيءُ جي نالي سان هو.
14ڇالاءِ   جو سندس ڌيءَ پٽ ڄڻڻ کان اڳ ئي هو مري ويو هو.
15۽ ٻار زمين جي غلطين کي سمجهڻ لڳو ته سڀ ٺهيل تصويرن ۽ ناپاڪيءَ کان پوءِ گمراهه ٿي ويا ،۽ سندس پيءُ کيس لکڻ سيکاريو ،۽ هو ٻن هفتن جو هو [1890 AM] ،۽ هن پاڻ کي پنهنجي پيءُ کان الڳ ڪيو ،ته جيئن هو ساڻس گڏ بتن جي پوڄا نه ڪري.
16۽ هو سڀني شين جي خالق کان دعا ڪرڻ لڳو ته هو کيس انسانن جي اولاد جي غلطين کان بچائي ،۽ سندس حصو ناپاڪي ۽ بڇڙائيءَ کان پوءِ گمراهيءَ ۾ نه پوي.
17۽ زمين تي ٻج پوکڻ جو وقت آيو ،۽ اهي سڀ گڏجي پنهنجي ٻج کي ڪانءَ کان بچائڻ لاءِ نڪتا ،۽ ابرام انهن سان گڏ نڪري ويو جيڪي ويا ،۽ ٻار چوڏهن سالن جو ڇوڪرو هو.
18۽ ڪانن جو ڪڪر ٻج کائڻ لاءِ آيو ،۽ ابرام انهن جي زمين تي رهڻ کان اڳ انهن سان ملڻ لاءِ ڊوڙيو ،۽ انهن جي زمين تي رهڻ کان اڳ ٻج کائڻ لاءِ انهن کي رڙ ڪئي ،۽ چيو ته' ،هيٺ نه لهو ،جتان آيا آهيو اتي واپس وڃو '،۽ اهي واپس هليا ويا.
19۽ ان ڏينهن خدا ڪڪرن کي ستر ڀيرا پوئتي هٽايو ،۽ سڀني ڪڪرن مان ،جتي ابرام هو ،اتي هڪ به نه رهيو.
20۽ جيڪي سڀ ملڪ ۾ ساڻس گڏ هئا ،تن سڀني کيس رڙ ڪندي ڏٺو ،۽ سڀ ڪانءُ پوئتي هٽي ويا ،۽ سندس نالو ڪلدين جي سڄي ملڪ ۾ وڏو ٿيو.
21۽ هن سال سڀئي ماڻهو جيڪي پوکڻ چاهيندا هئا ،وٽس آيا ،۽ هو انهن سان گڏ هليو جيستائين پوکڻ جو وقت ختم نه ٿيو :۽ انهن پنهنجي زمين پوکي ،۽ انهي سال اهي ڪافي اناج گهر کڻي آيا ۽ کائي ۽ مطمئن ٿيا.
22۽ پنجين هفتي جي پهرين سال ۾] صبح جو [1891 ابرام انهن کي سيکاريو جيڪي ڳئون لاءِ اوزار ٺاهيندا هئا ،ڪاٺ مان ڪاريگر ،۽ انهن زمين جي مٿان هڪ برتن ٺاهيو ،جيڪو هل جي فريم جي سامهون هو ،ته جيئن ان تي ٻج وجهي سگهجي ،۽ ٻج ان مان هل جي حصي تي ڪري پيو ،۽ زمين ۾ لڪجي ويو ،۽ اهي هاڻي ڪانن کان نه ڊڄندا هئا.
23۽ اهڙيءَ طرح انهن زمين جي مٿان هر جي سڀني فريمن تي) برتن (ٺاهيا ،۽ جيئن ابرام انهن کي حڪم ڏنو هو ،انهن سڄي زمين کي پوکيو ۽ آباد ڪيو ،۽ اهي پکين کان نه ڊڄندا هئا.

باب12

1۽ ڇهين هفتي ۾ ،ستين سال ۾] ،صبح جو ،[1904 ابرام پنهنجي پيءُ تارح کي چيو' ،بابا'!
2۽ هن چيو' ،ڏس ،هتي آهيان ،منهنجو پٽ '.۽ هن چيو،

’’جن بتن جي توهان پوڄا ڪريو ٿا ،انهن مان اسان کي ڪهڙي مدد ۽ فائدو آهي؟
۽ جنهن جي اڳيان تون جهڪين ٿو؟
3ڇالاءِ جو انهن ۾ ڪوبه روح نه آهي،
ڇالاءِ جو اهي بيوقوف شڪلون آهن ،۽ دل کي گمراه ڪندڙ آهن.
انهن جي پوڄا نه ڪريو:
4آسمان جي خدا جي عبادت ڪريو،
ڪير زمين تي مينهن ۽ شبنم وسائي ٿو؟
۽ زمين تي سڀ ڪجهه ڪري ٿو،
۽ پنهنجي ڪلام سان سڀ ڪجهه پيدا ڪيو آهي،
۽ سڀ زندگي سندس سامهون آهي.
5اوهين انهن شين جي عبادت ڇو ٿا ڪريو جن ۾ روح نه آهي؟
ڇاڪاڻ ته اهي) ماڻهن جي (هٿن جي ڪم آهن،
۽ اوهين انهن کي پنهنجي ڪلهن تي کڻندا آهيو،
۽ توهان کي انهن کان ڪا مدد نه ملندي،
پر اهي انهن کي ٺاهڻ وارن لاءِ شرم جو هڪ وڏو سبب آهن،
۽ انهن جي پوڄا ڪندڙن لاءِ دل جي گمراهي:
انهن جي پوڄا نه ڪريو.
6۽ سندس پيءُ کيس چيو ته ،مون کي به خبر آهي ،منهنجا پٽ ،پر مان انهن ماڻهن سان ڇا ڪريان جن مون کي انهن جي اڳيان خدمت ڪرڻ لاءِ مجبور ڪيو آهي؟
7۽ جيڪڏهن مان انهن کي سچ ٻڌايان ته اهي مون کي ماري ڇڏيندا؛ ڇاڪاڻ ته انهن جو روح انهن جي عبادت ۽ عزت ڪرڻ لاءِ انهن سان جڙيل آهي.
8منهنجا پٽ ،خاموش رهه ،متان اهي توکي ماري ڇڏين “ .۽ اهي لفظ هن پنهنجن ٻن پٽرن کي ٻڌايا ،۽ اهي هن تي ڪاوڙيا ۽ هو خاموش رهيو.
9۽ چاليهين جوبلي ۾ ،ٻئي هفتي ۾ ،ستين سال ۾ [1925 AM] ،ابرام پاڻ لاءِ هڪ زال شادي ڪئي ،۽ سندس نالو سارائي هو ،جيڪا سندس پيءُ جي ڌيءَ هئي ،۽ اها سندس زال ٿي.
10۽ سندس ڀاءُ هاران ،ٽئين هفتي جي ٽئين سال ۾ 1928] ،صبح جو [هڪ زال شادي ڪئي ۽ هن هفتي جي ستين سال 1932] ،صبح جو [هن کي هڪ پٽ ڄائو ،۽ هن سندس نالو لوط رکيو.
11۽ سندس ڀاءُ نحور هڪ زال شادي ڪئي.
12۽ ابرام جي زندگي جي سٺهين سال ۾ ،يعني چوٿين هفتي ۾ ،ان جي چوٿين سال ۾ [1936 AM] ،ابرام رات جو اٿيو ،۽ بتن جي گهر کي ساڙي ڇڏيو ،۽ گهر ۾ جيڪو ڪجهه هو سو ساڙي ڇڏيو ۽ ڪو به ماڻهو ان کي نه ڄاڻيو.
13۽ اهي رات جو اُٿيا ۽ پنهنجن ديوتائن کي باهه جي وچ مان بچائڻ جي ڪوشش ڪئي.
14۽ هاران انهن کي بچائڻ لاءِ تڪڙ ڪئي ،پر باهه هن جي مٿان ڀڙڪي پئي ،۽ هو باهه ۾ سڙي ويو ،۽ هو پنهنجي پيءُ تارح کان اڳ ڪلديس جي اُور ۾ مري ويو ،۽ انهن کيس ڪلديس جي اُور ۾ دفن ڪيو.
15۽ تارح ۽ سندس پٽ ڪلديس جي اُور مان لبنان ۽ ڪنعان جي ملڪ ڏانهن ويا ،۽ هو حاران جي ملڪ ۾ رهيو ،۽ ابرام پنهنجي پيءُ تارح سان گڏ حاران ۾ ٻه هفتا سال رهيو.
16۽ ڇهين هفتي ۾ ،ان جي پنجين سال ۾ [1951 AM] ،ابرام ستين مهيني جي نئين چنڊ تي سڄي رات ويٺو رهيو ته جيئن شام کان صبح تائين تارن جو مشاهدو ڪري ،اهو ڏسي ته مينهن جي حوالي سان سال جو ڪردار ڇا هوندو ،۽ هو اڪيلو ويٺو رهيو ۽ مشاهدو ڪيو.
17۽ سندس دل ۾ هڪ ڳالهه آئي ۽ هن چيو ته :تارن جا سڀ نشان ،چنڊ ۽ سج جا نشان سڀ خداوند جي هٿ ۾ آهن .مان انهن کي ڇو ڳوليان؟
18جيڪڏهن هو چاهي ٿو ته صبح ۽ شام مينهن وسائي ٿو.
۽ جيڪڏهن هو چاهي ٿو ته ان کي روڪي ٿو،
۽ سڀ شيون سندس هٿ ۾ آهن.
19۽ ان رات هن دعا گهري ۽ چيو،
'منهنجا خدا ،سڀ کان اعليٰ خدا ،تون ئي منهنجو خدا آهين'،
۽ مون توکي ۽ تنهنجي بادشاهي کي چونڊيو آهي.
۽ تو سڀ شيون پيدا ڪيون آهن،
۽ سڀ شيون جيڪي توهان جي هٿن جون ڪم آهن.
20مون کي ٻڇڙن روحن جي هٿن کان ڇڏاءِ ،جيڪي ماڻهن جي دلين جي خيالن تي غالب آهن.
۽ اي منهنجا خدا ،اهي مون کي توکان گمراهه نه ڪن.
۽ مون کي ۽ منهنجي اولاد کي هميشه لاءِ قائم رک.
ته جيئن اسين هاڻي کان ۽ هميشه لاءِ گمراهه نه ٿيون.

21۽ هن چيو' ،چا مان ڪلديس جي اُور ڏانهن موٽان جيڪي منهنجي منهن جي ڳولا ڪن ٿا ته مان انهن ڏانهن موٽي وڃان ،چا مان هتي
هن جاءِ تي رهندس؟ توهان جي اڳيان صحيح رستو ان ڪي پنهنجي خادم جي هٿن ۾ ڪامياب ڪري ته هو پورو ڪري) ان ڪي (۽ مان
پنهنجي دل جي فريب ۾ نه هلان ،اي منهنجا خدا'.
22۽ هن ڳالهائڻ ۽ دعا ڪرڻ ختم ڪيو ،۽ ڏسو ته خداوند جو ڪلام منهنجي ذريعي هن ڏانهن موڪليو ويو ،ته' :پنهنجي ملڪ ،پنهنجي
ڪٽنب ۽ پنهنجي پيءُ جي گهر مان هڪ ملڪ ڏانهن هليو وڃ جيڪو مان توکي ڏيکاريندس ،۽ مان توکي هڪ عظيم ۽ گهڻائي قوم
بڻائيندس'.
23۽ مان توکي برڪت ڏيندس.
۽ مان تنهنجو نالو عظيم ڪندس،
۽ اوهين زمين تي برڪت وارا ٿيندا،
۽ تو ۾ زمين جا سڀ خاندان برڪت وارا ٿيندا،
۽ مان انهن کي برڪت ڏيندس جيڪي توکي برڪت ڏين ٿا،
۽ جيڪي توکي لعنت ڪن ٿا ،تن تي لعنت ڪر.
24۽ مان توهان جو ،توهان جي پٽ جو ،توهان جي پوٽي جو ،۽ توهان جي سڀني نسلن جو خدا هوندس :ڊڄو نه ،هاڻي کان وٺي ۽ زمين
جي سڀني نسلن تائين مان توهان جو خدا آهيان.
25۽ خداوند خدا چيو' :هن جو وات ۽ سندس ڪن کوليو ،ته جيئن هو ٻڌي ۽ پنهنجي وات سان ڳالهائي ،ان ٻولي سان جيڪا ظاهر ڪئي
وئي آهي'؛ ڇاڪاڻ ته اهو) بابل جي (تباهي جي ڏينهن کان وٺي سڀني انسانن جي وات مان بند ٿي ويو هو.
26۽ مون سندس وات ،سندس ڪن ۽ سندس چپ کوليا ،۽ مون ساڻس عبراني ٻولي ۾ مخلوق جي ٻولي ۾ ڳالهائڻ شروع ڪيو.
27۽ هن پنهنجي ابن ڏاڏن جا ڪتاب ورتا ،۽ اهي عبراني ۾ لکيل هئا ،۽ هن انهن کي نقل ڪيو ،۽ هن کان پوءِ انهن جو مطالعو ڪرڻ
شروع ڪيو ،۽ مون هن کي اهو ٻڌايو جيڪو هو) سمجهي نه سگهيو ،(۽ هن ڇهن برساتي مهينن دوران انهن جو مطالعو ڪيو.
28۽ ڇهين هفتي جي ستين سال ۾] صبح [1953 ۾ اهو ٿيو ته هن پنهنجي پيءُ سان ڳالهايو ۽ کيس ٻڌايو ته هو هاران ڇڏي ڪنعان جي
ملڪ ۾ ويندو ته جيئن ان کي ڏسي ۽ ان وٽ واپس اچي.
29۽ سندس پيءُ تارح کيس چيو ته" سلامتيءَ سان وڃ.
دائمي خدا توهان جو رستو سڌو ڪري.
۽ خداوند توهان سان گڏ هجي ،۽ توهان کي هر برائي کان بچائي،
۽ جيڪي توکي ڏسن ٿا ،تن جي اڳيان توکي فضل ،رحمت ۽ احسان عطا ڪر،
۽ انسانن مان ڪو به توهان تي اهڙو اختيار نه رکي جو توهان کي نقصان پهچائي سگهي.
امن سان وڃو.
30۽ جيڪڏهن تون ڪو اهڙو ملڪ ڏسين جنهن ۾ رهڻ تنهنجي اکين ۾ وڻندڙ هجي ،ته پوءِ اُٺ ۽ مون کي پاڻ وٽ وٺي وڃ ۽ لوط کي
پاڻ سان گڏ وٺي وڃ ،جيڪو تنهنجي ڀاءُ حاران جو پٽ آهي ،جيئن ته تون پنهنجو پٽ هجين :خداوند تنهنجي ساڻ هجي.
31۽ تنهنجو ڀاءُ نحور مون سان گڏ هليو وڃ جيستائين تون سلامتيءَ سان موٽي نه اچين ،۽ اسين سڀ تو سان گڏ هلون.

باب13

1۽ ابرام حاران کان سفر ڪيو ،۽ پنهنجي زال ساره ،۽ پنهنجي ڀاءُ حاران جي پٽ لوط کي ڪنعان جي ملڪ ۾ وٺي ويو ،۽ هو اسور ۾
آيو ،۽ شڪم ڏانهن هليو ويو ،۽ هڪڙي وڏي ٻلوط جي ويجهو رهيو.
2۽ هن ڏٺو ۽ ڏٺو ته ،حمات جي داخلا کان وٺي بلند ٻلوط تائين زمين تمام سٺي هئي.
3۽ خداوند هن کي چيو ته' ،مان توکي ۽ تنهنجي اولاد کي هي ملڪ ڏيندس'.
4۽ اتي هن هڪ قربانگاهه ٺاهي ،۽ ان تي هن خداوند کي ساڙيل قرباني پيش ڪئي ،جيڪو هن کي ظاهر ٿيو هو.
5۽ هو اتان جبل ڏانهن هليو ويو ...اولهه ۾ بيت ايل ۽ اوڀر ۾ عائي ،۽ اتي پنهنجو خيمو لڳايو.
6۽ هن ڏٺو ۽ ڏٺو ته زمين تمام ويڪرو ۽ سٺو هو ،۽ ان تي هر شيءِ اُڀري هئي - انگورن ۽ انجير ۽ انار ،بلوط ۽ ايلڪس ،۽ ٽيروبينٿ ۽
تيل جا وڻ ،ديودار ۽ صنوبر ۽ کجور جا وڻ ،۽ ميدان جا سڀ وڻ ،۽ جبلن تي پاڻي هو.
7۽ هن خداوند جي واکاڻ ڪئي جيڪو کيس ڪلديس جي اُور مان ڪڍي آيو هو ۽ هن ملڪ ۾ آندو هو.
8۽ اهو پهريون سال ،ستين هفتي ۾ ،پهرين مهيني جي نئين چنڊ تي [1954 AM ،ٿيو ته هن هن جبل تي هڪ قربان گاهه ٺاهي ،۽ خداوند
جي نالي تي سڏيو' :تون ،دائمي خدا ،منهنجو خدا آهين'.
9۽ هن قربان گاهه تي خداوند کي ساڙيل قرباني پيش ڪئي ته جيئن هو ساڻس گڏ هجي ۽ کيس پنهنجي سڄي زندگي نه ڇڏي.
10۽ هو اتان هليو ويو ۽ ڏکڻ ڏانهن هليو ويو ،۽ هو حبرون ۾ آيو ۽ ان وقت حبرون ٺهيل هو ،۽ هو اتي ٻه سال رهيو ،۽ هو ڏکڻ جي
ملڪ ۾ ،بعلوت ڏانهن ويو ،۽ ملڪ ۾ ڏڪار پيو.
11۽ ابرام هفتي جي ٽئين سال ۾ مصر ۾ ويو ،۽ سندس زال کانئس جدا ٿيڻ کان پنج سال اڳ مصر ۾ رهيو.
12هاڻي مصر ۾ تنانيس ان وقت تعمير ڪيو ويو هو - حبرون کان ست سال پوءِ.
13۽ جڏهن فرعون ابرام جي زال سارئي کي پڪڙيو ته خداوند فرعون ۽ سندس گهر کي ابرام جي زال سارئي جي ڪري وڏين آفتن سان
متاثر ڪيو.
14۽ ابرام رڍن ،ڍورن ،گڏهن ،گهوڙن ،اُٺن ،نوڪرن ،ٻانهين ،۽ چانديءَ ۽ سون ۾ تمام گهڻو مال هجڻ ڪري تمام گهڻو شان و شوڪت
وارو هو .۽ لوط پڻ سندس ڀاءُ جو پٽ هو.

15۽ فرعون ابرام جي زال ساره کي موٽائي ڏنو ،۽ کيس مصر جي ملڪ مان ڪڍي ڇڏيو ،۽ هو ان جاءِ ڏانهن سفر ڪيو جتي هن شروع ۾ پنهنجو خيمو لڳايو هو ،قربان گاه جي جاءِ ڏانهن ،اوڀر ۾ عائي ۽ اولهه ۾ بيت ايل سان ،۽ هن پنهنجي خداوند خدا کي مبارڪباد ڏني ،جنهن کيس سلامتيءَ سان واپس آندو هو.

16۽ اِيئن ٿيو تہ اِڪتاليهين جوبلي ۾ پهرين هفتي جي ٽئين سال ۾] ،صبح ،[1963 هو هن جاءِ تي موٽيو ۽ ان تي ساڙيل قرباني پيش ڪئي ،۽ خداوند جي نالي تي دعا گهري ،۽ چيو' :تون ،سڀ کان وڌيڪ اعليٰ خدا ،هميشه لاءِ منهنجو خدا آهين'.

17۽ هن هفتي جي چوٿين سال ۾ [1964 AM] لوط کانئس جدا ٿي ويو ،۽ لوط سدوم ۾ رهڻ لڳو ،۽ سدوم جا ماڻهو تمام گهڻا گنهگار هئا.

18۽ هن کي دل ۾ ڏک ٿيو ته سندس ڀاءُ جو پٽ هن کان جدا ٿي ويو آهي؛ ڇاڪاڻ ته هن کي ڪو به اولاد نه هو.

19انهيءَ سال جڏهن لوط کي قيد ڪيو ويو هو ،تڏهن خداوند ابرام کي چيو ،جڏهن لوط کانئس جدا ٿي ويو هو ،هن هفتي جي چوٿين سال ۾' :پنهنجيون اکيون ان جاءِ تان کڻي وچ جتي تون رهين ٿو ،اتر ۽ ڏکڻ ،۽ اولهه ۽ اوڀر'.

20ڇاڪاڻ ته اهو سڄو ملڪ جيڪو تون ڏسين ٿو ،مان توکي ۽ تنهنجي اولاد کي هميشه لاءِ ڏيندس ،۽ مان تنهنجي اولاد کي سمنڊ جي ريتي وانگر ڪندس :جيتوڻيڪ ڪو ماڻهو زمين جي مٽيءَ کي ڳڻيو ،پر تنهنجو اولاد ڳڻيو نه ويندو.

21اُٿ ،ملڪ جي ڊيگهه ۽ ويڪر ۾ گهم ،۽ اهو سڀ ڪجهه ڏس ،ڇو ته مان اهو تنهنجي اولاد کي ڏيندس .۽ ابرام حبرون ڏانهن ويو ،۽ اتي رهڻ لڳو.

22۽ هن سال ۾ عيلام جو بادشاهه ڪدرلاعمر ،شنار جو بادشاهه امرافل ،سيلاسار جو بادشاهه اريوڪ ۽ قومن جو بادشاهه ترگل آيا ۽ عموره جي بادشاهه کي ماريو ،۽ سدوم جو بادشاهه ڀڄي ويو ،۽ ڪيترائي ماڻهو سديم جي وادي ۾ ،لوڻ سمنڊ جي ڪناري تي زخمي ٿي پيا.

23۽ انهن سدوم ،آدم ۽ زبوئيم کي قيد ڪيو ،۽ انهن ابرام جي ڀاءُ لوط کي به قيد ڪيو ،۽ سندس سڀ مال ،۽ اهي دان ڏانهن ويا.

24۽ هڪ ماڻهو جيڪو بچي ويو هو ،آيو ۽ ابرام کي ٻڌايو ته سندس ڀاءُ جو پٽ قيدي ٿي ويو آهي ۽) ابرام (پنهنجي گهر جي نوڪرن کي هٿيار بند ڪيو...

. . . .25ابرام ۽ سندس اولاد لاءِ ،خداوند لاءِ پهرين ميوي جو ڏهون حصو ،۽ خداوند ان کي هميشه لاءِ هڪ قاعدي طور مقرر ڪيو ته اهي اهو انهن پادرين کي ڏين جيڪي سندس اڳيان خدمت ڪندا هئا ،ته جيئن اهي ان کي هميشه لاءِ رکن.

26۽ هن قانون جي ڪا به حد ناهي؛ ڇاڪاڻ ته هن نسلن لاءِ هميشه لاءِ مقرر ڪيو آهي ته اهي رب کي هر شيءِ جو ڏهون حصو ڏين ، ٻج ،شراب ،تيل ،ڍورن ۽ رڍن جو.

27۽ هن پنهنجن ڪاهنن کي ڏنو ته جيئن هو سندس اڳيان خوشيءَ سان کائين ۽ پيئن.

28۽ سدوم جو بادشاهه هن وٽ آيو ۽ هن جي اڳيان سجدو ڪيو ،۽ چيو' :اسان جا ڀالٽهار ابرام ،اسان کي اهي روح ڏيو جن کي توهان بچايو آهي ،پر مال غنيمت توهان جي هجي'.

29۽ ابرام کيس چيو' :مان خدا تعاليٰ جي حضور پنهنجا هٿ بلند ڪريان ٿو ته ڌاڳي کان وٺي جوتي جي تسميه تائين ڪجهه به نه وٺندس جيڪو تنهنجو آهي ،متان تون چوين ته مون ابرام کي امير ڪيو آهي ،سواءِ ان جي جيڪو جوانن کاڌو آهي ،۽ انهن ماڻهن جو حصو جيڪي مون سان گڏ ويا هئا - انير ،اسڪول ۽ ممري .اهي پنهنجو حصو وٺندا'.

باب14

1انهن ڳالهين کان پوءِ ،هن هفتي جي چوٿين سال ۾ ،ٽئين مهيني جي نئين چنڊ تي ،خداوند جو ڪلام خواب ۾ ابرام ڏانهن آيو ،جنهن چيو : 'ڊڄ نه ،ابرام ،مان تنهنجو محافظ آهيان ،۽ تنهنجو اجر تمام وڏو هوندو'.

2۽ هن چيو تہ' خداوند ،خداوند ،تون مون کي ڇا ڏيندين؟ ڇاڪاڻ تہ مان هتي بي اولاد ٿي وڃان ٿو ،۽ منهنجي ٻانهي جو پٽ ،مسق جو پٽ ،دماسڪ اليعزر آهي :هو منهنجو وارث ٿيندو ،۽ تو مون کي ڪو به اولاد نه ڏنو آهي'.

3۽ هن کيس چيو ته' :هي) ماڻهو (توهان جو وارث نه ٿيندو ،پر هڪ جيڪو توهان جي پنهنجي پيٽ مان نڪرندو .اهو توهان جو وارث ٿيندو'.

4۽ هو کيس ٻاهر ڪڍيو ،۽ کيس چيو ته' :آسمان ڏانهن نهار ۽ جيڪڏهن تون تارن کي ڳڻائي سگهين ٿو ته انهن کي ڳڻ'.

5۽ هن آسمان ڏانهن ڏٺو ،۽ تارن کي ڏٺو .۽ هن کي چيو' :تنهنجو اولاد به اهڙو ئي ٿيندو'.

6۽ هن خداوند تي ايمان آندو ،۽ اهو سندس لاءِ سچائي ليکيو ويو.

7۽ هن کيس چيو' :مان خداوند آهيان جيڪو توکي ڪسدي ماڻهن جي اُور مان ڪڍي آيو آهيان ،ته جيئن توکي ڪنعاني ماڻهن جو ملڪ ڏيان ته جيئن ان جو هميشه لاءِ مالڪ بڻجي سگهان؛ ۽ مان تنهنجو ۽ تنهنجي اولاد جو خدا ٿيندس'.

8۽ هن چيو تہ' خداوند ،خداوند ،مون کي ڪيئن خبر پوندي تہ مان ان جو وارث ٿيندس؟'

9۽ هن کيس چيو ته مون کي ٽن سالن جي هڪ ڳئون ،ٽن سالن جي هڪ ٻڪري ،ٽن سالن جي هڪ رڍ ،هڪ ڪبوتر ۽ هڪ ڪبوتر ڏي.

10۽ هن اهي سڀ مهيني جي وچ ۾ ورتا ۽ هو ممري جي بلوط ۾ رهيو ،جيڪو حبرون جي ويجهو آهي.

11۽ هن اتي هڪ قربان گاهه ٺاهي ،۽ انهن سڀني کي قربان ڪيو؛ ۽ انهن جو رت قربان گاهه تي وهايو ،۽ انهن کي وچ ۾ ورهائي ڇڏيو ، ۽ انهن کي هڪ ٻئي جي سامهون رکيو؛ پر پکين کي ورهائي نه ڇڏيو.

12۽ پکي ٽڪرن تي لهي آيا ،۽ ابرام انهن کي هٽائي ڇڏيو ،۽ پکين کي انهن کي هٿ نه لڳائڻ ڏنو.

13۽ جڏهن سج لهي ويو ،ته ابرام تي هڪ خوشي ڇانئجي وئي ،۽ ڏسو !مٿس هڪ وڏي اونداهي جو خوف ڇانئجي ويو ،۽ ابرام کي چيو ويو ته :پڪ ڄاڻو ته توهان جو اولاد هڪ اهڙي ملڪ ۾ پرديسي هوندو جيڪو انهن جو ناهي ،۽ اهي انهن کي غلام بڻائيندا ۽ انهن کي چار سؤ سال تائين تڪليف ڏيندا.

14۽ جنهن قوم جا اهي غلام هوندا ،مان ان جو به فيصلو ڪندس ،۽ ان کان پوءِ اهي گھڻي دولت سان اتان نڪرندا.
15۽ تون سلامتيءَ سان پنهنجي ابن ڏاڏن وٽ ويندين ،۽ چڱي پيريءَ ۾ دفن ٿيندين.
16پر چوٿين پيڙهيءَ ۾ اهي هتي موٽندا؛ ڇاڪاڻ ته امورين جي بدڪاري اڃا پوري نه ٿي آهي.
17۽ هو ننڊ مان جاڳيو ،۽ هو اٿيو ،۽ سج لهي چڪو هو؛ ۽ هڪ شعلو هو ،۽ ڏسو !هڪ تنور دونهين ڪري رهيو هو ،۽ باهه جو شعلو ٽڪرن جي وچ ۾ گذري ويو.
18۽ انهيءَ ڏينهن خداوند ابرام سان عهد ڪيو ،۽ چيو ته' ،مان تنهنجي اولاد کي هي ملڪ ڏيندس ،مصر جي نديءَ کان وٺي وڏي درياءَ ، فرات تائين ،ڪيني ،قنزي ،قدمون ،فرزي ،رفائي ،فخوري ،حوي ،اموري ،ڪنعاني ،گرگاشي ۽ يبوسي'.
19۽ ڏينهن گذري ويو ،۽ ابرام ٽڪرا ،۽ پکي ،۽ انهن جي ميون جون قربانيون ۽ انهن جي پيئڻ جون قربانيون پيش ڪيون ،۽ باهه انهن کي ساڙي ڇڏيو.
20۽ انهيءَ ڏينهن اسان ابرام سان هڪ عهد ڪيو ،جيئن اسان هن مهيني ۾ نوح سان عهد ڪيو هو؛ ۽ ابرام پنهنجي لاءِ هميشه لاءِ عيد ۽ حڪم کي نئون ڪيو.
21۽ ابرام خوش ٿيو ،۽ پنهنجي زال ساره کي اهي سڀ ڳالهيون ٻڌايون؛ ۽ ڪيس يقين هو ته ڪيس اولاد ٿيندو ،پر هن کي اولاد نه ٿيو.
22۽ ساره پنهنجي مڙس ابرام کي صلاح ڏني ۽ ڪيس چيو ته" منهنجي مصري ٻانهي هاجره سان صحبت ڪر ،شايد مان تنهنجي لاءِ ان جي وسيلي اولاد پيدا ڪريان".
23۽ ابرام پنهنجي زال ساره جي ڳالهه مڃي ۽ ڪيس چيو ته' ،ائين ڪر .'۽ ساره پنهنجي مصري ٻانهي ،هاجره کي وٺي ،پنهنجي مڙس ابرام کي زال ٿيڻ لاءِ ڏني.
24۽ هو ان وٽ ويو ،۽ هوءَ حامله ٿي ۽ هن کي پٽ ڄاڻو ،۽ هن هفتي جي پنجين سال 1965] صبح [۾ ان جو نالو اسماعيل رکيو؛ ۽ هي ابرام جي زندگي جو ڇهاسي سال هو.

باب15

1۽ هن جوبلي جي چوٿين هفتي جي پنجين سال ۾] ،صبح جو [1979 ٽئين مهيني ۾ ،مهيني جي وچ ۾ ،ابرام اناج جي فصل جي پهرين ميوي جي عيد ملهائي.
2۽ هن قربانگاهه تي نوان نذرانا پيش ڪيا ،پيداوار جو پهريون ميوو ،خداوند لاءِ ،هڪ ڳئون ،هڪ ٻڪري ۽ هڪ رڍ قربانگاهه تي خداوند لاءِ ساڙڻ واري قرباني جي طور تي؛ هن انهن جي ميون جي قربانين ۽ انهن جي پيئڻ جي قربانين کي قربانگاهه تي لوبان سان گڏ پيش ڪيو.
3۽ خداوند ابرام کي ظاهر ٿيو ،۽ ڪيس چيو' :مان قادر مطلق خدا آهيان؛ منهنجي اڳيان پاڻ کي منظور ڪر ۽ ڪامل ٿيءُ'.
4۽ مان پنهنجي ۽ تنهنجي وچ ۾ پنهنجو عهد ڪندس ،۽ توکي تمام گهڻو وڌائيندس.
5۽ ابرام منهن پر ڪري پيو ،۽ خدا ساڻس ڳالهايو ،۽ چيو:
" 6ڏس ،منهنجو حڪم توسان آهي،
۽ تون ڪيترين ئي قومن جو پيءُ ٿيندين.
7۽ نه وري توهان جو نالو ابرام سڏيو ويندو.
پر هاڻي کان وٺي ،هميشه لاءِ ،تنهنجو نالو ابراهيم هوندو.
ڇاڪاڻ ته مون توکي ڪيترين ئي قومن جو پيءُ بڻايو آهي.
8۽ مان توکي تمام گهڻو عظيم بڻائيندس،
۽ مان توکي قومون بڻائيندس،
۽ بادشاهه تو مان نڪرندا.
9۽ مان پنهنجي ۽ تنهنجي وچ ۾ ۽ تنهنجي اولاد جي وچ ۾ ،انهن جي نسلن تائين ،هڪ دائمي عهد لاءِ پنهنجو عهد قائم ڪندس ،ته جيئن مان تنهنجو ۽ تنهنجي اولاد جو خدا ٿيان.
10۽ مان توکي ۽ تنهنجي اولاد کي ،اهو ملڪ ڏيندس جتي تون پرديسي هئين ،يعني ڪنعان جو ملڪ ،ته جيئن تون ان کي هميشه لاءِ ملڪيت ۾ رکين ،۽ مان انهن جو خدا هوندس.
11۽ خداوند ابراهيم کي چيو' :۽ تون منهنجي عهد تي قائم رهه ،تون ۽ تنهنجي اولاد ،۽ پنهنجي مان هر هڪ مرد جو ختنو ڪر ،۽ پنهنجي پيشاني جو ختنو ڪر ،۽ اهو منهنجي ۽ تنهنجي وچ ۾ هڪ دائمي عهد جي نشاني هوندو'.
12۽ اٺين ڏينهن تي ٻار جو ختنو ڪيو وڃي ،توهان جي نسلن ۾ هر هڪ مرد جو ،اهو جيڪو گهر ۾ پيدا ٿيو آهي ،يا جنهن کي توهان ڪنهن اجنبي کان پئسن سان خريد ڪيو آهي ،جنهن کي توهان حاصل ڪيو آهي جيڪو توهان جي نسل مان نه آهي.
13جيڪو توهان جي گهر ۾ پيدا ٿيندو ،ان جو ضرور ختنو ڪيو ويندو ،۽ جن کي توهان پئسن سان خريد ڪيو آهي انهن جو ختنو ڪيو ويندو ،۽ منهنجو عهد توهان جي جسم ۾ هڪ دائمي قاعدي لاءِ رهندو.
14۽ جيڪو مرد جيڪو اٺين ڏينهن تي پنهنجي پيشاني جو طهر نه ڪرائيندو ،ان کي پنهنجي قوم مان ڪڍيو ويندو ،ڇاڪاڻ ته هن منهنجو عهد ٽوڙيو آهي.
15۽ خدا ابراهيم کي چيو ته" تنهنجي زال سارائي جو نالو هاڻي سارائي نه سڏيو ويندو ،پر سندس نالو ساره هوندو.
16۽ مان هن کي برڪت ڏيندس ،۽ توکي هن مان هڪ پٽ عطا ڪندس ،۽ مان هن کي برڪت ڏيندس ،۽ هو هڪ قوم پيدا ٿيندو ،۽ قومن جا بادشاهه هن مان نڪرندا.

17۽ ابراهيم منهن پر ڪري پيو ۽ خوش ٿيو ۽ دل ۾ چيائين ته ڇا سؤ سالن جي پوڙهي کي پٽ ٿيندو ۽ ساره جيڪا نوي سالن جي آهي ، ڇا ان کي پٽ ٿيندو؟
18۽ ابراهيم خدا کي چيو' :ڪاش اسماعيل تنهنجي اڳيان جيئرو رهي'!
19۽ خدا چيو ته" هائو ،۽ ساره به توکي پٽ ڄمندي ،۽ تون ان جو نالو اسحاق رکج ،۽ مان ان سان ۽ ان کان پوءِ سندس نسل سان پنهنجو عهد قائم ڪندس ،جيڪو دائمي عهد آهي.
20۽ اسماعيل بابت پڻ مون توهان جي ڳالهه ٻڌي آهي ،۽ ڏسو ته مان هن کي برڪت ڏيندس ،۽ هن کي وڏو ڪندس ،۽ هن کي تمام گھڻو وڌائيندس ،۽ هو ٻارهن شهزادا پيدا ڪندو ،۽ مان هن کي هڪ وڏي قوم بڻائيندس.
21پر مان پنهنجو عهد اسحاق سان قائم ڪندس ،جيڪو ساره توکي هنن ڏينهن ۾ ،ايندڙ سال ۾ جنم ڏيندي.
22پوءِ خدا ابراهيم سان ڳالهائڻ ڇڏي ڏنو ۽ خدا ابراهيم کان مٿي هليو ويو.
23۽ ابراهيم جيئن خدا چيو هو ،تيئن ڪيو ،۽ هن پنهنجي پٽ اسماعيل کي ۽ پنهنجي گھر ۾ پيدا ٿيندڙ سڀني کي ،۽ جن کي هن پنهنجي پئسن سان خريد ڪيو هو ،پنهنجي گھر جي هر مرد کي ورتو ،۽ انهن جي چمڙي جو ختنو ڪيو.
24۽ ساڳئي ڏينهن ابراهيم جو طهر ڪرايو ويو ،۽ سندس گھر جي سڀني ماڻهن > ،۽ گھر ۾ پيدا ٿيندڙ <۽ اهي سڀ ،جن کي هن اجنبي جي ٻارن کان پئسن سان خريد ڪيو هو ،انهن سڀني جو طهر ساڻس گڏ ڪيو ويو.
25هي شريعت سڀني نسلن لاءِ هميشه لاءِ آهي ،۽ ڏينهن جو ڪو به ختنه نه آهي ،۽ انن ڏينهن مان هڪڙو ڏينهن به نه ڇڏيو آهي؛ ڇاڪاڻ ته اهو هڪڙو دائمي حڪم آهي ،جيڪو آسماني تختين تي مقرر ۽ لکيل آهي.
26۽ جيڪو به پيدا ٿئي ٿو ،جنهن جي چمڙي جو اٺين ڏينهن تي طهر نه ڪرايو وڃي ،اهو ان عهد جي اولاد مان نه آهي جيڪو خداوند ابراهيم سان ڪيو هو ،پر تباهي جي اولاد مان آهي؛ ۽ نه ئي ان تي ڪو نشان آهي ته هو خداوند جو آهي ،پر) هن کي (تباهه ڪيو وڃي ۽ زمين تان قتل ڪيو وڃي ۽ زمين تان اُکليو وڃي ،ڇاڪاڻ ته هن اسان جي خدا خداوند جي عهد کي ٽوڙيو آهي.
27ڇاڪاڻ ته حضور جا سڀئي ملائڪ ۽ پاڪائي جا سڀئي ملائڪ پنهنجي تخليق جي ڏينهن کان اهڙي طرح پيدا ڪيا ويا آهن ،۽ حضور جي ملائڪن ۽ پاڪائي جي ملائڪن جي سامهون هن اسرائيل کي پاڪ ڪيو آهي ،ته جيئن اهي هن سان ۽ هن جي پاڪ ملائڪن سان گڏ هجن.
28۽ تون بني اسرائيل کي حڪم ڪر ۽ انهن کي هن عهد جي نشاني کي پنهنجي نسلن لاءِ هڪ دائمي حڪم جي طور تي رکڻ ڏيو ،۽ اهي ملڪ مان نه ڪڍيا ويندا.
29ڇالاءِ جو اهو حڪم هڪ عهد لاءِ مقرر ڪيو ويو آهي ته اهي ان کي سڀني بني اسرائيلن ۾ هميشه لاءِ عمل ڪن.
30اسماعيل ۽ سندس پٽن ،سندس ڀائرن ۽ عيسو لاءِ ،خداوند پاڻ وٽ اچڻ نه ڏنو ،۽ هن انهن کي ان ڪري نه چونڊيو جو اهي ابراهيم جا اولاد آهن ،ڇاڪاڻ ته هو انهن کي سڃاڻندو هو ،پر هن اسرائيل کي پنهنجي قوم طور چونڊيو.
31۽ هن ان کي پاڪ ڪيو ،۽ ان کي سڀني انسانن جي اولاد مان گڏ ڪيو؛ ڇاڪاڻ ته ڪيترين ئي قومون ۽ ڪيترين ئي قومون آهن ، ۽ سڀ سندس آهن ،۽ هن سڀني تي روحن کي اختيار ڏنو آهي ته جيئن انهن کي هن کان گمراهه ڪن.
32پر بني اسرائيل تي هن ڪو به ملائڪ يا روح مقرر نه ڪيو ،ڇاڪاڻ ته هو اڪيلو انهن جو حاڪم آهي ،۽ هو انهن کي بچائيندو ۽ انهن کي پنهنجن ملائڪن ۽ روحن جي هٿان ،۽ پنهنجي سڀني طاقتن جي هٿان طلب ڪندو ته جيئن هو انهن کي بچائي ۽ انهن کي برڪت ڏئي ،۽ اهي هن جا هجن ۽ هو هاڻي کان هميشه لاءِ انهن جو هجي.
33۽ هاڻي مان توهان کي اعلان ڪريان ٿو ته بني اسرائيل هن حڪم تي قائم نه رهندا ،۽ اهي هن سچي قانون جي مطابق پنهنجن پٽن جو ختنو نه ڪندا؛ ڇاڪاڻ ته انهن جي ختني جي جسم ۾ اهي پنهنجن پٽن جي هن ختني کي ڇڏي ڏيندا ،۽ اهي سڀئي ،بليار جا پٽ ،پنهنجن پٽن کي ان طرح ڇڏي ڏيندا جيئن اهي پيدا ٿيا هئا.
34۽ خداوند جو بني اسرائيل تي وڏو غضب نازل ٿيندو .ڇاڪاڻ ته انهن سندس عهد کي ڇڏي ڏنو آهي ۽ سندس ڪلام کان منهن موڙيو آهي ،۽ ڪاوڙ ۽ توهين ڪئي آهي ،ڇاڪاڻ ته اهي هن قانون جي حڪمن تي عمل نٿا ڪن؛ ڇاڪاڻ ته انهن پنهنجن ميمبرن سان غير قومن وانگر سلوڪ ڪيو آهي ،ته جيئن انهن کي ملڪ مان ڪڍيو وڃي ۽ پاڙون پٽيون وڃن .۽ انهن کي هاڻي ڪا به معافي يا معافي نه هوندي] ته جيئن هن دائمي غلطي جي سڀني گناهن لاءِ معافي ۽ معافي هجي.[

باب16

1۽ چوٿين مهيني جي نئين چنڊ تي ،اسان ابراهيم کي ممري جي بلوط تي ظاهر ڪيو ،۽ اسان هن سان ڳالهايو ،۽ اسان هن کي اعلان ڪيو ته هن کي سندس زال ساره طرفان هڪ پٽ ڏنو ويندو.
2۽ ساره کلڻ لڳي ،ڇاڪاڻ ته هن ٻڌو ته اسان اهي ڳالهيون ابراهيم سان ڪيون آهن ،۽ اسان هن کي نصيحت ڪئي ،۽ هوءَ ڊڄي وئي ،۽ انڪار ڪيو ته هوءَ انهن لفظن جي ڪري کلندي هئي.
3۽ اسان کيس سندس پٽ جو نالو ٻڌايو ،جيئن سندس نالو آسماني تختين تي لکيل ۽ لکيل آهي) يعني اسحاق(،
)٤ (۽ جڏهن اسين مقرر وقت تي سندس وٽ موٽي ايندا هئاسين ته ضرور کيس پٽ هوندو.
5۽ هن مهيني ۾ خداوند سدوم ،عموره ،۽ زبوئيم ،۽ اردن جي سڄي علائقي تي پنهنجا فيصلا ڪيا ،۽ انهن کي باهه ۽ گندهڪ سان ساڙي ڇڏيو ،۽ انهن کي اڄ تائين تباهه ڪيو ،جيئن مون توهان کي انهن جا سڀ ڪم ٻڌايا آهن ،ته اهي بڇڙا ۽ تمام گھڻو گنهگار آهن ،۽ اهي پاڻ کي ناپاڪ ڪن ٿا ۽ پنهنجي جسم ۾ زنا ڪن ٿا ،۽ زمين تي ناپاڪ ڪم ڪن ٿا.
6۽ ،ساڳئي طرح ،خدا انهن هنڌن تي جتي انهن سدوم جي ناپاڪي مطابق ڪم ڪيو آهي ،سزا ڏيندو ،جيئن سدوم جي سزا هئي.
7پر اسان لوط کي بچايو؛ ڇاڪاڻ ته خدا ابراهيم کي ياد ڪيو ،۽ کيس تباهيءَ جي وچ مان ڪڍي ڇڏيو.

8۽ هن ۽ سندس ڏيئرن زمين تي اهڙو گناهه ڪيو ،جهڙو آدم جي ڏينهن کان وٺي سندس وقت تائين زمين تي ڪڏهن به نه ٿيو هو؛ ڇاڪاڻ ته مڙس پنهنجين ڏيئرن سان صحبت ڪئي.

9۽ ،ڏسو ،اهو حڪم ڏنو ويو ۽ سندس سڀني اولاد بابت ،آسماني تختين تي اُڪريو ويو ،ته انهن کي هٽائي ۽ انهن کي پاڙان پٽي ،۽ انهن تي سدوم جي فيصلي وانگر فيصلو ڪيو وڃي ،۽ سزا جي ڏينهن تي زمين تي انسان جو ڪو به اولاد نه ڇڏيو وڃي.

10۽ انهيءَ مهيني ۾ ابراهيم حبرون کان هليو ويو ،۽ قادش ۽ شور جي وچ ۾ جرار جي جبلن ۾ رهيو.

11۽ پنجين مهيني جي وچ ۾ هو اتان هليو ويو ،۽ قسم جي کوهه تي رهڻ لڳو.

12۽ ڇهين مهيني جي وچ ۾ خداوند ساره تي نظر ڪئي ۽ جيئن هن چيو هو ،تنهن سان ڪيو ۽ هوءَ پيٽ سان ٿي.

13۽ ٽئين مهيني ۾ هن کي پٽ ڄائو ،۽ مهيني جي وچ ۾ ،جنهن وقت خداوند ابراهيم سان ڳالهايو هو ،فصل جي پهرين ميوي جي عيد تي ، اسحاق پيدا ٿيو.

14۽ ابراهيم پنهنجي پٽ جو اٺين ڏينهن طهر ڪرايو :اهو پهريون هو جنهن جو طهر انهيءَ عهد جي مطابق ڪيو ويو هو جيڪو هميشه لاءِ مقرر ڪيو ويو آهي.

15۽ چوٿين هفتي جي ڇهين سال ۾ اسين ابراهيم وٽ ،قسم جي کوهه تي پهتاسين ،۽ اسان کيس ظاهر ڪيو] جيئن اسان ساره کي چيو هو ته اسان کي هن ڏانهن واپس وڃڻ گهرجي ،۽ هوءَ هڪ پٽ کي جنم ڏيندي[.

16۽ اسين ستين مهيني ۾ موٽي آياسين ،۽ اسان ساره کي اسان جي اڳيان پيٽ سان ڏٺو [۽ اسان کيس برڪت ڏني ،۽ اسان کيس سڀ ڳالهيون ٻڌايون جيڪي هن بابت مقرر ڪيون ويون هيون ،ته هو نه مرندو جيستائين هو ڇهه پٽ وڌيڪ پيدا نه ڪري ،۽ مرڻ کان اڳ)انهن کي (ڏسي؛ پر) ته (اسحاق ۾ سندس نالو ۽ نسل سڏيو وڃي:

17۽) ته (سندس پٽن جو سڄو نسل غير قومون هجن ،۽ غير قومن سان ڳڻ شمار ڪيو وڃي؛ پر اسحاق جي پٽن مان هڪ پاڪ نسل ٿيندو، ۽ غير قومن سان ڳڻ شمار نه ڪيو وڃي.

18ڇاڪاڻ ته هو سڀ کان اعليٰ جو حصو بڻجي وڃي ها ،۽ سندس سڀ اولاد خدا جي قبضي ۾ اچي وڃي ها ،ته جيئن اهو خداوند لاءِ سڀني قومن کان مٿي) سندس (ملڪيت لاءِ هڪ قوم هجي ۽ اهو هڪ بادشاهي ،ڪاهن ۽ هڪ پاڪ قوم بڻجي وڃي.

19۽ اسين پنهنجي رستي تي هليا وياسين ،۽ ساره کي سڀ ڪجهه ٻڌايو جيڪو اسان کيس ٻڌايو هو ،۽ اهي ٻئي تمام گهڻي خوشيءَ سان خوش ٿيا.

20۽ اتي هن خداوند لاءِ هڪ قربانگاهه ٺاهي ،جنهن هن کي بچايو هو ،۽ جيڪو هن کي پنهنجي رهائش واري ملڪ ۾ خوش ڪري رهيو هو ،۽ هن مهيني ۾ ست ڏينهن تائين خوشي جو عيد ملهائي ،ان قربانگاهه جي ويجهو جيڪا هن قسم جي کوهه تي ٺاهي هئي.

21۽ هن هن عيد تي پاڻ لاءِ ۽ پنهنجن نوڪرن لاءِ جهوپڙيون ٺاهيون ،۽ هو زمين تي پهريون پيرو جهوپڙين جي عيد ملهائي.

22۽ انهن ستن ڏينهن دوران هو هر روز قربان گاهه تي خداوند لاءِ ساڙڻ واري قرباني ،ٻه ڍڳا ،ٻه رڍون ،ست رڍون ۽ هڪ ٻڪرو ، گناهه جي قرباني لاءِ آڻيندو هو ،ته جيئن هو پاڻ لاءِ ۽ پنهنجي اولاد لاءِ ڪفارو ڏئي سگهي.

23۽ شڪرگذاري جي قرباني طور ست رڍون ،ست ٻڪريون ،ست رڍون ۽ ست ٻڪريون ،۽ انهن جي ميوي جون قربانيون ۽ انهن جي پيئڻ جون قربانيون ڏنيون؛ ۽ هن ان جي سڄي چربي قربان گاهه تي ساڙي ڇڏي ،هڪ چونڊيل نذرانو جيڪو خداوند لاءِ خوشبوءِ لاءِ هو.

24۽ صبح ۽ شام خوشبودار شيون ساڙيندو هو ،لوبان ،گلبانم ،اسٽيڪ ،جٽامس ،مُر ،مصالحو ۽ ڪپڙو؛ اهي سڀ ست شيون هن پيش ڪيون ،پيس ڪري ،برابر حصن ۾ ملايو) ۽ (خالص.

25۽ هن ست ڏينهن تائين هي عيد ملهائي ،پنهنجي سڄي دل ۽ پنهنجي سڄي جان سان ،هو ۽ جيڪي سندس گهر ۾ هئا ،خوش رهيو ،۽ هن سان ڪو به اجنبي نه هو ،۽ نه ئي ڪو به اهڙو شخص هو جيڪو طهر نه ڪيو هو.

26۽ هن پنهنجي خالق کي برڪت ڏني جنهن هن کي پنهنجي نسل ۾ پيدا ڪيو هو ،ڇاڪاڻ ته هن هن کي پنهنجي نيڪ ارادي مطابق پيدا ڪيو هو؛ ڇاڪاڻ ته هو ڄاڻي ٿو ۽ سمجهي ٿو ته هن مان دائمي نسلن لاءِ صداقت جو ٻوٽو نڪرندو ،۽ هن مان هڪ پاڪ ٻج ،ته جيئن اهو ان وانگر ٿئي جنهن سڀ شيون ٺاهيون.

27۽ هن برڪت ڏني ۽ خوش ٿيو ،۽ هن عيد جو نالو خداوند جو عيد رکيو ،هڪ خوشي جيڪا خدا تعاليٰ کي پسند آهي.

28۽ اسان کيس هميشه لاءِ برڪت ڏني ،۽ سندس سڀني اولاد کي سندس پٺيان زمين جي سڀني نسلن تائين ،ڇاڪاڻ ته هن آسماني تختين جي شاهدي موجب ،ان جي موسم ۾ هي عيد ملهائي.

29انهيءَ ڪري اسرائيل جي باري ۾ آسماني تختين تي اهو مقرر ڪيو ويو آهي ته اهي ستين مهيني ۾ ست ڏينهن خوشي سان خيمن جي عيد ملهائين ،جيڪو خداوند جي اڳيان قابل قبول آهي - اهو قانون هر سال انهن جي نسلن لاءِ هميشه لاءِ آهي.

30۽ انهيءَ لاءِ ڏينهن جي ڪا به حد ناهي؛ ڇاڪاڻ ته بني اسرائيل لاءِ هميشه لاءِ مقرر ڪيو ويو آهي ته اهي ان کي ملهائين ۽ جهوپڙين ۾ رهن ،۽ پنهنجن مٿن تي هارون رکن ،۽ نديءَ مان پنن واريون ٽاريون ۽ ولو وٺن.

31۽ ابراهيم کجيءَ جون ٽاريون ۽ سُٺن وڻن جا ميوا کنيا ،۽ هر روز صبح جو ست پيرا ٽاريون کڻي قربان گاهه جي چوڌاري گهميو ، خوشيءَ سان پنهنجي خدا جي سڀني شين جي تعريف ۽ شڪر ادا ڪيو.

باب17

1۽ پنجين هفتي جي پهرين سال ۾ ،هن جوبلي ۾ [1982 AM] ،اسحاق کي کير پياريو ويو ۽ ابراهيم ٽئين مهيني ۾ هڪ وڏي ضيافت ڪئي ،جنهن ڏينهن سندس پٽ اسحاق کي کير پياريو ويو.

2۽ اسماعيل ،جيڪو مصري هاجره جو پٽ هو ،پنهنجي پيءُ ابراهيم جي سامهون سندس جاءِ تي هو ،۽ ابراهيم خوش ٿيو ۽ خدا کي مبارڪباد ڏني ڇاڪاڻ ته هن پنهنجن پٽن کي ڏٺو هو ۽ بي اولاد نه مريو هو.

3۽ کيس اهي لفظ ياد آيا جيڪي هن ان ڏينهن تي چيا هئا جڏهن لوط کان جدا ٿيو هو ،۽ هو خوش ٿيو ڇاڪاڻ ته خداوند کيس زمين تي ٻج ڏنو هو ته جيئن زمين جو وارث ٿئي ،۽ هن پنهنجي سچي وات سان سڀني شين جي خالق کي برڪت ڏني.
4۽ ساره اسماعيل کي کيڏندي ۽ ناچندي ڏٺو ،۽ ابراهيم وڏي خوشيءَ سان خوش ٿيو ،۽ هوءَ اسماعيل تي حسد ڪرڻ لڳي ۽ ابراهيم کي چيو ته' ،هن ٻانهي ۽ سندس پٽ کي ٻاهر ڪيو ،ڇاڪاڻ ته هن ٻانهي جو پٽ منهنجي پٽ اسحاق سان وارث نه ٿيندو'.
5۽ اِها ڳالهه ابراهيم جي نظر ۾ ڏکوئيندڙ هئي ،پنهنجي ٻانهي ۽ پنهنجي پٽ جي ڪري ،جو هو انهن کي پاڻ کان ڪڍي ڇڏي.
6۽ خدا ابراهيم کي چيو ته" توکي ٻار ۽ ٻانهي جي ڪري ڏک نہ ٿئي ،جيڪي ساره توکي چيو آهي ،تنهن تي ڌيان ڏي ۽ انهن تي عمل ڪر ،ڇاڪاڻ تہ اسحاق ۾ تنهنجو نالو ۽ اولاد سڏبو.
7پر هن ٻانهي جي پٽ لاءِ ،مان کيس هڪ وڏي قوم بڻائيندس ،ڇاڪاڻ تہ هو تنهنجي نسل مان آهي.
8۽ ابراهيم صبح جو سوير اٿيو ،۽ ماني ۽ پاڻيءَ جو هڪ مشڪ کڻي ،هاجره ۽ ٻار جي ڪلهن تي رکي ،۽ کيس موڪلائي ويو.
9۽ هوءَ هلي وئي ۽ بيرسبع جي بيابان ۾ گهمندي رهي ،۽ بوتل ۾ پاڻي ختم ٿي ويو ،۽ ٻار اڃايل هو ،۽ اڳتي نه وڌي سگهيو ،۽ ڪري پيو.
10۽ سندس ماءُ کيس کڻي زيتون جي وڻ هيٺان اڇلائي ڇڏيو ،۽ وڃي پاڻ کي سندس سامهون ،هڪ تير جي فاصلي تي ويهاريو؛ ڇاڪاڻ ته هن چيو' ،مون کي پنهنجي ٻار جي موت نه ڏسڻ ڏيو '،۽ جيئن هوءَ ويٺي هئي ،روئي رهي هئي.
11۽ خدا جي هڪ ملائڪ ،جيڪو پاڪ ماڻهن مان هڪ هو ،هن کي چيو ته' ،هاجره ،تون ڇو روئين ٿي؟ اُٿ ٻار کي کڻي پنهنجي هٿ ۾ جهلي ،ڇو ته خدا تنهنجو آواز ٻڌو آهي ۽ ٻار کي ڏٺو آهي'.
12۽ هن پنهنجون اکيون کوليون ،۽ هن کي پاڻيءَ جو هڪ کوهه نظر آيو ،۽ هوءَ وڃي پنهنجي بوتل پاڻيءَ سان ڀري ،۽ پنهنجي ٻار کي پيئڻ لاءِ ڏنائين ،۽ هوءَ اُٿي ۽ فاران جي بيابان ڏانهن هلي وئي.
13۽ ٻار وڌو ٿيو ۽ تير انداز ٿيو ،۽ خدا هن سان گڏ هو ،۽ هن جي ماءُ مصر جي ڌيئرن مان هڪ سان شادي ڪئي.
14۽ کيس پٽ ڄائو ،۽ هن ان جو نالو نبايوت رکيو ،ڇاڪاڻ ته هن چيو ته' ،جڏهن مون هن کي سڏيو ته خداوند منهنجي ويجهو هو'.
15۽ اهو ٿيو ته ستين هفتي ۾ ،ان جي پهرين سال ۾ [2003 AM] ،هن جوبلي جي پهرين مهيني ۾ ،هن مهيني جي ٻارهين تاريخ تي ، آسمان ۾ ابراهيم جي باري ۾ آواز آيا ،ته هو سڀني ڳالهين ۾ وفادار هو جيڪو هن کيس ٻڌايو ،۽ اهو ته هو خداوند سان پيار ڪندو هو ،۽ هر مصيبت ۾ هو وفادار هو.
16۽ شهزادي مستيما آيو ۽ خدا جي اڳيان چيو' ،ڏس ،ابراهيم پنهنجي پٽ اسحاق سان پيار ڪري ٿو ،۽ هو سڀني شين کان وڌيڪ هن ۾ خوش آهي؛ هن کي حڪم ڏيو ته هن کي قربانگاهه تي ساڙڻ واري قرباني طور پيش ڪريو ،۽ تون ڏسندين ته هو هن حڪم تي عمل ڪندو ،۽ تون ڄاڻيندين ته ڇا هو هر شيءِ ۾ وفادار آهي جتي تون هن کي آزمائيندين.
17۽ خداوند ڄاڻي ٿو ته ابراهيم پنهنجي سڀني مصيبتن ۾ وفادار هو؛ ڇاڪاڻ ته هن هن کي پنهنجي ملڪ ۽ ڏڪار سان آزمايو هو ،۽ بادشاهن جي دولت سان آزمايو هو ،۽ هن کي ٻيهر سندس زال جي ذريعي آزمايو هو ،جڏهن هوءَ) هن کان (ڦاٽي وئي هئي ،۽ ختني سان؛ ۽ هن کي اسماعيل ۽ هاجره جي ذريعي آزمايو هو ،جڏهن هن انهن کي موڪليو هو.
18۽ هر شيءِ ۾ جتي هن کيس آزمايو ،هو وفادار مليو ،۽ سندس روح بي صبر نه ٿيو ،۽ هو ڪم ڪرڻ ۾ دير نه ڪئي؛ ڇاڪاڻ ته هو وفادار ۽ خداوند جو پيارو هو.

باب18

1۽ خدا کيس چيو تہ' ابراهيم ،اِبراهيم'؛ ۽ هن چيو تہ' ڏس) ،هتي (مان آهيان'.
2۽ هن چيو ته ،پنهنجي پياري پٽ اسحاق کي وٺي وڃ ،جنهن کي تون پيار ڪرين ٿو ،۽ بلند ملڪ ڏانهن وڃ ،۽ ان کي جبلن مان هڪ تي قربان ڪر جيڪو مان توکي ڏيکاريندس.
3۽ صبح جو سوير اٿيو ۽ پنهنجي گڏهه تي زين وجهي ،۽ پنهنجن ٻن جوانن ۽ پنهنجي پٽ اسحاق کي پاڻ سان گڏ وٺي ،ساڙڻ جي قربانيءَ جون ڪاٺيون ڪٽيائين ،۽ ٽئين ڏينهن تي انهيءَ جاءِ تي ويو ،۽ هن پري کان اهو هنڌ ڏٺو.
4۽ هو پاڻيءَ جي هڪ کوهه تي پهتو ،۽ هن پنهنجن جوانن کي چيو ته' ،اوهين هتي گڏهه سان گڏ ترسو ،۽ مان ۽ ڇوڪرو) اُتي (هلنداسين ،۽ جڏهن اسين عبادت ڪنداسين ته اسين وري توهان وٽ اينداسين'.
5۽ هن ساڙڻ جي قرباني جون ڪاٺيون کڻي پنهنجي پٽ اسحاق تي رکيون ،۽ هن پنهنجي هٿ ۾ باهه ۽ چاقو کنيو ،۽ اهي ٻئي گڏجي ان جاءِ تي ويا.
6۽ اسحاق پنهنجي پيءُ کي چيو' ،بابا؛ '۽ هن چيو' ،هتي آهيان ،منهنجا پٽ '.۽ هن کيس چيو' ،ڏسو باهه ،چاقو ۽ ڪاٺيون؛ پر ساڙڻ جي قرباني لاءِ رِڍ ڪٿي آهي ،بابا؟'
7۽ هن چيو' ،خدا پاڻ لاءِ ساڙڻ جي قرباني لاءِ هڪ رِڍ مهيا ڪندو ،منهنجا پٽ '.۽ هو خدا جي جبل جي ويجهو آيو.
8۽ هن هڪ قربان گاهه ٺاهي ،۽ قربان گاهه تي ڪاٺيون رکيائين ،۽ پنهنجي پٽ اسحاق کي ٻڌي ،۽ کيس قربان گاهه تي ڪاٺ تي رکيائين ،۽ پنهنجي پٽ اسحاق کي مارڻ لاءِ چاقو کڻڻ لاءِ پنهنجو هٿ وڌايو.
9۽ مان سندس اڳيان ۽ شهزادي مستيما جي اڳيان بيٺو هوس ،۽ خداوند چيو' ،هن کي حڪم ڪر ته هو ڇوڪرو تي هٿ نه رکي ۽ نه ئي ان سان ڪجهه ڪري ،ڇاڪاڻ ته مون ڏيکاريو آهي ته هو خداوند کان ڊڄي ٿو'.
10۽ مون کيس آسمان مان سڏيو ،۽ کيس چيو' :ابراهيم ،ابراهيم؛ '۽ هو ڊڄي ويو ۽ چيو' :ڏس) ،هتي (مان آهيان'.
11۽ مون کيس چيو' :ڇوڪري تي هٿ نه کڻ ،۽ نه ئي ان سان ڪجهه به ڪر؛ ڇو ته هاڻي مون ڏيکاريو آهي ته تون خداوند کان ڊڄين ٿو ،۽ پنهنجي پٽ ،پنهنجي پهرين پٽ کي ،مون کان نه روڪيو آهي'.
12۽ شهزادي مستيما شرمسار ٿيو؛ ۽ ابراهيم پنهنجون اکيون مٿي ڪري ڏٺيون ،۽ ڏٺائين ته هڪ گهيرو ...سندس سڱن سان پڪڙيل هو ، ۽ ابراهيم ويو ۽ گهيرو کڻي پنهنجي پٽ جي بدران ساڙڻ واري قرباني طور پيش ڪيو.

13۽ ابراهيم انهيءَ جاءِ جو نالو ’ خداوند ڏنو ‘رکيو ،تنهنڪري اهو چيو ويندو آهي تہ جبل تي جيڪو خداوند ڏنو آهي ،اهو صيئون جبل
آهي.
14۽ خداوند ٻئي ڀيري آسمان مان ابراهيم کي سندس نالي سان سڏيو ،جيئن هن اسان کي ظاهر ڪيو تہ جيئن خداوند جي نالي تي هن سان
ڳالهائي سگهون.
15۽ هن چيو تہ” خداوند فرمائي ٿو تہ مون پاڻ جو قسم کنيو آهي ،ڇاڪاڻ تہ تو هي ڪم ڪيو آهي ،۽ پنهنجي پٽ ،پنهنجي پياري پٽ ،
کي مون کان نہ روڪيو آهي ،تنهن ڪري مان توکي برڪت ۾ برڪت ڏيندس ،۽ تنهنجي اولاد کي وڌائيندس ،آسمان جي تارن وانگر ،۽
سمنڊ جي ڪناري تي واريءَ وانگر .۽ تنهنجو اولاد پنهنجن دشمنن جي شهرن جو وارث ٿيندو،
16۽ تنهنجي اولاد ۾ زمين جون سڀ قومون برڪتون ملنديون؛ ڇاڪاڻ تہ تو منهنجي آواز جي فرمانبرداري ڪئي آهي ،۽ مون سڀني کي
ڏيکاريو آهي تہ تون منهنجي وفادار آهين ،انهن سڀني ڳالهين ۾ جيڪي مون توکي چيو آهي :سلامتيءَ سان وڃ.
17پوءِ ابراهيم پنهنجن جوانن ڏانهن ويو ،۽ اهي اٿيا ۽ گڏجي بيرشبا ڏانهن ويا ،۽ ابراهيم 2010] صبح جو [قسم جي کوهہ تي رهيو.
18۽ هو هر سال ست ڏينهن خوشيءَ سان هي عيد ملهائيندو هو ،۽ ان کي خداوند جو عيد سڏيندو هو ،جيئن ست ڏينهن هو هليو ويندو هو
۽ سلامتيءَ سان موٽي ايندو هو.
19۽ انهيءَ مطابق اسرائيل ۽ ان جي نسل جي حوالي سان آسماني تختين تي اهو مقرر ۽ لکيل آهي تہ اهي ست ڏينهن هن عيد کي عيد جي
خوشي سان ملهائين.

باب19

1۽ ٻهرين هفتي جي پهرين سال ۾ ،ٻہ چاليهون جوبلي ۾ ،ابراهيم موٽي آيو ۽ حبرون جي سامهون ،جيڪو قريٿ اربع آهي ،ٻن هفتن جي
عرصي ۾ رهيو.
2۽ هن جوبلي جي ٽئين هفتي جي پهرين سال ۾ ساره جي زندگي جا ڏينهن پورا ٿيا ،۽ هوءَ حبرون ۾ فوت ٿي وئي.
3۽ ابراهيم ان تي ماتم ڪرڻ ۽ دفن ڪرڻ لاءِ ويو ،۽ اسان هن کي آزمايو تہ ڏسو تہ سندس روح صبر ڪري ٿو يا نہ ۽ هو پنهنجي وات
جي لفظن تي ناراض نہ آهي؛ ۽ هن هن ۾ صبر ڪيو ،۽ پريشان نہ ٿيو.
4ڇالاءِ جو هن صبر سان هيٽ جي ماڻهن سان ڳالهايو ،انهيءَ ارادي سان تہ اهي کيس سندس مئل کي دفن ڪرڻ لاءِ جاءِ ڏين.
5۽ خداوند کيس سڀني جي اڳيان فضل ڏنو ،جن کيس ڏٺو ،۽ هن حيت جي پٽن کان نرميءَ سان درخواست ڪئي ،۽ انهن کيس ممري جي
سامهون ٻٽي غار جي زمين ،يعني حبرون ،چار سؤ چانديءَ جي سڪن ۾ ڏني.
6۽ انهن کيس منٿ ڪئي تہ” اسين اهو اوهان کي مفت ۾ ڏينداسين “.پر هن انهن کان اهو مفت ۾ نہ ورتو ،ڇاڪاڻ تہ هن جاءِ جي
قيمت ،پورو پئسو ڏنو ،۽ انهن جي اڳيان ٻہ ڀيرا سجدو ڪيو ،۽ ان کان پوءِ هن پنهنجي مئل کي ٻہ غار ۾ دفن ڪيو.
7۽ ساره جي زندگيءَ جا سڀ ڏينهن هڪ سؤ ستائيس سال هئا ،يعني ٻہ جوبلي ۽ چار هفتا ۽ هڪ سال :اهي ساره جي زندگيءَ جا سال
آهن.
8اِها ڏهين آزمائش آهي جنهن سان ابراهيم کي آزمايو ويو ،۽ هو وفادار ۽ صبر ڪندڙ ثابت ٿيو.
9۽ هن ملڪ ۾ افواهہ جي باري ۾ هڪ بہ لفظ نہ چيو تہ ڪيئن خدا چيو هو تہ هو اهو کيس ۽ سندس اولاد کي سندس پٺيان ڏيندو ،۽ هن
اتي پنهنجي مئل کي دفن ڪرڻ لاءِ هڪ جاءِ گهري؛ ڇاڪاڻ تہ هو وفادار مليو ،۽ آسماني تختين تي خدا جي دوست جي طور تي لکيل
هو.
10۽ چوٿين سال ۾ هن پنهنجي پٽ اسحاق لاءِ هڪ زال ڪڍي ۽ سندس نالو ربيڪا هو 2020] صبح] [بتوئيل جي ڌيءَ ،ناحور جو پٽ ،
ابراهيم جو ڀاءُ [لابن جي ڀيڻ ۽ بتوئيل جي ڌيءَ؛ ۽ بتوئيل ملڪا جو پٽ هو ،جيڪا ناحور جي زال هئي ،ابراهيم جو ڀاءُ.
11۽ ابراهيم ٽئين زال شادي ڪئي ،۽ سندس نالو قطوره هو ،جيڪا سندس گهر جي نوڪرن جي ڌيئرن مان هئي ،ڇاڪاڻ تہ هاجره
ساره کان اڳ مري چڪي هئي .۽ هن ٻن هفتن جي عرصي ۾ کيس ڇهہ پٽ پيدا ڪيا ،زمرام ،يُڪشان ،مدان ،مديان ،اشباق ۽ شوع.
12۽ ڇهين هفتي ۾ ،ٻئي سال ۾ ،ربڪا اسحاق لاءِ ٻہ پٽ ،يعقوب ۽ عيسو ڄايا.
13۽ [2046 AM] يعقوب هڪ هموار ۽ سڌو ماڻهو هو ،۽ عيسو سخت هو ،ميدان جو ماڻهو ،۽ وارن وارو ،۽ يعقوب خيمن ۾ رهندو
هو.
14۽ نوجوان وڏا ٿيا ،۽ يعقوب لکڻ سکيو؛ پر عيسو نہ سکيو ،ڇاڪاڻ تہ هو ميدان جو ماڻهو ۽ شڪاري هو ،۽ هن جنگ سکي ،۽ سندس
سڀ ڪم سخت هئا.
15۽ ابراهيم يعقوب سان پيار ڪندو هو ،پر اسحاق عيسو سان پيار ڪندو هو.
16۽ ابراهيم عيسو جا ڪم ڏٺا ،۽ ڄاتو تہ سندس نالو ۽ نسل يعقوب ۾ سڏبو؛ ۽ هن ربيڪا کي سڏيو ۽ يعقوب جي حوالي سان حڪم ڏنو ،
ڇاڪاڻ تہ هو ڄاڻي ٿو تہ هوءَ) بہ (يعقوب کي عيسو کان وڌيڪ پيار ڪري ٿي.
17۽ هن کيس چيو :منهنجي ڌيءَ ،منهنجي پٽ يعقوب جي سنڀال ڪر ،ڇاڪاڻ تہ هو منهنجي جاءِ تي زمين تي هوندو ،۽ انسانن جي
اولاد ۾ برڪت لاءِ ،۽ شيم جي سڄي نسل جي شان لاءِ.
18ڇالاءِ جو مون کي خبر آهي تہ خداوند کيس زمين جي سڀني قومن کان مٿي پنهنجي ملڪيت لاءِ چونڊيندو.
19۽ ڏسو ،منهنجو پٽ اسحاق يعقوب کان وڌيڪ عيسو سان پيار ڪري ٿو ،پر مان ڏسان ٿو تہ تون واقعي يعقوب سان پيار ڪرين ٿو.
20هن تي پنهنجي مهرباني اڃا بہ وڌيڪ ڪر ،۽ پنهنجون اکيون پيار سان هن تي رک ،ڇاڪاڻ تہ هو هاڻي کان وٺي زمين جي سڀني
نسلن تائين زمين تي اسان لاءِ نعمت هوندو.
21اوهان جا هٿ مضبوط ٿين ،۽ اوهان جو دل پنهنجي پٽ يعقوب ۾ خوش ٿئي ،ڇاڪاڻ تہ مون کيس پنهنجن سڀني پٽن کان وڌيڪ
پيار ڪيو آهي .هو هميشہ لاءِ برڪت وارو هوندو ،۽ سندس اولاد سڄي زمين کي ڀريندو.

22جيڪڏهن ڪو ماڻهو زمين جي واريءَ کي ڳڻائي سگهي ٿو ،ته سندس اولاد به ڳڻيو ويندو.
23۽ سڀ برڪتون جيڪي خداوند مون کي ۽ منهنجي اولاد کي ڏنيون آهن ،اهي هميشه يعقوب ۽ سندس اولاد لاءِ هونديون.
24۽ سندس اولاد ۾ منهنجو نالو ۽ منهنجي ابن ڏاڏن ،شيم ،نوآب ،حنوڪ ،مهللئيل ،انوس ،سيٽ ۽ آدم جو نالو برڪت وارو ٿيندو.
25۽ اهي آسمان جي بنياد رکڻ ،۽ زمين کي مضبوط ڪرڻ ،۽ سڀني روشنين کي نئين سر ٺاهڻ لاءِ ڪم ڪندا جيڪي آسمان ۾ آهن.
26۽ هن پنهنجي ماءُ ربيڪا جي اکين اڳيان يعقوب کي سڏيو ،۽ کيس چمي ڏني ،۽ کيس برڪت ڏني ،۽ چيو:
" 27يعقوب ،منهنجو پيارو پٽ ،جنهن کي منهنجو روح پيارو آهي ،خدا توکي آسمان کان برڪت ڏئي ،۽ توکي اهي سڀ برڪتون ڏئي جيڪي هن آدم ،حنوڪ ،نوح ۽ سام کي ڏنيون هيون؛ ۽ اهي سڀ شيون جيڪي هن مون کي ٻڌايون ،۽ اهي سڀ شيون جيڪي هن مون کي ڏيڻ جو واعدو ڪيو هو ،اهي توکي ۽ تنهنجي اولاد سان هميشه لاءِ جڙيل هجن ،جيئن زمين تي آسمان جا ڏينهن آهن.
28۽ مستيما جي روحون اوهان تي ۽ اوهان جي اولاد تي حڪومت نہ ڪنديون تہ جيئن اوهان کي خداوند کان ڦيرائين ،جيڪو اوهان جو خدا آهي ،هاڻي کان وٺي هميشہ تائين.
29۽ خداوند خدا توهان جو ۽ توهان جو پهريون پٽ ،۽ ماڻهن جو هميشه پيءُ هجي.
30منهنجا پٽ ،سلامتيءَ سان وڃ ".۽ اهي ٻئي گڏجي ابراهيم کان نڪري ويا.
31۽ رِبقہ يعقوب کي پنهنجي سڄي دل ۽ پنهنجي سڄي جان سان ،عيسو کان وڌيڪ پيار ڪندي هئي؛ پر اسحاق يعقوب کان وڌيڪ عيسو سان پيار ڪندو هو.

باب20

1۽ چاليهون جوبلي ۾ ،ستين هفتي جي پهرين سال ۾ ،ابراهيم اسماعيل کي سڏيو2045) 2052] ،؟ (صبح [۽ سندس ٻارهن پٽن کي ،۽ اسحاق ۽ سندس ٻن پٽن کي ،۽ قطورا جي ڇهن پٽن کي ،۽ انهن جي پٽن کي.
2۽ هن انهن کي حڪم ڏنو ته اهي خداوند جي طريقي تي عمل ڪن؛ ته اهي نيڪي ڪن ،۽ هر هڪ پنهنجي پاڙيسري سان پيار ڪن ،۽ سڀني ماڻهن سان هن طريقي سان عمل ڪن؛ ته جيئن اهي هر هڪ انهن سان اهڙي طرح هلن جيئن زمين تي انصاف ۽ صداقت ڪن.
3تہ جيئن اهي پنهنجن پٽن جو طهر ڪرائين ،انهيءَ عهد جي مطابق جيڪو هن انهن سان ڪيو هو ،۽ انهن سڀني رستن جي ساڄي يا کاٻي پاسي نہ هلن جيڪي خداوند اسان کي حڪم ڏنو هو؛ ۽ اسين پاڻ کي هر قسم جي زناڪاري ۽ ناپاڪي کان بچائيون] ،۽ اسان مان هر قسم جي زناڪاري ۽ ناپاڪي کي ڇڏي ڏيون.[
4۽ جيڪڏهن ڪا عورت يا ڪنواري توهان مان زنا ڪري ته ان کي باهه ۾ ساڙي ڇڏيو ۽ اهي پنهنجي اکين ۽ دل سان ان سان زنا نه ڪن؛ ۽ اهي ڪنعان جي ڌيئرن مان شادي نه ڪن ،ڇاڪاڻ ته ڪنعان جو اولاد ملڪ مان ڪڍيو ويندو.
5۽ هن انهن کي ديوين جي فيصلي ۽ سدوم جي فيصلي بابت ٻڌايو ،ته ڪيئن انهن کي انهن جي بدڪاري جي ڪري سزا ڏني وئي هئي ، ۽ انهن جي زناڪاري ،ناپاڪي ،۽ زناڪاري جي ذريعي باهمي فساد جي ڪري مري ويا هئا.
6۽ پاڻ کي هر قسم جي زناڪاري ۽ ناپاڪي کان بچايو ،۽ گناهه جي هر قسم جي آلودگي کان ،متان توهان اسان جو نالو لعنت ۽ پنهنجي سڄي زندگي سُسڪ جو سبب بڻجو ،۽ توهان جا سڀئي پٽ تلوار سان تباهه ڪيا وڃن ،۽ توهان سدوم وانگر لعنتي ٿي وڃو ،۽ توهان جا سڀئي بچيل ماڻهو عموره جي پٽن وانگر.
7منهنجا پٽ ،مان توهان کي عرض ٿو ڪريان ته آسمان جي خدا سان پيار ڪريو ،۽ سندس سڀني حڪمن تي قائم رهو .۽ انهن جي بتن ۽ انهن جي ناپاڪ شين جي پٺيان نه هلو ،
8۽ پاڻ لاءِ ڌاتو يا تراشيل بت نه ٺاهيو ،ڇاڪاڻ ته اهي بيڪار آهن ،۽ انهن ۾ ڪو به روح ناهي ،ڇاڪاڻ ته اهي) ماڻهن جي (هٿن جو ڪم آهن ،۽ جيڪي انهن تي ڀروسو ڪن ٿا ،اهي ڪنهن به شيءِ تي ڀروسو نه ڪن.
9انهن جي عبادت نہ ڪريو ،نڪي انهن جي عبادت ڪريو ،پر اوهين سڀ کان اعليٰ خدا جي عبادت ڪريو ،۽ سندس عبادت هميشه ڪريو :۽ هميشه سندس ظاهر ٿيڻ جي اميد رکو ،۽ سندس اڳيان صداقت ۽ صداقت جو ڪم ڪريو ،ته جيئن هو اوهان تي خوش ٿئي ۽ اوهان کي پنهنجو رحم عطا ڪري ،۽ اوهان تي صبح ۽ شام مينهن وسائي ،۽ اوهان جي سڀني ڪمن کي برڪت ڏئي جيڪي اوهان زمين تي ڪيا آهن ،۽ اوهان جي ماني ۽ اوهان جي پاڻي کي برڪت ڏئي ،۽ اوهان جي پيٽ جي ميوي ۽ اوهان جي زمين جي ميوي کي ،۽ اوهان جي ڍورن جي ڌڻن ۽ اوهان جي رڍن جي ڌڻن کي برڪت ڏئي.
10۽ اوهين زمين تي برڪت جو سبب بڻندؤ ،۽ زمين جون سڀ قومون اوهان جي خواهش ڪنديون ،۽ پنهنجي پٽن کي منهنجي نالي تي برڪت ڏيو ،تہ جيئن مون وانگر برڪت وارا ٿين.
11۽ هن اسماعيل ۽ سندس پٽن ۽ قطورا جي پٽن کي تحفا ڏنا ۽ انهن کي پنهنجي پٽ اسحاق کان پري موڪليو ،۽ هن پنهنجي پٽ اسحاق کي سڀ ڪجهه ڏنو.
12۽ اسماعيل ۽ سندس پٽ ،۽ قطورا جا پٽ ۽ سندن پٽ ،گڏجي ويا ۽ فاران کان بابل جي داخلا تائين سڄي ملڪ ۾ آباد ٿيا جيڪو اوڀر طرف ريگستان جي سامهون آهي.
13۽ اهي هڪ ٻئي سان ملي ويا ،۽ انهن جو نالو عرب ۽ اسماعيلي رکيو ويو.

باب21

1۽ هن جوبلي جي ستين هفتي جي ڇهين سال ۾ ،ابراهيم اسحاق کي پنهنجو پٽ سڏيو ،۽2050) 2057] ؟ (صبح [کيس حڪم ڏنو' :مان پوڙهو ٿي چڪو آهيان ،۽ پنهنجي موت جي ڏينهن کي نٿو ڄاڻان ،۽ پنهنجي ڏينهن سان پريل آهيان'.

2۽ ڏسو ،مان هڪ سؤ پنجهتر سالن جو آهيان ،۽ پنهنجي زندگيءَ جي سڀني ڏينهن ۾ مون خداوند کي ياد ڪيو آهي ،۽ پنهنجي پوري دل سان سندس مرضي پوري ڪرڻ ۽ سندس سڀني طريقن تي سڌيءَ طرح هلڻ جي ڪوشش ڪئي آهي.

3منهنجي روح بتن کان نفرت ڪئي آهي ،۽ مون انهن کي حقير سمجهيو آهي جيڪي انهن جي عبادت ڪندا هئا ،۽ مون پنهنجو دل ۽ روح ڏنو آهي <ته جيئن مان ان جي مرضي تي عمل ڪريان جنهن مون کي پيدا ڪيو آهي.

4چالاءِ جو اهو جيئرو خدا آهي ،۽ اهو پاڪ ۽ وفادار آهي ،۽ اهو سڀني کان وڌيڪ انصاف ڪندڙ آهي ،۽ وٽس ماڻهن جي قبوليت ۽ تحفا قبول ڪرڻ ڪونهي؛ چالاءِ جو خدا انصاف ڪندڙ آهي ،۽ انهن سڀني تي فيصلو ڪري ٿو جيڪي سندس حڪمن جي پيچڪڙي ڪن ٿا ۽ سندس عهد کي نافرماني ڪن ٿا.

5۽ تون ،منهنجا پٽ ،سندس حڪمن ۽ سندس فيصلن تي عمل ڪر ،۽ نفرت انگيز شين ۽ تراشيل بتن ۽ ڍاليل بتن جي پٺيان نه هل.

6۽ ڪنهن به جانور ،پکي يا آسمان ۾ اڏامندڙ ڪنهن به پکيءَ جو رت نه کائو.

7۽ جيڪڏهن توهان ڪنهن قرباني کي قبول ٿيندڙ سلامتي جي قرباني طور ڪٺو ٿا ،ته ان کي ڪٺو ۽ ان جو رت قربان گاهه تي وهايو ، ۽ قرباني جي سڄي چربی قربان گاهه تي مٿي اٽي سان گڏ ۽ تيل سان مليل گوشت جي قرباني ۽ ان جي پيئڻ جي قرباني سان گڏ پيش ڪريو - انهن سڀني کي ساڙڻ واري قربان گاهه تي گڏ ڪريو .اها خداوند جي اڳيان هڪ خوشگوار خوشبو آهي.

8۽ شڪرگذاري جي قرباني جي چربی قربان گاه تي باهه تي چاڙهيو ،۽ پيٽ تي چربی ،اندرين ۽ ٻنهي گردن تي سڀ چربی ،۽ انهن تي سڀ چربی ،پٺي ۽ جگر تي ،گردن سميت ڪڍي ڇڏيو.

9۽ اهي سڀ شيون خداوند جي اڳيان مٺي خوشبوءِ طور پيش ڪريو ،ان جي ميوي جي نذراني ۽ پيئڻ جي نذراني سان گڏ ،هڪ مٺي خوشبوءِ لاءِ ،خداوند جي نذر جي ماني.

10۽ ان جو گوشت ان ڏينهن ۽ ٻئي ڏينهن کائو ،۽ ٻئي ڏينهن سج ان تي نه لهي جيستائين اهو کائي نه وڃي ،۽ ٽئين ڏينهن تائين ڪجهه به نه بچيو؛ ڇاڪاڻ ته اهو قبول نه آهي] ڇاڪاڻ ته اهو منظور نه آهي [۽ اهو هاڻي نه کائڻ گهرجي ،۽ جيڪي به ان کي کائيندا آهن اهي پاڻ تي گناهه ڪندا؛ ڇاڪاڻ ته مون اهو پنهنجي ابن ڏاڏن جي ڪتابن ۾ ،حنوڪ جي لفظن ۾ ۽ نوح جي لفظن ۾ لکيل ڏٺو آهي.

11۽ پنهنجي سڀني نذرانن تي لوڻ ڇڙڪاءِ ،۽ خداوند جي اڳيان پنهنجن سڀني نذرانن ۾ عهد جو لوڻ گهٽ نه رهڻ گهرجي.

12۽ قربانين جي ڪاٺ جي حوالي سان ،خبردار رهو ته قربان گاهه لاءِ انهن کان علاوه ٻيو ڪو ڪاٺ نه آڻيو :صنوبر ،خليج ،بادام ، صنوبر ،صنوبر ،ديودار ،ساون ،انجير ،زيتون ،مُر ،لاريل ،اسپالٿس.

13۽ اهڙي قسم جي ڪاٺ قربانگاهه تي قرباني جي هيٺان رکو ،جيئن انهن جي ظاهر جي جانچ ڪئي وئي آهي ،۽) ان تي (ڪا به قاٽل يا ڪارو ڪاٺ نه رکو) ،پر (سخت ۽ صاف ،بي عيب ،مضبوط ۽ نئين واڌ؛ ۽) ان تي (پراڻي ڪاٺ نه رکو] ،ڇاڪاڻ ته ان جي خوشبو ختم ٿي وئي آهي [ڇاڪاڻ ته ان ۾ هاڻي اڳ وانگر خوشبو ناهي.

14انهن قسمن جي ڪاٺين کان سواءِ ٻيو ڪو به ڪاٺ نه آهي جيڪو تون) قرباني تي (رکين ،ڇاڪاڻ ته خوشبوءِ پکڙجي ويندي آهي ،۽ ان جي خوشبوءِ آسمان تائين نه ٿي پهچي.

15منهنجا پٽ ،هن حڪم تي عمل ڪر ۽ ان تي عمل ڪر ،ته جيئن تون پنهنجي سڀني ڪمن ۾ سڌو ٿي سگهين.

16۽ هر وقت پنهنجي جسم ۾ پاڪ رهو ،۽ قربانگاهه تي قرباني ڪرڻ لاءِ اچڻ کان اڳ پاڻ کي پاڻيءَ سان ڌوئو ،۽ قربانگاهه جي ويجهو اچڻ کان اڳ پنهنجا هٿ ۽ پير ڌوئو؛ ۽ جڏهن توهان قرباني ڪري چڪا آهيو ،ته پنهنجا هٿ ۽ پير ٻيهر ڌوئو.

17۽ اوهان تي ۽ اوهان جي ڪپڙن تي رت نه لڳي .منهنجا پٽ ،خون کان خبردار رهو ،تمام گهڻو خبردار رهو؛ ان کي مٽيءَ سان ڍڪيو.

18۽ ڪو به رت نه کائو ڇو ته اهو روح آهي؛ ڪو به رت نه کائو.

19۽ انسان جي خون جي بدلي ۾ ڪو به نذرانو نه وٺو ،نه ته اهو سزا کان سواءِ ،سزا کان سواءِ وهايو ويندو؛ ڇاڪاڻ ته اهو رت آهي جيڪو وهايو ويندو آهي جيڪو زمين کي گناهه جو سبب بڻائيندو آهي ،۽ زمين انسان جي رت کان پاڪ نه ٿي سگهي ٿي سواءِ ان جي رت جي جيڪو ان کي وهايو.

20۽ انسان جي خون جي بدلي ۾ ڪو به نذرانو يا نذرانو نه وٺو :رت جي بدلي ۾ رت ،ته جيئن توهان کي خداوند ،سڀ کان اعليٰ خدا جي اڳيان قبول ڪيو وڃي؛ ڇاڪاڻ ته هو نيڪيءَ جو بچاءُ آهي :۽ ته جيئن توهان سڀني برائين کان بچيل رهو ،۽ ته جيئن هو توهان کي هر قسم جي موت کان بچائي.

21منهنجا پٽ ،مون کي خبر آهي ته انسانن جا سڀ ڪم گناهه ۽ بدڪاري آهن ،۽ انهن جا سڀ ڪم ناپاڪي ۽ نفرت ۽ آلودگي آهن ،۽ انهن ۾ ڪا به صداقت ناهي.

22خبردار ،متان تون انهن جي واٽن تي هلين ۽ انهن جي واٽن تي هلين ،۽ خدا تعاليٰ جي اڳيان موت جو گناهہ ڪرين .نه ته هو پنهنجو منهن تو کان لڪائي ڇڏيندو ،۽ توکي تنهنجي گناهہ جي هٿن ۾ واپس ڏيندو ،۽ توکي زمين مان ۽ تنهنجي اولاد کي آسمان هيٺان اُڇلائي ڇڏيندو ،۽ تنهنجو نالو ۽ تنهنجو اولاد سڄي زمين مان ناس ٿي ويندا.

23انهن جي سڀني ڪمن ۽ سڀني ناپاڪ ڪمن کان منهن موڙيو ،۽ سڀ کان اعليٰ خدا جي حڪم تي عمل ڪريو ،۽ سندس مرضي پوري ڪريو ۽ هر شيءِ ۾ سچا رهو.

24۽ هو توکي تنهنجي سڀني ڪمن ۾ برڪت ڏيندو ،۽ تو مان سڄي زمين تي ،زمين جي سڀني نسلن تائين صداقت جو ٻوٽو اُپرائيندو ،۽ منهنجو نالو ۽ تنهنجو نالو آسمان هيٺان هميشه لاءِ نه وساربو.

25منهنجا پٽ ،سلامتيءَ سان وڃ .سڀ کان اعليٰ خدا ،منهنجو خدا ۽ تنهنجو خدا ،توکي پنهنجي مرضي پوري ڪرڻ جي طاقت ڏئي ،۽ هو تنهنجي سڀني اولاد ۽ تنهنجي باقي بچيل اولاد کي نسل در نسل هميشه لاءِ سڀني نيڪ برڪتن سان برڪت ڏئي ،ته جيئن تون سڄي زمين تي برڪت بڻجين.

26۽ هو خوشيءَ سان اتان نڪري ويو.

باب22

1۽ اهو ٿيو ته چوويهين جوبلي جي پهرين هفتي ۾ ،ٻئي سال ۾ ،يعني اهو سال جنهن ۾ ابراهيم فوت ٿيو ،اسحاق ۽ اسماعيل حلف جي کوهه مان هفتن جي عيد ملهائڻ لاءِ آيا - يعني فصل جي پهرين ميوي جي عيد - پنهنجي پيءُ ابراهيم وٽ ،۽ ابراهيم خوش ٿيو ڇاڪاڻ ته سندس به پٽ آيا هئا.

2ڇاڪاڻ ته اسحاق وٽ بيرسبع ۾ گهڻي ملڪيت هئي ،۽ اسحاق پنهنجي ملڪيت ڏسڻ لاءِ ويندو هو ۽ پنهنجي پيءُ وٽ واپس ويندو هو.

3۽ انهن ڏينهن ۾ اسماعيل پنهنجي پيءُ کي ڏسڻ لاءِ آيو ،۽ اهي ٻئي گڏ ٿيا ،۽ اسحاق ساڙڻ واري قرباني پيش ڪئي ،۽ ان کي پنهنجي پيءُ جي قربانگاهه تي پيش ڪيو جيڪو هن حبرون ۾ ٺاهيو هو.

4۽ هن شڪرگذاري جي نذراني پيش ڪئي ۽ پنهنجي ڀاءُ اسماعيل جي اڳيان خوشي جي دعوت ڪئي :۽ ربيڪا نئين اناج مان نوان ڪيڪ ٺاهيا ،۽ پنهنجي پٽ يعقوب کي ڏنائين ،ته جيئن اهي زمين جي پهرين ميوي مان پنهنجي پيءُ ابراهيم کي وٺي وڃي ،ته جيئن هو کائي ۽ مرڻ کان اڳ سڀني شين جي خالق کي برڪت ڏئي.

5۽ اسحاق پڻ يعقوب جي هٿان ابراهيم کي شڪرگذاري جو بهترين نذرانو موڪليو ،ته جيئن هو کائي ۽ پيئي.

6۽ هن کاڌو پيتو ،۽ خدا تعاليٰ جي واکاڻ ڪئي ،جنهن آسمان ۽ زمين پيدا ڪئي ،جنهن زمين جون سڀ ٿلهيون شيون ٺاهيون ،۽ انهن کي انسانن جي اولاد کي ڏنو ،ته جيئن اهي کائي پي سگهن ۽ پنهنجي خالق جي واکاڻ ڪن.

7۽ هاڻي ،منهنجا خدا ،مان تنهنجو شڪر ادا ڪريان ٿو ،ڇاڪاڻ ته تو مون کي هي ڏينهن ڏنو آهي :ڏسو ،مان هڪ سئو ٿيهه پندرهن سالن جو آهيان ،پوڙهو ۽ ڏينهن سان ڀريل آهيان ،۽ منهنجا سڀ ڏينهن منهنجي لاءِ امن وارا رهيا آهن.

8منهنجي زندگي جي سڀني ڏينهن ۾ ،اڄ ڏينهن تائين ،دشمن جي تلوار مون تي غالب نه آئي آهي ،جيڪي تو مون کي ۽ منهنجي ٻارن کي ڏنو آهي.

9اي منهنجا خدا ،تنهنجي رحمت ۽ سلامتي تنهنجي ٻانهي تي ۽ سندس پٽن جي نسل تي هجي ،ته جيئن اهي تنهنجي لاءِ هڪ چونڊيل قوم ۽ زمين جي سڀني قومن مان ورثي ۾ هجن ،هاڻي کان وٺي زمين جي نسلن جي سڀني ڏينهن تائين ،سڀني عمرن تائين.

10۽ هن يعقوب کي سڏيو ۽ چيو' :منهنجا پٽ يعقوب ،سڀني جو خدا توهان کي برڪت ڏئي ۽ توهان کي طاقت ڏئي ته جيئن توهان پنهنجي مرضي ۽ نيڪي سان ڪم ڪريو ،۽ هو توهان کي ۽ توهان جي اولاد کي چونڊيو ته جيئن توهان هميشه سندس مرضي مطابق سندس ورثي لاءِ هڪ قوم بڻجي سگهو'.

11۽ تون ،منهنجا پٽ ،يعقوب ،ويجهو اچ ۽ مون کي چمي ڏي" .۽ هن ويجهو اچي کيس چمي ڏني ،۽ هن چيو' :منهنجو پٽ يعقوب ،۽ خدا تعاليٰ جا سڀئي پٽ ،سڀني عمرن لاءِ برڪت وارا هجن :خدا توهان کي صداقت جو اولاد ڏئي؛ ۽ توهان جي ڪجهه پٽن کي سڄي زمين جي وچ ۾ پاڪ ڪري؛ قومون توهان جي خدمت ڪن ،۽ سڀئي قومون توهان جي اولاد جي اڳيان سجدو ڪن.

12ماڻهن جي اڳيان مضبوط ٿيو ،۽ سيٺ جي سڄي اولاد تي اختيار هلايو .پوءِ اوهان جا طريقا ۽ اوهان جي پٽن جا طريقا صحيح ثابت ٿيندا ،ته جيئن اهي هڪ پاڪ قوم بڻجي وڃن.

13خدا تعاليٰ توکي اهي سڀ نعمتون ڏئي ،جيڪي هن مون کي ڏنيون آهن ،۽ جيڪي هن نوح ۽ آدم کي ڏنيون آهن؛ اهي تنهنجي اولاد جي پاڪ سر تي نسل در نسل هميشه لاءِ رهن.

14۽ هو توکي سڀني بي انصافين ۽ ناپاڪي کان پاڪ ڪري ،ته جيئن توکي سڀ گناهه معاف ڪيا وڃن؛ جيڪي تو بي خبريءَ سان ڪيا آهن .۽ هو توکي مضبوط ڪري ،۽ توکي برڪت ڏئي .۽ تون سڄي زمين جو وارث ٿئين،

15۽ هو توسان پنهنجو عهد تجديد ڪري ،ته جيئن تون هميشه لاءِ سندس ميراث لاءِ هڪ قوم بڻجين ،۽ هو تو ۽ تنهنجي اولاد لاءِ سچائي ۽ انصاف ۾ دنيا جي سڀني ڏينهن تائين خدا هجي.

16۽ اي منهنجا پٽ يعقوب ،منهنجا لفظ ياد رک ،۽ پنهنجي پيءُ ابراهيم جي حڪمن تي عمل ڪر :پاڻ کي قومن کان الڳ ڪر ،۽ انهن سان گڏ نه کاءُ :۽ انهن جي ڪمن مطابق نه ڪر ،۽ انهن سان ساٿي نه بڻج؛ ڇاڪاڻ ته انهن جا ڪم ناپاڪ آهن ،۽ انهن جا سڀ طريقا آلودگي ،نفرت ۽ ناپاڪ آهن.

17اهي مئلن لاءِ قربانيون پيش ڪن ٿا ،۽ اهي ڀوتن روحن جي پوڄا ڪن ٿا ،۽ اهي قبرن تي کائين ٿا ،۽ انهن جا سڀ ڪم باطل ۽ بيڪار آهن.

18انهن کي سمجهڻ لاءِ دل ناهي ،۽ انهن جون اکيون نه ٿيون ڏسن ته انهن جا ڪم ڇا آهن ،۽ اهي ڪاٺ جي ٽڪري کي چوڻ ۾ ڪيئن غلطي ڪن ٿا' :تون منهنجو خدا آهين '،۽ پٿر کي' :تون منهنجو رب آهين ۽ تون منهنجو نجات ڏيندڙ آهين] '.۽ انهن کي دل ناهي[.

19۽ توهان ،منهنجا پٽ يعقوب ،خدا تعاليٰ توهان جي مدد ڪري ،۽ آسمان جو خدا توهان کي برڪت ڏئي ،۽ توهان کي انهن جي ناپاڪي ۽ انهن جي سڀني غلطين کان پري ڪري.

20منهنجا پٽ يعقوب ،خبردار رهه ،ڪنعان جي ڌيئرن جي ڪنهن به نسل مان شادي نه ڪر ،ڇاڪاڻ ته سندس سڀ نسل زمين تان پٽيو ويندو.

21ڇالاءِ جو حام جي گناهه جي ڪري ،ڪنعان گمراهه ٿيو ،۽ سندس سڀ اولاد زمين تان ۽ سندس باقي سڀني کي ناس ڪيو ويندو ،۽ سندس مان نڪرندڙ ڪوبه فيصلي جي ڏينهن بچي نه سگهندو.

22۽ سڀ بتن جي پوڄاري ۽ ناپاڪ.

)الف (جيئرن جي ملڪ ۾ انهن لاءِ ڪا به اميد نه هوندي؛

)ب (۽ زمين تي انهن جي ڪا به ياد نه هوندي؛

)ج (ڇاڪاڻ ته اهي پاتال ۾ لهندا،

)د (۽ اهي سزا جي جاءِ ۾ ويندا،

جيئن سدوم جا ٻار زمين تان ڪنيا ويا ،تيئن اهي سڀ جيڪي ٻتن جي پوڄا ڪندا آهن ،ڪڍيا ويندا.
23منهنجا پٽ يعقوب ،ڊج نه ،۽ اي ابراهيم جا پٽ ،پريشان نه ٿيو :سڀ ڪان اعليٰ خدا توکي تباهي کان بچائي ،۽ گمراهيءَ جي سڀني رستن کان توکي بچائي.
24هي گھر مون پنهنجي لاءِ ٺاهيو آهي ته جيئن مان پنهنجو نالو زمين تي رکان] :اهو توکي ۽ تنهنجي اولاد کي هميشه لاءِ ڏنو ويو آهي ،[۽ ان کي ابراهيم جو گھر سڏيو ويندو .اهو توکي ۽ تنهنجي اولاد کي هميشه لاءِ ڏنو ويو آهي .ڇاڪاڻ ته تون منهنجو گھر ٺاهيندين ۽ منهنجو نالو خدا جي اڳيان هميشه لاءِ قائم ڪندين :تنهنجو اولاد ۽ تنهنجو نالو زمين جي سڀني نسلن ۾ قائم رهندو.
25۽ هن کيس حڪم ڏيڻ ۽ برڪت ڏيڻ ڇڏي ڏنو.
26۽ ٻئي هڪ بستري تي گڏ ليٽيا ،۽ يعقوب پنهنجي پيءُ جي پيءُ ابراهيم جي هنج ۾ سمهيو ۽ هن کيس ست ڀيرا چمي ڏني ،۽ سندس پيار ۽ سندس دل هن تي خوش ٿيا.
27۽ هن پنهنجي پوري دل سان کيس برڪت ڏني ۽ چيو' :خدا تعاليٰ ،سڀني جو خدا ۽ سڀني جو خالق ،جنهن مون کي ڪلديس جي اُر مان ڪڍيو ته جيئن هو مون کي هي ملڪ هميشه لاءِ وارث بڻائي ،۽ مان هڪ پاڪ ٻج قائم ڪريان - برڪت وارو هجي خدا تعاليٰ هميشه لاءِ'.
28۽ هن يعقوب کي برڪت ڏني ۽ چيو' :منهنجا پٽ ،جنهن تي مان پنهنجي پوري دل ۽ پيار سان خوش آهيان ،تنهنجو فضل ۽ رحمت هن تي ۽ سندس اولاد تي هميشه قائم رهي'.
29۽ کيس نه ڇڏ ،۽ نه ئي کيس هاڻي کان وٺي ابد تائين حقير سمجهو ،۽ توهان جون اکيون هن تي ۽ سندس اولاد تي کليل هجن ،ته جيئن توهان هن کي بچائي سگھو ،۽ هن کي برڪت ڏيو ،۽ هن کي پنهنجي ميراث لاءِ هڪ قوم جي طور تي پاڪ ڪريو؛
30۽ هن کي هاڻي کان وٺي سڀني ڏينهن تائين پنهنجين سڀني نعمتن سان برڪت ڏي ،۽ پنهنجي عهد ۽ فضل کي هن سان ۽ سندس اولاد سان پنهنجي سڄي نيڪ خواهش مطابق زمين جي سڀني نسلن تائين تجديد ڪر.

باب23

1۽ هن يعقوب جون ٻه آڱريون پنهنجين اکين تي رکيون ،۽ هن ديوتائن جي خدا کي ساراهيو ،۽ هن پنهنجو چهرو ڍڪيو ۽ پنهنجا پير ڊگھا ڪري هميشه جي ننڊ سمهيو ،۽ پنهنجي ابن ڏاڏن سان گڏ ٿيو.
2۽ ان سڀ جي باوجود ،يعقوب سندس ڳچيءَ ۾ پيو هو ،۽ کيس خبر نه هئي ته سندس پيءُ جو پيءُ ابراهيم مري ويو آهي.
3۽ يعقوب ننڊ مان جاڳيو ،۽ ڏٺو ته ابراهيم برف وانگر ٿڌو هو ،۽ هن چيو' بابا ،بابا'؛ پر ڪو به نه ڳالهائيندو هو ،۽ هن کي خبر هئي ته هو مري ويو آهي.
4۽ هو پنهنجي سيني مان اٿيو ۽ ڊوڙي پنهنجي ماءُ ربيڪا کي ٻڌايو؛ ۽ ربيڪا رات جو اسحاق وٽ وئي ۽ کيس ٻڌايو؛ ۽ اهي گڏجي ويا ،۽ يعقوب انهن سان گڏ ،۽ هڪ ڏيئو سندس هٿ ۾ هو ،۽ جڏهن اهي اندر ويا ته انهن ابراهيم کي مئل ڏٺو.
5۽ اسحاق پنهنجي پيءُ جي منهن تي ڪري پيو ۽ روئي پيو ۽ کيس چمي ڏنائين.
6۽ ابراهيم جي گھر ۾ آواز ٻڌڻ ۾ آيا ،۽ سندس پٽ اسماعيل اٿيو ،۽ پنهنجي پيءُ ابراهيم وٽ ويو ،۽ پنهنجي پيءُ ابراهيم تي روئيو ،هو ۽ ابراهيم جو سڄو گھر ،۽ اهي وڏي آواز سان روئيا.
7۽ سندس پٽ اسحاق ۽ اسماعيل کيس ٻٽي غار ۾ سندس زال ساره جي ڀرسان دفن ڪيو ،۽ اهي چاليهه ڏينهن تائين سندس لاءِ روئندا رهيا ،سندس گھر جا سڀ ماڻهو ،۽ اسحاق ۽ اسماعيل ،۽ سندن سڀ پٽ ،۽ قطورا جا سڀ پٽ پنهنجي پنهنجي جاءِ تي؛ ۽ ابراهيم لاءِ روئڻ جا ڏينهن ختم ٿيا.
8۽ هو ٽي جوبلي ۽ چار هفتا سال ،هڪ سئو پنجهتر سال جيئرو رهيو ،۽ پنهنجي زندگيءَ جا ڏينهن پورا ڪيا ،پوڙهو ۽ ڏينهن سان ڀريل هو.
9ڇاڪاڻ ته ابن ڏاڏن جي زندگي جا ڏينهن ،اُنيس جوبلي هئا؛ ۽ ٻوڏ کان پوءِ اهي اُنيس جوبلي کان گھٽ وڃڻ لڳا ،۽ جوبلي ۾ گھٽجڻ لڳا ، ۽ جلدي پوڙها ٿيڻ لڳا ،۽ ڪيترن ئي مصيبتن ۽ پنهنجن طريقن جي بڇڙائيءَ جي ڪري پنهنجا ڏينهن پورا ڪرڻ لڳا ،سواءِ ابراهيم جي.
10ڇاڪاڻ ته ابراهيم پنهنجي سڀني ڪمن ۾ خداوند سان ڪامل هو ،۽ پنهنجي زندگي جي سڀني ڏينهن ۾ صداقت ۾ خوش هو؛ ۽ ڏسو ،هن پنهنجي زندگي ۾ چار جوبلي مڪمل نه ڪيا ،جڏهن هو بدڪاري جي ڪري پوڙهو ٿي ويو هو ،۽ پنهنجي ڏينهن سان ڀريل هو.
11۽ سڀ نسل جيڪي هن وقت کان وٺي وڏي فيصلي جي ڏينهن تائين پيدا ٿيندا ،اهي ٻه جوبلي مڪمل ڪرڻ کان اڳ جلدي پوڙها ٿي ويندا ،۽ انهن جو علم انهن جي پوڙهاپ جي ڪري انهن کي ڇڏي ويندو .انهن جو سڀ علم ختم ٿي ويندو.
12۽ انهن ڏينهن ۾ ،جيڪڏهن ڪو ماڻهو ڏيڍ سال جيئرو رهي ،ته اهي ان بابت چوندا ته' :هو گھڻو عرصو جيئرو رهيو آهي ،۽ سندس ڏينهن جو وڏو حصو درد ،غم ۽ مصيبت ۾ گذري ٿو ،۽ ڪو به امن ناهي':
13ڇاڪاڻ ته مصيبت تي مصيبت ايندي ،زخم تي زخم ،مصيبت تي مصيبت ،۽ خراب خبر تي خراب خبر ،بيماري تي بيماري ،۽ اهڙيون سڀ خراب سزائون هڪ ٻئي سان ملنديون ،بيماري ۽ تباهي ،برف ،ٿڌ ۽ برف ،بخار ،ٿڌ ،ڏڪار ،ڏڪار ،موت ،تلوار ،قيد ،۽ هر قسم جون آفتون ۽ درد.
14۽ اهي سڀ هڪ بڇڙي نسل تي ايندا ،جيڪا زمين تي ظلم ڪندي :انهن جا ڪم ناپاڪي ۽ زناڪاري ،آلودگي ۽ نفرت انگيز آهن.
15پوءِ اهي چوندا' :ابن ڏاڏن جا ڏينهن گھڻا هئا) هڪ هزار سالن تائين ،۽ سٺا هئا؛ پر ڏسو ،اسان جي زندگي جا ڏينهن ،جيڪڏهن ڪو ماڻهو گھڻو جيئرو رهيو آهي ،ته ٽيهه سال ۽ ڏهه سال آهن ،۽ ،جيڪڏهن هو مضبوط آهي ،ته چار سال ،۽ اهي بڇڙا آهن ،۽ هن بڇڙي نسل جي ڏينهن ۾ ڪا به امن ناهي'.

16۽ انهيءَ نسل ۾ پٽ پنهنجن پيءُ ڏاڏن ۽ بزرگن کي گناهه ۽ بي انصافي ،۽ پنهنجي وات جي لفظن ۽ وڏين بڇڙائين جي سزا ڏيندا ، جيڪي اهي ڪندا آهن ،۽ انهن جي عهد کي ڇڏڻ جي باري ۾ جيڪو خداوند انهن ۽ هن جي وچ ۾ ڪيو هو ،ته اهي سندس سڀني حڪمن ، سندس حڪمن ۽ سندس سڀني قانونن تي عمل ڪن ۽ انهن تي عمل ڪن ،ساڄي يا کاٻي هٿ کان سواءِ.

17چالاءِ جو سڀني بڇڙا ڪم ڪيا آهن ،۽ هر ڪو وات بڇڙائي ٿو ڳالهائي ۽ انهن جا سڀ ڪم ناپاڪ ۽ نفرت انگيز آهن ،۽ انهن جا سڀ طريقا آلودگي ،ناپاڪ ۽ تباهي آهن.

18ڏسو ،زمين انهن جي سڀني ڪمن جي ڪري تباهه ٿي ويندي ،۽ انگورن جو ڪو به ٻج ۽ تيل نه هوندو؛ ڇاڪاڻ ته انهن جا ڪم مڪمل طور تي بي وفا آهن ،۽ اهي سڀ گڏجي تباهه ٿي ويندا ،جانور ۽ ڍور ۽ پکي ،۽ سمنڊ جون سڀئي مڇيون ،انسانن جي اولاد جي ڪري.

19۽ اهي هڪ ٻئي سان وڙهندا ،نوجوان پوڙهن سان ،۽ پوڙهو جوان سان ،غريب امير سان ،۽ فقير امير سان ،قانون ۽ عهد جي ڪري؛ ڇاڪاڻ ته اهي حڪم ،۽ عهد ،۽ عيدون ،۽ مهينا ،۽ سبت ،۽ جوبلي ۽ سڀ فيصلا وساري چڪا آهن.

20۽ اهي ڪمان ۽ تلوارن ۽ جنگ سان بيٺا هوندا ته جيئن انهن کي رستي تي واپس آڻي سگهجي؛ پر اهي واپس نه ايندا جيستائين زمين تي هڪ ٻئي جي ڪري گهڻو رت نه وهايو وڃي.

21۽ جيڪي بچي ويا آهن اهي پنهنجي بڇڙائي کان سچائيءَ جي واٽ ڏانهن نه موٽندا ،پر اهي سڀ پاڻ کي نڀي ۽ دولت ڏانهن وڌائيندا ، ته جيئن هر ڪو پنهنجي پاڙيسري جو سڀ ڪجهه کسي وٺي ،۽ اهي وڏو نالو رکندا ،پر سچائي ۽ صداقت ۾ نه ،۽ اهي پنهنجي ناپاڪي ۽ پنهنجي آلودگي جي خرابي سان پاڪ ترين جڳهن کي ناپاڪ ڪندا.

22۽ خداوند کان هن نسل جي ڪمن کي وڏو عذاب ايندو ،۽ هو انهن کي تلوار ،فيصلي ۽ قيد جي حوالي ڪندو ،۽ لُٽي ۽ کائي ويندا.

23۽ هو انهن جي خلاف غير قومن جي گنهگارن کي اڀاريندو ،جن کي نه رحم آهي ۽ نه رحم ،۽ جيڪي ڪنهن جي به پرواهه نه ڪندا ، نه پوڙهو نه جوان ،نه ڪنهن جي ،ڇاڪاڻ ته اهي سڀني انسانن کان وڌيڪ بڇڙا ۽ برائي ڪرڻ ۾ طاقتور آهن .۽ اهي اسرائيل جي خلاف تشدد ۽ يعقوب جي خلاف گناهه ڪندا ،۽ زمين تي گهڻو رت وهايو ويندو ،۽ ڪو به گڏ ڪرڻ وارو نه هوندو ۽ نه ئي دفن ڪرڻ وارو.

24انهن ڏينهن ۾ اهي وڏي آواز سان رڙيون ڪندا ،۽ سڏيندا ۽ دعا گهرندا تہ انهن کي گنهگارن ،يعني غير قومن جي هٿان بچايو وڃي؛ پر ڪوبہ نہ بچايو ويندو.

25۽ ٻارن جا مٿا اڇا وار سان اڇا ٿيندا ،۽ ٽن هفتن جو ٻار هڪ سؤ سالن جي ماڻهوءَ وانگر پوڙهو نظر ايندو ،۽ انهن جو قد مصيبت ۽ ظلم جي ڪري تباهه ٿي ويندو.

26۽ انهن ڏينهن ۾ ٻار قانون پڙهڻ شروع ڪندا ،۽ حڪمن جي ڳولا ڪندا ،۽ نيڪيءَ جي رستي ڏانهن موٽندا.

27۽ ڏينهن گهٽا وڌڻ شروع ٿيندا ۽ ماڻهن جي اولاد ۾ وڌندا ،جيستائين انهن جا ڏينهن هڪ هزار سالن جي ويجهو نه اچن .۽ ڏينهن جي تعداد کان وڌيڪ سال ٿائين.

28۽ ڪو به پوڙهو ماڻهو نه هوندو ۽ نه ئي ڪو اهڙو جيڪو پنهنجي ڏينهن سان مطمئن هجي ،ڇو ته سڀئي ٻار ۽ نوجوان هوندا.

29۽ اهي پنهنجا سڀ ڏينهن پورا ڪندا ۽ امن ۽ خوشيءَ سان گذاريندا ،۽ ڪو به شيطان يا ڪو بڇڙو تباهه ڪندڙ نه هوندو؛ ڇالاءِ جو انهن جا سڀ ڏينهن برڪت ۽ شفا جا ڏينهن هوندا.

30۽ ان وقت خداوند پنهنجن ٻانهن کي شفا ڏيندو ،۽ اهي اٿي ڪڙا ٿيندا ۽ وڏي امن ڏسندا ،۽ پنهنجن دشمنن کي ٻاهر ڪيندا .۽ نيڪ ماڻهو ڏسندا ۽ شڪرگذار ٿيندا ،۽ هميشه لاءِ خوشيءَ سان خوش ٿيندا ،۽ پنهنجن سڀني فيصلن ۽ پنهنجن سڀني لعنتن کي پنهنجن دشمنن تي ڏسندا.

31۽ انهن جا هڏا زمين ۾ آرام ڪندا ،۽ انهن جا روح گهڻو خوش ٿيندا ،۽ اهي ڄاڻندا ته اهو خداوند آهي جيڪو انصاف ڪندو آهي ،۽ سوين ۽ هزارين ۽ انهن سڀني تي رحم ڪندو آهي جيڪي کيس پيار ڪندا آهن.

32۽ تون ،موسيٰ ،اهي ڳالهيون لک؛ ڇاڪاڻ ته اهي اهڙيءَ طرح لکيل آهن ،۽ اهي آسماني تختين تي نسلن لاءِ هميشه لاءِ شاهدي لاءِ لکن ٿا.

باب24

1۽ ابراهيم جي وفات کان پوءِ ائين ٿيو ته خداوند سندس پٽ اسحاق کي برڪت ڏني ،۽ هو حبرون مان اٿيو ۽ هن جوبلي جي ٽئين هفتي جي پهرين سال 2073] صبح جو ،[ست سال رويا جي کوهه تي رهيو.

2۽ چوٿين هفتي جي پهرين سال ۾ ملڪ ۾ ڏڪار شروع ٿيو 2080] ،صبح جو [پهرين ڏڪار کان علاوه ،جيڪو ابراهيم جي ڏينهن ۾ آيو هو.

3۽ يعقوب دال جي دال پچائي ،۽ عيسو ٻني مان بکيو آيو .۽ هن پنهنجي ڀاءُ يعقوب کي چيو' :مون کي هي ڳاڙهو دال ڏي '.۽ يعقوب کيس چيو' :مون کي پنهنجو] ابتدائي ،هي [پيدائشي حق وڪڻ ۽ مان توکي ماني ڏيندس ،۽ هن دال جي دال مان ڪجهه به'.

4۽ عِيسو پنهنجي دل ۾ چيو تہ" آءٌ مرندس ،هي پهرين درجي جو حق مون کي ڪهڙو فائدو؟"

5۽ هن يعقوب کي چيو ته' ،مان توکي ڏيان ٿو '.۽ يعقوب چيو ته' ،اڄ مون سان قسم کڻ '،۽ هن هن سان قسم کنيو.

6۽ يعقوب پنهنجي ڀاءُ عيسو کي ماني ۽ دال ڏني ،۽ هو کائيندو رهيو جيستائين هو مطمئن نه ٿيو ،۽ عيسو پنهنجي پهرين درجي جي حق کي ناپسند ڪيو؛ انهي ڪري عيسو جو نالو ادوم رکيو ويو ،ڇاڪاڻ ته يعقوب هن کي پنهنجي پهرين درجي جي حق لاءِ ڳاڙهي دال ڏني هئي.

7۽ يعقوب وڏو ٿيو ،۽ عيسو پنهنجي شان کان هيٺ لهي ويو.

8۽ ملڪ ۾ ڏڪار پئجي ويو ،۽ اسحاق هن هفتي جي ٻئي سال ۾ مصر ڏانهن وڃڻ لاءِ روانو ٿيو ،۽ فلستين جي بادشاهه وٽ جرار ۾ ابي ملڪ ڏانهن ويو.

9۽ خداوند هن کي ظاهر ٿيو ۽ چيو ته' :مصر ۾ نه وڃ ،ان ملڪ ۾ رهو جيڪو مان توکي ٻڌائيندس ،۽ هن ملڪ ۾ رهو ،۽ مان توهان سان گڏ هوندس ۽ توهان کي برڪت ڏيندس'.

10چالاءِ   جو آءٌ توکي ۽ تنهنجي اولاد کي هي سڄو ملڪ ڏيندس ،۽ پنهنجو اهو قسم پورو ڪندس جيڪو مون تنهنجي پيءُ ابراهيم سان قسم کنيو هو ،۽ تنهنجي اولاد کي آسمان جي تارن وانگر وڌائيندس ،۽ هي سڄو ملڪ تنهنجي اولاد کي ڏيندس.

11۽ تنهنجي اولاد ۾ زمين جون سڀ قومون برڪت واريون هونديون ،چاڪاڻ ته تنهنجي پيءُ منهنجي آواز جي فرمانبرداري ڪئي ،۽ منهنجي حڪمن ،منهنجي قانونن ،منهنجي حڪمن ۽ منهنجي عهد تي عمل ڪيو؛ ۽ هاڻي منهنجي آواز جي فرمانبرداري ڪر ۽ هن ملڪ ۾ رهو.

12۽ هو ٽن هفتن تائين جيلر ۾ رهيو.

13۽ ابي ملڪ هن جي باري ۾ [2080-2101 AM] ۽ سندس سپني ملڪيتن جي باري ۾ حڪم ڏنو ،ته' :جيڪو به هن کي يا هن جي ڪنهن به شيءِ کي هٿ ڪندو ،اهو ضرور مرندو'.

14۽ اسحاق فلستين ۾ طاقتور ٿي ويو ،۽ هن کي ڪيترين ئي ملڪيتون مليون ،ڍڳا ،رڍون ،اُٺ ۽ گڏهه ۽ هڪ وڏو خاندان.

15۽ هن فلستين جي ملڪ ۾ پوکيو ۽ سو پيرا پيدا ڪيو ،۽ اسحاق تمام گھڻو وڏو ٿيو ،۽ فلستين هن سان حسد ڪيو.

16هاڻي اهي سپئي کوهه جيڪي ابراهيم جي نوڪرن ابراهيم جي زندگي ۾ کوٽيا هئا ،فلستين ابراهيم جي وفات کان پوءِ انهن کي بند ڪري ڇڏيو ۽ انهن کي مٽيءَ سان پري ڇڏيو.

17۽ ابي ملڪ اسحاق کي چيو تہ" اسان کان هليو وڃ ،چو تہ تون اسان کان گھڻو طاقتور آهين ،"۽ اسحاق ستين هفتي جي پهرين سال ۾ اتان هليو ويو ۽ جرار جي وادين ۾ رهڻ لڳو.

18۽ انهن پاڻيءَ جا کوهه ٻيهر کوٽيا جيڪي سندس پيءُ ابراهيم جي نوڪرن کوٽيا هئا ،۽ جيڪي فلستين سندس پيءُ ابراهيم جي وفات کان پوءِ بند ڪري ڇڏيا هئا ،۽ هن انهن جا نالا ساڳيا رکيا جيئن سندس پيءُ ابراهيم رکيا هئا.

19۽ اسحاق جي نوڪرن وادي ۾ هڪ کوهه کوٽيو ۽ زنده پاڻي ڳولي لڌو ،۽ جرار جي ڌنار اسحاق جي ڌنار سان جهڳڙو ڪيو ،۽ چيائون ته' :پاڻي اسان جو آهي'؛ ۽ اسحاق کوهه جو نالو' بدڪاري 'رکيو ،چاڪاڻ ته اهي اسان سان بدڪاري ڪندا هئا.

20۽ انهن ٻيو کوهه کوٽيو ،۽ انهن ان لاءِ به جهڳڙو ڪيو ،۽ هن ان جو نالو' دشمني 'رکيو .۽ هو اتان اٿيو ۽ انهن ٻيو کوهه کوٽيو ،۽ ان لاءِ انهن جهڳڙو نه ڪيو ،۽ هن ان جو نالو' ڪمرو 'رکيو ،۽ اسحاق چيو' :هاڻي خداوند اسان لاءِ جاءِ ڏني آهي ،۽ اسان ملڪ ۾ وڌي ويا آهيون'.

21۽ هو اتان کان پهرين هفتي جي پهرين سال ۾ 2108] صبح جو [چوويهين جوبلي ۾ قسم جي کوهه ڏانهن ويو.

22۽ خداوند ان رات ،پهرين مهيني جي نئين چنڊ تي ،هن کي ظاهر ٿيو ،۽ هن کي چيو' :مان تنهنجي پيءُ ابراهيم جو خدا آهيان؛ ڊڄ نه ، چو ته مان تو سان گڏ آهيان ،۽ توکي برڪت ڏيندس ۽ ضرور تنهنجي اولاد کي زمين جي ريتي وانگر وڌائيندس ،منهنجي ٻانهي ابراهيم جي خاطر'.

23۽ اتي هن هڪ قربانگاهه ٺاهي ،جيڪا هن جي پيءُ ابراهيم پهرين ٺاهي هئي ،۽ هن خداوند جو نالو ورتو ،۽ هن پنهنجي پيءُ ابراهيم جي خدا کي قرباني پيش ڪئي.

24۽ انهن هڪ کوهہ کوٽيو ۽ انهن کي زنده پاڻي مليو.

25۽ اسحاق جي نوڪرن ٻيو کوهہ کوٽيو ۽ پاڻي نه مليو ،۽ اهي ويا ۽ اسحاق کي ٻڌايو ته انهن کي پاڻي نه مليو ،۽ اسحاق چيو تہ' مون اڄ فلستين سان قسم کنيو آهي ۽ اسان کي اها ڳالهہ ٻڌائي وئي آهي'.

26۽ هن انهيءَ جاءِ جو نالو" قسم جو کوهه "رکيو ،چاڪاڻ ته اتي هن ابي ملڪ ،پنهنجي دوست احزت ۽ پنهنجي لشڪر جي حاڪم فيڪول سان قسم کنيو هو.

27۽ اسحاق کي ان ڏينهن خبر پئي ته مجبوريءَ ۾ هن انهن سان صلح ڪرڻ جو قسم کنيو هو.

28۽ اسحاق انهيءَ ڏينهن فلستين کي لعنت ڪئي ۽ چيو ته :فلستين تي لعنت هجي جيستائين سڀني قومن جي وچ ۾ غضب ۽ غضب جو ڏينهن هجي؛ خدا انهن کي گنهگارن ،غير قومن ۽ ڪتيم جي هٿن ۾ طنز ۽ لعنت ۽ غضب ۽ غضب جو نشانو بڻائي.

29۽ جيڪو دشمن ۽ ڪِتيم جي تلوار کان بچي ٿو ،اهو نيڪ قوم انصاف سان آسمان هيٺان اُڇلي ڇڏي؛ چاڪاڻ ته اهي زمين تي پنهنجن نسلن تائين منهنجي اولاد جا دشمن ۽ دشمن هوندا.

30۽ انهن مان ڪو به باقي نه رهندو ،۽ نڪي ڪو به جيڪو عدالت جي غضب جي ڏينهن بچايو ويندو؛ چاڪاڻ   تہ فلستين جو سڄو نسل تباهه ۽ پاڙون پٽي ڪيڻ ۽ زمين مان ڪيڻ لاءِ محفوظ آهي ،۽ انهن ڪفتوريم لاءِ زمين تي ڪو به نالو يا اولاد باقي نه رهندو.

31چاڪاڻ ته جيڪڏهن هو آسمان ڏانهن چڙهندو ،تڏهن به هو هيٺ لهي ويندو ،۽ جيتوڻيڪ هو پاڻ کي زمين تي مضبوط ڪندو ،تڏهن به هو اتان ڇڪيو ويندو ،۽ جيتوڻيڪ هو پاڻ کي قومن ۾ لڪائي ڇڏيندو ،تڏهن به هو اتان ئي پٽيو ويندو؛ ۽ جيتوڻيڪ هو پاتال ۾ لهي ويندو ،اتي به سندس سزا وڏي هوندي ،۽ اتي به کيس ڪا به امن نه هوندي.

32۽ جيڪڏهن هو قيد ۾ ويندو ،ته رستي ۾ انهن جي هٿن سان جيڪي سندس جان چاهين ٿا ،اهي کيس ماري ڇڏيندا ،۽ سڄي زمين تي سندس نالو ۽ اولاد باقي نه رهندو؛ چاڪاڻ ته هو دائمي لعنت ۾ ويندو.

33۽ آسماني تختين تي سندس باري ۾ ائين لکيل ۽ اُڪريل آهي ،ته جيئن فيصلي جي ڏينهن تي سندس سان ائين ڪيو وڃي ،ته جيئن هو زمين تان اُڇليو وڃي.

باب25

1۽ هن هفتي جي ٻئي سال ۾ هن جوبلي ۾ ،ربيڪا پنهنجي پٽ يعقوب کي سڏيو ،۽ ان سان ڳالهائيندي چيو' :منهنجا پٽ ،تون ڪنعان جي ڌيئرن مان ڪنهن سان شادي نه ڪر ،جيئن تنهنجو ڀاءُ عيسو ،جنهن ڪنعان جي ڌيئرن مان ٻن زالن سان شادي ڪئي هئي ،۽ انهن

منهنجي روح کي پنهنجن سڀني ناپاڪ ڪمن سان ڪڙو ڪيو آهي :ڇاڪاڻ ته انهن جا سڀ ڪم زناڪاري ۽ شهوت آهن ،۽ انهن ۾ ڪا به صداقت ناهي ،ڇاڪاڻ ته) انهن جا ڪم (بڇڙا آهن.

2۽ مان ،منهنجو پٽ ،توکي تمام گهڻو پيار ڪريان ٿو ،۽ منهنجو دل ۽ منهنجو پيار توکي ڏينهن جي هر ڪلاڪ ۽ رات جي هر پهر ۾ برڪت ڏئي ٿو.

3۽ هاڻي ،منهنجا پٽ ،منهنجي ڳالهه ٻڌ ،۽ پنهنجي ماءُ جي مرضي پوري ڪر ،۽ هن ملڪ جي ڌيئرن مان ڪنهن سان به شادي نه ڪر ، پر صرف منهنجي پيءُ جي گهر ۽ منهنجي پيءُ جي مائٽن مان .تون منهنجي پيءُ جي گهر مان ڪنهن سان شادي ڪندين ،۽ سڀ کان اعليٰ خدا توکي برڪت ڏيندو ،۽ تنهنجا ٻار هڪ صالح نسل ۽ هڪ پاڪ نسل ٿيندا.

4پوءِ يعقوب پنهنجي ماءُ ،ربقہ سان ڳالهايو ۽ کيس چيو تہ" ڏس ،ماءُ ،مان نو هفتن جي آهيان ،۽ مون کي خبر نہ آهي ۽ نہ ئي مون ڪنهن عورت کي هٿ لاتو آهي ،۽ نہ ئي مون ڪنهن سان مڱڻو ڪيو آهي ،۽ نہ ئي مون ڪنعان جي ڌيئرن مان ڪنهن سان شادي ڪرڻ جو سوچيو آهي.

5ڇو ته ،ماءُ ،مون کي اسان جي پيءُ ابراهيم جا لفظ ياد آهن ،ڇاڪاڻ ته هن مون کي حڪم ڏنو هو ته ڪنعان جي ڌيئرن مان ڪنهن سان شادي نه ڪريان ،پر منهنجي پيءُ جي گهر ۽ منهنجي مائٽن مان ڪنهن سان شادي ڪريان.

6مون اڳ ۾ ٻڌو آهي ته تنهنجي ڀاءُ لابن کي ڌيئرون پيدا ٿيون آهن ،۽ مون انهن تي دل لڳائي آهي ته مان انهن مان هڪ زال پرڻان.

7۽ انهيءَ ڪري مون پنهنجي روح ۾ پاڻ کي گناهه ڪرڻ يا پنهنجي سڀني طريقن ۾ بگڙڻ کان بچايو آهي منهنجي زندگي جي سڀني ڏينهن ۾؛ ڇاڪاڻ ته منهنجي پيءُ ابراهيم مون کي شهوت ۽ زناڪاري جي حوالي سان ڪيترائي حڪم ڏنا هئا.

8۽ ،انهن سڀني حڪمن جي باوجود جيڪي هن مون کي ڏنا آهن ،منهنجو ڀاءُ انهن ٻہ ويهن سالن تائين مون سان جهڳڙو ڪندو رهيو آهي ،۽ مون سان اڪثر ڳالهائيندو رهيو آهي ۽ چوندو رهيو آهي ته' :منهنجا ڀاءُ ،منهنجين ٻن زالن مان هڪ ڀيڻ سان شادي ڪر'؛ پر مان ائين ڪرڻ کان انڪار ڪريان ٿو جيئن هن ڪيو آهي.

9ماءُ ،مان توهان جي اڳيان قسم کڻان ٿي ته مان پنهنجي سڄي زندگي ڪنعان جي اولاد جي ڌيئرن مان ڪنهن سان به شادي نه ڪندس ،۽ پنهنجي ڀاءُ وانگر بڇڙا ڪم نه ڪندس.

10ماءُ ،ڊڄ نه؛ يقين رک ته مان تنهنجي مرضي پوري ڪندس ۽ سڌيءَ طرح هلندس ،۽ هميشه لاءِ پنهنجا طريقا خراب نه ڪندس.

11۽ پوءِ هن پنهنجو منهن آسمان ڏانهن کنيو ۽ پنهنجن هٿن جون آڱريون ڊگهيون ڪيون ،۽ پنهنجو وات کوليو ۽ خدا تعاليٰ جي تعريف ڪئي ،جنهن آسمان ۽ زمين کي پيدا ڪيو هو ،۽ هن سندس شڪرگذاري ۽ تعريف ڪئي.

12۽ هن چيو تہ" خداوند خدا جي ساراهه هجي ،۽ سندس پاڪ نالو هميشه لاءِ مبارڪ هجي ،جنهن مون کي يعقوب کي پاڪ پٽ ۽ پاڪ نسل طور ڏنو آهي ،ڇاڪاڻ ته هو تنهنجو آهي ،۽ تنهنجو اولاد هميشه ۽ سڀني نسلن ۾ هميشه لاءِ رهندو.

13اي خداوند ،هن کي برڪت ڏي ،۽ منهنجي وات ۾ صداقت جي برڪت وجهي ،ته جيئن مان هن کي برڪت ڏيان.

14۽ انهيءَ وقت ،جڏهن سچائيءَ جو روح سندس وات ۾ لهي ويو ،تڏهن هن پنهنجا ٻئي هٿ يعقوب جي مٿي تي رکيا ۽ چيو:

15برڪت وارو آهين ،صداقت جو خداوند ۽ ازل کان خدا ،۽ هو توکي سڀني نسلن کان وڌيڪ برڪت ڏئي .هو توکي ،منهنجا پٽ ، صداقت جو رستو ڏئي ،۽ تنهنجي اولاد کي صداقت ظاهر ڪري.

16۽ هو تنهنجي حياتيءَ ۾ تنهنجا پٽ گهڻا ڪري ،۽ اهي سال جي مهينن جي تعداد موجب اُڀرن .۽ انهن جا پٽ آسمان جي تارن کان به وڌيڪ ۽ وڏا ٿين ،۽ انهن جو تعداد سمنڊ جي واريءَ کان به وڌيڪ هجي.

17۽ اهو انهن کي هي سٺي زمين ڏئي - جيئن هن چيو هو ته هو اهو ابراهيم ۽ سندس اولاد کي هميشه لاءِ ڏيندو - ۽ اهي ان کي هميشه لاءِ ملڪيت طور رکن.

18۽ مان توکي) پيدائشي (ڏسان ،منهنجا پٽ ،منهنجي زندگي ۾ برڪت وارا ٻار ،۽ هڪ برڪت وارو ۽ پاڪ نسل توهان جو سڄو اولاد هجي.

19۽ جيئن تو پنهنجي ماءُ جي روح کي سندس حياتيءَ ۾ تازگي بخشي آهي ،تيئن سندس پيٽ جنهن توکي جنم ڏنو آهي ،تنهن توکي اهڙي طرح برڪت ڏئي ٿو] ،منهنجو پيار [۽ منهنجون ڇاتيون توکي برڪت ڏين ٿيون ۽ منهنجو وات ۽ منهنجي زبان تنهنجي تمام گهڻي تعريف ڪن ٿا.

20زمين تي وڌ ۽ پکڙجي وڃو ،۽ توهان جو اولاد هميشه لاءِ آسمان ۽ زمين جي خوشي ۾ ڪامل هجي؛ ۽ توهان جو اولاد خوش ٿئي ،۽ امن جي عظيم ڏينهن تي ان کي امن ملي.

21۽ تنهنجو نالو ۽ تنهنجو اولاد سڀني زمانن تائين قائم رهي ،۽ سڀ کان اعليٰ خدا انهن جو خدا هجي ،۽ صداقت جو خدا انهن سان گڏ رهي ،۽ انهن جي ذريعي سندس مقدس جاءِ سڀني زمانن تائين تعمير ڪئي وڃي.

22برڪت وارو آهي اهو جيڪو توکي برڪت ڏئي ،۽ جيڪو به انسان توکي ڪوڙو لعنت ڏئي ،اهو لعنتي هجي.

23۽ هن کيس چمي ڏني ،۽ چيو ته' :جهان جو پالڻهار توکي پيار ڪري جيئن تنهنجي ماءُ جو دل ۽ سندس پيار تو ۾ خوش ٿئي ۽ توکي برڪت ڏئي '.۽ هوءَ برڪت ڏيڻ کان روڪي وئي.

باب26

1۽ هن هفتي جي ستين سال ۾ اسحاق پنهنجي وڏي پٽ عيسو کي سڏيو ۽ کيس چيو ته' :منهنجا پٽ ،مان پوڙهو ٿي چڪو آهيان ،۽ ڏسو ته منهنجون اکيون ڏسڻ ۾ ڪمزور آهن ،۽ مون کي پنهنجي موت جو ڏينهن معلوم ناهي'.

2۽ هاڻي پنهنجو شڪاري هٿيار پنهنجو ترڪش ۽ ڪمان کڻي ميدان ۾ وڃ ،۽ شڪار ڪري مون کي پڪڙي) هرن جو شڪار ،(منهنجا پٽ ،۽ مون لاءِ لذيذ گوشت تيار ڪر ،جيڪو منهنجو روح پسند ڪري ٿو ،۽ مون وٽ آڻ ته مان کائي سگهان ،۽ منهنجو روح مرڻ کان اڳ توکي برڪت ڏئي.

3پر رِبقہ اسحاق کي عيسو سان ڳالهائيندي ٻڌو.

4۽ عيسو صبح جو سوير شڪار ڪرڻ ۽ پڪڙڻ ۽ پنهنجي پيءُ وٽ گهر آڻڻ لاءِ ميدان ۾ ويو.

5۽ ربيڪا پنهنجي پٽ يعقوب کي سڏيو ۽ کيس چيو تہ” ڏس ،مون تنهنجي پيءُ اسحاق کي تنهنجي ڀاءُ عيسو سان ڳالهائيندي ٻڌو ، تہ” منهنجي لاءِ شڪار ڪر ۽ مون لاءِ لذيذ کاڌو تيار ڪر ۽ اهو مون وٽ آڻي ڏي جيڪو

6مان کائي سگهان ٿو ۽ مرڻ کان اڳ خداوند جي اڳيان توکي برڪت ڏيان ".۽ هاڻي ،منهنجا پٽ ،منهنجي ڳالهہ تي عمل ڪر جيڪو مان توکي حڪم ڏيان ٿو :پنهنجي ڌڻ ۾ وڃ ۽ ٻڪرين جا ٻہ سٺا ٻڪريون مون وٽ آڻيو ،۽ مان انهن کي تنهنجي پيءُ لاءِ لذيذ کاڌو تيار ڪندس ،جيئن هو پسند ڪري ٿو ،۽ تون ان کي پنهنجي پيءُ وٽ آڻيندين تہ جيئن هو کائي ۽ مرڻ کان اڳ خداوند جي اڳيان توکي برڪت ڏئي ،۽ تہ جيئن تون برڪت وارو ٿئين.

7۽ يعقوب پنهنجي ماءُ ربيڪا کي چيو تہ” اُميد ،مان ڪا بہ شيءِ منع نہ ڪندس جيڪا منهنجو پيءُ کائيندو ۽ جيڪا کيس پسند ايندي : رڳو ماءُ ،مون کي ڊپ آهي تہ هو منهنجو آواز سڃاڻيندو ۽ مون کي هٿ لائڻ چاهيندو.

8۽ تون ڄاڻين ٿو تہ آئون نرم آهيان ،۽ منهنجو ڀاءُ عيسو وارن وارو آهي ،۽ مان سندس اکين اڳيان بدڪار وانگر ظاهر ٿيندس ،۽ اهڙو ڪم ڪندس جيڪو هن مون کي حڪم نہ ڏنو هو ،۽ هو مون سان ناراض ٿيندو ،۽ مان پاڻ تي لعنت آڻيندس ،برڪت نہ.

9۽ سندس ماءُ ،ربيڪا ،کيس چيو' :منهنجا پٽ ،تنهنجي لعنت مون تي هجي ،رڳو منهنجي ڳالهہ مڃيو'.

10۽ يعقوب پنهنجي ماءُ رِبقہ جي ڳالهہ مڃي ،۽ وڃي بہ سٺا ۽ ٿلها ٻڪريون ڪٺي آيو ،۽ انهن کي پنهنجي ماءُ وٽ کڻي آيو ،۽ سندس ماءُ انهن کي" لذيذ گوشت "تاهيو جيئن هن کي پسند هو.

11۽ رِبقہ پنهنجي وڏي پٽ عيسو جي سٺي مينهن کي ورتو ،جيڪو گهر ۾ ساڻس گڏ هو ،۽ پنهنجي ننڍي پٽ يعقوب کي ڪپڙا پارايا ،۽ ٻڪرين جون کلون سندس هٿن ۽ سندس ڳچيءَ جي کليل حصن تي لڳايون.

12۽ هن اهو گوشت ۽ ماني جيڪا هن تيار ڪئي هئي پنهنجي پٽ يعقوب جي هٿ ۾ ڏني.

13۽ يعقوب پنهنجي پيءُ وٽ ويو ۽ چيو تہ” آءٌ تنهنجو پٽ آهيان ،جيئن تو مون کي چيو هو ،مون ائين ڪيو آهي .اٿ ۽ ويهي کاءُ جيڪو مون پڪڙيو آهي ،اي بابا ،تہ جيئن تنهنجو روح مون کي برڪت ڏئي“.

14۽ اسحاق پنهنجي پٽ کي چيو تہ” منهنجا پٽ ،تو ايترو جلد ڪيئن لڌو؟

15۽ يعقوب چيو تہ' ،ڇاڪاڻ تہ خداوند <تنهنجي خدا مون کي ڳولي لڌو'.

16۽ اسحاق کيس چيو :ويجهو اچ ،تہ جيئن مان توکي محسوس ڪريان ،منهنجا پٽ ،ڇا تون منهنجو پٽ عيسو آهين يا نہ.

17۽ يعقوب پنهنجي پيءُ اسحاق جي ويجهو ويو ،۽ هن کيس ڇُهي چيو' :آواز يعقوب جو آواز آهي ،پر هٿ عيسو جا هٿ آهن'،

18۽ هن کيس نہ سڃاتو ،ڇاڪاڻ تہ اهو آسمان مان هڪ حڪم هو تہ هن جي سمجهہ جي طاقت کي ختم ڪري ۽ اسحاق نہ ڏٺو ، ڇاڪاڻ تہ هن جا هٿ سندس ڀاءُ عيسو وانگر وار هئا ،تنهن ڪري هن کيس برڪت ڏني.

19۽ هن چيو" ،ڇا تون منهنجو پٽ عيسو آهين؟ "۽ هن چيو" ،مان تنهنجو پٽ آهيان :"۽ هن چيو" ،منهنجا پٽ ،مون کي ويجهو آڻيو تہ مان کائيان جيڪو تو پڪڙيو آهي ،تہ جيئن منهنجو روح توکي برڪت ڏئي".

20۽ هو کيس ويجهو آندو ،۽ هن کاڌو ،۽ هن کيس شراب آندو ۽ هن پيتو.

21۽ سندس پيءُ اسحاق کيس چيو تہ” ويجهو اچ ۽ مون کي چمي ڏي ،منهنجا پٽ.

22۽ هو ويجهو آيو ۽ کيس چمي ڏنائين .۽ هن سندس ڪپڙن جي بوءِ محسوس ڪئي ،۽ هن کيس برڪت ڏني ۽ چيو” :ڏس ،منهنجي پٽ جي بوءِ هڪ اهڙي زمين جي بوءِ جهڙي آهي جنهن کي خداوند برڪت ڏني آهي“.

23۽ خداوند توکي آسمان جي شبنم ۽ زمين جي شبنم مان ،۽ گهڻو اناج ۽ تيل ڏئي :قومون تنهنجي خدمت ڪن ،۽ قومون توکي سجدو ڪن.

24پنهنجن ڀائرن جو مالڪ ٿيو ،۽ پنهنجي ماءُ جا پٽ اوهان جي اڳيان جهڪي پون؛ ۽ اهي سڀ برڪتون جيڪي خداوند مون کي ۽ منهنجي پيءُ ابراهيم کي ڏنيون آهن ،اوهان کي ۽ اوهان جي اولاد کي هميشه لاءِ ڏنيون وڃن :لعنت هجي اهو جيڪو اوهان کي لعنت ڪري ،۽ برڪت هجي اهو جيڪو اوهان کي برڪت ڏئي.

25۽ جڏهن اسحاق پنهنجي پٽ يعقوب کي برڪت ڏيڻ کان فارغ ٿيو ۽ يعقوب پنهنجي پيءُ اسحاق کان ٻاهر نڪتو تہ هن پاڻ کي لڪايو ۽ سندس ڀاءُ عيسو شڪار کان گهر آيو.

26۽ هن پڻ لذيذ کاڌو تيار ڪيو ،۽ پنهنجي پيءُ وٽ آندو ،۽ پنهنجي پيءُ کي چيو' :منهنجا پيءُ اٿو ۽ منهنجي شڪار مان کائو تہ جيئن توهان جو روح مون کي برڪت ڏئي'.

27۽ اسحاق ،سندس پيءُ ،کيس چيو تہ" تون ڪير آهين؟ "۽ هن کيس چيو تہ" مان تنهنجو پهريون پٽ آهيان ،تنهنجو پٽ عيسو :مون ائين ڪيو آهي جيئن تو مون کي حڪم ڏنو هو".

28اسحاق تمام گهڻو حيران ٿيو ۽ چيائين تہ” اهو ڪير آهي جنهن شڪار ڪيو ۽ پڪڙي مون وٽ آندو ،۽ مون اوهان جي اچڻ کان اڳ سڀ کائي ڇڏيو آهي ،۽ کيس برڪت ڏني آهي) :۽ (اهو ۽ سندس سڀ اولاد هميشه لاءِ برڪت وارو رهندو“.

29۽ جڏهن عيسو پنهنجي پيءُ اسحاق جون ڳالهيون ٻڌيون تہ هو تمام گهڻي ۽ ڏکوئيندڙ رڙ ڪري روئي پيو ۽ پنهنجي پيءُ کي چيائين تہ 'مون کي بہ برڪت ڏيو ،بابا ،مون کي بہ'.

30۽ هن کيس چيو' :تنهنجو ڀاءُ ٺڳي سان آيو ،۽ تنهنجون نعمتون کسي ورتيون آهن '.۽ هن چيو' :هاڻي مون کي خبر آهي تہ هن جو نالو يعقوب ڇو رکيو ويو آهي :ڏسو ،هن مون کي بہ ڀيرا ٺڳيو آهي :هن منهنجو پهرين حق کسي ورتو آهي ،۽ هاڻي هن منهنجي نعمت کسي ورتي آهي'.

31۽ هن چيو' :ڇا توهان منهنجي لاءِ ڪا نعمت محفوظ نہ ڪئي هئي ،پيءُ؟ '۽ اسحاق جواب ڏنو ۽ عيسو کي چيو' :ڏس ،مون هن کي توهان جو مالڪ بڻايو آهي ،۽ مون هن جي سڀني ڀائرن کي هن کي نوڪرن لاءِ ڏنو آهي ،۽ مون هن کي گهڻي اناج ،شراب ۽ تيل سان طاقت ڏني آهي :۽ هاڻي مان توهان لاءِ ڇا ڪريان ،منهنجا پٽ؟'

32۽ عِيسو پنهنجي پيءُ اسحاق کي چيو تہ” ،اي بابا ،ڇا تو وٽ رڳو هڪ ئي نعمت آهي؟ مون کي بہ نعمت ڏيو ،اي بابا“!
33۽ عِيسو پنهنجو آواز بلند ڪيو ۽ روئيو .۽ اسحاق جواب ڏنو ۽ کيس چيو' :ڏس ،زمين جي شبنم کان پري ۽ مٿي کان آسمان جي شبنم کان پري توهان جو گھر هوندو'.
34۽ تون پنهنجي تلوار سان جيئرو رهندين ،۽ تون پنهنجي ڀاءُ جي خدمت ڪندين .۽ اهو ٿيندو جڏهن تون وڏو ٿيندين ،۽ سندس جوءِ پنهنجي ڳچيءَ تان ڇڪيندين ،تہ تون موت تائين هڪ مڪمل گناهہ ڪندين ،۽ تنهنجي اولاد کي آسمان هيٺان ڪڍيو ويندو.
35۽ عِيسو يعقوب کي ڌمڪائيندو رهيو ،ڇاڪاڻ تہ سندس پيءُ کيس برڪت ڏني هئي ،۽ هن پنهنجي دل ۾ چيو' :منهنجي پيءُ جي سوڳ جا ڏينهن هاڻي اچن ،تہ جيئن مان پنهنجي ڀاءُ يعقوب کي قتل ڪريان'.

باب27

1۽ سندس وڏي پٽ عيسو جا لفظ خواب ۾ ربيڪا کي ٻڌا ويا ،۽ ربيڪا پنهنجي ننڍي پٽ يعقوب کي سڏائي موڪليو،
2۽ کيس چيو تہ” ڏس ،تنهنجو ڀاءُ عيسو تو کان بدلو وٺندو ۽ توکي ماريندو.
3هاڻي ،منهنجا پٽ ،منهنجي ڳالهہ مڃيو ،۽ اُٿ ۽ منهنجي ڀاءُ لابن ڏانهن ،حاران ڏانهن ڀڄي وڃ ،۽ ڪجهہ ڏينهن ساڻس گڏ رهو جيستائين تنهنجي ڀاءُ جو غضب گهٽجي وڃي ،۽ هو تو تان پنهنجو غضب هٽائي ڇڏي ،۽ جيڪو ڪجهہ تو ڪيو آهي اهو وساري ڇڏي .پوءِ مان توکي اتان موڪليندس ۽ وٺي ايندس.
4۽ يعقوب چيو تہ' مون کي ڪو ڊپ ناهي؛ جيڪڏهن هو مون کي مارڻ چاهي ٿو تہ مان کيس ماري ڇڏيندس'.
5پر هن کيس چيو تہ' :مون کي هڪ ڏينهن ۾ پنهنجن ٻنهي پٽن کان محروم نہ ٿيڻ ڏيو'.
6۽ يعقوب پنهنجي ماءُ ربيڪا کي چيو تہ” ڏس ،توکي خبر آهي تہ منهنجو پيءُ پوڙهو ٿي چڪو آهي ۽ ڏسي نٿو سگهي ڇاڪاڻ تہ سندس اکيون ڪمزور آهن ،۽ جيڪڏهن مان کيس ڇڏي ڏيان تہ اهو سندس نظر ۾ بڇڙو ٿيندو ،ڇاڪاڻ تہ مان کيس ڇڏي توکان پري ٿي ويندس ،۽ منهنجو پيءُ ناراض ٿيندو ۽ مون کي لعنت ڪندو .مان نہ ويندس؛ جڏهن هو مون کي موڪليندو ،تڏهن ئي مان ويندس“.
7۽ رِبقہ يعقوب کي چيو تہ” مان اندر وڃي ساڻس ڳالهائيندس ۽ هو توکي موڪل ڏيندو“.
8۽ رِبقہ اندر وئي ۽ اسحاق کي چيو تہ” مون کي حيث جي ڌيئرن جي ڪري نفرت آهي ،جن کي عيسو پاڻ سان شادي ڪئي آهي؛ ۽ جيڪڏهن يعقوب هن ملڪ جي ڌيئرن مان ڪنهن کي شادي ڪري تہ پوءِ مان ڪيئن جيئان ،ڇاڪاڻ تہ ڪنعان جون ڌيئرون بڇڙيون آهن؟“
9۽ اسحاق يعقوب کي سڏيو ۽ کيس برڪت ڏني ،۽ کيس نصيحت ڪئي ۽ چيو تہ' :ڪنعان جي ڌيئرن مان ڪنهن سان بہ شادي نہ ڪر'.
10اُٿ ۽ ميسوپوٽيميا ۾ پنهنجي ماءُ جي پيءُ بتوئيل جي گھر وڃ ،۽ اتان پنهنجي مامي جي ڀاءُ لابن جي ڌيئرن مان هڪڙي شادي ڪر.
11۽ قادرِ مطلق خدا توکي برڪت ڏئي ۽ توکي وڌائي ۽ وڌائي تہ جيئن تون قومن جو هڪ گروهہ بڻجين ،۽ توکي منهنجي پيءُ ابراهيم جون برڪتون ڏئي ،توکي ۽ تنهنجي اولاد کي ،تہ جيئن تون پنهنجي پرديسي جي زمين ۽ سڄي زمين جو وارث ٿئين جيڪا خدا ابراهيم کي ڏني هئي :منهنجا پٽ ،سلامتيءَ سان وڃ.
12پوءِ اسحاق يعقوب کي موڪليو ،۽ هو ميسوپوٽيميا ڏانهن ويو ،لابن شامي بتوئيل جي پٽ ۽ يعقوب جي ماءُ ربيڪا جو ڀاءُ.
13۽ جڏهن يعقوب ميسوپوٽيميا ڏانهن وڃڻ لاءِ اٿيو تہ ربيڪا جو روح پنهنجي پٽ جي پٺيان غمگين ٿيو ۽ هوءَ روئڻ لڳي.
14۽ اسحاق رِبقہ کي چيو تہ” منهنجي ڀيڻ ،منهنجي پٽ يعقوب جي لاءِ نہ روءِ ،ڇاڪاڻ تہ هو سلامتيءَ سان ويندو آهي ،۽ سلامتيءَ سان موٽي ايندو.
15خدا تعاليٰ کيس سڀني برائين کان بچائيندو ،۽ سندس سان گڏ هوندو؛ ڇاڪاڻ تہ هو کيس سندس سڄي زندگي نہ ڇڏيندو.
16ڇالاءِ جو مون کي خبر آهي تہ جتي بہ هو ويندو ،سندس سڀ ڪم ڪامياب ٿيندا ،جيستائين هو اسان وٽ سلامتيءَ سان نہ موٽي اچي ،۽ اسين کيس سلامتيءَ سان نہ ڏسون.
17منهنجي ڀيڻ ،هن جي ڪري نہ ڊڄ ،ڇاڪاڻ تہ هو سڌي رستي تي آهي ۽ هو هڪ ڪامل ماڻهو آهي :۽ هو وفادار آهي ۽ تباهہ نہ ٿيندو .روءِ نہ.
18۽ اسحاق رِبقہ کي سندس پٽ يعقوب جي ڪري تسلي ڏني ۽ کيس برڪت ڏني.
19۽ يعقوب قسم جي کوهہ مان نڪري ٻئي هفتي جي پهرين سال جي چوٿين جوبلي ۾ هاران ڏانهن ويو ،۽ هو هن هفتي جي پهرين مهيني جي نئين چنڊ تي [2115] ،صبح جو [جبلن تي لُوز ،يعني بيت ايل ۾ آيو ۽ شام جو ان جاءِ تي پهتو ۽ ان رات رستي جي اولهہ طرف رخ ڪيو :۽ اتي سمهيو؛ ڇاڪاڻ تہ سج لهي چڪو هو.
20۽ هن انهيءَ جاءِ جي پٿرن مان هڪ ورتو ۽ ان کي وڻ هيٺان پنهنجي مٿي تي رکيو ،۽ هو اڪيلو سفر ڪري رهيو هو ،۽ سمهي پيو.
21۽ ان رات هن خواب ڏٺو ،۽ ڏٺائين تہ هڪ ڏاڪڻ زمين تي رکيل آهي ،۽ ان جي چوٽي آسمان تائين پهچي ٿي ،۽ ڏسو ،خداوند جا ملائڪ ان تي چڙهندا ۽ لهندا آهن :۽ ڏسو ،خداوند ان تي بيٺو آهي.
22۽ هن يعقوب سان ڳالهايو ۽ چيو تہ” مان خداوند تنهنجي پيءُ ابراهيم جو خدا ۽ اسحاق جو خدا آهيان ،اها زمين جنهن تي تون سمهي رهيو آهين ،اها توکي ۽ تنهنجي اولاد کي ڏيندس ،جيڪا تو کان پوءِ پيدا ٿيندي.
23۽ تنهنجو اولاد زمين جي مٽيءَ وانگر ٿيندو ،۽ تون اولهہ ۽ اوڀر ،اتر ۽ ڏکڻ تائين وڌندين ،۽ تو ۾ ۽ تنهنجي اولاد ۾ قومن جا سڀ خاندان برڪت وارا ٿيندا.
24۽ ڏس ،مان توسان گڏ هوندس ،۽ جتي بہ تون ويندين اتي توکي بچائيندس ،۽ توکي هن ملڪ ۾ سلامتيءَ سان واپس آڻيندس؛ ڇو تہ مان توکي نہ ڇڏيندس جيستائين اهو سڀ ڪجهہ نہ ڪريان جيڪو مون توکي ٻڌايو آهي.
25۽ يعقوب ننڊ مان جاڳيو ،۽ چيو' ،سچ پچ هي جاءِ خداوند جو گھر آهي ،۽ مون کي خبر نہ هئي '.۽ هو ڊڄي ويو ۽ چيو' :هي جاءِ خوفناڪ آهي جيڪا خدا جي گھر کان سواءِ ٻيو ڪو بہ نہ آهي ،۽ هي آسمان جو دروازو آهي'.

26۽ يعقوب صبح جو سوير اٿيو ۽ اهو پٿر کڻي جيڪو هن پنهنجي مٿي هيٺان رکيو هو ۽ ان کي هڪ نشاني جي طور تي ٿنڀو طور تي رکيو ،۽ ان جي چوٽي تي تيل وجهي ڇڏيو .۽ هن ان جڳهه جو نالو بيت ايل رکيو؛ پر پهرين جڳهه جو نالو لوز هو.
27۽ يعقوب خداوند سان قسم کنيو ،چيو ته' :جيڪڏهن خداوند مون سان گڏ هوندو ،۽ مون کي هن رستي ۾ رکيندو جتي مان وڃان ٿو ،۽ مون کي کائڻ لاءِ ماني ۽ پائڻ لاءِ ڪپڙا ڏيندو ،ته جيئن مان پنهنجي پيءُ جي گهر ۾ سلامتيءَ سان واپس ايندس ،ته پوءِ خداوند منهنجو خدا هوندو ،۽ هي پٿر جيڪو مون هن جاءِ تي نشاني لاءِ ٿنڀو طور قائم ڪيو آهي ،اهو خداوند جو گهر هوندو ،۽ جيڪو ڪجهه تون مون کي ڏيندين ،مان توکي ڏهون حصو ڏيندس ،منهنجا خدا'.

باب28

1۽ هو پنهنجي سفر تي هليو ويو ،۽ اوپر جي ملڪ ۾ ربيڪا جي ڀاءُ لابن وٽ آيو ،۽ هو هن سان گڏ رهيو ،۽ هڪ هفتو هن جي ڌيءَ راحيل لاءِ خدمت ڪئي.
2۽ ٽئين هفتي جي پهرين سال ۾ 2122] صبح جو [هن کيس چيو' :مون کي منهنجي زال ڏيو ،جنهن لاءِ مون ست سال توهان جي خدمت ڪئي آهي'؛ ۽ لابن يعقوب کي چيو' :مان توهان کي توهان جي زال ڏيندس'.
3۽ لابن دعوت ڪئي ،۽ پنهنجي وڏي ڌيءَ ليا کي کڻي يعقوب کي شادي ڪئي ،۽ پنهنجي ٻانهي زلفه کي ٻانهي ڪري ڏنو؛ ۽ يعقوب کي خبر نه هئي ،ڇاڪاڻ ته هن سمجهيو ته اها راحيل آهي.
4۽ هو ان وٽ ويو ،۽ ڏٺائين ته اها ليا هئي؛ ۽ يعقوب لابن تي ڪاوڙيو ،۽ کيس چيو' :تون مون سان ڇو اهڙو سلوڪ ڪيو؟ ڇا مون تنهنجي خدمت راحيل لاءِ نه ڪئي هئي ۽ ليا لاءِ نه؟ تو مون سان ڇو ظلم ڪيو؟'
5پنهنجي ڌيءَ کي کڻي وڃ ،۽ مان ويندس؛ ڇو ته تو مون سان بڇڙو ڪيو آهي' .ڇاڪاڻ ته يعقوب راحيل کي ليا کان وڌيڪ پيار ڪندو هو؛ ڇاڪاڻ ته ليا جون اکيون ڪمزور هيون ،پر سندس شڪل تمام سهڻي هئي؛ پر راحيل جون اکيون خوبصورت هيون ۽ هڪ خوبصورت ۽ تمام سهڻي شڪل هئي.
6۽ لابن يعقوب کي چيو ته" اسان جي ملڪ ۾ ائين نه آهي ته ننڍي کي وڏي کان اڳ ڏنو وڃي ".۽ ائين ڪرڻ صحيح نه آهي؛ ڇاڪاڻ ته آسماني تختين تي ائين لکيل ۽ لکيل آهي ته ڪو به پنهنجي ننڍي ڌيءَ کي وڏي کان اڳ نه ڏئي؛ پر وڏو ،هڪ پهرين ڏئي ٿو ۽ ان کان پوءِ ننڍي - ۽ جيڪو ماڻهو ائين ڪري ٿو ،اهي آسمان ۾ ان تي ڏوهه قائم ڪن ٿا ،۽ ڪو به نيڪ نه آهي جيڪو هي ڪم ڪري ٿو ،ڇاڪاڻ ته هي ڪم خداوند جي نظر ۾ بڇڙو آهي.
7۽ بني اسرائيلن کي حڪم ڪر ته اهي هي ڪم نه ڪن؛ وڏي کي ڏيڻ کان اڳ ننڍي کي نه وٺن ۽ نه ڏين ،ڇاڪاڻ ته اهو تمام بڇڙو آهي.
8۽ لابن يعقوب کي چيو ته" هن جي عيد جا ست ڏينهن گذري وڃن ،پوءِ مان توکي راحيل ڏيندس ،ته جيئن تون ست سال ٻيا منهنجي خدمت ڪرين ۽ جيئن اڳين هفتي ۾ ڪندين ،منهنجين رڍن کي چرائين".
9۽ جڏهن ليا جي عيد جا ست ڏينهن گذري ويا ،لابن راحيل کي يعقوب کي ڏني ته جيئن هو ست سال ٻيا سندس خدمت ڪري ،۽ هن راحيل کي ٻانهي طور ڏني ،جيڪا زلفه جي ڀيڻ هئي.
10۽ هن راحيل لاءِ ست سال ٻيا ڪم ڪيو ،ڇاڪاڻ ته ليا هن کي مفت ۾ ڏني وئي هئي.
11۽ خداوند ليه جي پيٽ کي کوليو ،۽ هوءَ حامله ٿي ۽ يعقوب کي پٽ پيدا ڪيو ،۽ هن سندس نالو روبن رکيو ،نائين مهيني جي چوڏهين تاريخ تي ،ٽئين هفتي جي پهرين سال ۾[2122 AM] .
12پر راحيل جو پيٽ بند هو ،ڇاڪاڻ ته خداوند ڏٺو ته ليا کي نفرت هئي ۽ راحيل کي پيار.
13۽ يعقوب وري ليا سان گڏ ويو ،۽ هوءَ حامله ٿي ،۽ يعقوب کي ٻيو پٽ ڄائو ،۽ هن هفتي جي ٽئين سال جي ڏهين مهيني جي ايڪويهين تاريخ تي سندس نالو شمعون رکيو[2124 AM] .
14۽ يعقوب وري ليا سان گڏ ويو ،۽ هوءَ حامله ٿي ،۽ کيس ٽيون پٽ ڄائو ،۽ هن هفتي جي ڇهين سال جي پهرين مهيني جي نئين چنڊ تي سندس نالو ليوئي رکيو[2127 AM] .
15۽ يعقوب وري ان سان گڏ ويو ،۽ هوءَ حامله ٿي ،۽ کيس چوٿون پٽ ڄائو ،۽ هن سندس نالو يهودا رکيو ،چوٿين هفتي جي پهرين سال جي ٽئين مهيني جي پندرهين تاريخ تي[2129 AM] .
16۽ انهن سڀني ڳالهين جي ڪري راحيل ليا سان حسد ڪرڻ لڳي ،ڇاڪاڻ ته هن کي ٻار نه ٿيا هئا ،۽ هن يعقوب کي چيو' :مون کي ٻار ڏيو'؛ ۽ يعقوب چيو' :ڇا مون توهان کان توهان جي پيٽ جي ميوي کي روڪيو آهي؟ ڇا مون توهان کي ڇڏي ڏنو آهي؟'
17۽ جڏهن راحيل ڏٺو ته ليا يعقوب لاءِ چار پٽ پيدا ڪيا آهن ،روبن ،شمعون ،لاوي ۽ يهودا ،تڏهن هن کيس چيو ته' :منهنجي ٻانهي بلها سان صحبت ڪر ،۽ هوءَ حامله ٿيندي ۽ مون لاءِ هڪ پٽ ڄمندي) '.۽ هن پنهنجي ٻانهي بلها کي زال طور ڏنو.(
18۽ هو ان سان گڏ ويو ،۽ هوءَ حامله ٿي ،۽ هن کي هڪ پٽ ڄائو ،۽ هن سندس نالو دان رکيو ،ڇهين مهيني جي نائين تاريخ تي ،ٽئين هفتي جي ڇهين سال ۾[2127 AM] .
19۽ يعقوب ٻئي ڀيري بِلها وٽ ويو ،۽ هوءَ حامله ٿي ،۽ يعقوب کي ٻيو پٽ ڄائو ،۽ راحيل سندس نالو نفتالي رکيو ،چوٿين هفتي جي ٻئي سال جي ستين مهيني جي پنجين ڏينهن تي[2130 AM] .
20۽ جڏهن ليا ڏٺو ته هوءَ بانجهه ٿي وئي آهي ۽ ٻار پيدا نه ٿي سگهي ،تڏهن هن راحيل تي حسد ڪيو ،۽ هن پنهنجي ٻانهي زلفه کي يعقوب سان شادي ڪرڻ لاءِ ڏنو ،۽ هوءَ حامله ٿي ۽ هڪ پٽ پيدا ٿيو ،۽ ليا سندس نالو جاد رکيو ،اٺين مهيني جي ٻارهين تاريخ تي ، چوٿين هفتي جي ٽئين سال ۾[2131 AM] .
21۽ هو ٻيهر ان سان گڏ ويو ،۽ هوءَ حامله ٿي ،۽ هن کي ٻيو پٽ ڄائو ،۽ ليا هن جو نالو آشر رکيو ،چوٿين هفتي جي پنجين سال جي يارهين مهيني جي ٻئي ڏينهن تي 2133] .صبح جو[

22۽ يعقوب ليا سان گڏ ويو ،۽ هوءَ حامله ٿي ،۽ هڪ پٽ ڄائي ،۽ هن ان جو نالو اِشڪار رکيو ،پنجين مهيني جي چوٿين ڏينهن ،چوٿين
هفتي جي چوٿين سال ۾ [2132] ،صبح جو [۽ هن اهو ٻار هڪ دائي کي ڏنو.
23۽ يعقوب وري ان وٽ ويو ،۽ هوءَ حامله ٿي ،۽ ٻه ٻار ڄايا ،هڪ پٽ ۽ هڪ ڌيءَ ،۽ هن پٽ جو نالو زبولون ۽ ڌيءَ جو نالو دينه
رکيو ،ستين مهيني جي ستين تاريخ تي ،چوٿين هفتي جي ڇهين سال ۾[2134 AM] .
24۽ خداوند راحيل تي رحم ڪيو ،۽ سندس پيٽ کوليو ،۽ هوءَ حامله ٿي ،۽ هڪ پٽ کي جنم ڏنو ،۽ هن سندس نالو يوسف رکيو ،چوٿين
مهيني جي نئين چنڊ تي ،ڇهين سال جي چوٿين هفتي ۾[2134 AM] .
25۽ جڏهن يوسف پيدا ٿيو ،تڏهن يعقوب لابن کي چيو' :مون کي منهنجون زالون ۽ پٽ ڏيو ،۽ مون کي پنهنجي پيءُ اسحاق ڏانهن وڃڻ
ڏيو ،۽ مون کي هڪ گهر ٺاهڻ ڏيو؛ ڇاڪاڻ ته مون اهي سال پورا ڪيا آهن جن ۾ مون توهان جي ٻن ڌيئرن لاءِ توهان جي خدمت ڪئي
آهي ،۽ مان پنهنجي پيءُ جي گهر ويندس'.
26۽ لابن يعقوب کي چيو ته” پنهنجي مزدوري لاءِ مون سان گڏ رهو ۽ منهنجي ڌڻ کي منهنجي لاءِ وري چاريو ۽ پنهنجي مزدوري
وٺو“.
27۽ انهن پاڻ ۾ اتفاق ڪيو ته هو کيس پنهنجي مزدوري طور انهن ٻڪرين ۽ ٻڪرين کي ڏئي جيڪي ڪارا ،چِٽا ۽ اڇا ڄاوا هئا) ،اهي (
سندس مزدوري هونديون.
28۽ سڀني رڍن مان چِٽا ۽ چِٽا ۽ ڪارا ،مختلف نشان هئا ،۽ انهن وري پاڻ جهڙا چِٽا ٻچا پيدا ڪيا ،۽ جيڪي چِٽا هئا اهي سڀ يعقوب جا
هئا ۽ جيڪي نه هئا اهي لابن جا هئا.
29۽ يعقوب جو مال تمام گهڻو وڌي ويو ،۽ هن وٽ ڍڳا ،رڍون ،گڏهه ،اُٺ ،۽ نوڪر ۽ ٻانهيون هيون.
30۽ لابن ۽ سندس پٽ يعقوب تي حسد ڪرڻ لڳا ،۽ لابن سندس رڍون کانئس کسي ورتيون ،۽ کيس بڇڙي نيت سان ڏسڻ لڳو.

باب29

1۽ جڏهن راحيل يوسف کي جنم ڏنو ،لابن پنهنجين رڍن جي ڪترڻ لاءِ ويو؛ ڇاڪاڻ ته اهي هن کان ٽن ڏينهن جي سفر جي مفاصلي تي
هيون.
2۽ يعقوب ڏٺو ته لابن پنهنجين رڍن جي ڪُترڻ وارو آهي ،۽ يعقوب ليا ۽ راحيل کي سڏيو ،۽ انهن سان مهربانيءَ سان ڳالهايو ته اهي
ساڻس گڏ ڪنعان جي ملڪ ۾ اچن.
3ڇاڪاڻ ته هن انهن کي ٻڌايو ته ڪيئن هن خواب ۾ سڀ ڪجهه ڏٺو هو ،ايستائين جو اهو سڀ ڪجهه جيڪو هن کيس چيو هو ته هو
پنهنجي پيءُ جي گهر موٽي وڃي ،۽ انهن چيو ته' :هر جاءِ تي جتي تون ويندين ،اسين تو سان گڏ وينداسين'.
4۽ يعقوب پنهنجي پيءُ اسحاق جي خدا ۽ پنهنجي پيءُ جي پيءُ ابراهيم جي خدا کي برڪت ڏني ،۽ هو اٿيو ۽ پنهنجين زالن ۽ ٻارن تي
سوار ٿيو ،۽ پنهنجو سڀ مال کڻي درياءَ پار ڪري ،جلعاد جي ملڪ ۾ آيو ،۽ يعقوب پنهنجو ارادو لابن کان لڪايو ۽ کيس نہ ٻڌايو.
5۽ چوٿين هفتي جي ستين سال ۾ ،يعقوب پهرين مهيني ۾ ،يعني ايڪويهين تاريخ تي ،گلعاد ڏانهن رخ ڪيو [2135 AM] .۽ لابن سندس
پٺيان لڳو ۽ ٽئين مهيني ۾ ،تيرهين تاريخ تي ،گلعاد جي جبل تي يعقوب کي پڪڙيو.
6۽ خداوند کيس يعقوب کي نقصان پهچائڻ نه ڏنو؛ ڇاڪاڻ ته هو رات جو خواب ۾ هن کي نظر آيو .۽ لابن يعقوب سان ڳالهايو.
7۽ انهن ڏينهن جي پندرهين تاريخ تي يعقوب لابن ۽ انهن سڀني لاءِ دعوت ڪئي جيڪي ساڻس گڏ آيا هئا ،۽ يعقوب ان ڏينهن لابن سان
قسم کنيو ،۽ لابن پڻ يعقوب سان ،ته ڪو به بڇڙي ارادي سان جلعاد جبل پار نه ڪري.
8۽ اتي هن شاهدي لاءِ هڪ ڍير ٺاهيو؛ تنهن ڪري ان جاءِ جو نالو هن ڍير جي نالي تي' گواهيءَ جو ڍير 'رکيو ويو.
9پر ان کان اڳ جو اهي جلعاد جي ملڪ کي رفائيم جو ملڪ سڏيندا هئا؛ ڇاڪاڻ ته اهو رفائيم جو ملڪ هو ،۽ رفائيم) اتي (پيدا ٿيا هئا ،
جن جي ديگهه ڏهه ،نو ،اٺ کان ست هٿ هئي.
10۽ انهن جو علائقو عمون جي اولاد جي ملڪ کان وٺي هرمون جبل تائين هو ،۽ انهن جي بادشاهت جا مرڪز ڪرنيم ،عشتاروت ،
ادرعي ،مسور ۽ بعون هئا.
11۽ خداوند انهن کي انهن جي بڇڙن ڪمن جي ڪري تباهه ڪيو؛ ڇاڪاڻ ته اهي تمام گهڻا بدڪار هئا ،۽ اموري انهن جي جاءِ تي
رهندا هئا ،بڇڙا ۽ گنهگار ،۽ اڄ تائين ڪو به اهڙو ماڻهو ناهي جنهن پنهنجا سڀ گناهه مڪمل ڪيا هجن ،۽ انهن کي زمين تي وڏيڪ
عمر نه ملي.
12۽ يعقوب لابن کي موڪليو ،۽ هو مسوپتاميا ڏانهن هليو ويو ،جيڪو اوڀر جو ملڪ آهي ،۽ يعقوب جلعاد جي ملڪ ڏانهن موٽيو.
13۽ هو نائين مهيني ۾ ،ان جي يارهين تاريخ تي ،يبوق پار ڪري ويو .۽ انهيءَ ڏينهن سندس ڀاءُ عيسو ،هن وٽ آيو ،۽ هن سان صلح
ڪئي ،۽ هن کان وٺي سعير جي ملڪ ڏانهن هليو ويو ،پر يعقوب خيمن ۾ رهيو.
14۽ پنجين هفتي جي پهرين سال ۾ هن جوبلي ۾ [2136] صبح جو [هو اردن پار ڪيو ،۽ اردن جي پار رهڻ لڳو ،۽ هن پنهنجيون رڍون
ڍير جي سمنڊ کان بيت شان ،دوٿان ۽ عقربيم جي ٻيلي تائين چاريون.
15۽ هن پنهنجي پيءُ اسحاق ڏانهن پنهنجي سموري ملڪيت ،ڪپڙا ،کاڌو ،گوشت ،پيئڻ ،کير ،مکڻ ،پنير ۽ وادي جون ڪجھ کجورون
موڪليون.
16۽ پنهنجي ماءُ رِبقه سان پڻ سال ۾ چار ڀيرا ،مهينن جي وقتن جي وچ ۾ ،هٿ ڪرڻ ۽ لڻڻ جي وچ ۾ ،۽ خزان ۽ مينهن) موسم (جي وچ
۾ ۽ سياري ۽ بهار جي وچ ۾ ،ابراهيم جي مناري تائين.
17ڇاڪاڻ تہ اسحاق قسم جي کوهه کان موٽي پنهنجي پيءُ ابراهيم جي مناري تي چڙهي ويو هو ،۽ اتي پنهنجي پٽ عيسو کان الڳ
رهيو.

18چاڪاڻ ته جن ڏينهن ۾ يعقوب ميسوپوٽيميا ڏانهن ويو ،عيسي اسماعيل جي ڌيءَ مهلت سان شادي ڪئي ،۽ هن پنهنجي پيءُ ۽ زالن جا سڀ ڌڻ گڏ ڪيا ،۽ مٿي چڙهي ويو ۽ جبل سعير تي رهڻ لڳو ،۽ پنهنجي پيءُ اسحاق کي قسم جي کوهه تي اڪيلو ڇڏي ويو.
19۽ اسحاق قسم جي کوهه مان مٿي چڙهي ويو ۽ حبرون جي جبلن تي پنهنجي پيءُ ابراهيم جي برج ۾ رهڻ لڳو.
20۽ اتي يعقوب پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ کي وقت بوقت جيڪو ڪجهه موڪليندو هو ،اهو سڀ ڪجهه موڪليندو هو ،جيڪو انهن کي گهربل هو ،۽ انهن پنهنجي پوري دل ۽ پوري جان سان يعقوب کي برڪت ڏني.

باب30

1۽ ڇهين هفتي جي پهرين سال ۾ 2143] صبح جو [هو شڪم جي اوپر ۾ سالم ڏانهن ويو ،چوٿين مهيني ۾ ،سلامتيءَ سان.
2۽ اتي اهي يعقوب جي ڌيءَ دينه کي ،ملڪ جي سردار ،حوي حمور جي پٽ ،شڪم جي گهر ۾ ڪٽي ويا ،۽ هن ان سان لنگهي ويو ۽ ان کي پليت ڪيو ،۽ هوءَ ٻارهن سالن جي ننڍڙي ڇوڪري هئي.
3۽ هن پنهنجي پيءُ ۽ ڀائرن کي عرض ڪيو ته هوءَ کيس شادي ڪرائي وڃي .۽ يعقوب ۽ سندس پٽ شڪم جي ماڻهن کان ناراض ٿيا؛ ڇاڪاڻ ته انهن پنهنجي ڀيڻ دينه کي پليت ڪيو هو ،۽ انهن انهن سان بڇڙي نيت سان ڳالهايو ۽ انهن سان ٺڳي ڪئي ۽ انهن کي ٺڳيو.
4۽ شمعون ۽ لاوي اوچتو شڪم ۾ آيا ۽ شڪم جي سڀني ماڻهن تي سزا ڏني ،۽ انهن سڀني ماڻهن کي قتل ڪيو جيڪي انهن کي اتي مليا ،۽ هڪڙو به اتي نه ڇڏيو :انهن سڀني کي عذاب ۾ ماريو ڇاڪاڻ ته انهن پنهنجي ڀيڻ دينا جي بي عزتي ڪئي هئي.
5۽ اهڙي طرح هاڻي کان پوءِ ٻيهر ائين نه ڪيو وڃي ته اسرائيل جي ڌيءَ کي پليت ڪيو وڃي؛ ڇاڪاڻ ته آسمان ۾ انهن جي خلاف فيصلو مقرر ڪيو ويو آهي ته اهي شڪيم جي سڀني ماڻهن کي تلوار سان تباهه ڪن ڇاڪاڻ ته انهن اسرائيل ۾ بي عزتي ڪئي هئي.
6۽ خداوند انهن کي يعقوب جي پٽن جي هٿن ۾ ڏنو ته جيئن اهي انهن کي تلوار سان مارين ۽ انهن تي سزا لاڳو ڪن ،۽ اهو ٻيهر اسرائيل ۾ نه ڪيو وڃي ته اسرائيل جي ڪنواري کي پليت ڪيو وڃي.
7۽ جيڪڏهن ڪو به اسرائيل ۾ پنهنجي ڌيءَ يا ڀيڻ ڪنهن غير قومن جي نسل جي مرد کي ڏيڻ چاهي ٿو ته ان کي ضرور ماريو وڃي ، ۽ اهي ان کي پٿرن سان مارينداً ،ڇاڪاڻ ته هن اسرائيل ۾ بي عزتي ڪئي آهي .۽ اهي ان عورت کي باهه سان ساڙي ڇڏيندا ،ڇاڪاڻ ته هن پنهنجي پيءُ جي گهر جي نالي جي بي عزتي ڪئي آهي ،۽ هن کي اسرائيل مان ڪڍيو ويندو.
8۽ زمين جي سڀني نسلن جي ڏينهن ۾ اسرائيل ۾ ڪا به زناڪار عورت ۽ ڪا به ناپاڪ شيءِ نه ملي ،ڇاڪاڻ ته اسرائيل خداوند لاءِ پاڪ آهي ،۽ هر ڪو ماڻهو جيڪو ان کي پليت ڪيو آهي ،ضرور مرندو :اهي ان کي پٿرن سان سنگسار ڪندا.
9ڇالاءِ جو آسماني تختين تي بني اسرائيل جي سڀني نسلن لاءِ اهو لکيل ۽ لکيل آهي :جيڪو) ان کي (ناپاڪ ڪندو سو ضرور مرندو ، ۽ کيس پٿرن سان ماريو ويندو.
10۽ هن قانون جي ڪا به حد ناهي ،نه ڪا معافي ،نه ڪا ڪفارو :پر جيڪو ماڻهو پنهنجي ڌيءَ کي پليت ڪيو آهي ،ان کي سڄي اسرائيل مان ڪڍيو ويندو ،ڇاڪاڻ ته هن پنهنجي اولاد مان ڪجهه مولوچ کي ڏنو آهي ،۽ ان کي پليت ڪرڻ لاءِ بي حيائي ڪئي آهي.
11۽ موسيٰ ،تون بني اسرائيل کي حڪم ڪر ۽ انهن کي نصيحت ڪر ته پنهنجون ڌيئرون غير قومن کي نه ڏين ۽ نه ئي پنهنجن پٽن لاءِ غير قومن جي ڌيئرن مان ڪا به شادي ڪن ،ڇاڪاڻ ته اهو خداوند جي نظر ۾ نفرت جوڳو آهي.
12انهيءَ ڪري مون توهان لاءِ شريعت جي لفظن ۾ شڪمي ماڻهن جا سڀ ڪم لکيا آهن ،جيڪي انهن دينه جي خلاف ڪيا هئا ،۽ ڪيئن يعقوب جي پٽن چيو ته' :اسين پنهنجي ڌيءَ کي ڪنهن غير طهر ٿيل مرد کي نه ڏينداسين؛ ڇاڪاڻ ته اهو اسان لاءِ بي عزتي هئي'.
13۽ اِهو بني اسرائيل لاءِ ،۽ انهن لاءِ جيڪي رهندا آهن ،۽ انهن لاءِ جيڪي غير قومن جون ڌيئرون شادي ڪندا آهن ،بدنامي آهي ، ڇاڪاڻ تہ اِهو بني اسرائيل لاءِ ناپاڪ ۽ نفرت جوڳو آهي.
14۽ اسرائيل هن ناپاڪيءَ کان آزاد نه ٿيندو جيڪڏهن ان جي ڪا زال غير قومن جي ڌيئرن مان هجي ،يا هن پنهنجي ڪا ڌيئر ڪنهن اهڙي مرد کي ڏني هجي جيڪو غير قومن مان هجي.
15ڇالاءِ جو وبا تي وبا ايندي ،۽ لعنت تي لعنت ،۽ هر قسم جو فيصلو ۽ وبا ۽ لعنت مٿس ايندي :جيڪڏهن هو هي ڪم ڪري ،يا پنهنجيون اکيون انهن کان لڪائي جيڪي ناپاڪ ڪم ڪن ٿا ،يا انهن کان جيڪي خداوند جي مقدس جاءِ کي ناپاڪ ڪن ٿا ،يا انهن کان جيڪي سندس پاڪ نالي کي ناپاڪ ڪن ٿا) ،ته پوءِ (سڄي قوم گڏجي هن ماڻهوءَ جي سڀني ناپاڪ ۽ ناپاڪ ڪمن جي سزا پوڳيندي.
16۽ اتي ڪنهن به شخص جي طرفداري نه ڪئي ويندي ۽ نه ئي سندس هٿان ميوا ،نذرانا ،ساڙڻ جون قربانيون ۽ چربي ،۽ نه ئي خوشبوءِ جي خوشبوءِ قبول ڪئي ويندي ته جيئن اهي قبول ڪري سگهجن :۽ اسرائيل ۾ هر مرد يا عورت جيڪو مقدس جاءِ کي ناپاڪ ڪري ٿو ،اهو ئي ڪندو.
17انهيءَ ڪري مون توکي حڪم ڏنو آهي ته ،بني اسرائيل کي هن شاهدي ڏي :ڏسو ته شڪمي ۽ انهن جي پٽن جو ڪهڙو حال هو : ڪيئن انهن کي يعقوب جي ٻن پٽن جي حوالي ڪيو ويو ،۽ انهن انهن کي عذاب ۾ ماريو ،۽ اهو انهن لاءِ) سچائي (لاءِ حساب ڪيو ويو ،۽ اهو انهن لاءِ سچائي لاءِ لکيو ويو.
18۽ لاوي جي اولاد کي ڪاهن جي عهدي لاءِ چونڊيو ويو ،۽ لاوي ٿيڻ لاءِ ،ته جيئن اهي اسان وانگر ،هميشه لاءِ خداوند جي خدمت ڪن ،۽ لاوي ۽ سندس پٽ هميشه لاءِ برڪت وارا هجن؛ ڇاڪاڻ ته هو انهن سڀني تي صداقت ۽ انصاف ۽ انتقام وٺڻ لاءِ سرگرم هو جيڪي اسرائيل جي خلاف اٿيا.
19۽ تنهن ڪري اهي آسماني تختين تي سندس حق ۾ شاهدي طور سڀني جي خدا جي اڳيان برڪت ۽ صداقت لکن ٿا:
20۽ اسان کي ياد آهي ته انسان پنهنجي زندگي دوران سال جي هر دور ۾ جيڪو نيڪي ڪئي هئي؛ هڪ هزار نسلن تائين اهي ان کي لکندا ،۽ اهو هن وٽ ۽ هن کان پوءِ سندس اولاد وٽ ايندو ،۽ هو آسماني تختين تي هڪ دوست ۽ هڪ نيڪ انسان جي طور تي لکيل آهي.

21هي سڀ احوال مون توهان لاءِ لکيو آهي ،۽ توهان کي حڪم ڏنو آهي ته بني اسرائيلن کي چئو ته اهي گناهه نه ڪن ۽ نه ئي حڪمن جي ڀڃڪڙي ڪن ۽ نه ئي ان عهد کي ٽوڙين جيڪو انهن لاءِ مقرر ڪيو ويو آهي) ،پر (اهي ان کي پورو ڪن ۽ دوستن طور لکيا وڃن.

22پر جيڪڏهن اهي حد کان لنگهندا ۽ هر طرح سان ناپاڪ ڪم ڪندا ،ته انهن کي آسماني تختين تي دشمنن جي طور تي لکيو ويندو ،۽ انهن کي زندگي جي ڪتاب مان ڪڍيو ويندو ،۽ انهن کي انهن جي ڪتاب ۾ لکيو ويندو جيڪي ناس ڪيا ويندا ۽ انهن سان گڏ جيڪي زمين مان ڪڍيا ويندا.

23۽ جنهن ڏينهن يعقوب جي پٽن شڪم کي قتل ڪيو ،تنهن ڏينهن آسمان ۾ انهن جي حق ۾ هڪ لکت لکي وئي ته انهن نيڪي ۽ صداقت ۽ گنهگارن کان بدلو ورتو ،۽ اهو نعمت لاءِ لکيو ويو.

24۽ انهن پنهنجي پيڻ دينه کي شڪم جي گهر مان ڪڍيو ،۽ شڪم ۾ جيڪي ڪجهه هو ،انهن جي رڍن ،ڍڳن ،گڏهن ،۽ انهن جي سڀني مال ۽ انهن جي سڀني ڌٽن کي قيد ڪري ورتو ،۽ انهن سڀني کي پنهنجي پيءُ يعقوب وٽ آندو.

25۽ هن انهن کي ڇينپيو ڇاڪاڻ ته انهن شهر کي تلوار سان ماريو هو ،ڇاڪاڻ ته هو انهن کان ٻڇندو هو جيڪي ملڪ ۾ رهندا هئا ، يعني ڪنعاني ۽ فرزي.

26۽ شڪم جي آس پاس جي سڀني شهرن تي خداوند جو خوف هو ،۽ اهي يعقوب جي پٽن جي پٺيان نه لڳا ،ڇاڪاڻ ته انهن تي خوف ڇانيل هو.

باب31

1۽ مهيني جي نئين چنڊ تي يعقوب پنهنجي گهر جي سڀني ماڻهن کي چيو' :پاڪ ٿيو ۽ پنهنجا ڪپڙا بدلايو ،۽ اچو ته اٿي بيٿل ڏانهن هلون ، جتي مون ان ڏينهن هن سان واعدو ڪيو هو جڏهن مان پنهنجي ڀاءُ عيسو کان ڀڄي ويو هوس ،ڇاڪاڻ ته هو مون سان گڏ رهيو آهي ۽ مون کي هن ملڪ ۾ سلامتيءَ سان آندو آهي ،۽ توهان انهن اجنبي ديوتائن کي هٽائي ڇڏيو جيڪي توهان ۾ آهن'.

2۽ انهن عجيب بتن کي ۽ جيڪي انهن جي ڪنن ۾ هئا ۽ جيڪي انهن جي ڳچين ۾ هئا ۽ اهي بت جيڪي راحيل پنهنجي پيءُ لابن کان چوري ڪيا هئا ۽ يعقوب کي مڪمل طور تي ڏنا هئا ،انهن کي ڇڏي ڏنو .۽ هن انهن کي ساڙيو ۽ ٽڪر ٽڪر ڪيو ۽ انهن کي تباهه ڪيو ۽ انهن کي شڪم جي ملڪ ۾ هڪ بلوط جي وڻ هيٺان لڪائي ڇڏيو.

3۽ هو ستين مهيني جي نئين چنڊ تي بيت ايل ڏانهن ويو .۽ هن ان جاءِ تي هڪ قربانگاهه ٺاهي جتي هو سمهيو هو ،۽ هن اتي هڪ ٿنڀو ٺهرايو ،۽ هن پنهنجي پيءُ اسحاق کي پيغام موڪليو ته هو پنهنجي قربانيءَ لاءِ ۽ پنهنجي ماءُ ربيڪا کي اچي.

4۽ اسحاق چيو ته' منهنجي پٽ يعقوب کي اچڻ ڏيو ته جيئن مون کي مرڻ کان اڳ کيس ڏسي سگهان'.

5۽ يعقوب پنهنجي پيءُ اسحاق ۽ پنهنجي ماءُ رِبقه وٽ ،پنهنجي پيءُ ابراهيم جي گهر ويو ،۽ پنهنجن ٻن پٽن ،لاوي ۽ يهوداه کي پاڻ سان گڏ وٺي ويو ،۽ پنهنجي پيءُ اسحاق ۽ پنهنجي ماءُ رِبقه وٽ آيو.

6۽ ربيڪا برج کان ٻاهر نڪري آئي ته يعقوب کي چمي ڏئي ۽ کيس ڀاڪر پائي؛ ڇاڪاڻ ته جڏهن هن ٻڌو ته سندس روح تازو ٿي ويو هو ته' ڏس تنهنجو پٽ يعقوب آيو آهي'؛ ۽ هن کيس چمي ڏني.

7۽ هن سندس ٻن پٽن کي ڏٺو ،۽ انهن کي سڃاڻي ورتو ،۽ هن کي چيو' :ڇا هي توهان جا پٽ آهن ،منهنجا پٽ؟ '۽ هن انهن کي ڀاڪر پاتو ۽ انهن کي چمي ڏني ،۽ انهن کي برڪت ڏني ،چيو' :توهان ۾ ابراهيم جو اولاد شاندار ٿيندو ،۽ توهان زمين تي هڪ نعمت ثابت ٿيندا'.

8۽ يعقوب پنهنجي پيءُ اسحاق وٽ ان ڪمري ۾ ويو جتي هو سمهيو هو ،۽ سندس ٻئي پٽ ساڻس گڏ هئا ،۽ هن پنهنجي پيءُ جو هٿ ورتو ۽ جهڪي کيس چمي ڏني ،۽ اسحاق پنهنجي پٽ يعقوب جي ڳچيءَ کي جهليو ۽ سندس ڳچيءَ تي روئيو.

9۽ اسحاق جي اکين کان اوندهه نڪري وئي ،۽ هن يعقوب جي ٻن پٽن ،لاوي ۽ يهودا کي ڏٺو ،۽ هن چيو' :ڇا هي توهان جا پٽ آهن ، منهنجا پٽ؟ ڇاڪاڻ ته اهي توهان وانگر آهن'.

10۽ هن کيس چيو ته اهي سچ پچ سندس پٽ هئا' :۽ تو واقعي ڏٺو آهي ته اهي سچ پچ منهنجا پٽ آهن.'

11۽ اهي سندس ويجهو آيا ،۽ هن مُڙيو ۽ انهن کي چمي ڏني ۽ ٻنهي کي گڏ ڀاڪر پاتو.

12۽ نبوت جو روح سندس وات ۾ لٿو ،۽ هن لاوي کي پنهنجي ساڄي هٿ کان ۽ يهوداه کي پنهنجي کاٻي هٿ کان ورتو.

13۽ هو پهرين لاوي ڏانهن مُڙيو ،۽ پهرين کيس برڪت ڏيڻ لڳو ،۽ کيس چيو :سڀني جو خدا ،سڀني زمانن جو خداوند ،توکي ۽ تنهنجي ٻارن کي سڀني زمانن ۾ برڪت ڏئي.

14۽ خداوند توکي ۽ تنهنجي اولاد کي عظمت ۽ وڏو شان عطا ڪري ،۽ توکي ۽ تنهنجي اولاد کي ،سڀني انسانن مان ،سندس ويجهو اچڻ لاءِ ،حضور جي ملائڪن ۽ پاڪ ماڻهن وانگر ،سندس مقدس جاءِ ۾ خدمت ڪرڻ لاءِ) .به (جيئن اهي ،توهان جي پٽن جو اولاد شان ۽ عظمت ۽ پاڪائي لاءِ هوندو ،۽ هو انهن کي سڀني عمرن لاءِ عظيم بڻائي.

15۽ اهي يعقوب جي سڀني اولادن جا جج ۽ سردار ۽ سردار هوندا؛ اهي خداوند جو ڪلام انصاف سان ڳالهائيندا ،۽ اهي سندس سڀني فيصلن جو انصاف سان فيصلو ڪندا .۽ اهي يعقوب کي منهنجا طريقا ۽ اسرائيل کي منهنجا طريقا ٻڌائيندا .خداوند جي برڪت انهن جي واتن ۾ ڏني ويندي ته جيئن پيارن جي سڀني اولاد کي برڪت ڏين.

16تنهنجي ماءُ تنهنجو نالو ليوي رکيو آهي ،۽ هن تنهنجو نالو صحيح رکيو آهي؛ تون خداوند سان شامل ٿيندين ۽ يعقوب جي سڀني پٽن جو ساٿي ٿيندين؛ سندس دسترخوان تنهنجو هجي ،۽ تون ۽ تنهنجا پٽ ان مان کائو؛ ۽ تنهنجو دسترخوان سڀني نسلن تائين ڀريل رهي ،۽ تنهنجو کاڌو سڀني نسلن تائين گهٽ نه ٿئي.

17۽ جيڪي تو کان نفرت ڪن ٿا ،سي سڀ تنهنجي اڳيان ڪري پون ،۽ تنهنجا سڀ دشمن پاڙ پٽي ناس ٿين؛ ۽ برڪت وارو هجي اهو جيڪو توکي برڪت ڏئي ،۽ لعنت هجي هر قوم جيڪا توکي لعنت ڪري.

18۽ يهودا کي چيائين تہ خداوند توکي طاقت ۽ طاقت ڏئي تہ جيڪي تو کان نفرت ڪن ٿا تن سڀني کي لتاڙي ڇڏين؛ تون ۽ تنهنجو هڪ پٽ يعقوب جي پٽن تي هڪ سردار هوندو .تنهنجو نالو ۽ تنهنجي پٽن جو نالو هر ملڪ ۽ علائقي ۾ پکڙجي ويندو .پوءِ قومون تنهنجي اڳيان ڊڄنديون ،۽ سڀ قومون ڏڪنديون.
19تو ۾ يعقوب جي مدد هوندي ،۽ تو ۾ بني اسرائيل جي نجات ملندي.
20۽ جڏهن تون پنهنجي صداقت جي عزت جي تخت تي ويٺين تہ پوءِ پيارن جي سڀني پٽن جي اولاد لاءِ وڏو امن هوندو؛ برڪت وارو آهي اهو جيڪو توکي برڪت ڏئي ٿو ،۽ جيڪي بہ تو کان نفرت ڪن ٿا ۽ توکي تڪليف ڏين ٿا ۽ توکي لعنت ڏين ٿا ،اهي زمين تان پاڙون پٽي ختم ڪيا ويندا ۽ لعنت ڪئي ويندي.
21۽ پوءِ هن ڦري کيس ڀيهر چميو ۽ ڀاڪر پائي ورتو ،۽ تمام گهڻو خوش ٿيو ،ڇاڪاڻ تہ هن پنهنجي پٽ يعقوب جي پٽن کي سچائيءَ سان ڏٺو هو.
22۽ هو سندس پيرن مان نڪري ويو ۽ هيٺ لهي ڪري کيس سجدو ڪيو ،۽ هن انهن کي برڪت ڏني ۽ اتي رات جو پنهنجي پيءُ اسحاق سان گڏ آرام ڪيو ،۽ انهن خوشيءَ سان کاڌو پيتو.
23۽ هن يعقوب جي ٻن پٽن کي سمهاريو ،هڪ کي ساڄي ۽ ٻئي کي کاٻي پاسي ،۽ اهو هن لاءِ سچائيءَ ۾ شمار ڪيو ويو.
24۽ يعقوب رات جو سڀ ڪجهه پنهنجي پيءُ کي ٻڌايو ،ڪيئن خداوند هن تي وڏي رحم ڪئي هئي ،۽ ڪيئن هن پنهنجي سڀني طريقن ۾ ڪامياب ٿيو هو ،۽ هن کي سڀني برائي کان بچايو هو.
25۽ اسحاق پنهنجي پيءُ ابراهيم جي خدا کي ساراهہ ڏني ،جنهن پنهنجي ٻانهي اسحاق جي اولاد کان پنهنجي رحمت ۽ صداقت کي نہ ڇڏيو هو.
26صبح جو يعقوب پنهنجي پيءُ اسحاق کي اهو نذر ٻڌايو جيڪو هن خداوند سان واعدو ڪيو هو ،۽ اهو رويا جيڪو هن ڏٺو هو ،۽ اهو تہ هن هڪ قربانگاهہ ٺاهي هئي ،۽ اهو تہ هر شيءِ خداوند جي اڳيان قرباني لاءِ تيار هئي جيئن هن واعدو ڪيو هو ،۽ هو کيس گڏهہ تي سوار ڪرڻ آيو هو.
27۽ اسحاق پنهنجي پٽ يعقوب کي چيو تہ" مان تو سان گڏ نہ ٿو وڃي سگهان ،ڇاڪاڻ تہ آءٌ پوڙهو آهيان ۽ رستو برداشت نٿو ڪري سگهان :منهنجا پٽ ،سلامتيءَ سان وڃ؛ ڇو تہ آءٌ اڄ هڪ سوٴ پنجهٺ سالن جو آهيان؛ مان هاڻي سفر نٿو ڪري سگهان؛ پنهنجي ماءُ کي)گڏيءَ تي (چاڙهي ڇڏ ۽ کيس پاڻ سان گڏ وڃڻ ڏي".
28۽ مون کي خبر آهي ،منهنجا پٽ ،تہ تون منهنجي ڪري آيو آهين ،۽ اڄ جو ڏينهن مبارڪ هجي جنهن تي تو مون کي جيئرو ڏٺو آهي ، ۽ مون بہ توکي ڏٺو آهي ،منهنجا پٽ.
29تون ڪامياب ٿئين ۽ پنهنجي نذر پوري ڪرين جيڪا تو نذر ڪئي آهي؛ ۽ پنهنجي نذر کي نہ ٽوڙين؛ ڇو تہ تو کي نذر جي حوالي سان حساب ڏنو ويندو .تنهن ڪري هاڻي ان کي پورو ڪرڻ لاءِ جلدي ڪر ،۽ اهو خوش ٿئي جنهن سڀ ڪجهه ٺاهيو آهي ،جنهن سان تو نذر ڪئي آهي.
30۽ هن ربيڪا کي چيو تہ” پنهنجي پٽ يعقوب سان گڏ هل“؛ ۽ ربيڪا پنهنجي پٽ يعقوب سان گڏ هلي وئي ۽ دبورا بہ ساڻس گڏ ،۽ اهي بيت ايل ۾ آيا.
31۽ يعقوب کي اها دعا ياد آئي جيڪا سندس پيءُ کيس ۽ سندس ٻن پٽن ،لاوي ۽ يهودا کي برڪت ڏني هئي ،۽ هو خوش ٿيو ۽ پنهنجي پيءُ ،ابراهيم ۽ اسحاق جي خدا جي واکاڻ ڪئي.
32۽ هن چيو' :هاڻي مون کي خبر آهي تہ مون کي هڪ دائمي اميد آهي ،۽ منهنجا پٽ پڻ ،سڀني جي خدا جي اڳيان'؛ ۽ اهڙي طرح اهو ٻنهي بابت مقرر ڪيو ويو آهي؛ ۽ اهي ان کي آسماني تختين تي انهن لاءِ هڪ دائمي شاهدي جي طور تي لکن ٿا تہ ڪيئن اسحاق انهن کي برڪت ڏني.

باب32

1۽ هو انهيءَ رات بيت ايل ۾ رهيو ،۽ لاوي خواب ڏٺو تہ انهن کيس ۽ سندس پٽن کي هميشه لاءِ خدا تعاليٰ جو پادري مقرر ڪيو آهي ۽ مقرر ڪيو آهي؛ ۽ هو پنهنجي ننڊ مان جاڳيو ۽ خداوند کي برڪت ڏني.
2۽ يعقوب صبح جو سوير اٿيو ،هن مهيني جي چوڏهين تاريخ تي ،۽ هن سڀني جو ڏهون حصو ڏنو جيڪي هن سان گڏ آيا هئا ،ٻنهي ماڻهن ۽ ڍورن جو ،سون جو ۽ هر برتن ۽ ڪپڙا جو ،ها ،هن سڀني جو ڏهون حصو ڏنو.
3۽ انهن ڏينهن ۾ راحيل پنهنجي پٽ بنيامين سان پيٽ سان ٿي .۽ يعقوب پنهنجي پٽن کي پاڻ کان مٿي ڳڻيو ۽ لاوي خداوند جي حصي ۾ اچي ويو ،۽ سندس پيءُ کيس پادريءَ جا ڪپڙا پارايا ۽ سندس هٿ ڀريا.
4۽ هن مهيني جي پندرهين تاريخ تي ،هن قربان گاهہ تي ڍورن مان چوڏهن ڍڳا ،اٺاويهہ رڍون ،اُنتاليهہ رڍون ،ست ٻڪريون ،۽ ايڪويهہ ٻڪريون قرباني جي قربان گاهہ تي ساڙڻ واري قرباني طور آنديون ،جيڪي خدا جي اڳيان خوشگوار خوشبوءِ لاءِ خوشگوار هيون.
5هي سندس نذرانو هو ،ان نذر جي نتيجي ۾ جيڪو هن قسم کنيو هو تہ هو ڏهون حصو انهن جي ميون جي قربانين ۽ پيئڻ جي نذرن سان گڏ ڏيندو.
6۽ جڏهن باهہ ان کي ساڙي ڇڏيو ،تڏهن هن باهہ تي باهہ تي بخور ساڙيو ،۽ شڪرگذاري جي قرباني لاءِ ٻہ ڳئون ،چار رڍون ،چار رڍون ،چار ٻڪريون ،هڪ سال جون ٻہ رڍون ،۽ ٻہ ٻڪريون؛ ۽ هن ست ڏينهن تائين روزانو ائين ڪيو.
7۽ هو ،سندس سڀئي پٽ ۽ سندس ماڻهو ست ڏينهن تائين اتي خوشيءَ سان کائيندا رهيا ۽ خداوند جي شڪرگذاري ۽ شڪرگذاري ڪندا رهيا ،جنهن کيس سندس سڀني مصيبتن مان نجات ڏني هئي ۽ سندس نذر پوري ڪئي هئي.

8۽ هن سڀني پاڪ جانورن جو ڏهون حصو ڏنو ،۽ ساڙيل قرباني ڏني ،پر ناپاڪ جانور هن پنهنجي پٽ لاوي کي ڏنا) نه ،(۽ هن سڀني ماڻهن جون جانيون کيس ڏنيون.

9۽ لاوي پنهنجي پيءُ يعقوب جي اڳيان پنهنجن ڏهن ڀائرن جي مقابلي ۾ بيت اللحم ۾ ڪاهن جي عهدي کي ختم ڪيو ،۽ هو اتي ڪاهن هو ،۽ يعقوب پنهنجو نذر پورو ڪيو :اهڙي طرح هن ٻيهر ڏهون حصو خداوند کي ڏنو ۽ ان کي پاڪ ڪيو ،۽ اهو سندس لاءِ پاڪ ٿيو.

10۽ انهيءَ ڪري آسماني تختين تي هڪ قانون جي طور تي ڏهين حصي لاءِ مقرر ڪيو ويو آهي ته جيئن سال بہ سال خداوند جي اڳيان ڏهين حصو کائي سگهجي ،ان جاءِ تي جتي اهو چونڊيو ويو آهي ته سندس نالو رهي ،۽ هن قانون لاءِ هميشه لاءِ ڏينهن جي ڪا به حد ناهي.

11هي حڪم انهيءَ لاءِ لکيل آهي ته اهو سال بہ سال پورو ٿئي جڏهن ٻيو ڏهون حصو خداوند جي اڳيان ان جاءِ تي کائي جتي اهو چونڊيو ويو آهي ،۽ هن سال کان ايندڙ سال تائين ان مان ڪجهه به نه بچي.

12چالاءِ جو ان جي سال ۾ ٻج سال جي ٻج جي گڏ ڪرڻ جي ڏينهن تائين کائي ويندو ،۽ شراب شراب جي ڏينهن تائين ،۽ تيل پنهنجي موسم جي ڏينهن تائين.

13۽ جيڪو ڪجهه بچي ۽ پراڻو ٿئي ،ان کي ناپاڪ سمجهيو وڃي :ان کي باهه سان ساڙيو وڃي ،ڇاڪاڻ ته اهو ناپاڪ آهي.

14۽ اهڙيءَ طرح اهي ان کي مقدس جاءِ ۾ گڏجي کائين ،۽ ان کي پراڻو ٿيڻ نه ڏين.

15۽ ڍڳن ۽ رڍن جو سڀ ڏهون حصو خداوند لاءِ پاڪ هوندو ،۽ سندس پادرين جو هوندو ،جيڪي اهي سال بہ سال سندس اڳيان کائيندا؛ ڇاڪاڻ ته آسماني تختين تي ڏهون حصو بابت اهڙي طرح مقرر ۽ اُڪريل آهي.

16۽ ايندڙ رات ،هن مهيني جي 22 هين تاريخ تي ،يعقوب اهو ارادو ڪيو ته اهو هنڌ ٺاهي ،۽ صحن کي ڀت سان گهيرو ڪري ،۽ ان کي پاڪ ڪري ۽ هميشه لاءِ پاڪ ڪري ،پاڻ لاءِ ۽ پنهنجي اولاد لاءِ.

17۽ خداوند رات جو هن کي ظاهر ٿيو ۽ کيس برڪت ڏني ۽ چيو ته' :تنهنجو نالو يعقوب نه سڏيو ويندو ،پر اهي تنهنجو نالو اسرائيل رکندا'.

18۽ هن کيس ٻيهر چيو' :مان خداوند آهيان جنهن آسمان ۽ زمين کي پيدا ڪيو ،۽ مان توکي وڌائيندس ۽ توکي تمام گهڻو وڌائيندس ،۽ بادشاهه تو مان نڪرندا ،۽ اهي هر هنڌ جتي به انسان جا پير پيا آهن اتي انصاف ڪندا'.

19۽ مان تنهنجي اولاد کي سڄي زمين ڏيندس جيڪا آسمان هيٺ آهي ،۽ اهي سڀني قومن جي خواهشن مطابق فيصلو ڪندا ،۽ ان کان پوءِ اهي سڄي زمين جو قبضو حاصل ڪندا ۽ هميشه لاءِ ان جو وارث ٿيندا.

20۽ جڏهن هو ساڻس ڳالهائي چڪو تہ هو ڪانئس مٿي هليو ويو ۽ يعقوب ڏسندي رهيو جيستائين هو آسمان ڏانهن چڙهي ويو.

21۽ هن رات جي خواب ۾ ڏٺو ،۽ هڪ ملائڪ آسمان مان هيٺ لهي آيو ،جنهن جي هٿن ۾ ست تختيون هيون ،۽ هن اهي يعقوب کي ڏنيون ،۽ هن انهن کي پڙهيو ۽ اهو سڀ ڪجهه ڄاڻي ورتو جيڪو ان ۾ لکيل هو جيڪو هن ۽ سندس پٽن سان سڀني عمرن تائين ٿيندو.

22۽ هن کيس اهو سڀ ڪجهه ڏيکاريو جيڪو تختين تي لکيل هو ،۽ کيس چيو' :هن جاءِ کي نه ٺاهيو ،۽ ان کي دائمي مقدس جاءِ نه بڻايو ،۽ هتي نه رهو؛ ڇاڪاڻ ته هي جڳهه ناهي .پنهنجي پيءُ ابراهيم جي گهر وڃ ۽ پنهنجي پيءُ اسحاق سان گڏ پنهنجي پيءُ جي وفات جي ڏينهن تائين رهو'.

23چالاءِ جو مصر ۾ تون سلامتيءَ سان مرندين ،۽ هن ملڪ ۾ توکي عزت سان پنهنجي پيءُ ڏاڏي جي قبر ۾ ،ابراهيم ۽ اسحاق سان گڏ دفن ڪيو ويندو.

24ڊڄ نه ،ڇو ته جيئن تو ڏٺو ۽ پڙهيو آهي ،تيئن ئي سڀ ڪجهه ٿيندو؛ ۽ تون هر شيءِ جيئن ڏٺو ۽ پڙهيو آهي ،تيئن لک.

25۽ يعقوب چيو تہ' خداوند ،جيڪو ڪجهہ مون پڙهيو ۽ ڏٺو آهي ،سو مون کي ڪيئن ياد رهندو؟ '۽ هن کيس چيو تہ' مان سڀ ڪجهہ توکي ياد ڏياريندس'.

26۽ هو ان کان مٿي هليو ويو ،۽ هو پنهنجي ننڊ مان جاڳيو ،۽ هن کي اهو سڀ ڪجهه ياد آيو جيڪو هن پڙهيو ۽ ڏٺو هو ،۽ هن اهي سڀ لفظ لکيا جيڪي هن پڙهيا ۽ ڏٺا هئا.

27۽ هن اتي ٻيو ڏينهن ملهايو ،۽ ان تي اڳئين ڏينهن جي قربانين جي مطابق قرباني ڪئي ،۽ ان جو نالو' اضافو 'رکيو ،ڇاڪاڻ ته هي ڏينهن شامل ڪيو ويو ۽ اڳئين ڏينهن کي هن' عيد 'سڏيو.

28۽ اهڙيءَ طرح اهو ظاهر ٿيو ته اهو هجڻ گهرجي ،۽ اهو آسماني تختين تي لکيل آهي :تنهن ڪري هن تي اهو ظاهر ڪيو ويو ته هو ان کي ملهائي ،۽ ان کي عيد جي ستن ڏينهن ۾ شامل ڪري.

29۽ ان جو نالو' اضافو 'رکيو ويو ،ڇاڪاڻ ته اهو عيد جي ڏينهن ۾ ،سال جي ڏينهن جي تعداد جي مطابق لکيو ويو هو.

30۽ رات جو ،هن مهيني جي تيويهين تاريخ تي ،دبيورا ربيڪا جي دائي مري وئي ،۽ انهن کيس شهر جي هيٺان درياءَ جي بلوط جي هيٺان دفن ڪيو ،۽ هن هن جڳهه جو نالو' دبيورا جي درياءَ '۽ بلوط جي وڻ جو نالو' دبيورا جي ماتم جو بلوط 'رکيو.

31۽ ربيڪا پنهنجي پيءُ اسحاق وٽ پنهنجي گهر موٽي وئي ،۽ يعقوب هن جي هٿان رڍون ،رڍون ۽ ٻڪريون موڪليون ته جيئن هوءَ سندس پيءُ لاءِ کاڌو تيار ڪري جيئن هو چاهي ٿو.

32۽ هو پنهنجي ماءُ جي پٺيان هليو ويو جيستائين هو ڪبرطان جي ملڪ ۾ نه آيو ،۽ اتي رهڻ لڳو.

33۽ راحيل رات جو پٽ کي جنم ڏنو ،۽ ان جو نالو' منهنجي ڏک جو پٽ 'رکيو؛ ڇاڪاڻ ته هن ان کي جنم ڏيڻ ۾ ڏک برداشت ڪيو :پر سندس پيءُ هن جوبلي جي ڇهين هفتي جي پهرين اٺين مهيني جي يارهين تاريخ تي سندس نالو بنيامين رکيو[2143 AM] .

34۽ راحيل اتي مري وئي ۽ کيس اِفرات جي ملڪ ۾ دفن ڪيو ويو ،جيڪو بيت لحم آهي ،۽ يعقوب راحيل جي قبر تي ،سندس قبر جي مٿان رستي تي هڪ ٿنڀو ٺاهيو.

باب33

1۽ يعقوب هليو ويو ۽ مگدلادريف جي ڏکڻ ۾ رهڻ لڳو .۽ هو پنهنجي پيءُ اسحاق وٽ ،هو ۽ سندس زال ليا ،ڏهين مهيني جي نئين چنڊ تي
ويو.
2۽ روبن ،بلها ،راحيل جي ٻانهي ،پنهنجي پيءُ جي ڏيءَ ،کي هڪڙي ڳجهي جاءِ تي پاڻيءَ ۾ غسل ڪندي ڏٺو ،۽ کيس ان سان پيار ٿيو.
3۽ هو رات جو پاڻ کي لڪي ويو ،۽ هو] رات جو [بلها جي گهر ۾ داخل ٿيو ،۽ هن کي پنهنجي گهر ۾ بستري تي اڪيلي سمهيل ڏٺو.
4۽ هو ان سان گڏ سمهيو ،۽ هوءَ جاڳي ۽ ڏٺائين ،۽ روبن هن سان گڏ بستري تي پيو هو ،۽ هن پنهنجي چادر جي ڪناري کي لاهي ڇڏيو
۽ هن کي پڪڙيو ،۽ رڙ ڪئي ۽ ڏٺو ته اهو روبن هو.
5۽ هوءَ هن جي ڪري شرمسار ٿي ،۽ پنهنجو هٿ هن کان ڇڏائي ڇڏيو ،۽ هو ڀڄي ويو.
6۽ هوءَ انهيءَ ڳالهه تي تمام گهڻو روئي ،۽ ڪنهن کي به نه ٻڌائي.
7۽ جڏهن يعقوب موٽي آيو ۽ هن کي ڳوليو ،ته هن کيس چيو ته' :مان تنهنجي لاءِ پاڪ نه آهيان ،چاڪاڻ ته مان تنهنجي طرفان پليت ٿي
چڪي آهيان؛ چاڪاڻ ته روبين مون کي پليت ڪيو آهي ،۽ رات جو مون سان ليٽيو آهي ،۽ مان سمهي رهيس ،۽ مون کي خبر نه پئي
جيستائين هن منهنجو ڪپڙو لاهي مون سان سمهيو'.
8۽ يعقوب روبن تي تمام گهڻو ڪاوڙيو ،چاڪاڻ ته هن بلها سان ليٽيو هو ،چاڪاڻ ته هن پنهنجي پيءُ جو ڳچيءَ کي لاهي ڇڏيو هو.
9۽ يعقوب وري سندس ويجهو نه آيو چاڪاڻ ته روبن هن کي پليت ڪيو هو .۽ جيڪو به پنهنجي پيءُ جي چادر کي لاهي ٿو ،اهو تمام
بڇڙو ڪم آهي ،چاڪاڻ ته هو خداوند جي نظر ۾ نفرت جوڳو آهي.
10انهيءَ ڪري آسماني تختين تي لکيل ۽ مقرر ٿيل آهي ته ڪو به ماڻهو پنهنجي پيءُ جي زال سان صحبت نه ڪري ۽ پنهنجي پيءُ جي
ڪپڙي کي نه کولي ،چاڪاڻ ته اهو ناپاڪ آهي :اهي ضرور گڏجي مرندا ،اهو مرد جيڪو پنهنجي پيءُ جي زال سان صحبت ڪري ٿو
۽ عورت پڻ ،چاڪاڻ ته انهن زمين تي ناپاڪ ڪم ڪيو آهي.
11۽ اسان جي خدا جي اڳيان ان قوم ۾ ڪا به شيءِ ناپاڪ نه هوندي جنهن کي هن پنهنجي ملڪيت طور چونڊيو آهي.
12۽ وري ،ٻيو پيرو لکيل آهي' :لعنت هجي ان تي جيڪو پنهنجي پيءُ جي زال سان صحبت ڪري ،چاڪاڻ ته هن پنهنجي پيءُ جي
شرم کي ظاهر ڪيو آهي'؛ ۽ خداوند جي سڀني پاڪ ماڻهن چيو ته' ائين ٿئي ،ائين ٿئي'.
13۽ تون ،موسيٰ ،بني اسرائيل کي حڪم ڪر ته اهي هن حڪم تي عمل ڪن؛ چاڪاڻ ته ان ۾ موت جي سزا شامل آهي؛ ۽ اهو ناپاڪ
آهي ،۽ ان ماڻهوءَ لاءِ ڪفارو هميشه لاءِ ناهي جيڪو اهو ڪم ڪيو آهي ،پر ان کي ماريو وڃي ۽ قتل ڪيو وڃي ،۽ پٿرن سان ماريو
وڃي ،۽ اسان جي خدا جي ماڻهن جي وچ مان ڪڍي ڇڏيو وڃي.
14چالاءِ   جو جيڪو بہ بني اسرائيل ۾ ائين ڪري ٿو ،تنهن کي زمين تي هڪ ڏينهن بہ جيئرو رهڻ جي اجازت نہ آهي ،چاڪاڻ   تہ
اهو نفرت انگيز ۽ ناپاڪ آهي.
15۽ اهي ائين نه چون ته :روبن کي زندگي ۽ معافي ڏني وئي جڏهن هو پنهنجي پيءُ جي ڪنواري سان گڏ رهيو ،۽ ان کي به جيتوڻيڪ
هن جو مڙس هو ،۽ هن جو مڙس يعقوب ،سندس پيءُ ،اجا تائين جيئرو هو.
16چاڪاڻ ته ان وقت تائين سڀني لاءِ مڪمل طور تي حڪم ،فيصلو ۽ شريعت ظاهر نه ڪئي وئي هئي ،پر توهان جي ڏينهن ۾) اهو
ظاهر ڪيو ويو آهي (موسمن ۽ ڏينهن جي قانون جي طور تي ،۽ دائمي نسلن لاءِ هڪ دائمي قانون جي طور تي.
17۽ هن قانون لاءِ ڏينهن جو ڪو به خاتمو ناهي ،۽ نه ئي ان لاءِ ڪو ڪفارو آهي ،پر انهن ٻنهي کي قوم جي وچ ۾ پاڙون پٽيو وڃي :
جنهن ڏينهن انهن اهو ڪيو ،ان ڏينهن تي اهي انهن کي قتل ڪندا.
18۽ تون ،موسيٰ ،بني اسرائيل لاءِ) ان کي (لک ته جيئن اهي ان تي عمل ڪن ،۽ انهن لفظن مطابق عمل ڪن ،۽ موت جو گناهه نه
ڪن؛ چاڪاڻ ته خداوند اسان جو خدا جج آهي ،جيڪو ماڻهن جو احترام نٿو ڪري ۽ تحفا قبول نٿو ڪري.
19۽ انهن کي عهد جا اهي لفظ ٻڌاءِ ،ته جيئن اهي ٻڌن ۽ عمل ڪن ،۽ انهن جي حفاظت ڪن ،۽ تباهه نه ٿين ۽ زمين مان اُڇلجي نه وڃن؛
چاڪاڻ ته ناپاڪي ،نفرت ،۽ آلودگي ۽ آلودگي اهي سڀ آهن جيڪي اسان جي خدا جي اڳيان زمين تي اهو ڪن ٿا.
20۽ زمين تي جيڪي زناڪاري ڪندا آهن ان کان وڌو ڪو به گناهه ناهي؛ چاڪاڻ ته اسرائيل خداوند پنهنجي خدا جي لاءِ هڪ پاڪ
قوم آهي ،۽ هڪ وارث قوم آهي ،۽ هڪ پادري ۽ شاهي قوم آهي ۽) پنهنجي (ملڪيت لاءِ آهي؛ ۽ پاڪ قوم جي وچ ۾ اهڙي ڪا به
ناپاڪي ظاهر نه ٿيندي.
21۽ هن ڇهين هفتي جي ٽئين سال ۾ 2145] صبح جو [يعقوب ۽ سندس سڀئي پٽ ويا ۽ ابراهيم جي گهر ۾ ،سندس پيءُ اسحاق ۽ سندس
ماءُ ربيڪا جي ويجهو رهڻ لڳا.
22۽ يعقوب جي پٽن جا نالا هي هئا :پهريون پٽ روبين ،شمعون ،لاوي ،يهودا ،اشڪار ،زبولون ،ليا جا پٽ؛ ۽ راحيل جا پٽ يوسف ۽
بنيامين؛ ۽ بلها جا پٽ دان ۽ نفتالي؛ ۽ زلفه جا پٽ جاد ۽ آشر؛ ۽ ليا جي ڌيءَ دينه ،جيڪا يعقوب جي اڪيلي ڌيءَ هئي.
23۽ اهي آيا ۽ اسحاق ۽ ربيڪا کي سجدو ڪيو ،۽ جڏهن انهن انهن کي ڏٺو ته انهن يعقوب ۽ سندس سڀني پٽن کي برڪت ڏني ،۽ اسحاق
تمام گهڻو خوش ٿيو ،چاڪاڻ ته هن پنهنجي ننڍي پٽ يعقوب جي پٽن کي ڏٺو ۽ انهن کي برڪت ڏني.

باب34

1۽ هن چاليهين جوبلي جي هن هفتي جي ڇهين سال ۾] صبح جو [2148 يعقوب پنهنجن پٽن کي پنهنجون رڍون چارڻ لاءِ موڪليو ،۽
پنهنجن نوڪرن کي انهن سان گڏ شڪم جي چراگاهن ڏانهن موڪليو.
2۽ امورين جا ست بادشاهه انهن جي خلاف گڏ ٿيا ،انهن کي مارڻ لاءِ ،پاڻ کي وڻن هيٺان لڪائڻ لاءِ ،۽ انهن جي ڍورن کي لٽڻ لاءِ.
3۽ يعقوب ،لاوي ،يهودا ۽ يوسف پنهنجي پيءُ اسحاق سان گڏ گهر ۾ هئا؛ چاڪاڻ ته سندس روح غمگين هو ،۽ اهي کيس ڇڏي نه سگهيا :
۽ بنيامين ننڍو هو ،۽ انهي سبب پنهنجي پيءُ سان گڏ رهيو.

4۽ اتي تافو جا بادشاهه ۽ اريسا جا بادشاهه ۽ سيراگان جا بادشاهه ۽ سيلو جا بادشاهه ۽ گاس جا بادشاهه ۽ بيتورون جو بادشاهه ۽ معنيساڪرير جو بادشاهه ۽ اهي سڀ جيڪي انهن جبلن ۾ رهن ٿا) ۽ (جيڪي ڪنعان جي ملڪ ۾ ٻيلن ۾ رهن ٿا ،آيا.

5۽ انهن يعقوب کي اها خبر ڏني تہ" ڏسو ،امورين جي بادشاهن اوهان جي پٽن کي گهيرو ڪيو آهي ۽ سندن ڍورن کي لُٽيو آهي".

6پوءِ هو پنهنجي گهر مان نڪتو ،هو ۽ سندس ٽي پٽ ۽ سندس پيءُ جا سڀ نوڪر ۽ پنهنجا نوڪر ،۽ ڇهن هزار تلوارن سان انهن جي خلاف نڪتو.

7۽ هن انهن کي شڪم جي چراگاهن ۾ قتل ڪيو ،۽ جيڪي ڀڄي ويا هئا انهن جو پيڇو ڪيو ،۽ هن انهن کي تلوار جي ڌڙ سان قتل ڪيو ، ۽ هن' اريسا ،تافو ،ساريگن ،سيلو ،اماني-ساڪرير ۽ گاگاس 'کي قتل ڪيو ،۽ هن پنهنجا ڌڻ واپس ورتا.

8۽ هن انهن تي غالب آيو ،۽ انهن تي خراج لاڳو ڪيو ته اهي کيس خراج ادا ڪن ،انهن جي زمين جا پنج ميوا ،۽ هن رابيل ۽ تمناتار تعمير ڪيا.

9۽ هو سلامتيءَ سان موٽي آيو ،۽ انهن سان صلح ڪيائين ،۽ اهي سندس غلام رهيا ،جيستائين ان ڏينهن تائين جو هو ۽ سندس پٽ مصر ڏانهن ويا.

10۽ هن هفتي جي ستين سال ۾ 2149] صبح جو [هن يوسف کي پنهنجي گهر کان شڪم جي ملڪ ڏانهن موڪليو ته جيئن هو پنهنجن ڀائرن جي ڀلائي بابت ڄاڻ حاصل ڪري سگهي ،۽ هن انهن کي دوتان جي ملڪ ۾ ڳولي لڌو.

11۽ انهن ساڻس دغا ڪئي ،۽ سندس خلاف سازش ڪئي ته کيس قتل ڪن ،پر پنهنجو خيال بدلائي ،انهن کيس اسماعيلي واپارين کي وڪڻي ڇڏيو ،۽ اهي کيس مصر ۾ وٺي آيا ،۽ انهن کيس فرعون جي خواجه ،بورچيخاني جي سردار ،ايلو شهر جي پادري ،پوٽيفار کي وڪڻي ڇڏيو.

12۽ يعقوب جي پٽن هڪ ٻڪري ذبح ڪئي ،۽ يوسف جي چادر کي رت ۾ ٻوڙيو ،۽ ستين مهيني جي ڏهين تاريخ تي پنهنجي پيءُ يعقوب ڏانهن موڪليو.

13۽ هو سڄي رات سوڳ ڪندو رهيو ،ڇاڪاڻ ته اهي شام جو ان وٽ کڻي آيا هئا ،۽ هو پنهنجي موت جي غم ۾ بخار ۾ تپي ويو ،۽ هن چيو ته' :هڪ بڇڙو جانور يوسف کي کائي ويو آهي'؛ ۽ سندس گهر جا سڀئي ميمبر] ان ڏينهن سان گڏ ماتم ڪندا هئا ،۽ اهي [سڄو ڏينهن هن سان گڏ غمگين ۽ ماتم ڪندا هئا.

14۽ سندس پٽ ۽ ڌيءَ کيس تسلي ڏيڻ لاءِ اٿيا ،پر هن پنهنجي پٽ لاءِ تسلي وٺڻ کان انڪار ڪيو.

15۽ انهيءَ ڏينهن بلها ٻڌو ته يوسف مري ويو آهي ،۽ هوءَ سندس سوڳ ۾ مري وئي ،۽ هوءَ قفراتف ۾ رهي ٿي ،۽ سندس ڌيءَ دينه پڻ يوسف جي مرڻ کان پوءِ مري وئي.

16۽ هڪ مهيني ۾ اسرائيل تي اهي ٽي ماتم آيا .۽ انهن بلها کي راحيل جي قبر جي سامهون دفن ڪيو ،۽ سندس ڌيءَ دينه کي به ،انهن اتي دفن ڪيو.

17۽ هو هڪ سال يوسف لاءِ سوگ ڪندو رهيو ،۽ نه رڪيو ،ڇاڪاڻ ته هن چيو ته مون کي پنهنجي پٽ لاءِ سوگ ڪرڻ لاءِ قبر ۾ وڃڻ ڏيو.

18انهيءَ ڪري بني اسرائيل لاءِ اهو مقرر ڪيو ويو آهي ته اهي ستين مهيني جي ڏهين تاريخ تي پاڻ کي ڏک ڏين - جنهن ڏينهن اها خبر سندس پيءُ يعقوب کي پهتي جيڪا هن کي يوسف لاءِ روئڻ تي مجبور ڪيو هو - ته اهي سال ۾ هڪ ڀيرو ستين مهيني جي ڏهين تاريخ تي هڪ ٻڪري سان پاڻ لاءِ ڪفارو ڏين؛ ڇاڪاڻ ته انهن پنهنجي پيءُ جي سندس پٽ يوسف لاءِ پيار کي غمگين ڪيو هو.

19۽ هي ڏينهن مقرر ڪيو ويو آهي ته جيئن اهي ان تي پنهنجن گناهن ،پنهنجن سڀني گناهن ۽ پنهنجن سڀني غلطين لاءِ افسوس ڪن ،ته جيئن اهي سال ۾ هڪ ڀيرو ان ڏينهن پاڻ کي پاڪ ڪري سگهن.

20۽ يوسف جي مرڻ کان پوءِ ،يعقوب جي پٽن پاڻ ۾ شاديون ڪيون :روبن جي زال جو نالو' عده 'هو؛ ۽ شمعون جي زال جو نالو' ادلبا ' هو ،هڪ ڪنعاني؛ ۽ ليوي جي زال جو نالو' ملڪا 'هو ،جيڪا ارام جي ڌيئرن مان هئي ،۽ تارح جي پٽن جي نسل مان هئي؛ ۽ يهوداه جي زال جو نالو بتسوئل هو ،هڪ ڪنعاني؛ ۽ اشڪار جي زال جو نالو' حزقه 'هو ،۽ زبولون جي زال جو نالو' نعيمان 'هو؛ ۽ دان جي زال جو نالو' عجل 'هو ،۽ نفتالي جي زال جو نالو' رسو 'هو ،جيڪا ميسوپوٽيميا جي هئي؛ ۽ جاد جي زال جو نالو' مڪاح 'هو؛ ۽ آشر جي زال جو نالو' يُونا 'هو؛ ۽ يوسف جي زال جو نالو' اسنات 'هو ،جيڪا مصري هئي؛ ۽ بنيامين جي زال جو نالو' يَياساڪا 'هو.

21۽ شمعون توبه ڪئي ،۽ پنهنجن ڀائرن وانگر ميسوپوٽيميا مان ٻي زال شادي ڪئي.

باب35

1۽ پنجيتاليهين جوبلي جي پهرين هفتي جي پهرين سال ۾ 2157] صبح جو [ربيڪا پنهنجي پٽ يعقوب کي سڏيو ۽ کيس حڪم ڏنو ته هو پنهنجي پيءُ ۽ ڀاءُ جي حوالي سان ،ته هو پنهنجي سڄي زندگي انهن جي عزت ڪري.

2۽ يعقوب چيو تہ" مان سڀ ڪجهہ ڪندس جيئن تو مون کي حڪم ڏنو آهي؛ ڇالاءِ جو اها ڳالهہ منهنجي لاءِ عزت ۽ عظمت ۽ خداوند جي آڏو صداقت هوندي تہ آءٌ انهن جو احترام ڪريان".

3۽ تون پڻ ،ماءُ ،منهنجي پيدائش کان وٺي اڄ تائين ،منهنجا سڀ ڪم ۽ منهنجي دل ۾ جيڪو آهي ،ڄاڻين ٿي ،ته مان هميشه سڀني لاءِ سٺو سوچيان ٿو.

4۽ مان ڪيئن نه اهو ڪم ڪريان جيڪو تو مون کي حڪم ڏنو آهي ،ته مان پنهنجي پيءُ ۽ ڀاءُ جي عزت ڪريان!

5ماءُ ،مون کي ٻڌاءِ ته تو مون ۾ ڪهڙي بڇڙائي ڏٺي آهي ۽ مان ان کان منهن موڙيندس ،۽ مون تي رحم ٿيندو.

6۽ هن کيس چيو' :منهنجا پٽ ،مون پنهنجي سڄي زندگي ۾ تو ۾ ڪو به بڇڙو نه ڏٺو آهي پر) صرف (صحيح ڪم .۽ تڏهن به مان توکي سچ ٻڌايان ٿو ،منهنجا پٽ :مان هن سال مرندس ،۽ مان هن سال پنهنجي زندگي ۾ نه رهندس؛ ڇاڪاڻ ته مون پنهنجي موت جو ڏينهن

خواب ۾ ڏنو آهي ،ته مان هڪ سو پنجاهه سالن کان وڌيڪ نه رهندس :۽ ڏسو مون پنهنجي زندگي جا سڀ ڏينهن پورا ڪيا آهن جيڪي مون کي جيئڻو آهي'.

7۽ يعقوب پنهنجي ماءُ جي لفظن تي کلڻ لڳو .چاڪاڻ ته سندس ماءُ کيس چيو هو ته هوءَ مرڻ گهرجي؛ ۽ هوءَ پنهنجي طاقت جي مالڪيءَ ۾ سندس سامهون ويٺي هئي ،۽ هوءَ پنهنجي طاقت ۾ ڪمزور نه هئي؛ چاڪاڻ ته هوءَ اندر ۽ ٻاهر ويندي هئي ۽ ڏسندي هئي ،۽ سندس ڏند مضبوط هئا ،۽ ڪابه بيماري هن جي سڄي زندگي ۾ هن کي نه ڇُهي هئي.

8۽ يعقوب کيس چيو ته” اي ماءُ ،جيڪڏهن منهنجا ڏينهن تنهنجي حياتيءَ جي ڏينهن جي ويجهو اچن ۽ منهنجي طاقت تنهنجي طاقت وانگر مون سان گڏ رهي ته مان برڪت وارو آهيان :۽ تون نه مرندين ،چاڪاڻ ته تون پنهنجي موت تي مون سان مذاق ڪري رهي آهين“.

9۽ هوءَ اسحاق وٽ وئي ۽ کيس چيو” :مان توکي هڪ درخواست ڪيان ٿي :عيسو کي قسم کڻ ته هو يعقوب کي نقصان نه پهچائيندو ۽ نه ئي دشمني سان سندس پيڇو ڪندو؛ چاڪاڻ ته تون ڄاڻين ٿو ته عيسو جا خيال سندس جوانيءَ کان ئي خراب آهن ،۽ هن ۾ ڪا به نيڪي ناهي؛ چاڪاڻ ته هو چاهي ٿو ته تنهنجي مرڻ کان پوءِ کيس ماري ڇڏي.

10۽ تون سڀ ڪجهه ڄاڻين ٿو جيڪو هن پنهنجي ڀاءُ يعقوب جي هاران وڃڻ کان وٺي اڄ ڏينهن تائين ڪيو آهي :ڪيئن هن اسان کي پنهنجي پوري دل سان ڇڏي ڏنو آهي ،۽ اسان سان بڇڙائي ڪئي آهي؛ هن توهان جا ٻڪريون پاڻ وٽ رکيا آهن ،۽ توهان جي سامهون کان توهان جو سڀ مال کڻي ويا آهن.

11۽ جڏهن اسان کيس منٿ ڪئي ته جيڪو اسان جو هو ،تڏهن هن هڪ اهڙي ماڻهوءَ وانگر ڪيو جيڪو اسان تي رحم ڪري رهيو هو.

12۽ هو توهان جي خلاف ڪاوڙيل آهي ڇو ته توهان پنهنجي ڪامل ۽ سچي پٽ يعقوب کي برڪت ڏني آهي؛ چاڪاڻ ته هن ۾ ڪا به بڇڙائي ناهي پر صرف نيڪي آهي ،۽ جڏهن کان هو هاران کان آيو آهي اڄ تائين هن اسان کان ڪجهه به نه لُٽيو آهي ،چاڪاڻ ته هو اسان کي هر شيءِ ان جي وقت تي آڻيندو آهي ،۽ جڏهن اسان سندس هٿ کڻون ٿا ته هو پنهنجي پوري دل سان خوش ٿئي ٿو ۽ هو اسان کي برڪت ڏئي ٿو ،۽ هاران کان اچڻ کان وٺي اڄ تائين اسان کان جدا نه ٿيو آهي ،۽ هو اسان جي عزت ڪندي هميشه گهر ۾ اسان سان گڏ رهي ٿو.

13۽ اسحاق کيس چيو' :مان پڻ يعقوب جي ڪمن کي ڄاڻان ٿو ۽ ڏسان ٿو جيڪو اسان سان گڏ آهي ،ته هو پنهنجي پوري دل سان اسان جي عزت ڪري ٿو؛ پر مون اڳ ۾ يعقوب کان وڌيڪ عيسو سان پيار ڪيو ،چاڪاڻ ته هو پهريون پٽ هو؛ پر هاڻي مان يعقوب کي عيسو کان وڌيڪ پيار ڪريان ٿو ،چاڪاڻ ته هن ڪيترائي بڇڙا ڪم ڪيا آهن ،۽ هن ۾ ڪا به صداقت ناهي ،چاڪاڻ ته هن جا سڀ طريقا بي انصافي ۽ تشدد آهن] ،۽ هن جي چوڌاري ڪا به صداقت ناهي[.

14۽ هاڻي منهنجي دل سندس سڀني ڪمن جي ڪري پريشان آهي ،۽ نه ته هو ۽ نه ئي سندس اولاد بچي سگهندو ،چاڪاڻ ته اهي اهي آهن جيڪي زمين تان تباهه ڪيا ويندا ۽ جيڪي آسمان هيٺان اُڇلايا ويندا ،چاڪاڻ ته هن ابراهيم جي خدا کي ڇڏي ڏنو آهي ۽ پنهنجين زالن ۽ انهن جي ناپاڪي ۽ انهن جي غلطي کان پوءِ ،هو ۽ سندس اولاد.

15۽ تون مون کي حڪم ڪر ته کيس قسم کڻائي ته هو پنهنجي ڀاءُ يعقوب کي نه ماريندو؛ جيتوڻيڪ هو قسم کڻندو ته هو پنهنجي قسم تي قائم نه رهندو ،۽ هو نيڪي نه پر رڳو برائي ڪندو.

16پر جيڪڏهن هو پنهنجي ڀاءُ يعقوب کي مارڻ چاهي ٿو ته کيس يعقوب جي حوالي ڪيو ويندو ،۽ هو سندس هٿن مان نه بچندو ،]چاڪاڻ ته هو سندس هٿن ۾ لهي ويندو[.

17۽ يعقوب جي ڪري نه ڊڄ ،چاڪاڻ ته يعقوب جو سرپرست عظيم ۽ طاقتور ۽ عزت وارو آهي ،۽ عيسو جي سرپرست کان وڌيڪ ساراهيو ويندو آهي.

18۽ رِبقه عيسو کي سڏائي موڪليو ۽ هو وٽس آيو ،۽ هن کيس چيو ته” منهنجا پٽ ،مون کي توسان هڪ عرض ڪرڻو آهي ،۽ تون واعدو ڪر ،منهنجا پٽ ،اهو ڪرڻ جو“.

19۽ هن چيو' :مان سڀ ڪجهه ڪندس جيڪو تون مون کي چوندين ،۽ مان تنهنجي درخواست کان انڪار نه ڪندس'.

20۽ هن کيس چيو' :مان توهان کي عرض ڪريان ٿي ته جنهن ڏينهن مان مرندس ،توهان مون کي اندر وٺي وڃو ۽ مون کي پنهنجي پيءُ جي ماءُ ساره جي ڀرسان دفن ڪريو ،۽ توهان ۽ يعقوب هڪ ٻئي سان پيار ڪندا ۽ نه ئي هڪ ٻئي جي خلاف برائي جي خواهش ڪندا ، پر صرف باهمي پيار ،۽) ته جيئن (توهان خوشحال ٿيو ،منهنجا پٽ ،۽ ملڪ جي وچ ۾ عزت ڪئي ويندي ،۽ ڪو به دشمن توهان تي خوش نه ٿيندو ،۽ توهان سڀني جي نظر ۾ نعمت ۽ رحمت هوندا جيڪي توهان سان پيار ڪندا آهن'.

21۽ هن چيو ته' :مان سڀ ڪجهه ڪندس جيڪو توهان مون کي چيو آهي ،۽ مان توهان کي منهنجي پيءُ جي ماءُ ساره جي ويجهو دفن ڪندس ،جيئن توهان چاهيو ٿا ته هن جا هڏا توهان جي هڏن جي ويجهو هجن'.

22۽ يعقوب ،منهنجو ڀاءُ ،پڻ ،مان سڀني انسانن کان وڌيڪ پيار ڪندس؛ چاڪاڻ ته منهنجو سڄي زمين تي ڪو به ڀاءُ ناهي سواءِ هن جي :۽ جيڪڏهن مان هن سان پيار ڪريان ته اهو منهنجي لاءِ ڪو وڏو فائدو ناهي؛ چاڪاڻ ته هو منهنجو ڀاءُ آهي ،۽ اسان توهان جي جسم ۾ گڏ پوکيا ويا هئاسين ،۽ اسان توهان جي پيٽ مان گڏ نڪتا آهيون ،۽ جيڪڏهن مان پنهنجي ڀاءُ سان پيار نه ڪندس ،ته مان ڪنهن سان پيار ڪندس؟

23۽ مان پاڻ ،توهان کي عرض ٿو ڪريان ته يعقوب کي منهنجي ۽ منهنجي پٽن جي باري ۾ نصيحت ڪريو ،چاڪاڻ ته مون کي خبر آهي ته هو ضرور مون تي ۽ منهنجي پٽن تي بادشاهه ٿيندو ،چاڪاڻ ته جنهن ڏينهن منهنجي پيءُ هن کي برڪت ڏني هئي ،ان ڏينهن هن کيس وڏو ۽ مون کي گهٽ ڪيو.

24۽ مان توهان سان قسم کڻان ٿو ته مان هن سان پيار ڪندس ،۽ پنهنجي سڄي زندگي هن جي خلاف برائي نه چاهيندس پر صرف چڱائي.

25۽ هن هن سان هن سڀني ڳالهين بابت قسم کنيو .۽ هن عيسو جي اکين اڳيان يعقوب کي سڏيو ۽ کيس انهن ڳالهين مطابق حڪم ڏنو جيڪي هن عيسو سان ڪيون هيون.
26۽ هن چيو' :مان توهان جي مرضي پوري ڪندس؛ مون تي يقين ڪريو ته مون کان يا منهنجي پٽن کان عيسو تي ڪا به برائي نه ٿيندي ،۽ مان صرف پيار کان سواءِ ڪنهن به شيءِ ۾ اول نه هوندس'.
27۽ انهن رات کاڌو پيتو ،هوءَ ۽ سندس پٽ ،۽ هوءَ مري وئي ،ٽي جوبلي ۽ هڪ هفتو ۽ هڪ سال جي ،انهيءَ رات ،۽ سندس ٻن پٽن ، عيسو ۽ يعقوب ،هن کي پنهنجي پيءُ جي ماءُ ،ساره جي ويجهو ٻٽي غار ۾ دفن ڪيو.

باب36

1۽ هن هفتي جي ڇهين سال ۾ 2162] صبح جو [اسحاق پنهنجن ٻن پٽن عيسو ۽ يعقوب کي سڏيو ،۽ اهي وٽس آيا ،۽ هن انهن کي چيو : 'منهنجا پٽ ،مان پنهنجن ابن ڏاڏن جي رستي تي ،ان دائمي گهر ڏانهن وڃي رهيو آهيان جتي منهنجا ابن ڏاڏن آهن.
2تنهنڪري مون کي منهنجي پيءُ ابراهيم جي پرسان ،عِفرون حِتّي جي ميدان ۾ ٻٽي غار ۾ دفن ڪريو ،جتي ابراهيم دفن ڪرڻ لاءِ هڪ قبر خريد ڪئي هئي؛ انهيءَ قبر ۾ جيڪو مون پاڻ لاءِ کوٽيو هو ،اتي مون کي دفن ڪريو.
3۽ منهنجا پٽو ،مان توهان کي هي حڪم ڏيان ٿو ته توهان زمين تي نيڪي ۽ صداقت تي عمل ڪريو ،ته جيئن خداوند توهان تي اهو سڀ ڪجهه آڻي جيڪو خداوند ابراهيم ۽ سندس اولاد سان ڪرڻ جو چيو هو.
4۽ هڪ ٻئي سان پيار ڪريو ،منهنجا پٽو ،پنهنجا ڀائر هڪ اهڙي ماڻهوءَ وانگر جيڪو پنهنجي جان سان پيار ڪري ٿو ،۽ هر هڪ کي پنهنجي ڀاءُ جي فائدي لاءِ ڪوشش ڪرڻ گهرجي ،۽ زمين تي گڏجي ڪم ڪرڻ گهرجي؛ ۽ انهن کي هڪ ٻئي سان پنهنجي جان وانگر پيار ڪرڻ گهرجي.
5۽ بتن جي سوال بابت ،مان توهان کي حڪم ۽ نصيحت ڪريان ٿو ته انهن کي رد ڪريو ۽ انهن کان نفرت ڪريو ،۽ انهن سان پيار نه ڪريو ،ڇاڪاڻ ته اهي انهن لاءِ فريب سان ڀريل آهن جيڪي انهن جي پوڄا ڪن ٿا ۽ انهن لاءِ جيڪي انهن جي اڳيان سجدو ڪن ٿا.
6منهنجا پٽو ،ياد رکو ته توهان جي پيءُ ابراهيم جو خداوند خدا ،۽ ڪيئن مون پڻ سندس عبادت ڪئي ۽ صداقت ۽ خوشيءَ سان سندس خدمت ڪئي ،ته جيئن هو توهان کي وڌائي ۽ توهان جي اولاد کي آسمان جي تارن وانگر ڪثرت ۾ وڌائي ،۽ توهان کي زمين تي صداقت جي ٻوٽي وانگر قائم ڪري جيڪو سڀني نسلن لاءِ هميشه لاءِ نه پاڙيو ويندو.
7۽ هاڻي مان توهان کي هڪ وڏو قسم کڻائيندس - ڇاڪاڻ ته ان کان وڏو ڪو به قسم ناهي جيڪو شاندار ۽ معزز ،عظيم ،شاندار ۽ شاندار ۽ طاقتور نالي سان آهي ،جنهن آسمان ۽ زمين ۽ سڀني شين کي گڏجي پيدا ڪيو - ته توهان ان کان ڊڄو ۽ ان جي عبادت ڪريو.
8۽ هر ڪو پنهنجي ڀاءُ سان پيار ۽ صداقت سان پيار ڪندو ،۽ هاڻي کان وٺي پنهنجي سڄي زندگي ۾ پنهنجي ڀاءُ جي خلاف برائي جي خواهش نه ڪندو ته جيئن توهان پنهنجي سڀني ڪمن ۾ ڪامياب ٿيو ۽ تباهه نه ٿيو.
9۽ جيڪڏهن اوهان مان ڪو پنهنجي ڀاءُ جي خلاف بڇڙائي جو منصوبو ٺاهيندو ،ته پوءِ ڄاڻو ته اڄ کان پوءِ جيڪو به پنهنجي ڀاءُ جي خلاف بڇڙائي جو منصوبو ٺاهيندو ،اهو سندس هٿ ۾ پوندو ،۽ جيئرن جي زمين مان اُڇلايو ويندو ،۽ سندس اولاد آسمان هيٺان ناس ڪيو ويندو.
10پر انتشار ۽ سزا ،غضب ۽ غضب جي ڏينهن تي ،جيئن هن سدوم کي ساڙي ڇڏيو هو ،تيئن هو پنهنجي ملڪ ،پنهنجي شهر ۽ پنهنجي سڀني شين کي ساڙي ڇڏيندو ،۽ هو انسانن جي اولاد جي سزا جي ڪتاب مان ڪڍيو ويندو ،۽ زندگي جي ڪتاب ۾ نه لکيو ويندو ،پر ان ۾ جيڪو تباهي لاءِ مقرر ڪيو ويو آهي ،۽ هو دائمي سزا ۾ ويندو؛ ته جيئن انهن جي سزا هميشه نفرت ،سزا ،غضب ،عذاب ،غضب ۽ آفتن ۽ بيماري ۾ هميشه لاءِ نئين سر ڪئي وڃي.
11منهنجا پٽو ،مان توهان کي چوان ٿو ۽ شاهدي ڏيان ٿو ته جيڪو فيصلو ان ماڻهوءَ تي ايندو جيڪو پنهنجي ڀاءُ کي نقصان پهچائڻ چاهي ٿو.
12۽ انهيءَ ڏينهن هن پنهنجي سڄي ملڪيت ٻنهي ۾ ورهائي ڇڏي ۽ وڏو حصو پهرين پٽ کي ڏنو ،۽ منارو ۽ ان جي چوڌاري سڀ ڪجهه ،۽ اهو سڀ ڪجهه جيڪو ابراهيم وٽ قسم جي کوهه وٽ هو.
13۽ هن چيو' :هي وڏو حصو مان پهرئين کي ڏيندس'.
14۽ عِيسو چيو ته' ،مون يعقوب کي وڪرو ڪيو آهي ۽ پنهنجو پهريون حق يعقوب کي ڏنو آهي .اهو کيس ڏنو وڃي ،۽ مون وٽ ان بابت چوڻ لاءِ هڪ لفظ به ناهي ،ڇاڪاڻ ته اهو سندس آهي'.
15۽ اسحاق چيو ته ،منهنجا پٽ ،اوهان تي ۽ اوهان جي اولاد تي اڄ برڪت هجي ،ڇو ته اوهان مون کي آرام ڏنو آهي ،۽ منهنجي دل کي پهرين حق جي باري ۾ ڏک نه ٿيو آهي ،متان اوهين ان جي ڪري بڇڙائي ڪريو.
16خدا تعاليٰ ان ماڻهوءَ کي ۽ سندس اولاد کي هميشه لاءِ برڪت ڏئي جيڪو نيڪي ڪري ٿو.
17۽ هن انهن کي حڪم ڏيڻ ۽ برڪت ڏيڻ ختم ڪيو ،۽ اهي هن جي اڳيان گڏجي کائيندا ۽ پيئندا هئا ،۽ هو خوش ٿيو ڇاڪاڻ ته انهن جي وچ ۾ هڪ دل هئي ،۽ اهي هن کان ٻاهر نڪري ويا ۽ ان ڏينهن آرام ڪيو ۽ سمهي پيا.
18۽ اسحاق انهيءَ ڏينهن خوشيءَ سان پنهنجي بستري تي سمهيو؛ ۽ هو ابدي ننڊ ۾ سمهيو ،۽ هڪ سؤ اسي سالن جي عمر ۾ مري ويو . هن پنجويهه هفتا ۽ پنج سال پورا ڪيا؛ ۽ سندس ٻن پٽن عيسو ۽ يعقوب کيس دفن ڪيو.
19۽ عِيسو ادوم جي ملڪ ۾ ،سعير جي جبلن ڏانهن ويو ،۽ اتي رهڻ لڳو.
20۽ يعقوب حبرون جي جبلن ۾ ،پنهنجي پيءُ ابراهيم جي پرديس جي ملڪ جي منار تي رهيو ،۽ هو پنهنجي سڄي دل سان ۽ ظاهر ٿيل حڪمن موجب خداوند جي عبادت ڪندو هو جيئن هن پنهنجي نسلن جا ڏينهن ورهايا هئا.
21۽ سندس زال ليا پنجيتاليهين جوبلي جي ٻئي هفتي جي چوٿين سال ۾] ،صبح جو [2167 فوت ٿي وئي ۽ هن کيس پنهنجي پيءُ جي ماءُ ساره جي قبر جي ڪاپي پاسي پنهنجي ماءُ ربيڪا جي ويجهو ٻٽي غار ۾ دفن ڪيو.

22۽ سندس سڀ پٽ ۽ سندس زال ليا سان گڏ سندس لاءِ ماتم ڪرڻ ۽ ڪيس تسلي ڏيڻ لاءِ آيا ،چاڪاڻ ته هو سندس پيٽ راحيل جي وفات کان پوءِ ڪيس تمام گهڻو پيار ڪندو هو ،تنهن ڪري هن ڪيس ماتم ڪيو.
23چاڪاڻ ته هوءَ پنهنجي سڀني ڳالهين ۾ ڪامل ۽ سچي هئي ۽ يعقوب جي عزت ڪندي هئي ،۽ جيترا ڏينهن هوءَ ساڻس گڏ رهي ، تيترا ڏينهن هن سندس وات مان ڪو سخت لفظ نه ٻڌو ،چاڪاڻ ته هوءَ نرم ۽ صلح پسند ،سچي ۽ عزت واري هئي.
24۽ هن ڪي سندس سڀ ڪم ياد آيا جيڪي هن پنهنجي زندگي ۾ ڪيا هئا ۽ هن ان تي تمام گهڻو افسوس ڪيو؛ چاڪاڻ ته هو هن کي پنهنجي سچي دل ۽ پنهنجي سچي جان سان پيار ڪندو هو.

باب37

1۽ جنهن ڏينهن اسحاق يعقوب ۽ عيسو جو پيءُ مري ويو [2162] ،صبح جو [عيسو جي پٽن ٻڌو ته اسحاق وڏي جو حصو پنهنجي ننڍي پٽ يعقوب کي ڏنو آهي ۽ اهي تمام گهڻو ناراض ٿيا.
2۽ اهي پنهنجي پيءُ سان تڪرار ڪرڻ لڳا ۽ چيائون ته توهان جي پيءُ يعقوب کي وڏي جو حصو ڇو ڏنو ۽ توهان کي ڇڏي ڏنو ، جيتوڻيڪ توهان وڏو ۽ ننڍو يعقوب آهيو؟
3۽ هن انهن کي چيو ته' چاڪاڻ ته مون پنهنجو پيدائشي حق يعقوب کي دال جي هڪ ننڍڙي ٿڪري لاءِ وڪرو ڪيو ،۽ جنهن ڏينهن منهنجي پيءُ مون کي شڪار ڪرڻ ۽ پڪڙڻ ۽ ان لاءِ ڪجهه آڻڻ لاءِ موڪليو ته هو کائي ۽ مون کي برڪت ڏئي ،هو ٺڳي سان آيو ۽ منهنجي پيءُ کي کاڌو ۽ پيئندو ڪٽي آيو ،۽ منهنجي پيءُ ڪيس برڪت ڏني ۽ مون کي پنهنجي هٿ هيٺ رکيو.
4۽ هاڻي اسان جي پيءُ اسان کي ۽ مون کي قسم کڻڻ لاءِ چيو آهي ته اسين پاڻ ۾ ،سندس ڀاءُ جي خلاف ،برائي جو منصوبو نه وڙهنداسين ،۽ اسين هر هڪ پنهنجي ڀاءُ سان پيار ۽ امن سان رهنداسين ۽ اسان جا طريقا بگاڙي نه سگهنداسين.
5۽ انهن کيس چيو ته' ،اسين توهان جي ڳالهه نه ٻڌنداسين ته توهان هن سان صلح ڪريو ،چاڪاڻ ته اسان جي طاقت هن جي طاقت کان وڌيڪ آهي ،۽ اسين هن کان وڌيڪ طاقتور آهيون؛ اسين هن جي خلاف وينداسين ۽ هن کي ماريندا سين ،۽ هن ۽ سندس پٽن کي تباهه ڪنداسين .۽ جيڪڏهن توهان اسان سان گڏ نه ويندا ،ته اسان توهان کي به نقصان پهچائينداسين'.
6۽ هاڻي اسان جي ڳالهه ٻڌو :اچو ته ارام ،فلستين ،موآب ۽ عمون ڏانهن موڪليون ،۽ اچو ته پاڻ لاءِ چونڊيل ماڻهو چونڊيون جيڪي جنگ لاءِ تيار هجن ،۽ اچو ته ان جي خلاف وڃون ۽ ان سان جنگ ڪريون ،۽ اچو ته ان کي زمين تان ختم ڪريون ان کان اڳ جو هو مضبوط ٿئي.
7۽ سندن پيءُ کين چيو ته' ،نه وڃو ۽ نه ئي ان سان جنگ ڪريو ،متان اوهين سندس اڳيان وڙهو'.
8۽ انهن کيس چيو ته' ،اهو ئي ،پنهنجي جوانيءَ کان وٺي اڄ تائين تنهنجو طريقو آهي ،۽ تون پنهنجي ڳچيءَ کي سندس جوءِ هيٺان رکي رهيو آهين'.
9اسين انهن ڳالهين تي نه ٻڌنداسين “.۽ انهن ارام ڏانهن ۽ پنهنجي پيءُ جي دوست ادورام ڏانهن موڪليا ،۽ انهن سان گڏ هڪ هزار جنگجو ،چونڊيل جنگي ماڻهو رکيا.
10۽ موآب ۽ عمون جي ماڻهن مان ،جيڪي مزدوري تي رکيا ويا هئا ،هڪ هزار چونڊيل ماڻهو ،۽ فلستين مان ،هڪ هزار چونڊيل جنگي ماڻهو ،۽ ادوم ۽ حوري ماڻهن مان هڪ هزار چونڊيل جنگي ماڻهو ،۽ ڪِتيم جي طاقتور جنگي ماڻهو انهن وٽ آيا.
11۽ انهن پنهنجي پيءُ کي چيو ته :انهن سان گڏ وڃو ۽ انهن کي وٺي وڃو ،نه ته اسين توکي ماري ڇڏينداسين.
12۽ هو غصي ۽ ڪاوڙ سان ڀرجي ويو جڏهن هن ڏٺو ته سندس پٽ ڪيس مجبور ڪري رهيا هئا ته هو) پنهنجن (اڳيان هلي انهن کي سندس ڀاءُ يعقوب جي خلاف وٺي وڃي.
13پر پوءِ ڪيس ياد آيو ته سندس دل ۾ سندس ڀاءُ يعقوب جي خلاف سڀ بڇڙا ڪم لڪل هئا؛ ۽ ڪيس اهو قسم ياد نه آيو جيڪو هن پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ سان قسم کنيو هو ته هو پنهنجي سڄي زندگي پنهنجي ڀاءُ يعقوب جي خلاف ڪو به بڇڙو منصوبو نه ٺاهيندو.
14۽ انهن سڀني جي باوجود ،يعقوب کي خبر نه هئي ته اهي سندس خلاف جنگ ڪرڻ لاءِ اچي رهيا آهن ،۽ هو پنهنجي زال ليه لاءِ ماتم ڪري رهيو هو ،جيستائين اهي چار هزار جنگجو ۽ چونڊيل جنگي ماڻهن سان گڏ ٽاور جي ويجهو پهتا.
15۽ حبرون جي ماڻهن ڪيس چيو ته' ڏس ،تنهنجو ڀاءُ تنهنجي خلاف جنگ ڪرڻ لاءِ آيو آهي ،چار هزار تلوار سان گڏ ،۽ اهي ڍالون ۽ هٿيار کڻي آيا آهن؛ چاڪاڻ ته اهي يعقوب کي عيسو کان وڌيڪ پيار ڪندا هئا .تنهنڪري انهن ڪيس ٻڌايو؛ چاڪاڻ ته يعقوب عيسو کان وڌيڪ سخي ۽ رحمدل ماڻهو هو.
16پر يعقوب تيستائين يقين نه ڪيو جيستائين اهي مناري جي تمام ويجهو نه پهتا.
17۽ هن مناري جا دروازا بند ڪيا؛ ۽ هو قلعي جي مٿان بيٺو ۽ پنهنجي ڀاءُ عيسو سان ڳالهايو ۽ چيو' ،اهو تسلي شاندار آهي جنهن سان تون منهنجي زال جي وفات تي مون کي تسلي ڏيڻ آيو آهين .ڇا هي اهو قسم آهي جيڪو تو پنهنجي پيءُ سان ۽ وري پنهنجي ماءُ سان انهن جي مرڻ کان اڳ قسم کنيو هو؟ تو قسم ٽوڙيو آهي ،۽ جنهن وقت تو پنهنجي پيءُ سان قسم کنيو هو ،تنهن وقت تو کي سزا ڏني وئي'.
18۽ پوءِ عيسي جواب ڏنو ۽ ڪيس چيو ته' ،نه ته ماڻهن جي اولاد ۽ نه ئي زمين جي جانورن وٽ صداقت جو ڪو قسم آهي جيڪو قسم کڻڻ ۾ انهن هميشه لاءِ قسم کنيو آهي؛ پر هر روز اهي هڪ ٻئي جي خلاف بڇڙائي جو منصوبو ٺاهيندا آهن ،۽ ڪيئن هر هڪ پنهنجي مخالف ۽ دشمن کي ماريندو'.
19۽ تون مون کان ۽ منهنجي ٻارن کان هميشه لاءِ نفرت ڪندين .۽ تو سان ڪو به ڀائيچاري جو رشتو نه آهي.
20اهي ڳالهيون ٻڌو جيڪي مان توهان کي ٻڌايان ٿو ،جيڪڏهن سوئر پنهنجي چمڙي کي تبديل ڪري سگهي ٿو ۽ ان جي وارن کي ان وانگر نرم ڪري سگهي ٿو ،يا جيڪڏهن اهو پنهنجي مٿي تي هرڻ يا رڍ جي سينگن وانگر سڱ پيدا ڪري سگهي ٿو ،ته پوءِ مان توهان سان ڀائيچاري جو رشتو برقرار رکندس ،۽ جيڪڏهن سينو پنهنجي ماءُ کان الڳ ٿي وڃي ،چاڪاڻ ته توهان مون لاءِ ڀاءُ نه رهيا آهيو.

21۽ جيڪڏهن بگهڙ رڍن سان صلح ڪن ته جيئن انهن کي ڪائي نه وڃن يا انهن تي تشدد نه ڪن ،۽ جيڪڏهن انهن جون دليون انهن جي طرف نيڪيءَ لاءِ آهن ،ته پوءِ منهنجي دل ۾ توهان جي طرف امن هوندو.
22۽ جيڪڏهن شينهن ڍڳي جو دوست بڻجي وڃي ۽ ان سان صلح ڪري ،۽ جيڪڏهن هو ان سان گڏ هڪ جوءِ هيٺ ٻڌل هجي ۽ ان سان گڏ هلت هلائي ،ته پوءِ مان توهان سان صلح ڪندس.
23۽ جڏهن ڪوئو رِزا وانگر اڇو ٿيندو ،تڏهن ڄاڻ ته مون تو سان پيار ڪيو آهي ،۽ تو سان صلح ڪندس ،تون پاڙون پٽيو ويندو ،۽ تنهنجا پٽ پاڙون پٽيا ويندا ،۽ تو لاءِ ڪا به امن نه هوندي.
24۽ جڏهن يعقوب ڏٺو ته هو پنهنجي دل ۽ پنهنجي سڄي جان سان هن سان ايترو بڇڙو ٿي ويو آهي ته ڪيس مارڻ چاهي ،۽ هو جهنگلي سوئر وانگر اچي رهيو آهي جيڪو نيزي تي اچي ٿو جيڪو ان کي ڇهي ٿو ۽ ماري ٿو ،۽ ان کان پوئتي نه هٽندو آهي؛
25پوءِ هن پنهنجن ۽ پنهنجن نوڪرن کي چيو ته اهي هن تي ۽ سندس سڀني ساٿين تي حملو ڪن.

باب38

1۽ ان کان پوءِ يهوداه پنهنجي پيءُ يعقوب سان ڳالهايو ۽ کيس چيو ته' :پيءُ ،پنهنجو ڪمان موڙي ،۽ پنهنجا تير ٻاهر ڪڍ ۽ مخالف کي ڪيرائي ۽ دشمن کي ماري ڇڏ .۽ اوهان کي طاقت ملي ،ڇو ته اسين اوهان جي ڀاءُ کي نه مارينداسين ،ڇاڪاڻ ته هو اوهان جهڙو آهي ، ۽ اوهان جهڙو آهي ،اچو ته اسين ڪيس) هي (عزت ڏيون'.
2پوءِ يعقوب پنهنجو ڪمان ڪڍيو ۽ تير ڪڍيو ۽ پنهنجي ڀاءُ عيسو کي) سڄي ڇاتي تي (ماري ڇڏيو.
3۽ وري هن هڪ تير ڪڍيو ۽ آرامي عدوران جي کاٻي ڇاتي تي هنيو ،۽ ڪيس پوئتي ڌڪي ڇڏيو ۽ ماري ڇڏيو.
4پوءِ يعقوب جا پٽ ،اهي ۽ انهن جا نوڪر ،پاڻ کي برج جي چئني پاسن تي ٽولن ۾ ورهائي ٻاهر نڪتا.
5۽ يهوداه اڳيان نڪري ويو ،۽ نفتالي ۽ جاد ساڻس گڏ ۽ پنجاهه نوڪر ساڻس گڏ برج جي ڏکڻ پاسي هئا ،۽ انهن سڀني کي ماري ڇڏيو جيڪي انهن جي اڳيان مليا ،۽ انهن مان هڪ به نه بچيو.
6۽ لاوي ،دان ۽ آشر برج جي اوڀر طرف نڪري ويا ،۽ پنجاهه ماڻهو انهن سان گڏ هئا ،۽ انهن موآب ۽ عمون جي جنگجو ماڻهن کي ماريو.
7۽ روبين ،اِشڪار ۽ زبولون ،پنجاهه ماڻهو ساڻ ڪري برج جي اتر واري پاسي کان نڪتا ،۽ انهن فلستين جي جنگي ماڻهن کي ماريو.
8۽ شمعون ،بنيامين ۽ روبن جو پٽ حنوڪ ،برج جي اولهه طرف نڪري ويا ،۽ پنجاهه ماڻهو انهن سان گڏ هئا ،۽ انهن ادوم ۽ حوري مان چار سؤ مرد ماريا ،جيڪي وڏا سورما هئا؛ ۽ ڇهه سؤ ڀڄي ويا ،۽ عيسو جا چار پٽ انهن سان گڏ ڀڄي ويا ،۽ پنهنجي پيءُ کي قتل ڪيو ڇڏي ،جيئن هو ادورام ۾ ٽڪريءَ تي ڪري پيو هو.
9۽ يعقوب جا پٽ انهن جي پٺيان سعير جي جبلن تائين ويا ۽ يعقوب پنهنجي ڀاءُ کي ادورام جي ٽڪريءَ تي دفن ڪيو ،۽ هو پنهنجي گهر موٽي آيو.
10۽ يعقوب جا پٽ سعير جي جبلن ۾ عيسو جي پٽن تي سخت دٻاءُ وڌو ،۽ پنهنجون ڳچيون اهڙيون جهڪائي ڇڏيون جو اهي يعقوب جي پٽن جا نوڪر بڻجي ويا.
)١١ (۽ انهن پنهنجي پيءُ ڏانهن) پڇڻ لاءِ (موڪليو ته ڇا انهن سان صلح ڪن يا انهن کي قتل ڪن.
12۽ يعقوب پنهنجن پٽن کي پيغام موڪليو ته اهي صلح ڪن ،۽ انهن انهن سان صلح ڪيو ،۽ انهن تي غلامي جو جوڙو رکيو ،ته جيئن اهي يعقوب ۽ سندس پٽن کي هميشه لاءِ خراج ڏين.
13۽ اهي يعقوب کي خراج ڏيندا رهيا جيستائين هو مصر ۾ لٿو.
14۽ اڄ ڏينهن تائين ادوم جا پٽ غلاميءَ جي جوءِ کان آزاد نه ٿيا آهن جيڪا يعقوب جي ٻارهن پٽن انهن تي مسلط ڪئي هئي.
15۽ اهي بادشاه آهن جيڪي ادوم ۾ حڪومت ڪندا هئا ان کان اڳ جو ڪو به بادشاهه بني اسرائيل تي] اڄ تائين [ادوم جي ملڪ ۾ حڪومت ڪري.
16۽ بعور جو پٽ بلق ادوم ۾ حڪومت ڪندو هو ۽ سندس شهر جو نالو دانبا هو.
17۽ بلق مري ويو ،۽ بوسير جي زارا جو پٽ يوباب ،سندس جاءِ تي بادشاهي ڪئي.
18۽ يوباب مري ويو ،۽ آسام ،جيڪو تيمان جي ملڪ جو هو ،سندس جاءِ تي بادشاهي ڪئي.
19۽ آسام مري ويو ،۽ براد جو پٽ عدات ،جنهن موآب جي ميدان ۾ مديان کي ماريو ،سندس جاءِ تي بادشاهي ڪئي ،۽ سندس شهر جو نالو عويت هو.
20۽ عادٿ مري ويو ،۽ سلمان ،جيڪو عمسقا جو رهواسي هو ،سندس جاءِ تي بادشاهي ڪئي.
21۽ سلمان مري ويو ،۽ ساؤل جيڪو درياءَ جي ڪناري تي راعبوت جو رهواسي هو ،سندس جاءِ تي بادشاهي ڪئي.
22۽ شائول مري ويو ،۽ عڪبور جو پٽ بعلونان سندس جاءِ تي بادشاهي ڪئي.
23۽ عڪبور جو پٽ بعلونان مري ويو ،۽ عدات سندس جاءِ تي بادشاهي ڪئي ،۽ سندس زال جو نالو ميتابيت هو ،جيڪا متاراط جي ڌيءَ ۽ متبضعاب جي ڌيءَ هئي.
24اهي اهي بادشاه آهن جيڪي ادوم جي ملڪ ۾ حڪومت ڪندا هئا.

باب39

1۽ يعقوب پنهنجي پيءُ جي مُلڪ ڪنعان ۾ رهيو ،جتي هو مُلڪ ۾ مُسافر هو .اِهي يعقوب جو نسل آهن.

2ؕ يوسف سترهن سالن جو هو جڏهن اهي کيس مصر جي ملڪ ۾ ڪٺي ويا ،ؕ فرعون جي هڪ خواجه ،سردار باورچي ،پوٽيفار ،کيس خريد ڪيو.
3ؕ هن يوسف کي پنهنجي سڄي گھر جو سربراهه مقرر ڪيو ؕ خداوند جي برڪت يوسف جي ڪري مصري جي گھر تي آئي ،ؕ خداوند هن کي هر ڪم ۾ ڪامياب ڪيو.
4ؕ مصري سڀ ڪجهه يوسف جي هٿن ۾ سونپي ڇڏيو؛ ڇاڪاڻ ته هن ڏٺو ته خداوند سندس سان آهي ،ؕ خداوند کيس هر ڪم ۾ ڪامياب ڪيو.
5ؕ يوسف جو روپ تمام سهڻو هو] ؕ سندس روپ تمام سهڻو هو ،[ؕ سندس مالڪ جي زال اکيون کڻي يوسف کي ڏٺو ،ؕ هن کي پيار ٿي ويو ؕ هن کي عرض ڪيو ته هو پاڻ سان سمهي.
6پر هن پنهنجو روح نه ڏنو ،ؕ هن خداوند کي ؕ انهن لفظن کي ياد ڪيو جيڪي سندس پيءُ يعقوب ،ابراهيم جي لفظن مان پڙهندو هو ،ته ڪو به مرد اهڙي عورت سان زنا نه ڪري جنهن جو مڙس هجي؛ ته ان لاءِ موت جي سزا آسمان ۾ خدا جي اڳيان مقرر ڪئي وئي آهي ، ؕ گناهه هن جي خلاف دائمي ڪتابن ۾ خداوند جي اڳيان مسلسل لکيل هوندو.
7ؕ يوسف کي اهي ڳالهيون ياد آيون ؕ هن سان سمهڻ کان انڪار ڪيو.
8ؕ هوءَ هڪ سال تائين کيس منٿون ڪندي رهي ،پر هن انڪار ڪيو ؕ نه ٻڌي.
9پر هن کيس پاڪر پائي گھر ۾ جهليو ته جيئن هن کي پاڻ سان سمهڻ تي مجبور ڪري ،ؕ گھر جا دروازا بند ڪري کيس جهليو؛ پر هن پنهنجو ڪپڙو هن جي هٿن ۾ ڇڏي ڏنو ؕ دروازو ڀڃي هن جي موجودگي کان ٻاهر ڀڄي ويو.
10ؕ عورت ڏٺو ته هو ساڻس سمهڻ نٿو چاهي ،ؕ هن سندس مالڪ جي سامهون هن تي الزام هنيو ،ؕ چيو ته' تنهنجو عبراني نوڪر ، جنهن کي تون پيار ڪرين ٿو ،مون کي زور سان سمهڻ جي ڪوشش ڪئي؛ ؕ جڏهن مون پنهنجو آواز بلند ڪيو ته هو ڀڄي ويو ؕ پنهنجو ڪپڙو منهنجي هٿن ۾ ڇڏي ويو جڏهن مون هن کي جهليو ،ؕ هو دروازو ٽوڙي ويو'.
11ؕ مصري يوسف جو ڪپڙو ؕ ٽٽل دروازو ڏٺو ،ؕ سندس زال جون ڳالهيون ٻڌي ،ؕ يوسف کي قيدخاني ۾ ان جاءِ تي اڇلائي ڇڏيو جتي قيدي رکيا ويندا هئا جن کي بادشاهه قيد ڪيو هو.
12ؕ هو اتي قيدخاني ۾ هو؛ ؕ خداوند يوسف کي قيدخاني جي سردار جي نظر ۾ فضل ؕ سندس اڳيان رحم ڏنو ،ڇاڪاڻ ته هن ڏٺو ته خداوند هن سان گڏ هو ،ؕ خداوند هر ڪم کي ڪامياب ڪيو جيڪو هن ڪيو.
13ؕ هن سڀ ڪجهه سندس هٿن ۾ ڏئي ڇڏيو ،ؕ جيل جي محافظن جي سردار کي خبر نه هئي ته هن سان ڇا هو ،ڇاڪاڻ ته يوسف هر ڪم ڪيو ،ؕ خداوند ان کي مڪمل ڪيو.
14ؕ هو ٻه سال اتي رهيو .ؕ انهن ڏينهن ۾ مصر جو بادشاهه فرعون پنهنجن ٻن خواجه سرائن ،سردار ساقي ؕ سردار نانبائي تي ڪاوڙيل هو ،ؕ هن انهن کي سردار باورچي جي گھر ۾ قيد ۾ رکيو ،جيل ۾ جتي يوسف رکيو ويو هو.
15ؕ قيدخاني جي سردار يوسف کي انهن جي خدمت لاءِ مقرر ڪيو؛ ؕ هو انهن جي اڳيان خدمت ڪندو رهيو.
16ؕ انهن ٻنهي هڪ خواب ڏٺو ،سردار ساقي ؕ سردار نانبائي ،ؕ انهن اهو يوسف کي ٻڌايو.
17ؕ جيئن هن انهن کي تعبير ڪئي ،تيئن ئي انهن تي به ٿيو ،ؕ فرعون سردار ساقي کي سندس عهدي تي بحال ڪيو ؕ) سردار (نانبائي کي جنهن کي هن قتل ڪيو هو ،جيئن يوسف انهن کي تعبير ڪيو هو.
18پر سردار ساقي يوسف کي قيدخاني ۾ وساري ڇڏيو ،جيتوڻيڪ هن کيس ٻڌايو هو ته ساڻس ڇا ٿيڻو هو ،ؕ فرعون کي اهو ٻڌائڻ ياد نه رکيو ته يوسف کيس ڇا چيو هو ،ڇاڪاڻ ته هو وساري ويو.

باب40

1ؕ انهن ڏينهن ۾ فرعون هڪ رات ۾ ٻه خواب ڏٺا ،هڪ ڏڪار جي باري ۾ جيڪو سڄي ملڪ ۾ ٿيڻ وارو هو ،ؕ هو پنهنجي ننڊ مان جاڳيو ؕ مصر ۾ خوابن جي سڀني تعبيرن ؕ جادوگرن کي سڏيو ؕ انهن کي پنهنجا ٻئي خواب ٻڌايا ،پر اهي) انهن کي (بيان نه ڪري سگهيا.
2ؕ پوءِ سردار ساقي کي يوسف ياد آيو ؕ هن بادشاهه سان سندس باري ۾ ڳالهايو ،ؕ هن کيس قيدخاني مان ٻاهر ڪڍيو ،ؕ هن پنهنجا ٻئي خواب سندس اڳيان بيان ڪيا.
3ؕ هن فرعون جي اڳيان چيو ته هن جا ٻئي خواب هڪ آهن ،ؕ هن کيس چيو ته :ست سال ايندا) جن ۾ (مصر جي سڄي ملڪ ۾ ڪثرت هوندي ،ؕ انهن ستن سالن کان پوءِ ڏڪار ايندو ،اهڙو ڏڪار جيڪو سڄي ملڪ ۾ ڪڏهن به نه آيو هوندو.
4ؕ هاڻي فرعون کي سڄي مصر ۾ نگران مقرر ڪرڻ گهرجن ،ؕ اهي هر شهر ۾ سخاوت جي سالن جي ڏينهن ۾ کاڌو ذخيرو ڪن ،ؕ ستن سالن جي ڏڪار لاءِ کاڌو موجود هوندو ،ؕ ملڪ ڏڪار جي ڪري تباهه نه ٿيندو ،ڇاڪاڻ ته اهو تمام سخت هوندو.
5ؕ خداوند يوسف کي فرعون جي نظر ۾ فضل ؕ رحم ڏنو ،ؕ فرعون پنهنجن نوڪرن کي چيو ته اسان کي هن جهڙو عقلمند ؕ هوشيار ماڻهو نه ملندو ،ڇاڪاڻ ته خداوند جو روح هن سان گڏ آهي.
6ؕ هن کيس پنهنجي سڄي بادشاهت ۾ ٻيو نمبر مقرر ڪيو ؕ کيس سڄي مصر تي اختيار ڏنو ،ؕ کيس فرعون جي ٻئي رٿهي ۾ سوار ڪيو.
7ؕ هن کيس سسئي جا ڪپڙا پهرايا ،ؕ هن جي ڳچيءَ ۾ سون جي زنجير وجهي ،ؕ) هڪ اعلان ڪندڙ (هن جي اڳيان اعلان ڪيو ته 'ايل ايل وا ابيرر ،'ؕ هن جي هٿ ۾ هڪ انگوٺي رکي ؕ هن کي پنهنجي سڄي گھر جو حاڪم بڻايو ،ؕ هن کي وڏي عزت ڏني ،ؕ هن کي چيو ته' :صرف تخت تي مان توهان کان وڏو هوندس'.

8۽ يوسف سڄي مصر تي حڪومت ڪندو هو ،۽ فرعون جا سڀ سردار ،سندس سڀ نوڪر ،۽ جيڪي بادشاهه جو ڪاروبار ڪندا هئا ، اهي سڀ هن سان پيار ڪندا هئا ،ڇاڪاڻ ته هو سچائيءَ سان هلندو هو ،ڇاڪاڻ ته هو غرور ۽ تڪبر کان سواءِ هو ،۽ هن کي ڪنهن به قسم جي ڪا به پرواهه نه هئي ،۽ نه ئي تحفا قبول ڪندو هو ،پر هو ملڪ جي سڀني ماڻهن سان سچائيءَ سان انصاف ڪندو هو.

9۽ مصر جو ملڪ يوسف جي ڪري فرعون جي اڳيان امن ۾ هو ،ڇاڪاڻ ته خداوند هن سان گڏ هو ،۽ هن کي سندس سڀني نسلن تي فضل ۽ رحم ڏنو انهن سڀني جي اڳيان جيڪي هن کي سڃاڻندا هئا ۽ انهن جي اڳيان جيڪي هن جي باري ۾ ٻڌندا هئا ،۽ فرعون جي بادشاهي چڱي طرح منظم هئي ،۽ ڪو به شيطان ۽ ڪو به بڇڙو ماڻهو) ان ۾ (نه هو.

10۽ بادشاهه يوسف جو نالو سيفنتيفنس رکيو ،۽ يوسف کي پوٽيفار جي ڌيءَ سان شادي ڪرائي ،جيڪا هيليوپولس جي پادري جي ڌيءَ هئي ،جيڪو چيف بورچي هو.

11۽ جنهن ڏينهن يوسف فرعون جي سامهون بيٺو هو ،ان ڏينهن سندس عمر ٽيهه سال هئي] جڏهن هو فرعون جي سامهون بيٺو هو.[

12۽ انهيءَ سال اسحاق مري ويو .۽ جيئن يوسف پنهنجن ٻن خوابن جي تعبير ۾ چيو هو ،جيئن هن چيو هو ،مصر جي سڄي ملڪ ۾ ست سال آسودگي هئي ،۽ مصر جي ملڪ ۾ گهڻو فصل ٿيو ،هڪ ماپ) پيداوار (ارڙهن سئو ماپ.

13۽ يوسف هر شهر ۾ اناج گڏ ڪيو ،ايتري تائين جو اهي اناج سان ڀرجي ويا جو انهن جي گهڻائي لاءِ ان کي ڳڻڻ ۽ ماپڻ جي قابل نه رهيا.

باب41

1۽ پنجيتاليهين جوبلي ۾ ،ٻئي هفتي ۾) ،۽ (ٻئي سال ۾ 2165] ،صبح جو [يهودا پنهنجي پهرين پٽ اير لاءِ آرام جي ڌيئرن مان هڪ زال شادي ڪئي ،جنهن جو نالو تمر هو.

2پر هن کي نفرت هئي ،۽ هن سان نه ڳالهايو ،ڇاڪاڻ ته هن جي ماءُ ڪنعان جي ڌيئرن مان هئي ،۽ هن چاهيو ته هن کي پنهنجي ماءُ جي مائٽن مان زال ڪري ،پر سندس پيءُ يهودا کيس اجازت نه ڏني.

3۽ هي عير ،يهوداه جو پهريون پٽ ،بڇڙو هو ،۽ خداوند کيس ماري ڇڏيو.

4۽ يهوداه پنهنجي ڀاءُ اونان کي چيو ته' پنهنجي ڀاءُ جي زال سان صحبت ڪر ۽ مڙس جي ڀاءُ جو فرض ادا ڪر ،۽ پنهنجي ڀاءُ لاءِ اولاد پيدا ڪر'.

5۽ اونان کي خبر هئي ته اهو اولاد سندس نه هوندو ،پر رڳو سندس ڀاءُ جو هوندو ،۽ هو پنهنجي ڀاءُ جي زال جي گهر ۾ ويو ۽ اناج کي زمين تي اڇلائي ڇڏيو ،۽ هو خداوند جي نظر ۾ بڇڙو هو ،۽ هن ان کي ماري ڇڏيو.

6۽ يهوداه پنهنجي ڌيءَ تمر کي چيو ته' :پنهنجي پيءُ جي گهر ۾ بيواهه ٿي رهه جيستائين منهنجو پٽ شيلا وڏو نه ٿئي ،۽ مان توکي سندس زال بڻائي ڇڏيندس'.

7۽ هو وڏو ٿيو؛ پر يهوداه جي زال ،بِدسوئل ،پنهنجي پٽ شيلا سان شادي ڪرڻ جي اجازت نه ڏني .۽ يهوداه جي زال ،بِدسوئل ،هن هفتي جي پنجين سال ۾ 2168] صبح جو [فوت ٿي وئي.

8۽ ڇهين سال ۾ يهودا پنهنجي رڍن کي ڪترڻ لاءِ تمنا ڏانهن ويو 2169] .صبح جو [۽ انهن تمر کي ٻڌايو' :ڏس ،تنهنجو سُسرو پنهنجي رڍن کي ڪترڻ لاءِ تمنا ڏانهن وڃي رهيو آهي'.

9۽ هن پنهنجي رنڙهائي جا ڪپڙا لاهي ڇڏيا ،پردو وجهي ،پاڻ کي سينگاريو ،۽ تمنا جي رستي جي پرسان دروازي تي ويٺي.

10۽ جڏهن يهودا وڃي رهيو هو ته هن کيس ڳولي لڌو ،۽ سمجهيو ته هوءَ ڪا فاحشه آهي ،۽ هن کيس چيو' :مون کي پاڻ وٽ اچڻ ڏيو'؛ ۽ هن کيس چيو ته اندر اچو '،۽ هو اندر ويو.

11۽ هن کيس چيو ته' :مون کي منهنجو مزوري ڏيو'؛ ۽ هن کيس چيو ته' :منهنجي هٿ ۾ ڪجهه به ناهي سواءِ منهنجي آڱر ۾ منهنجي انگوٺهي ،منهنجو هار ،۽ منهنجي لٺ جيڪا منهنجي هٿ ۾ آهي'.

12۽ هن کيس چيو ته' اهي مون کي ڏي جيستائين تون منهنجي مزدوري نه موڪلين ،'۽ هن کيس چيو ته' مان توکي ٻڪرين جو هڪ ٻڪر موڪليندس'؛ ۽ هن انهن کي ڏنو ،۽ هو هن سان صحبت ڪئي ،۽ هوءَ هن کان حامله ٿي.

13۽ يهوداه پنهنجين رڍن ڏانهن ويو ،۽ هوءَ پنهنجي پيءُ جي گهر هلي وئي.

14۽ يهوداه پنهنجي ريڍار ،عدولامي جي هٿان ٻڪرين جو هڪڙو ٻڪرو موڪليو ،پر کيس اهو نه مليو؛ ۽ هن جڳهه جي ماڻهن کان پڇيو ته' ،هتي جيڪا ڪسبي هئي ،اها ڪٿي آهي؟ '۽ انهن کيس چيو ته' هتي اسان سان ڪا ڪسبي ناهي'.

15۽ هو موٽي آيو ۽ کيس خبر ڏني ،۽ کيس چيو ته هن کي هوءَ نه ملي آهي' :مون ان هنڌ جي ماڻهن کان پڇيو ،۽ انهن مون کي چيو : 'هتي ڪا به فاحشه ناهي".

16۽ هن چيو ته' :انهن کي رکڻ ڏيو ته جيئن اسان جي توهين نه ٿئي '.۽ جڏهن هن ٽي مهينا پورا ڪيا ،تڏهن ظاهر ٿيو ته هوءَ پيٽ سان هئي ،۽ انهن يهودا کي ٻڌايو ته' :ڏس ،تنهنجي ڌيءَ تمر ،زناڪاري جي ڪري پيٽ سان آهي'.

17۽ يهوداه پنهنجي پيءُ جي گهر وئي ۽ پنهنجي پيءُ ۽ ڀائرن کي چيو ته" انهيءَ کي ٻاهر ڪڍو ۽ ساڙي ڇڏيو ،ڇاڪاڻ ته هن بني اسرائيل ۾ ناپاڪ ڪم ڪيو آهي".

18۽ جڏهن اهي هن کي ساڙڻ لاءِ ٻاهر ڪڍي آيا ته هن پنهنجي سُسر کي مُنڊي ،هار ۽ لٺ موڪلي چيو ته' :ڏسو ته اهي ڪنهن جا آهن ، ڇاڪاڻ ته هن جي ڪري مان پيٽ سان آهيان'.

19۽ يهوداه تسليم ڪيو ،۽ چيو ته' تامار مون کان وڌيڪ سچو آهي'.

20۽ تنهن ڪري اهي هن کي ساڙي نه ڇڏين '۽ انهي سبب لاءِ هوءَ شيلا کي نه ڏني وئي ،۽ هو ٻيهر هن جي ويجهو نه آيو.

21۽ ان کان پوءِ هن ٻئي هفتي جي ستين سال ۾ ٻه پٽ ،فارص 2170] صبح [۽ زرح پيدا ٿيا.

22۽ پوءِ ست سال ميويداريءَ جا پورا ٿيا ،جن بابت يوسف فرعون سان ڳالهايو.

23۽ يهودا تسليم ڪيو ته جيڪو ڪم هن ڪيو هو اهو بڇڙو هو ،ڇاڪاڻ ته هن پنهنجي ڏيءَ سان صحبت ڪئي هئي ،۽ هن کي اهو سندس نظر ۾ نفرت انگيز لڳو ،۽ هن تسليم ڪيو ته هن گناهه ڪيو آهي ۽ گمراهه ٿيو آهي ،ڇاڪاڻ ته هن پنهنجي پٽ جو ڪپڙو لاهي ڇڏيو هو ،۽ هو پنهنجي گناهه جي ڪري روئڻ ۽ خداوند جي اڳيان دعا ڪرڻ لڳو.
24۽ اسان کيس خواب ۾ ٻڌايو ته کيس معاف ڪيو ويو آهي ڇاڪاڻ ته هن دل سان دعا ڪئي ،افسوس ڪيو ،۽ ٻيهر اهو نه ڪيو.
25۽ هن کي معافي ملي ڇاڪاڻ ته هن پنهنجي گناهه ۽ پنهنجي جهالت کان توبه ڪئي ،ڇاڪاڻ ته هن اسان جي خدا جي اڳيان تمام گهڻو گناهه ڪيو؛ ۽ هر ڪو جيڪو اهڙو ڪم ڪري ٿو ،هر ڪو جيڪو پنهنجي سس سان صحبت ڪري ٿو ،انهن کي باهه سان ساڙڻ گهرجي ته جيئن هو ان ۾ ساڙي ،ڇاڪاڻ ته انهن تي ناپاڪي ۽ آلودگي آهي ،انهن کي باهه سان ساڙڻ گهرجي.
26۽ بني اسرائيل کي حڪم ڪر ته انهن ۾ ڪابه ناپاڪ نه ٿئي ،ڇاڪاڻ ته جيڪو به پنهنجي ڌيءَ يا سس سان صحبت ڪري ٿو ، تنهن ناپاڪ ڪم ڪيو آهي .انهن کي باهه سان ساڙيو وڃي ته انهيءَ مرد کي جيڪو ساڻس صحبت ڪئي آهي ۽ انهيءَ عورت کي به ،۽ هو بني اسرائيل کان غضب ۽ سزا کي ٽاريندو.
27۽ اسان يهودا کي چيو ته سندس ٻئي پٽ هن سان صحبت نه ڪئي هئي ،۽ انهي سبب سان سندس نسل ٻئي نسل لاءِ قائم ڪيو ويو ،۽ ان کي پاڙ نه ڪيو ويندو.
28ڇاڪاڻ ته هو اک جي اک ۾ سزا ڳولڻ لاءِ ويو هو ،يعني ابراهيم جي فيصلي مطابق ،جيڪو هن پنهنجي پٽن کي حڪم ڏنو هو ،يهودا هن کي باهه سان ساڙڻ جي ڪوشش ڪئي هئي.

باب42

1۽ پنجيتاليهين جوبلي جي ٽئين هفتي جي پهرين سال ۾ 2171] صبح جو [ملڪ ۾ ڏڪار شروع ٿيو ،۽ مينهن زمين کي ڏيڻ کان انڪار ڪيو ،ڇاڪاڻ ته ڪجهه به نه پيو.
2۽ زمين بنجر ٿي وئي ،پر مصر جي ملڪ ۾ کاڌو هو ،ڇاڪاڻ ته يوسف ستن سالن جي ڪثرت ۾ زمين جو ٻج گڏ ڪيو هو ۽ ان کي محفوظ ڪيو هو.
3۽ مصري يوسف وٽ آيا ته جيئن هو انهن کي کاڌو ڏئي ،۽ هن گودام کوليا جتي پهرين سال جو اناج هو ،۽ هن ان کي ملڪ جي ماڻهن کي سون ۾ وڪرو ڪيو.
4هاڻي ڪنعان جي ملڪ ۾ ڏڪار تمام گهڻو هو ،۽ يعقوب ٻڌو ته مصر ۾ کاڌو آهي ،تنهن ڪري هن پنهنجن ڏهن پٽن کي موڪليو ته اهي مصر ۾ سندس لاءِ کاڌو آڻين؛ پر بنيامين کي نه موڪليو ،۽ يعقوب جا ڏهه پٽ مصر ۾ انهن ۾ آيا جيڪي) اتي (ويا هئا.
5۽ يوسف انهن کي سڃاڻي ورتو ،پر انهن کيس نه سڃاتو ،۽ هن انهن سان ڳالهايو ۽ انهن کان پڇيو ،۽ انهن کي چيو ته' ،ڇا توهان جاسوس نه آهيو ۽ توهان ملڪ جي ويجهن هنڌن کي ڳولڻ لاءِ نه آيا آهيو؟ '۽ هن انهن کي قيد ۾ رکيو.
6۽ ان کان پوءِ هن انهن کي ٻيهر آزاد ڪيو ،۽ اڪيلو شمعون کي قيد ڪيو ۽ سندس نو ڀائرن کي موڪلي ڇڏيو.
7۽ هن انهن جا ٻورا اناج سان ڀري ڇڏيا ،۽ انهن جو سون انهن جي ٻورن ۾ وجهي ڇڏيو ،۽ انهن کي خبر نه پئي.
8۽ هن انهن کي حڪم ڏنو ته پنهنجي ننڍي ڀاءُ کي وٺي اچو ،ڇاڪاڻ ته انهن کيس ٻڌايو هو ته انهن جو پيءُ جيئرو آهي ۽ انهن جو ننڍو ڀاءُ.
9۽ اهي مصر جي ملڪ مان نڪري ڪنعان جي ملڪ ۾ آيا؛ ۽ انهن پنهنجي پيءُ کي اهو سڀ ڪجهه ٻڌايو جيڪو انهن سان ٿيو هو ،۽ ڪيئن ملڪ جي مالڪ انهن سان سختي ڪئي هئي ۽ شمعون کي پڪڙيو هو جيستائين اهي بنيامين کي نه وٺي اچن.
10۽ يعقوب چيو ته" اوهان مون کي منهنجا ٻار وڃائي ڇڏيو !يوسف نه آهي ۽ شمعون به نه آهي ،۽ اوهين بنيامين کي به کڻي ويندا . اوهان جي بڇڙائي مون تي اچي پيئي آهي".
11۽ هن چيو ته' منهنجو پٽ اوهان سان گڏ نه ويندو ،متان بيمار ٿي پوي؛ ڇاڪاڻ ته انهن جي ماءُ به پٽ ڄڻيا آهن ،۽ هڪڙو مري ويو آهي ،۽ اهو به اوهين مون کان ڇڏائيندؤ .جيڪڏهن کيس رستي ۾ بخار ٿي ويو ته اوهين منهنجي پوڙهائپ کي غم سان موت ڏانهن ڏکي ڇڏيندا'.
12ڇالاءِ جو هن ڏنو ته انهن جا پئسا هر هڪ ماڻهوءَ کي سندس ٿيلهي ۾ واپس ڪري ڇڏيا ويا آهن ،۽ انهيءَ ڪري هو کيس موڪلڻ کان ڊڄي ويو.
13۽ ڪنعان جي ملڪ ۾ ۽ مصر جي ملڪ کان سواءِ سڀني ملڪن ۾ ڏڪار وڌيو ۽ سخت ٿي ويو ،ڇاڪاڻ ته مصرين جي ڪيترن ئي ٻارن ان وقت کان وٺي پنهنجو ٻج کاڌي لاءِ ذخيرو ڪيو هو جڏهن انهن يوسف کي ٻج گڏ ڪندي ۽ گودامن ۾ رکندي ۽ ڏڪار جي سالن لاءِ محفوظ ڪندي ڏٺو هو.
14۽ مصر جا ماڻهو پنهنجي ڏڪار جي پهرين سال ۾ ان تي پنهنجو پيٽ پريندا هئا.
15پر جڏهن اسرائيل ڏٺو ته ملڪ ۾ ڏڪار تمام سخت آهي ،۽ ڪو به نجات نه آهي ،تڏهن هن پنهنجن پٽن کي چيو' :ٻيهر وڃو ۽ اسان لاءِ کاڌو خريد ڪريو ته جيئن اسان نه مرون'.
16۽ انهن چيو ته' ،اسين نه وينداسين؛ جيستائين اسان جو ننڍو ڀاءُ اسان سان گڏ نه وڃي ،اسان نه وينداسين'.
17۽ بني اسرائيل ڏٺو ته جيڪڏهن هو کيس انهن سان گڏ نه موڪليندو ته اهي سڀ ڏڪار جي ڪري مري ويندا.
18۽ روبن چيو ته' ان کي منهنجي هٿ ۾ ڏيو ،۽ جيڪڏهن آءٌ کيس اوهان وٽ واپس نه آڻيندس ته سندس جان جي بدران منهنجا ٻه پٽ ماري ڇڏيو'.
19۽ هن کيس چيو ته' :هو توهان سان گڏ نه ويندو '.۽ يهودا ويجهو آيو ۽ چيو' :هن کي مون سان گڏ موڪليو ،۽ جيڪڏهن مان هن کي توهان وٽ واپس نه آڻيندس ،ته مون کي پنهنجي سڄي زندگي توهان جي اڳيان الزام ڏيڻ گهرجي'.

20۽ هن هن کي انهن سان گڏ هن هفتي جي ٻئي سال ۾ مهيني جي پهرين ڏينهن تي موڪليو ، ۽ اهي سيني سان گڏ مصر جي ملڪ ۾ آيا ، ۽)انهن (جي هٿن ۾ تحفا هئا ،سٽيڪيٽ ،بادام ۽ ٽيريبنٿ گريبان ۽ خالص ماکي.
21۽ اهي ويا ۽ يوسف جي اڳيان بيٺا ۽ هن پنهنجي ڀاءُ بنيامين کي ڏٺو ، ۽ هن کيس سڃاتو ، ۽ انهن کي چيو :ڇا هي توهان جو ننڍو ڀاءُ آهي؟ ۽ انهن کيس چيو' :اهو ئي آهي '.۽ هن چيو ته رب توهان تي رحم ڪري ،منهنجا پٽ'!
22پوءِ هن کيس پنهنجي گهر موڪليو ۽ شمعون کي انهن وٽ ڪڍيو ۽ انهن لاءِ دعوت ڪئي ، ۽ انهن کيس اهو تحفو پيش ڪيو جيڪو انهن پنهنجي هٿن ۾ آندو هو.
23۽ انهن هن جي اڳيان کاڌو کاڌو ۽ هن سيني کي هڪ حصو ڏنو ،پر بنيامين جو حصو انهن مان ڪنهن جي پيٽ ۾ ست ڀيرا وڌو هو.
24۽ انهن کاڌو پيتو ۽ اٿي پنهنجن گڏهن سان گڏ رهيا.
25۽ يوسف هڪ منصوبو ٺاهيو جنهن سان هو انهن جي خيالن کي سڪي سگهي ٿو ته ڇا انهن ۾ امن جا خيال غالب آهن ، ۽ هن پنهنجي گهر جي نگران کي چيو ته' :انهن جا سڀئي ٿيلها کاڌي سان ڀريو ، ۽ انهن جا پئسا انهن جي ٿانون ۾ واپس ڪريو ، ۽ منهنجو پيالو ،چاندي جو پيالو جنهن مان مان پيئندو آهيان ،ان کي ننڍي جي ٿيلهي ۾ وجهي ڇڏيو ، ۽ انهن کي موڪل ڏيو'.

باب43

1۽ جيئن يوسف چيو هو ،هن ڪيو ، ۽ انهن لاءِ سيني ٿيلهن کي کاڌي سان ڀريو ۽ انهن جا پئسا انهن جي ٿيلهن ۾ وجهي ڇڏيا ، ۽ پيالو بنيامين جي ٿيلهي ۾ وجهي ڇڏيو.
2۽ صبح جو سوير اهي هليا ويا ، ۽ اهو ٿيو ته ،جڏهن اهي اتان هليا ويا ،يوسف پنهنجي گهر جي سنڀاليندڙ کي چيو' :انهن جي پٺيان وڃ ، ڊوڙ ۽ انهن کي پڪڙيو ، ۽ چيو ته' ،ڀلائي جي ڪري توهان مون کي برائي سان بدلو ڏنو آهي؛ توهان مون کان چاندي جو پيالو چوري ڪيو آهي جنهن مان منهنجو مالڪ پيئندو آهي '.۽ انهن جي ننڍي ڀاءُ کي مون وٽ واپس آڻيو ، ۽ جلدي) ان کي (وڃي اچو ان کان اڳ جو مان پنهنجي عدالت جي ڪرسي تي وڃان'.
3۽ هو انهن جي پٺيان ڊوڙيو ۽ انهن کي انهن لفظن موجب چيو.
4۽ انهن کيس چيو ته' خدا نه ڪري ته اوهان جا نوڪر اِهو ڪم ڪن ۽ اوهان جي مالڪ جي گهر مان ڪوبه سامان چوري ڪن ، ۽ اهي پئسا به جيڪي اسان کي پهريون ڀيرو پنهنجن ٿيلهن ۾ مليا هئا ،اسان اوهان جا نوڪر ڪنعان جي ملڪ مان واپس کڻي آيا آهيون'.
5پوءِ اسين ڪيئن ڪو سامان چوري ڪريون؟ ڏسو ،اسين ۽ اسان جا ٿيلها ڳولي رهيا آهيون ، ۽ جتي به توهان اسان مان ڪنهن به ماڻهوءَ جي ٿيلهي ۾ پيالو ڳوليو ،ان کي قتل ڪيو وڃي ، ۽ اسين ۽ اسان جا گڏهه توهان جي مالڪ جي خدمت ڪنداسين.
6۽ هن انهن کي چيو' :ائين نه آهي ،جنهن ماڻهوءَ سان مون کي ملندو ،ان کي ئي نوڪر طور وٺندس ، ۽ توهان سلامتيءَ سان پنهنجي گهر موٽندؤ'.
7۽ جڏهن هو انهن جي ٿانون ۾ ڳولا ڪري رهيو هو ،وڏي کان شروع ڪري ننڍي تائين ،ته اهو بنيامين جي ٿيلهي ۾ مليو.
8۽ انهن پنهنجا ڪپڙا ڦاڙيا ، ۽ پنهنجا گڏهه تي بار ڪيا ، ۽ شهر ڏانهن موٽي آيا ۽ يوسف جي گهر ۾ آيا ، ۽ اهي سڀ سندس اڳيان منهن پر زمين تي جهڪي ويا.
9۽ يوسف انهن کي چيو ته" توهان بڇڙو ڪم ڪيو آهي ".۽ انهن چيو ته" اسين ڇا چئون ۽ ڪيئن پاڻ کي بچائيون؟ اسان جي مالڪ پنهنجي ٻانهن جي ڏوهه کي ظاهر ڪيو آهي؛ ڏسو ،اسين پنهنجي مالڪ جا ٻانها آهيون ۽ اسان جا گڏهه پڻ".
10۽ يوسف انهن کي چيو' :مان پڻ خداوند کان ڊڄان ٿو .توهان جي ٻاري ۾ ،توهان پنهنجن گهرن ڏانهن وڃو ۽ پنهنجي ڀاءُ کي منهنجو نوڪر ٻڌايو ،ڇو ته توهان بڇڙو ڪم ڪيو آهي .ڇا توهان کي خبر ناهي ته هڪ ماڻهو پنهنجي پيالي ۾ خوش ٿيندو آهي جيئن مان هن پيالي سان؟ ۽ تڏهن به توهان اهو مون کان چوري ڪيو آهي'.
11۽ يهوداه چيو ته اي منهنجا مالڪ ،پنهنجي ٻانهي کي ،مهرباني ڪري ،پنهنجي ٻانهي کي ،پنهنجي ٻانهي جي ڪن ۾ هڪ ڳالهه چوڻ ڏيو ته توهان جي ٻانهي جي ماءُ اسان جي پيءُ کي ٻه پٽ پيدا ڪيا آهن :هڪ هليو ويو ۽ گم ٿي ويو ۽ نه مليو آهي ، ۽ اهو اڪيلو پنهنجي ماءُ کان بچيو آهي ، ۽ توهان جو ٻانهو اسان جو پيءُ هن کي پيار ڪري ٿو ، ۽ هن جي جان به هن) ڇوڪري (جي جان سان ٻڌل آهي.
12۽ ائين ٿيندو ،جڏهن اسين توهان جي ٻانهي پنهنجي پيءُ وٽ وينداسين ، ۽ ڇوڪرو اسان سان گڏ نه هوندو ،ته هو مري ويندو ، ۽ اسين پنهنجي پيءُ کي ڏک سان موت ڏانهن آڻينداسين.
13هاڻي پلي مون کي ،توهان جي ٻانهي کي ،ڇوڪرو جي بدران پنهنجي مالڪ جو غلام رهڻ ڏيو ، ۽ ڇوڪرو کي سندس ڀائرن سان گڏ وڃڻ ڏيو ،ڇاڪاڻ ته مان توهان جي ٻانهي اسان جي پيءُ جي هٿان هن جو ضامن بڻيو آهيان ، ۽ جيڪڏهن مان هن کي واپس نه آڻيندس ،ته توهان جو ٻانهو هميشه لاءِ اسان جي پيءُ جي الزام ٻڌندو.
14۽ يوسف ڏٺو ته اهي سڀ هڪ ٻئي سان نيڪي ۾ هڪجهڙا هئا ، ۽ هو پاڻ کي روڪي نه سگهيو ، ۽ هن انهن کي ٻڌايو ته هو يوسف آهي.
15۽ هو انهن سان عبراني ٻوليءَ ۾ ڳالهائڻ لڳو ۽ انهن جي ڳچيءَ ۾ پنجي روئي پيو.
16پر انهن کيس نه سڃاتو ۽ اهي روئڻ لڳا .۽ هن انهن کي چيو' :مون تي نه روئو ،پر جلدي ڪريو ۽ منهنجي پيءُ کي مون وٽ آڻيو؛ ۽ توهان ڏسو ته اهو منهنجو وات آهي جيڪو ڳالهائي ٿو ۽ منهنجي ڀاءُ بنيامين جون اکيون ڏسي رهيون آهن'.
17ڇالاءِ جو ڏسو ،هي ڏڪار جو ٻيو سال آهي ، ۽ اڃا پنج سال آهن جن ۾ فصل يا وٽن جي ميوي يا هٽڻ جي ڪا ضرورت ناهي.
18اوهين ۽ اوهان جا گهر وارا جلدي هيٺ لهي اچو ،متان اوهين ڏڪار ۾ نه مرو ، ۽ پنهنجي مال لاءِ غمگين نه ٿيو ،ڇاڪاڻ ته خداوند مون کي اوهان کان اڳ موڪليو آهي ته جيئن گهڻا ماڻهو جيئرا رهن.
19۽ منهنجي پيءُ کي چئو ته مان اڃا تائين جيئرو آهيان ، ۽ اوهين ڏسو ٿا ته خداوند مون کي فرعون جو پيءُ ۽ سندس گهر ۽ مصر جي سڄي ملڪ جو حاڪم بڻايو آهي.

20۽ منهنجي پيءُ کي منهنجي سڄي شان ۽ شوڪت ۽ سڀ دولت ۽ شان و شوڪت ٻڌاءِ جيڪا خداوند مون کي ڏني آهي.
21۽ فرعون جي حڪم سان ،هن انهن کي گاڏيون ۽ رستي لاءِ کاڌو ڏنو ،۽ انهن سڀني کي رنگين ڪپڙا ۽ چاندي ڏني.
22۽ سندن پيءُ ڏانهن ڪپڙا ،چاندي ۽ ڏهه گڏهه موڪليا جيڪي اناج کڻي ويندا هئا ،۽ هن انهن کي موڪلي ڇڏيو.
23۽ اهي وڃي پنهنجي پيءُ کي ٻڌايائون ته يوسف جيئرو آهي ۽ زمين جي سڀني قومن کي اناج ماپي رهيو آهي ۽ هو سڄي مصر ملڪ جو حاڪم آهي.
24۽ سندن پيءُ کي يقين نه آيو ،ڇاڪاڻ ته هو پنهنجي دل ۾ پريشان هو؛ پر جڏهن هن اهي گاڏيون ڏٺيون جيڪي يوسف موڪليون هيون ، ته سندس روح ۾ جان اچي وئي ،۽ هن چيو' :جيڪڏهن يوسف جيئرو رهي ته منهنجي لاءِ ڪافي آهي؛ مان مرڻ کان اڳ هيٺ ويندس ۽ کيس ڏسندس'.

باب44

1۽ اسرائيل ٽئين مهيني جي نئين چنڊ تي پنهنجي گهر کان حاران کان سفر ڪيو ،۽ هو قسم جي کوهه جي رستي تي هليو ويو ،۽ هن مهيني جي ستين تاريخ تي پنهنجي پيءُ اسحاق جي خدا کي قرباني پيش ڪئي.
2۽ يعقوب کي اهو خواب ياد آيو جيڪو هن بيت ايل ۾ ڏٺو هو ،۽ هو مصر ڏانهن وڃڻ کان ڊڄي ويو.
3۽ جڏهن هو يوسف کي پيغام موڪلڻ جو سوچي رهيو هو ته هو پاڻ وٽ اچي ،۽ هو هيٺ نه وڃي ،تڏهن هو ست ڏينهن اتي رهيو ،شايد شايد کو رويا ڏسي سگهي ته هو رهي يا هيٺ لهي وڃي.
4۽ هن ڀهرين ميوي جي فصل جي عيد پراڻي اناج سان ملهائي ،ڇاڪاڻ ته ڪنعان جي سڄي ملڪ ۾] ملڪ ۾ [ٻج جو هڪ مُٺ به نه هو ،ڇاڪاڻ ته ڏڪار سڀني جانورن ،ڍورن ۽ پکين ۽ انسانن تي پئ هو.
5۽ سورهين تاريخ تي خداوند هن کي ظاهر ٿيو ۽ هن کي چيو' ،يعقوب ،يعقوب'؛ ۽ هن چيو' ،هتي آهيان '.۽ هن کيس چيو' :مان تنهنجي ابن ڏاڏن جو خدا آهيان ،ابراهيم ۽ اسحاق جو خدا؛ مصر ۾ وڃڻ کان نه ڊڄ ،ڇاڪاڻ ته مان اتي توکي هڪ وڏي قوم بڻائيندس ،مان تو سان گڏ هيٺ ويندس ،۽ مان توکي مٿي آڻيندس ،۽ هن ملڪ ۾ توکي دفن ڪيو ويندو ،۽ يوسف پنهنجا هٿ تنهنجي اکين تي رکندو.
6ڊڄ نه ،مصر ڏانهن وڃ.
7پوءِ سندس پٽ ۽ سندس پوٽن جا پٽ اٿيا ،۽ انهن پنهنجي پيءُ ۽ پنهنجي ملڪيت کي گاڏين تي چاڙهيو.
8۽ اسرائيل ٽئين مهيني جي سورهين تاريخ تي قسم جي کوهه مان اٿيو ۽ مصر جي ملڪ ڏانهن ويو.
9۽ اسرائيل يهوداه کي پنهنجي پٽ يوسف ڏانهن موڪليو ته هو گوشن جي ملڪ جي جاچ ڪري ،ڇاڪاڻ ته يوسف پنهنجن ڀائرن کي چيو هو ته اهي اتي اچن ۽ رهن ته جيئن اهي سندس ويجهو رهن.
10۽ هي مصر جي ملڪ ۾ سڀ کان وڌيڪ سٺي) زمين (هئي ،۽ هن جي ويجهو ،سڀني لاءِ) انهن (۽ ڍورن لاءِ پڻ.
11۽ يعقوب جي پٽن جا نالا هي آهن جيڪي پنهنجي پيءُ يعقوب سان گڏ مصر ۾ ويا.
12رُوبين ،جيڪو اسرائيل جو پهريون پٽ هو؛ ۽ سندس پٽن جا نالا هي آهن حنوڪ ،فلو ،حصرون ۽ ڪرمي - پنج.
13شمعون ۽ سندس پٽ؛ ۽ سندس پٽن جا نالا هي آهن :يموئيل ،يامين ،اُهد ،ياڪين ،صوحر ۽ شاؤل ،جيڪو صفات جي زال جو پٽ هو - ست.
14لاوي ۽ سندس پٽ؛ ۽ سندس پٽن جا نالا هي آهن :گيرشون ،قهات ۽ مراري ،چار.
15يهوداه ۽ سندس پٽ؛ ۽ سندس پٽن جا نالا هي آهن :شيلا ،فارص ۽ زارح - چار.
16اِشڪار ۽ سندس پٽ؛ ۽ سندس پٽن جا نالا هي آهن :تولع ،فوع ،يعوب ۽ شمرون - پنج.
17زبولون ۽ سندس پٽ؛ ۽ سندس پٽن جا نالا هي آهن :سرد ،ايلون ۽ يحلئيل - چار.
18۽ اهي يعقوب جا پٽ ۽ انهن جا پٽ آهن جيڪي ليا ميسوپوٽيميا ۾ يعقوب کي پيدا ڪيا ،ڇهه ،۽ انهن جي هڪ ڀيڻ ،دينه ۽ ليا جي پٽن جا سڀ روح ،۽ انهن جا پٽ ،جيڪي پنهنجي پيءُ يعقوب سان مصر ۾ ويا هئا ،اوڻٽيهه هئا ،۽ انهن جو پيءُ يعقوب انهن سان گڏ هو ،اهي ٽيهه هئا.
19۽ زلفه جا پٽ ،ليه جي ٻانهي ۽ يعقوب جي زال ،جنهن يعقوب لاءِ جاد ۽ آشور پيدا ڪيا.
20۽ انهن جي پٽن جا نالا هي آهن جيڪي هن سان گڏ مصر ۾ ويا :جاد جا پٽ :زيفيون ،هجي ،شوني ،عزبون > ،۽ عيري ،<اريلي ۽ ارودي - اٺ.
21۽ آشر جا پٽ :يمنه ،اِشواه > ،۽ اِشوي ،<۽ بريعا ۽ سِره ،سندن هڪ ڀيڻ - ڇهه.
22سڀ چوڏهن ماڻهو هئا ،۽ ليا جا سڀ چوويهه هئا.
23۽ يعقوب جي زال راحيل جا پٽ :يوسف ۽ بنيامين.
24۽ يوسف جي پيءُ جي مصر ۾ اچڻ کان اڳ مصر ۾ ٻار پيدا ٿيا ،جن کي هيليوپولس جي پوٽيفار پادري جي ڌيءَ آسنٿ ،ٽي پٽ پيدا ڪيا ،منسي ۽ افرائيم.
25۽ بنيامين جا پٽ :بالع ،بکر ،اشبيل ،جيرا ،نعمان ،اِهي ،روس ،مُفيم ،حُفيم ۽ اردّيه.
26۽ راحيل جا ڪُل جاندار چوڏهن هئا.
27۽ يعقوب جي زال راحيل جي ٻانهي بلهاه جا پٽ ،جيڪا کيس يعقوب مان پيدا ٿي ،دان ۽ نفتالي هئا.
28۽ انهن جي پٽن جا نالا هي آهن جيڪي انهن سان گڏ مصر ڏانهن ويا .۽ دان جا پٽ هئا :حشيم ،شمعون ،اسودي ،يعقاه ۽ سليمان - ڇهه.
29۽ اهي انهيءَ سال مري ويا جنهن سال اهي مصر ۾ داخل ٿيا ،۽ صرف دان حوشيم جو اولاد رهجي ويو.
30۽ نفتالي جي پٽن جا نالا هي آهن :يحصيئيل ،جُوني ،يصر ،شلوم ۽ اِوي.
31۽ عيسيٰ ،جيڪو ڏڪار جي سالن کان پوءِ پيدا ٿيو هو ،مصر ۾ مري ويو.

32۽ راحيل جا ڪُل ڇهويهہ جان هئا.
33۽ يعقوب جا سڀ روح جيڪي مصر ۾ ويا ،ستر هئا .اهي سندس اولاد ۽ سندس پوٽن جا اولاد آهن ،ڪل ستر ،پر پنج يوسف کان اڳ مصر ۾ مري ويا ۽ انهن کي ڪو بہ اولاد نہ هو.
34۽ ڪنعان جي ملڪ ۾ يهوداه جا بہ پٽ مري ويا ،عير ۽ اونان ،۽ انهن کي ڪوبہ اولاد نہ هو ،۽ بني اسرائيل انهن کي دفن ڪيو جيڪي مري ويا ،۽ انهن کي ستر غير قومن ۾ شمار ڪيو ويو.

باب45

1۽ اسرائيل پنجيتاليهين جوبلي جي ٽئين هفتي جي ٻئي سال ۾ ،چوٿين مهيني جي نئين چنڊ تي ،مصر جي ملڪ ۾ ،گوشن جي ملڪ ۾ ويو.
2۽ يوسف پنهنجي پيءُ يعقوب سان ملڻ لاءِ گوشن جي ملڪ ۾ ويو ،۽ پنهنجي پيءُ کي ڳچيءَ ۾ وجهي روئي پيو.
3۽ اسرائيل يوسف کي چيو' :هاڻي مون کي مرڻ ڏيو ڇو تہ مون توکي ڏٺو آهي ،۽ هاڻي خداوند اسرائيل جو خدا ابراهيم جو خدا ۽ اسحاق جو خدا برڪت وارو هجي ،جنهن پنهنجي رحمت ۽ فضل کي پنهنجي ٻانهي يعقوب کان نہ روڪيو آهي'.
4منهنجي لاءِ اهو ڪافي آهي تہ مون توهان جو چهرو ڏٺو آهي جڏهن مان اجا تائين جيئرو آهيان؛ ها ،اهو خواب سچو آهي جيڪو مون بيٿل ۾ ڏٺو هو .منهنجو خداوند خدا هميشه لاءِ برڪت وارو هجي ،۽ سندس نالو برڪت وارو هجي.
5۽ يوسف ۽ سندس ڀائر پنهنجي پيءُ جي اڳيان ماني کائي ۽ شراب پيئندا هئا ،۽ يعقوب تمام گهڻي خوشي سان خوش ٿيو ڇاڪاڻ تہ هن يوسف کي پنهنجن ڀائرن سان گڏ کائيندو ۽ پنهنجي اڳيان پيئندو ڏٺو ،۽ هن سڀني شين جي خالق کي ساراهيو جنهن هن کي بچايو هو ،۽ هن جا ٻارهن پٽ هن لاءِ محفوظ رکيا هئا.
6۽ يوسف پنهنجي پيءُ ۽ پنهنجن ڀائرن کي تحفي طور تي گوشن جي ملڪ ۾ ۽ رعمسيس ۽ چوڌاري سڄي علائقي ۾ رهڻ جو حق ڏنو هو ،جنهن تي هن فرعون جي اڳيان حڪومت ڪئي هئي .۽ اسرائيل ۽ سندس پٽ گوشن جي ملڪ ۾ رهيا ،مصر جي ملڪ جو بهترين حصو ۽ اسرائيل هڪ سو ٽيهه سال جي عمر ۾ هو جڏهن هو مصر ۾ آيو.
7۽ يوسف پنهنجي پيءُ ،ڀائرن ۽ انهن جي ملڪيت کي ايتري ماني سان پاليو جيتري انهن کي ڏڪار جي ستن سالن لاءِ ڪافي هئي.
8۽ مصر جي ملڪ ۾ ڏڪار جي ڪري مصيبت آئي ،۽ يوسف کاڌي جي بدلي ۾ فرعون لاءِ مصر جي سڄي زمين خريد ڪئي ،۽ هن فرعون لاءِ ماڻهن ،انهن جي چوپائي مال ۽ هر شيءِ جو قبضو ڪيو.
9۽ ڏڪار جا سال پورا ٿيا ،۽ يوسف ملڪ جي ماڻهن کي اٺين سال ۾ ٻج ۽ کاڌو ڏنو تہ جيئن اهي پوکي سگهن ،ڇاڪاڻ تہ درياءَ مصر جي سڄي ملڪ کي ٻوڙي ڇڏيو هو.
10ڇاڪاڻ تہ ڏڪار جي ستن سالن ۾ اهو) نہ (وهيو هو ۽ درياءَ جي ڪنارن تي صرف ڪجهہ هنڌن کي سيراب ڪيو هو ،پر هاڻي اهو وهيو ۽ مصرين زمين پوکي ،۽ ان سال گهڻو اناج پيدا ڪيو.
11۽ هي پنجيتاليهين جوبلي جي چوٿين هفتي جو پهريون سال هو.
12۽ يوسف فصل جي اناج جو پنجون حصو بادشاهه لاءِ ورتو ۽ چار حصا انهن لاءِ کاڌي ۽ ٻج لاءِ ڇڏيا ،۽ يوسف اهو اڄ تائين مصر جي ملڪ لاءِ هڪ قانون مقرر ڪيو.
13۽ اسرائيل مصر جي ملڪ ۾ سترهن سال رهيو ،۽ سندس جيئرو ڏينهن ٽي جوبلي هئا ،هڪ سئو ستيتاليهه سال ،۽ هو پنجيتاليهه جوبلي جي پنجين هفتي جي چوٿين سال ۾ فوت ٿيو.
14۽ اسرائيل پنهنجي مرڻ کان اڳ پنهنجن پٽن کي برڪت ڏني ۽ انهن کي سڀ ڪجهہ ٻڌايو جيڪو انهن تي مصر جي ملڪ ۾ اچڻو هو؛ ۽ انهن کي اهو ٻڌايو جيڪو آخري ڏينهن ۾ انهن تي ايندو ،۽ انهن کي برڪت ڏني ۽ يوسف کي ملڪ ۾ ٻہ حصا ڏنا.
15۽ هو پنهنجي پيءُ سان گڏ سمهيو ،۽ کيس ڪنعان جي ملڪ ۾ ٻٽي غار ۾ دفن ڪيو ويو ،سندس پيءُ ابراهيم جي ويجهو ان قبر ۾ جيڪا هن حبرون جي ملڪ ۾ ٻٽي غار ۾ پاڻ لاءِ کوٽي هئي.
16۽ هن پنهنجا سڀ ڪتاب ۽ پنهنجي پيءُ جا ڪتاب پنهنجي پٽ ليوي کي ڏنا تہ جيئن هو انهن کي محفوظ رکي ۽ اڄ ڏينهن تائين پنهنجي ٻارن لاءِ انهن کي نئين سر قائم ڪري.

باب46

1۽ اهو ٿيو تہ يعقوب جي وفات کان پوءِ بني اسرائيل مصر جي ملڪ ۾ وڌندا ويا ،۽ اهي هڪ وڏي قوم بڻجي ويا ،۽ اهي هڪ دل هئا ، تنهنڪري ڀاءُ ڀاءُ سان پيار ڪندو هو ۽ هر ماڻهو پنهنجي ڀاءُ جي مدد ڪندو هو ،۽ اهي گهڻو ڪري وڌندا ۽ وڌندا ويا ،ڏهہ [2242 AM] هفتا سال ،يوسف جي زندگي جي سڀني ڏينهن ۾.
2۽ يوسف جي سڄي زندگي ۾ جيڪو هو پنهنجي پيءُ يعقوب کان پوءِ گذاريو ،ڪو بہ شيطان يا ڪو بہ برائي نہ هئي ،ڇاڪاڻ تہ سڀئي مصري يوسف جي سڄي زندگي ۾ بني اسرائيل جي عزت ڪندا هئا.
3۽ يوسف هڪ سؤ ڏهہ سالن جي عمر ۾ فوت ٿيو؛ هو سترهن سال ڪنعان جي ملڪ ۾ رهيو ،۽ ڏهہ سال نوڪر رهيو ،۽ ٽي سال قيد ۾ رهيو ،۽ اسي سال بادشاهه جي ماتحت رهيو ۽ مصر جي سڄي ملڪ تي حڪومت ڪيائين.
4پوءِ هو ۽ سندس سڀ ڀائر ۽ انهيءَ پيڙهيءَ جا سڀ ماڻهو مري ويا.
5۽ هن پنهنجي مرڻ کان اڳ بني اسرائيل کي حڪم ڏنو تہ جڏهن اهي مصر جي ملڪ مان نڪرن تہ اهي سندس هڏيون پاڻ سان گڏ کڻي وڃن.

6۽ هن انهن کان پنهنجي هڏين جي باري ۾ قسم کنايو ،ڇاڪاڻ ته هو ڄاڻي ٿو ته مصري کيس ٻيهر ڪنعان جي ملڪ ۾ نه آڻيندا ۽ دفن نه ڪندا ،ڇاڪاڻ ته ڪنعان جو بادشاهه مڪامرون ،جڏهن اسور جي ملڪ ۾ رهندو هو ،مصر جي بادشاهه سان وادي ۾ وڙهيو ۽ اتي کيس ماريو ،۽ مصرين جي پٺيان يرمون جي دروازن تائين هليو ويو.

7پر هو داخل نه ٿي سگهيو ،ڇاڪاڻ ته ٻيو ،هڪ نئون بادشاهه ،مصر جو بادشاهه ٿيو هو ،۽ هو ان کان وڌيڪ طاقتور هو ،۽ هو ڪنعان جي ملڪ ڏانهن موٽيو ،۽ مصر جا دروازا بند ڪيا ويا ،۽ ڪو به ٻاهر نه ويو ۽ نه ڪو مصر ۾ آيو.

8۽ يوسف ڇهين جوبلي ۾ ،ڇهين هفتي ۾ ،ٻئي سال ۾ وفات ڪئي ،۽ انهن کيس مصر جي ملڪ ۾ دفن ڪيو ،۽ 2242] صبح جو [سندس سڀ ڀائر سندس پٺيان مري ويا.

9۽ مصر جو بادشاهه ڪنعان جي بادشاهه سان جنگ ڪرڻ لاءِ نڪتو 2263] صبح جو [ٻئي سال جي ٻئي هفتي ۾ ،ستيتاليهه جوبلي ۾ ،۽ بني اسرائيل يعقوب جي اولاد جون سڀ هڏيون ڪڍي آيا سواءِ يوسف جي هڏين جي ،۽ انهن کي جبل جي ٻڻي غار ۾ ميدان ۾ دفن ڪيو.

10۽ گهڻا) انهن مان (مصر ڏانهن موٽي ويا ،پر انهن مان ٿورا حبرون جي جبلن ۾ رهيا ،۽ توهان جو پيءُ عمرام انهن سان گڏ رهيو.

11۽ ڪنعان جي بادشاهه مصر جي بادشاهه تي فتح حاصل ڪئي ،۽ هن مصر جا دروازا بند ڪري ڇڏيا.

12۽ هن بني اسرائيل جي خلاف هڪ بڇڙي سازش ڪئي ته جيئن انهن کي تڪليف ڏئي ۽ مصر جي ماڻهن کي چيو ته' :ڏسو ،بني اسرائيل جا ماڻهو اسان کان وڌيڪ وڌي ويا آهن.

13اچو ۽ اچو ته انهن سان عقلمندي سان پيش اچون ان کان اڳ جو اهي تمام گهڻا ٿي وڃن ،۽ اچو ته انهن کي غلامي ۾ مبتلا ڪريون ان کان اڳ جو اسان تي جنگ اچي ۽ ان کان اڳ جو اهي اسان سان وڙهن؛ نه ته اهي اسان جي دشمنن سان شامل ٿي ويندا ۽ انهن کي اسان جي ملڪ مان ڪڍي ڇڏيندا ،ڇاڪاڻ ته انهن جا دل ۽ منهن ڪنعان جي ملڪ ڏانهن آهن.

14۽ هن انهن تي ڪمدار مقرر ڪيا ته جيئن انهن کي غلامي سان تڪليف ڏين؛ ۽ انهن فرعون ،پتوم ۽ رعمسس لاءِ مضبوط شهر ٺاهيا ۽ انهن سيني پٿين ۽ سيني قلعن کي تعمير ڪيو جيڪي مصر جي شهرن ۾ ڪري پيا هئا.

15۽ انهن انهن کي سختيءَ سان غلام بڻايو ،۽ جيترو انهن سان بڇڙائي ڪئي ،اوترو ئي اهي وڌندا ۽ وڌندا ويا.

16۽ مصر جا ماڻهو بني اسرائيل کان نفرت ڪندا هئا.

باب47

1۽ ستين هفتي ۾ ،ستين سال ۾ ،ستيتاليهه جوبلي ۾ ،توهان جو پيءُ 2303] صبح [ڪنعان جي ملڪ مان نڪتو ،۽ توهان چوٿين هفتي ۾ ، ان جي ڇهين سال ۾ 2330] ،صبح [اٺيتاليهه جوبلي ۾ پيدا ٿيا؛ هي بني اسرائيل تي مصيبت جو وقت هو.

2۽ مصر جي بادشاهه فرعون انهن جي باري ۾ حڪم جاري ڪيو ته اهي پنهنجن سيني پٽن کي درياءَ ۾ اڇلائي ڇڏين جيڪي پيدا ٿين.

3۽ انهن انهن کي ستن مهينن تائين اندر رکيو جيستائين توهان پيدا نه ٿيا.

4۽ تنهنجي ماءُ توکي ٽن مهينن تائين لڪائي رکيو ،۽ انهن هن جي باري ۾ ٻڌايو .۽ هن تنهنجي لاءِ هڪ ٻيڙي ٺاهي ،۽ ان کي پچر ۽ اسفالٽ سان ڍڪيو ،۽ ان کي درياءَ جي ڪناري تي جهنڊن ۾ رکيو ،۽ هن توکي ست ڏينهن ان ۾ رکيو ،۽ تنهنجي ماءُ رات جو آئي ۽ توکي کير پياريو ،۽ ڏينهن جو مريم ،تنهنجي ڀيڻ ،توکي پکين کان بچائيندي هئي.

5۽ انهن ڏينهن ۾ ،فرعون جي ڌيءَ ،ترموٿ ،درياءَ ۾ وهنجڻ آئي ،۽ هن تنهنجي روئڻ جو آواز ٻڌو ،۽ هن پنهنجين نوڪريائڻين کي چيو ته توکي ٻاهر ڪڍن ،۽ اهي توکي هن وٽ کڻي آيا.

6۽ هن توکي ٻيڙيءَ مان ٻاهر ڪڍيو ،۽ هن کي تو تي رحم آيو.

7۽ تنهنجي ڀيڻ هن کي چيو' :ڇا مان وڃي عبراني عورتن مان ڪنهن کي سڏيان ته هوءَ توهان جي لاءِ هن ٻار کي کير پياري ۽ کير پياري؟'

8۽ هن چيو ته' ،وڃ '.۽ هوءَ وئي ۽ تنهنجي ماءُ يوڪبد کي سڏي ،۽ هن پنهنجو ڪم ڏنو ،۽ هن توکي پاليو.

9۽ پوءِ ،جڏهن تون وڏو ٿيو ،تڏهن اهي توکي فرعون جي ڌيءَ وٽ وٺي آيا ،۽ تون سندس پٽ ٿي وئين ،۽ تنهنجي پيءُ عمرام توکي لکڻ سيکاريو ،۽ ٽن هفتن جي مڪمل ٿيڻ کان پوءِ اهي توکي شاهي درٻار ۾ وٺي آيا.

10۽ تون ٽن هفتن تائين درٻار ۾ هئين جيستائين [-2351] جڏهن تون شاهي درٻار مان نڪرين ۽ هڪ مصري کي تنهنجي دوست کي ماريندي ڏٺو جيڪو بني اسرائيل جو هو ،۽ تو ان کي ماري ڇڏيو ۽ ان کي ريتي ۾ لڪائي ڇڏيو.

11۽ ٻئي ڏينهن تي تون ۽ بني اسرائيل جا ٻه ماڻهو گڏجي وڙهڻ لڳا ،۽ تون ان ماڻهو کي چيو جيڪو ظالم هو' :تون پنهنجي ڀاءُ کي ڇو ٿو مارين؟'

.12هو ڪاوڙ ۾ ۽ ڪاوڙ ۾ اچي چوڻ لڳو ته" ڪنهن توکي اسان تي حاڪم ۽ منصف مقرر ڪيو آهي؟ ڇا تون مون کي به مارڻ چاهين ٿو جيئن تو ڪالهه هڪ مصريءَ کي ماريو هو؟ "۽ اوهين انهن ڳالهين جي ڪري ڊڄي ويا ۽ ڀڄي ويا.

باب48

1۽ اوڻٽيهون جوبلي جي ٽئين هفتي جي ڇهين سال ۾ ،توهان مدين جي ملڪ مان نڪري ويا ،پنج هفتا ۽ هڪ سال .۽ توهان ٻئي سال جي ٻئي هفتي ۾ پنجاهھون جوبلي ۾ مصر ۾ موٽي آيا.

2۽ تون ڄاڻ ڄاڻين ٿو ته هن [2410 AM] جبل سينا تي تو سان ڇا ڳالهايو ،۽ شهزادي مستيما تو سان ڇا ڪرڻ چاهيندو هو جڏهن تون مصر ڏانهن موٽي رهيو هئين جڏهن رستي ۾ تون هن کي رهائش واري جاءِ تي مليو هئين.

3چا هن پنهنجي پوري طاقت سان توهان کي مارڻ ۽ مصرين کي توهان جي هٿ مان بچائڻ جي ڪوشش نه ڪئي جڏهن هن ڏنو ته توهان کي مصرين تي فيصلو ڪرڻ ۽ بدلو وٺڻ لاءِ موڪليو ويو آهي؟
4۽ مون توکي سندس هٿ کان بچايو ،۽ تو اهي نشانيون ۽ معجزا ڪيا جيڪي تو کي مصر ۾ فرعون ،سندس سڀني گهراڻي ،سندس نوڪرن ۽ سندس ماڻهن جي خلاف ڪرڻ لاءِ موڪليا ويا هئا.
5۽ خداوند بني اسرائيل جي خاطر انهن کان وڏو بدلو ورتو ،۽ انهن کي رت ،ڏيڏر ،جُون ۽ مکين ،۽ بدبودار ڦوڙن جي آفتن سان ماريو؛ ۽ انهن جي چوپائي مال کي موت سان؛ ۽ ڳڙن سان ،انهي ڪري هن هر شيءِ کي تباهه ڪيو جيڪا انهن لاءِ اُپري هئي؛ ۽ ٽِڏِن سان جيڪي ڳڙن ۽ اوندهه سان بچيل بچيل کي کائي ويندا هئا؛ ۽ موت سان <انسانن ۽ جانورن جي پهرئين چاول ٻارن جي ،۽ انهن جي سڀني بتن کان ، خداوند بدلو ورتو ۽ انهن کي باهه سان ساڙي ڇڏيو.
6۽ سڀ ڪجهه تنهنجي هٿ ذريعي موڪليو ويو ته جيئن تون) اهي ڳالهيون (انهن جي ٿيڻ کان اڳ بيان ڪرين ،۽ تو مصر جي بادشاهه سان سندس سڀني نوڪرن ۽ سندس قوم جي اڳيان ڳالهايو.
7۽ سڀ ڪجهه تنهنجي چوڻ مطابق ٿيو؛ مصر جي ملڪ تي ڏهه وڏا ۽ خوفناڪ فيصلا آيا ته جيئن تون ان تي اسرائيل جو بدلو وٺين.
8۽ خداوند اسرائيل جي خاطر سڀ ڪجهه ڪيو ،۽ پنهنجي عهد جي مطابق ،جيڪو هن ابراهيم سان ڪيو هو ته هو انهن کان بدلو وٺندو جيئن انهن انهن کي زبردستي غلامي ۾ آندو هو.
9۽ شهزادي مستيما تنهنجي خلاف بيٺو ،۽ توکي فرعون جي هٿن ۾ ڏيڻ جي ڪوشش ڪئي ،۽ هن مصري جادوگرن جي مدد ڪئي،
10۽ اهي اٿيا ۽ توهان جي اڳيان بڇڙا ڪم ڪيا ،بيشڪ اسان انهن کي ڪم ڪرڻ جي اجازت ڏني ،پر علاج اسان انهن جي هٿن سان ٿيڻ نه ڏنو.
11۽ خداوند انهن کي خطرناڪ ناسورن سان ماريو ،۽ اهي بيهي نه سگهيا ،ڇاڪاڻ ته اسان انهن کي اهڙي طرح تباهه ڪيو جو اهي هڪ به نشان نه ڏيکاري سگهيا.
12۽ انهن سڀني نشانين ۽ عجائبات جي باوجود ،شهزادي مستيما شرمسار نه ٿيو ڇو ته هن همت ڪئي ۽ مصرين کي رڙ ڪئي ته اهي مصرين جي سڀني طاقتن ،پنهنجن رٿهن ،پنهنجن گهوڙن ۽ مصر جي ماڻهن جي سڀني لشڪرن سان توهان جي پٺيان لڳن.
13۽ مان مصرين ۽ بني اسرائيل جي وچ ۾ بيٺو هوس ،۽ اسان بني اسرائيل کي سندس هٿ کان ۽ سندس قوم جي هٿ کان بچايو ،۽ خداوند انهن کي سمنڊ جي وچ مان ائين ڪڍي آيو جيئن اهو سڪل زمين هجي.
14۽ سڀني قومن کي جن کي هو اسرائيل جي پٺيان پچڻ لاءِ وٺي آيو ،خداوند اسان جي خدا انهن کي سمنڊ جي وچ ۾ ،بني اسرائيل جي هيٺان اونداهي جي اونهائي ۾ اڇلائي ڇڏيو ،جيئن مصر جي ماڻهن پنهنجن ٻارن کي درياءَ ۾ اڇلائي ڇڏيو هو ،هن انهن مان 1,000,000 کان بدلو ورتو ،۽ هڪ هزار مضبوط ۽ توانا ماڻهو توهان جي قوم جي ٻارن مان هڪ ڪير پياريندڙ ٻار جي ڪري تباهه ٿي ويا ،جيڪو انهن درياءَ ۾ اڇلائي ڇڏيو هو.
15۽ چوڏهين ڏينهن ،پندرهين ڏينهن ،سورهين ڏينهن ،سترهين ڏينهن ۽ ارڙهين ڏينهن تي شهزادي مستيما کي بني اسرائيل جي پويان قيد ڪيو ويو ته جيئن هو انهن تي الزام نه لڳائي سگهي.
16۽ اُنهين تاريخ تي اسان انهن کي ڇڏيو ته جيئن اهي مصرين جي مدد ڪن ۽ بني اسرائيلن جو پيڇو ڪن.
17۽ هن انهن جي دلين کي سخت ڪيو ۽ انهن کي ضدي بڻايو ،۽ خداوند اسان جي خدا جي طرفان اهو منصوبو تيار ڪيو ويو ته هو مصرين کي ماري ۽ انهن کي سمنڊ ۾ اڇلائي.
18۽ چوڏهين تاريخ تي اسان ڪيس ٻڌو ته جيئن هو بني اسرائيل تي الزام نه لڳائي جنهن ڏينهن انهن مصرين کان برتن ۽ ڪپڙا ،چاندي جا برتن ،سون جا برتن ۽ پيتل جا برتن گهريا ،ته جيئن مصرين کي ان غلامي جي بدلي ۾ لُٽي سگهن جنهن ۾ انهن انهن کي خدمت ڪرڻ تي مجبور ڪيو هو.
19۽ اسان بني اسرائيل کي مصر مان خالي هٿ نه ڪڍيو.

باب49

1خداوند اوهان کي فسح جي باري ۾ جيڪو حڪم ڏنو آهي ،سو ياد رکو ته اوهين ان کي پهرين مهيني جي چوڏهين تاريخ تي ان جي وقت تي ملهايو ،۽ ان کي شام ٿيڻ کان اڳ ذبح ڪريو ،۽ انهن کي اهو رات جو سج لهڻ کان پندرهين تاريخ جي شام جو کائڻ گهرجي.
2ڇالاءِ جو انهيءَ رات - عيد جي شروعات ۽ خوشيءَ جي شروعات - اوهين مصر ۾ فسح کائي رهيا هئا ،جڏهن مستيما جي سڀني طاقتن کي ڇڏي ڏنو ويو هو ته هو مصر جي ملڪ ۾ سڀني پهرين چاول ٻارن کي مارن ،فرعون جي پهرين چاول ٻار کان وٺي چڪي ۾ قيد ٿيل ٻانهي جي پهرين ٻار تائين ،۽ ڍورن تائين.
3۽ هي اهو نشان آهي جيڪو خداوند انهن کي ڏنو :هر گهر ۾ جنهن جي چوٺين تي انهن پهرين سال جي گهيٽي جو رت ڏٺو ،ان گهر ۾ اهي داخل نه ٿين ته جيئن انهن کي قتل ڪيو وڃي ،پر ان مان لنگهي وڃن ،ته جيئن اهي سڀ بچي وڃن جيڪي گهر ۾ هئا ڇاڪاڻ ته رت جو نشان ان جي چوٺين تي هو.
4۽ خداوند جي قدرتن سڀ ڪجهه ائين ڪيو جيئن خداوند انهن کي حڪم ڏنو هو ،۽ اهي سڀني بني اسرائيلن جي پرسان گذريا ،۽ انهن تي وبا نه آئي جو انهن مان ڪنهن به جان کي ڍورن ،انسانن ،يا ڪتن مان ختم ڪري ڇڏي.
5۽ مصر ۾ وبا تمام سخت هئي ،۽ مصر ۾ ڪو به اهڙو گهر نه هو جتي ڪو به مري نه ويو هجي ،۽ روئڻ ۽ ماتم ڪرڻ وارا هئا.
6۽ سڀ بني اسرائيل فسح جي گهيٽي جو گوشت کائي رهيا هئا ،شراب پي رهيا هئا ،۽ تعريف ڪري رهيا هئا ،برڪت ڪري رهيا هئا ، ۽ پنهنجن ابن ڏاڏن جي خداوند خدا جو شڪر ادا ڪري رهيا هئا ،۽ مصر جي جوءِ هيٺان ۽ بڇڙي غلامي مان نڪرڻ لاءِ تيار هئا.
7۽ هن ڏينهن کي پنهنجي زندگيءَ جا سڀ ڏينهن ياد رکو ،۽ ان کي سال کان سال پنهنجي زندگيءَ جا سڀ ڏينهن ملهايو ،سال ۾ هڪ ڀيرو ،ان جي ڏينهن تي ،ان جي سڀني قانونن مطابق ،۽ ان کي ڏينهن کان ڏينهن ،يا مهيني کان مهيني تائين ملتوي نه ڪريو.

8چاڪاڻ تہ اهو هڪ دائمي حڪم آهي ، ۽ آسماني تختين تي سڀني بني اسرائيلن لاءِ اُڪريل آهي تہ اهي هر سال ان جي ڏينهن تي سال ۾ هڪ ڀيرو ، پنهنجي سڀني نسلن ۾ ، ملهائين؛ ۽ ڏينهن جي ڪا حد نه آهي ، چاڪاڻ تہ اهو هميشه لاءِ مقرر ٿيل آهي.

9۽ جيڪو ماڻهو ناپاڪيءَ کان پاڪ آهي ۽ ان ڏينهن تي ان کي ملهائڻ لاءِ نه ٿو اچي ، ته جيئن خداوند جي اڳيان قابل قبول نذرانو کڻي اچي ، ۽ ان جي عيد جي ڏينهن تي خداوند جي اڳيان کائي ۽ پيئي ، اهو ماڻهو جيڪو پاڪ ۽ ويجهو آهي ، ان کي ڪٽيو ويندو :چاڪاڻ ته هن خداوند جي نذر کي ان جي مقرر وقت تي پيش نه ڪيو ، هو پاڻ تي ڏوهه کڻندو.

10بني اسرائيل اچو ۽ عيد فصح ملهايو ان جي مقرر وقت جي ڏينهن تي ، پهرين مهيني جي چوڏهين ڏينهن تي ، شام جي وچ ۾ ، ڏينهن جي ٽئين حصي کان رات جي ٽئين حصي تائين ، چاڪاڻ ته ڏينهن جا ٻه حصا روشني لاءِ ڏنا ويا آهن ، ۽ ٽيون حصو شام لاءِ.

11هي اهو آهي جيڪو خداوند اوهان کي حڪم ڏنو آهي تہ اوهين شام جي وچ ۾ ان کي ملهايو.

12۽ روشنيءَ جي ڪنهن به وقت ۾ ان کي ذبح ڪرڻ جائز ناهي ، پر شام جي وقت ۾ ، ۽ انهن کي شام جي وقت تي ، رات جي ٽئين حصي تائين کائڻ گهرجي ، ۽ رات جي ٽئين حصي کان وٺي ۽ ان کان پوءِ ان جي سڄي گوشت مان جيڪو بچيو آهي ، ان کي باهه سان ساڙي ڇڏڻ گهرجي.

13۽ اهي ان کي پاڻي سان نه پچائيندا ۽ نه ئي ان کي ڪچو کائيندا ، پر باهه تي پچائيندا :اهي ان کي احتياط سان کائيندا ، ان جي مٿو ان جي اندرين ۽ ان جي پيرن سان گڏ باهه ۾ پچائيندا ۽ ان جي ڪا به هڏي نه ڀڃندا ، چاڪاڻ ته بني اسرائيل جي ڪا به هڏي نه ٽوڙي ويندي.

14انهيءَ ڪري خداوند بني اسرائيل کي حڪم ڏنو ته فسح جي ڏينهن تي ان جي مقرر وقت تي ملهايو ، ۽ اهي ان جي ڪا به هڏي نه ڀڃندا؛ چاڪاڻ ته اهو هڪ عيد جو ڏينهن آهي ، ۽ هڪ ڏينهن جو حڪم ڏنو ويو آهي ، ۽ ڪو به ڏينهن کان ڏينهن ۽ مهيني کان مهيني تائين نه وجي ، پر ان جي عيد جي ڏينهن تي ان کي ملهايو وڃي.

15۽ تون بني اسرائيل کي حڪم ڪر ته اهي پنهنجي ڏينهن ۾ ، هر سال ، سال ۾ هڪ ڀيرو ان جي مقرر وقت تي عيد ملهائين ، ۽ اهو خداوند جي اڳيان هڪ يادگار طور ايندو ، ۽ انهن تي ڪا به آفت نه ايندي ته ان سال ۾ مارن يا مارن جنهن ۾ اهي سندس حڪم مطابق هر لحاظ کان عيد ملهائين.

16۽ اهي ان کي خداوند جي مقدس جاءِ کان ٻاهر نه کائين ، پر خداوند جي مقدس جاءِ جي اڳيان ، ۽ بني اسرائيل جي جماعت جا سڀ ماڻهو ان کي مقرر وقت تي ملهائين.

17۽ جيڪو بہ انهيءَ ڏينهن تي ايندو ، سو ويهہ سالن ۽ ان کان مٿي عمر جو ، پنهنجي خدا جي مقدس جاءِ ۾ خداوند جي اڳيان ان کي کائي ، چاڪاڻ تہ اهو لکيل ۽ مقرر ڪيل آهي تہ انهن کي خداوند جي مقدس جاءِ ۾ کائڻ گهرجي.

18۽ جڏهن بني اسرائيل ان ملڪ ۾ اچن جيڪو انهن کي حاصل ڪرڻو آهي ، يعني ڪنعان جي ملڪ ۾ ، ۽ پنهنجي قبيلي مان ڪنهن هڪ ملڪ جي وچ ۾ خداوند جو خيمو قائم ڪن جيستائين ملڪ ۾ خداوند جو مقدس مقام تعمير نه ٿئي ، ته پوءِ اهي اچن ۽ خداوند جي خيمي جي وچ ۾ فسح ملهائين ، ۽ ان کي سال بہ سال خداوند جي اڳيان ذبح ڪن.

19۽ جن ڏينهن ۾ گهر خداوند جي نالي تي سندن وارث ملڪ ۾ تعمير ڪيو ويندو ، اهي اتي ويندا ۽ عيد فصح کي شام جو ، سج لهڻ وقت ، ڏينهن جي ٽئين حصي ۾ ذبح ڪندا.

20۽ اهي ان جو رت قربان گاه جي چوڪ تي پيش ڪن ، ۽ ان جي چربی قربان گاه تي باهه تي رکن ، ۽ ان جو گوشت گهر جي صحن ۾ باهه سان پُنپي کائيندا ، جيڪو خداوند جي نالي تي پاڪ ڪيو ويو آهي.

21۽ اهي پنهنجن شهرن ۾ يا ڪنهن به جاءِ تي فسح نه ملهائين سواءِ خداوند جي خيمي جي اڳيان ، يا سندس گهر جي سامهون جتي سندس نالو رهندو آهي؛ ۽ اهي خداوند کان گمراهه نه ٿيندا.

22۽ تون ، موسيٰ ، بني اسرائيل کي حڪم ڪر ته فسح جي رسمن تي عمل ڪن ، جيئن توکي حڪم ڏنو ويو هو؛ تون انهن کي هر سال ۽ ان جي ڏينهن جو ڏينهن ، ۽ بي خميري ماني جي عيد ٻڌائين ، ته اهي ست ڏينهن بي خميري ماني کائين) ، ۽ (ته اهي ان جي عيد ملهائين ، ۽ انهن ستن ڏينهن جي خوشي دوران هر روز پنهنجي خدا جي قربانگاهه تي خداوند جي اڳيان نذرانو آڻين.

23چالاءِ جو جڏهن اوهين مصر مان نڪتا هئا ، تڏهن اوهين شُور جي بيابان ۾ داخل ٿيڻ تائين هي عيد تڪڙ سان ملهايو ، چاڪاڻ تہ اوهان اهو سمنڊ جي ڪناري تي پورو ڪيو هو.

باب50

1۽ هن شريعت کان پوءِ مون توکي سينا جي بيابان ۾ ، جيڪو ايليم ۽ سينا جي وچ ۾ آهي ، سبت جا ڏينهن ٻڌايا.

2۽ مون توکي سينا جبل تي زمين جي سبتن بابت ٻڌايو ، ۽ مون توکي سالن جي سبتن ۾ جوبلي سالن بابت ٻڌايو :پر ان جو سال مون توکي نه ٻڌايو جيستائين توهان ان ملڪ ۾ داخل نه ٿيو جيڪو توهان کي حاصل ڪرڻو آهي.

3۽ زمين به پنهنجا سبت رکي جيستائين اهي ان تي رهن ٿا ، ۽ اهي جوبلي سال کي سڃاڻندا.

4تنهن ڪري مون توهان لاءِ سال جا هفتا ، سال ۽ جوبلي مقرر ڪيا آهن :آدم جي ڏينهن کان وٺي اج تائين [2410 AM] ، ۽ هڪ هفتو ۽ ٻه سال آهن :۽ اڃا تائين چاليهه سال) لفظي طور تي' دور ('آهن ته جيئن توهان خداوند جا حڪم سکي سگهو ، جيستائين اهي ڪنعان جي ملڪ ۾ داخل نه ٿين ، ۽ اولهه ۾ اردن پار ڪن.

5۽ جوبلي گذري ويندا ، جيستائين اسرائيل هر قسم جي زناڪاري ، ناپاڪي ، آلودگي ، گناهه ۽ غلطي کان پاڪ نه ٿئي ، ۽ سڄي ملڪ ۾ اعتماد سان رهي ، ۽ هاڻي ڪو به شيطان يا ڪو به بڇڙو نه هوندو ، ۽ زمين ان وقت کان هميشه لاءِ پاڪ هوندي.

6۽ ڏسو سبت جي ڏينهن بابت حڪم - مون توهان لاءِ) اهي (لکي ڇڏيا آهن - ۽ ان جي قانونن جا سڀ فيصلا.

7ڇهه ڏينهن محنت ڪر ، پر ستين ڏينهن خداوند اوهان جي خدا جو سبت آهي .ان ۾ اوهين ڪوبہ ڪم نہ ڪندا ، اوهين ، اوهان جا پٽ ، اوهان جا نوڪر ۽ اوهان جون ٻانهيون ، اوهان جا سڀ ڍور ۽ اوهان سان گڏ رهندڙ پرديسي.

8۽ جيڪو ماڻهو ان تي ڪو ڪم ڪندو سو مرندو :جيڪو ان ڏينهن جي بي حرمتي ڪندو ،جيڪو پنهنجي زال سان لنگهندو ،يا جيڪو چوي ٿو ته هو ان تي ڪجھ ڪندو ،اهو ان تي ڪنهن خريد و فروخت جي حوالي سان سفر تي نڪرندو :۽ جيڪو ان تي پاڻي ڪڍندو جيڪو هن ڇهين ڏينهن تي پاڻ لاءِ تيار نه ڪيو هو ،۽ جيڪو پنهنجي خيمي يا پنهنجي گهر مان ڪو بار کڻڻ لاءِ کڻندو ،سو مرندو.

9اوهين سبت جي ڏينهن تي ڪوبہ ڪم نہ ڪجو سواءِ انهيءَ جي جيڪو اوهان ڇهين ڏينهن تي پاڻ لاءِ تيار ڪيو آهي ،تہ جيئن کائو ، پيئو ۽ آرام ڪريو ،۽ سبت کي انهيءَ ڏينهن تي سڀني ڪمن کان پري رکو ،۽ خداوند پنهنجي خدا کي برڪت ڏيو ،جنهن اوهان کي عيد جو ڏينهن ۽ پاڪ ڏينهن ڏنو آهي :۽ سڀني اسرائيل لاءِ پاڪ بادشاهت جو ڏينهن هميشه لاءِ انهن جي ڏينهن ۾ آهي.

10ڇاڪاڻ ته خداوند بني اسرائيل کي وڏو اعزاز ڏنو آهي ته اهي هن عيد جي ڏينهن تي کائيندا پيئندا ۽ مطمئن ٿيندا ،۽ ان تي سڀني محنتن کان آرام ڪندا جيڪي انسانن جي محنت سان تعلق رکن ٿيون سواءِ لوبان ساڙڻ ۽ خداوند جي اڳيان ڏينهن ۽ سبت جي ڏينهن تي نذرانو ۽ قربانيون پيش ڪرڻ جي.

11هي ڪم صرف سبت جي ڏينهن تي خداوند توهان جي خدا جي مقدس جاءِ ۾ ڪيو ويندو ،ته جيئن اهي اسرائيل لاءِ روزانو قرباني سان ڪفارو ڏين ،جيئن خداوند جي اڳيان هڪ يادگار طور تي پسند اچي ،۽ جيئن توهان کي حڪم ڏنو ويو آهي ،هو انهن کي هر روز قبول ڪري.

12۽ هر ڪو ماڻهو جيڪو ان تي ڪو ڪم ڪري ٿو ،يا سفر ڪري ٿو ،يا پنهنجي فارم کي هاري ٿو ،چاهي اهو سندس گهر ۾ هجي يا ڪنهن ٻئي هنڌ ،۽ جيڪو باهه ٻاري ٿو ،يا ڪنهن جانور تي سواري ڪري ٿو ،يا سمنڊ تي ٻيڙيءَ ذريعي سفر ڪري ٿو ،۽ جيڪو ڪنهن شيءِ کي ماري ٿو يا ماري ٿو ،يا ڪنهن جانور يا پکي کي ذبح ڪري ٿو ،يا جيڪو ڪنهن جانور يا پکي يا مڇي کي پڪڙي ٿو ،يا جيڪو سبت جي ڏينهن تي روزو رکي ٿو يا جنگ ڪري ٿو:

13جيڪو به سبت جي ڏينهن تي انهن مان ڪو به ڪم ڪندو ،اهو مرندو ،ته جيئن بني اسرائيل ملڪ جي سبت جي حڪمن مطابق سبت جي پيروي ڪن ،جيئن اهو تختين تي لکيل آهي ،جيڪي هن منهنجي هٿن ۾ ڏنا ته مان توهان لاءِ موسمن جا قانون ۽ موسمون انهن جي ڏينهن جي ورهاست مطابق لکان .هتي ڏينهن جي ورهاست جو حساب مڪمل ڪيو ويو آهي.